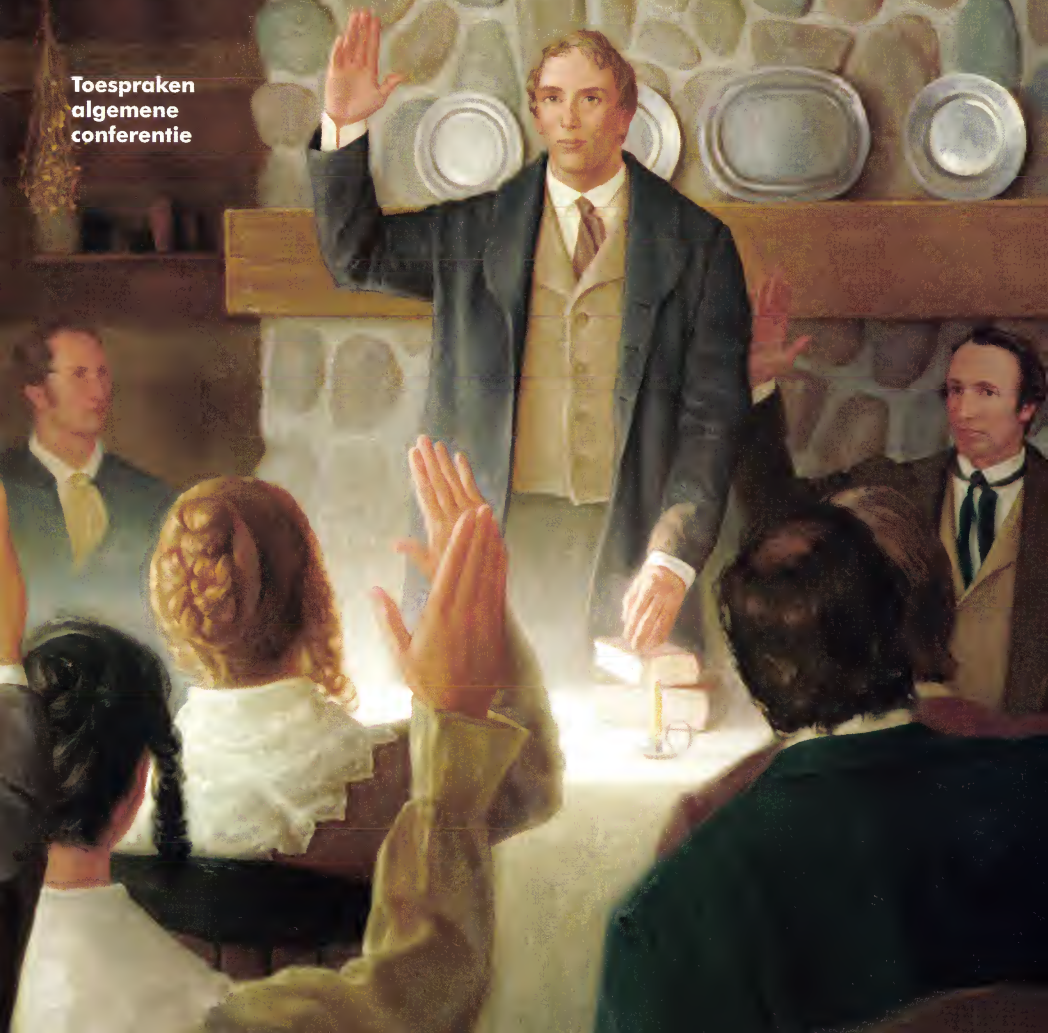

Liahona

**Toespraken
algemene
conferentie**

Het Eerste Presidium

Een nieuwe foto van president Gordon B. Hinckley (midden), president Thomas S. Monson (links), eerste raadgever, en president James E. Faust (rechts), tweede raadgever, ter gelegenheid van tien jaar samenwerking in het Eerste Presidium. Ze werden op 12 maart 1995 aangesteld

Liahona

- 2 Beknopt overzicht van de 175de algemene aprilconferentie
- ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST**
- 4 Openingswoord
President Gordon B. Hinckley
- 6 Het Boek van Mormon: eveneens een testament aangaande Jezus Christus — duidelijke en waardevolle dingen
President Boyd K. Packer
- 10 Een stille, zachte stem en een bonzend hart
Bisschop Richard C. Edgley
- 13 Al uw kinderen zullen leerlingen zijn
Coleen K. Menlove
- 16 Nu is de tijd om ons voor te bereiden
Ouderling Russell M. Nelson
- 19 Onveranderlijke waarheden in veranderlijke tijden
President Thomas S. Monson
- ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST**
- 23 Steunverlening aan functionarissen van de kerk
President Thomas S. Monson
- 24 Verslag van de afdeling verificatie van de kerk: 2004
Robert W. Cantwell
- 25 Statistisch rapport 2004
F. Michael Watson
- 26 De heilzame werking van menslievendheid
Ouderling Joseph B. Wirthlin
- 29 De invloed van *Predik mijn evangelie*
Ouderling Richard G. Scott
- 32 De waarde van zielen
Ouderling Harold G. Hillam
- 34 Tiende: ook een gebod voor de armen
Ouderling Lynn G. Robbins
- 36 De vruchten van het eerste visioen
Ouderling Dieter F. Uchtdorf
- 39 Zendingsechtparen: offeren en dienen brengen zegeningen
Ouderling Robert D. Hales
- PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST**
- 43 Ons allerbelangrijkste kenmerk
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 46 Pas op voor het kwaad achter de glimlach
Ouderling Neil L. Andersen
- 48 Wie staat bij 's Heren vaan?
Ouderling Robert C. Oaks
- 51 Volharding
President James E. Faust
- 54 Oproep tot dienen
President Thomas S. Monson
- 58 Gokken
President Gordon B. Hinckley
- ZONDAGMORGENBIJEENKOMST**
- 62 Op heilige plaatsen staan
President James E. Faust
- 69 Nog één
Ouderling M. Russell Ballard
- 72 Geloof is het antwoord
Ouderling David E. Sorensen
- 74 Geen groter godsgeven dan goede vrienden
Katleen H. Hughes
- 77 Harten samengevoegd
Ouderling Henry B. Fyring
- 80 De grote dingen die God heeft geopenbaard
President Gordon B. Hinckley
- ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST**
- 84 Wat zoekt gij?
Ouderling L. Tom Perry
- 87 Pornografie
Ouderling Dallin H. Oaks
- 91 Versterk uw broeders
Ouderling Robert J. Whetten
- 94 Houd goede moed en blij getrouw in tegenspoed
Ouderling Adbemar Damiani
- 96 Dankbaar voor de raad van hen die op leeftijd zijn
Ouderling Stephen B. Oveson
- 99 De tedere barmhartigheden des Heren
Ouderling David A. Bednar
- 102 Slotwoord
President Gordon B. Hinckley
- ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST**
- 104 Blijde tijdingen uit Cumorah
Susan W. Tanner
- 107 Een werk voor mij te doen
Julie B. Beck
- 109 Hij kent je bij naam
Elaine S. Dalton
- 112 Wees een voorbeeld
President Thomas S. Monson
- 64 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
- 116 Zij hebben ook tot ons gesproken: de conferentie deel van ons leven maken
- 117 Leringen voor onze tijd
- 118 Bronnenlijsten voor Aäronische priesterschap en jongevrouwen
- 121 Algemene presidents van de hulporganisaties
- 121 Kerknieuws

Beknopt overzicht van de 175ste algemene aprilconferentie

ZATERDAGMORGEN, 2 APRIL 2005, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president James E. Faust. Openingsgebed: ouderling Earl C. Tingey. Slotgebed: ouderling Robert K. Dellenbach. Muziek van het Mormon Tabernacle Choir; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Richard Elliott en John Longhurst, organisten: 'Come, Listen to a Prophet's Voice', *Hymns*, nr. 21; 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'God Loved Us, So He Sent His Son', *Hymns*, nr. 187, arr. Kasen, niet gepubliceerd; 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns*, nr. 58; 'Teach Me to Walk in the Light', *Hymns*, nr. 304; 'How Firm a Foundation', *Hymns*, nr. 85, arr. Wilberg, niet gepubliceerd.

ZATERDAGMIDDAG, 2 APRIL 2005, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling John M. Madsen. Slotgebed: ouderling W. Rolfe Kerr. Muziek van een gecombineerd koor uit de godsdienstinstituten Ogden en Logan (Utah); Jonathan G. Woodstock, Jerald F. Simon en Brent T. Cottle, dirigenten; Bonnie Goodliffe, organiste: 'I Need Thee Every Hour', *Hymns*, nr. 98, arr. Simon, niet gepubliceerd; 'As I Search the Holy Scriptures', *Hymns*, nr. 277; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19; 'Come, Come, Ye Saints', *Hymns*, nr. 30, arr. Wilberg, niet gepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 2 APRIL 2005, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling D. Todd Christofferson. Slotgebed: ouderling Francisco J. Viñas. Muziek van een priesterschapskoor van Brigham Young University; Ronald J. Staheli, dirigent; Clay Christiansen, organist: 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns*, nr. 83, arr. Hall, niet gepubliceerd; 'An Angel from on High', *Hymns*, nr. 328; 'High on the Mountain Top', *Hymns*, nr. 5; 'More Holiness Give Me', *Hymns*, nr. 131, arr. Staheli, pub. Jackman.

ZONDAGMORGEN, 3 APRIL 2005, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium en leiding: president Gordon B. Hinckley. Openingsgebed: ouderling Yoshihiko Kikuchi. Slotgebed: ouderling

Shirley D. Christensen. Muziek van het Mormon Tabernacle Choir; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; John Longhurst en Clay Christiansen, organisten: 'Now Let Us Rejoice', *Hymns*, nr. 3; 'Joseph Smith's First Prayer', *Hymns*, nr. 26, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'What Was Witnessed in the Heavens?' *Hymns*, nr. 11; 'Sweet Is the Work', *Hymns*, nr. 147; 'We Ever Pray for Thee', *Hymns*, nr. 23, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'Praise to the Man', *Hymns*, nr. 27, arr. Wilberg, niet gepubliceerd.

ZONDAGMIDDAG, 3 APRIL 2005, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Carlos H. Amado. Slotgebed: ouderling William W. Parmley. Muziek van het Mormon Tabernacle Choir; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Linda Margets, organist: 'Praise to the Lord, the Almighty', *Hymns*, nr. 72, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'Where Can I Turn for Peace?' *Hymns*, nr. 129, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'Do What Is Right', *Hymns*, nr. 237; 'Sing We Now at Parting', *Hymns*, nr. 156, arr. Wilberg, niet gepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 26 MAART 2005, ALGEMENE JV-BIJEENKOMST

Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: Susan W. Tanner. Openingsgebed: Amy Engebretsen. Slotgebed: Ann M. Dibb. Muziek van een jongevrouwenkoor (uit ringtones in Spanish Fork en Salem (Utah); Kristi Frei, dirigente; Linda Margets, organiste:

'Come, Rejoice', *Hymns*, nr. 9, arr. Unsworth, niet gepubliceerd; 'An Angel from on High', *Hymns*, nr. 13, arr. Margets, niet gepubliceerd; 'Joseph Smith's First Prayer', *Hymns*, nr. 26, arr. Kasen, pub. Jackman; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19, arr. Goates, niet gepubliceerd; 'As Zion's Youth in Latter Days', *Hymns*, nr. 256.

OPNAMEN CONFERENTIE VERKRIJGBAAR

Bij de distributiecentra zijn in verschillende talen opnamen van de conferentiebijeenkomsten verkrijgbaar, in het algemeen binnen twee maanden na de conferentie.

CONFERENTIE-TOESPRAKEN OP INTERNET

Op www.lds.org vindt u de conferentie-toespraken in veel talen. Klik op 'Gospel Library' en 'General Conference'. Kies vervolgens een taal.

HUISONDERWIJS EN HUISBEZOEK

Kies als huisonderwijs- of huisbezoek-boodschap een toespraak die het best aansluit op de behoeften van het gezin dat u bezoekt.

OP DE OMSLAG

Joseph Brickey, *De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, 1830*. Kopiëren niet toegestaan.

FOTO'S CONFERENTIE

De foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Matthew Reier, Kelly Larsen, Christina Smith, Tamra H. Ratieta, Scott Davis, Hes Nilsson en Robert Payne; in België door Alex Stroobants; in Zuid-Korea door Lee Minhree; in Mexico door Sergio Maldonado; in Nieuw-Zeeland door Richard Stephens; in de Filipijnen door Jaime N. Rivera; en in Spanje Sergio Diez.

SPREKERS IN ALFABETISCHE VOLGORDE

- Andersen, Neil L., 46
- Ballard, M. Russell, 69
- Bekd, Julie B., 107
- Bednar, David A., 99
- Dalton, Elaine S., 109
- Damiani, Adhemar, 94
- Edgley, Richard C., 10
- Eyring, Henry B., 77
- Fales, James E., 51, 62
- Hales, Robert D., 39
- Hillman, Harold G., 32
- Hinkley, Gordon B., 4, 58, 80, 102
- Holland, Jeffrey R., 43
- Hughes, Kathleen H., 74
- Menlove, Coleen K., 13
- Monson, Thomas S., 19, 23, 54, 112
- Nelson, Russell M., 16
- Oaks, Dallin H., 87
- Oaks, Robert C., 48
- Overson, Stephen B., 96
- Packer, Boyd K., 6
- Perry, L. Tom, 84
- Robbins, Lynn G., 34
- Scott, Richard G., 29
- Sorensen, David E., 72
- Tanner, Susan W., 104
- Uchtdorf, Dieter F., 36
- Whetten, Robert J., 91
- Wirthlin, Joseph B., 26

REGISTER OP ONDERWERP

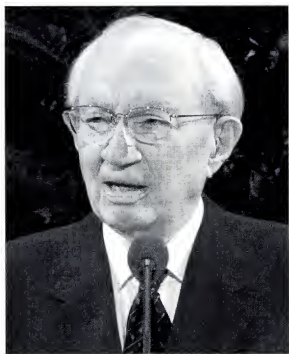
- Barmhartigheid 99
- Bekering 16, 87, 94
- Boek van Mormon 6, 10, 80
- Dankbaarheid 4
- Dienen 39, 51, 54, 74, 91, 107
- Dood 16
- Eerste visioen 36, 80
- Erfgoed 112
- Familiegeschiedenis 19, 77
- Gaven van de Geest 99
- Gebed 6, 46, 109
- Gehoorzaamheid 16, 32, 46, 48, 72, 99
- Geloof 4, 6, 34, 39, 72, 94, 99, 102, 109
- Getuigenis 10, 13, 36, 69, 96, 107, 109, 112
- Gevoel van eigenwaarde 32, 104
- Gezinsavond 19
- God de Vader 80
- Goddelijke aard 109
- Gokken 58
- Groei van de kerk 4, 91
- Heilige Geest 6, 10, 13, 36, 46, 99
- Heiligheid 62
- Heilsplan 6, 29
- Heilactivering 32, 54, 91
- Herstelling 10, 43, 84, 109
- Hoop 94
- Humanitaire hulp 102
- Jezus Christus 6, 10, 26
- Keuzevrijheid 16, 46
- Kinderen 13, 19
- Liefde 91, 94
- Menslievendheid 26, 74, 91
- Onderwijs 13, 29, 51, 69

- Opoffering 34, 39, 58
- Ouderen 96
- Permanent Studiefonds 4
- Plicht 54
- Pornografie 87
- Predik mijn evangelie* 29
- Priesterschap 43, 48, 54, 80
- Profetie 96, 104
- Schijnheiligheid 87
- Schriftstudie 6, 29
- Schulden 19
- Smith, Joseph 36, 80, 104, 107, 109
- Tegenspoed 72, 94
- Tempels en tempelwerk 62, 77, 102
- Thuis 62
- Tiende 34, 58
- Troetreding tot de kerk 77, 84, 91
- Verbonden 48, 54, 77, 104
- Vergeving 32
- Versleiding 46, 112
- Verslaving 58, 87
- Vertrouwen 72
- Verzoening 10, 26
- Volharding 51
- Voorbeeld 39, 112
- Voorbereiding 16, 69
- Vrede 13, 62, 72, 94, 99
- Vriendschap 74
- Waardeer 19, 102, 112
- Wijsheden 96
- Zedelijkheid 48, 58
- Zegeningen 34, 99
- Zelfvertrouwen 94, 99
- Zendingsochtbaren 39
- Zendingswerk 29, 39, 69, 84, 107

Openingswoord

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Onze verplichting om voorwaarts te gaan is ontzagwekkend, maar onze mogelijkheden zijn magnifiek.

Geliefde broeders en zusters, namens de leden van deze kerk wereldwijd betuig ik mijn innige deelneming aan onze katholieke naasten en vrienden in deze verdrietige tijd. Paus Johannes Paulus II heeft zich onvermoeid ingezet om het christendom te verbreiden, de armoede te bestrijden, en de morele waarden en menselijke waardigheid te verdedigen. Hij zal worden gemist, in het bijzonder door de miljoenen gelovigen die zich verlieten op zijn leiderschap.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik denk dat het gepast is om bij de opening van deze conferentie enkele woorden te wijden aan ons rentmeesterschap van de afgelopen tien jaar.

Op 12 maart 1995 is ons de hoge en heilige verantwoordelijkheid van het presidentschap gegeven.

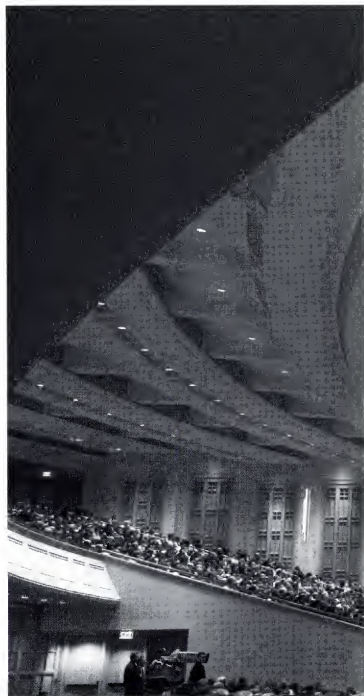
Tijdens de conferentie die daarop volgde, heb ik het volgende gezegd:

‘Welnu, broeders en zusters, de tijd is voor ons aangebroken om ons hoofd op te heffen, onze visie te verruimen en een beter begrip te ontwikkelen van de grootse millenniaanse zending van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Dit is een tijd om sterk te zijn. Het is een tijd om zonder aarzelen voort te gaan, wetend wat de betekenis, de strekking en het belang van onze zending zijn. Dit is een tijd om te doen wat juist is, ongeacht wat de gevolgen daarvan mogen zijn. Dit is een tijd waarin we de geboden moeten bewaren. Het is een tijd om vriendelijk en met liefde de hand te reiken aan diegenen die in nood zijn of in duisternis en pijn rondwalen. Het is een tijd om attent, welgemanierd, hoffelijk en liefdevol in onze omgang met iedereen te zijn. Met andere woorden, om christelijker te leven’ (‘Dit is de werk van de Meester’, *De Ster*; juli 1995, 65).

Aan u om te beoordelen hoeveel vooruitgang we geboekt hebben bij de realisatie van die uitspraak van tien jaar geleden.

De afgelopen tien jaar zijn opmerkelijk in de geschiedenis van de kerk geweest. Het werk heeft enorm veel vooruitgang geboekt. Er zijn veel belangrijke dingen tot stand gebracht.

Deze vooruitgang is niet alleen tot stand gebracht door het werk van het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen, of de Presidentie

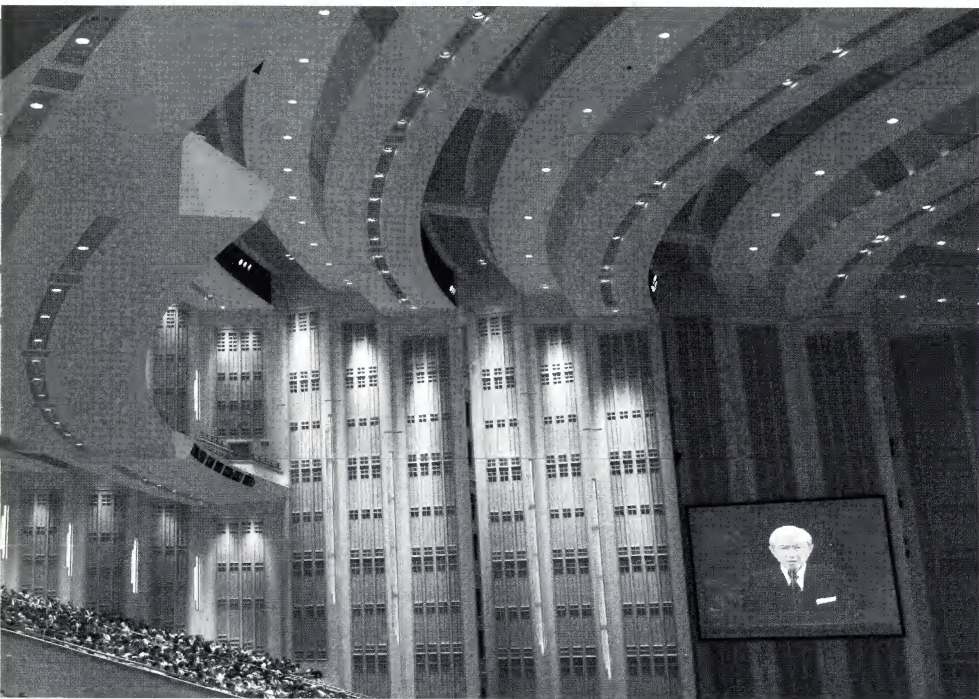

Bisschop. Het is het resultaat van het geloof, het gebed, de inspanningen en het toegewijde werk van alle leden van ringpresidia, hoge raden, bisschappen, quorumpresidia, presidia van hulporganisaties, en van ieder getrouw en actief lid waar ook ter wereld.

Waar u zich ook bevindt, ik wil u van harte bedanken voor het grote en toegewijde werk dat u hebt verricht. U bent geweldig.

De grootsheid en het wonder van het evangelie van Jezus Christus, dat door de profeet Joseph Smith hersteld is, schittert vandaag in al haar pracht.

Nu we op deze jaren terugkijken, mogen we geen arrogante of hoogmoedige gevoelens hebben, maar integendeel nederig en dankbaar zijn

President Gordon B. Hinckley is tijdens zijn toespraak ook te zien op een groot scherm in het Conferentiecentrum.

voor wat er op verschillende gebieden is bereikt.

De kerk is bijvoorbeeld zo hard gegroeid dat er nu meer leden buiten Noord-Amerika zijn dan daarbinnen. We zijn een grote, internationale familie geworden in 160 landen.

In deze tien jaar zijn er ruim vijfhonderd nieuwe ringen en ruim vierduizend nieuwe wijken en gemeenten georganiseerd. En het aantal leden is met drie miljoen toegenomen.

Het aantal cursisten in ons onderwijsstelsel is verdubbeld, er zijn ongeveer tweehonderdduizend cursisten bijgekomen. Over het algemeen zijn onze jongeren sterker en getrouwer.

Het Permanent Studiefonds is in het leven geroepen. We zijn met niets meer dan hoop en geloof begonnen.

Een kleine 18 duizend jonge mensen worden er nu door geholpen. Ze wonen in 27 verschillende landen. Ze worden opgeleid en werken zich op uit de armoede waarin zij en hun voorouders generaties lang hebben geleefd. Hun bekwaamheden en hun inkomsten nemen toe.

We hebben zeer veel tempels gebouwd. In 1995 waren er 47 tempels. Nu zijn er 119, en er worden er dit jaar nog drie ingewijd.

In 1995 was het Boek van Mormon is 87 talen vertaald. Momenteel is het in 106 talen verkrijgbaar.

In de afgelopen tien jaar zijn er 51 miljoen exemplaren van het Boek van Mormon gedistribueerd.

We hebben letterlijk duizenden kerken gebouwd. Zij zijn van betere kwaliteit en geschikter voor

onze behoeften dan vroeger.

Ook hebben we dit unieke en prachtige Conferentiecentrum hier in Salt Lake City gebouwd.

Met dit alles en nog veel meer hebben we over de hele wereld de helpende hand uitgestoken om mensen in nood te helpen. De afgelopen tien jaar hebben we honderden miljoenen in geld en goederen geschonken voor humanitaire hulp aan mensen die geen lid van onze kerk zijn.

We hebben over de hele wereld gereisd om van dit werk van de Almachtige te getuigen. In die jaren heb ik zelf ruim anderhalf miljoen kilometer gereisd en zo'n zeventig landen bezocht. Mijn lieve vrouw is altijd met me meegegaan, totdat ze vorig jaar op 6 april overleed. Sindsdien is het stil thuis.

Maar onze hoop voor de toekomst is groot en ons geloof is sterk.

We weten dat we nog maar een bescheiden begin hebben gemaakt vergeleken bij wat er in de komende jaren nog zal gebeuren.

Ik ben nu 95 jaar. Ik had nooit verwacht dat ik zo lang zou leven. Mijn leven doet me denken aan een bordje dat aan roestig prikkeldraad in Texas hing, waarop geschreven stond:

*Uitgemergeld door de droogte,
Overspoeld door de regen,
Weggevreten door prairiehazen,
Door de sheriff in de steek gelaten,
Maar ik ben er nog!*

Ik hoop dat ik het voorrecht mag hebben om met u, mijn geliefde vrienden en medewerkers, om te blijven gaan zolang de Heer dat toestaat. En dat mijn dienst aanvaardbaar mag zijn.

Ons fundament is het evangelie van de Heer Jezus Christus. Wij hebben het gezag van het heilig priesterschap, hersteld door hen die het rechtstreeks van de Heer hebben ontvangen. De hemelen zijn geopend en de God van hemel en aarde en zijn geliefde Zoon hebben met de jonge profeet Joseph gesproken om deze laatste bedeling in te luiden.

Onze verplichting om voorwaarts te gaan is ontzagwekkend, maar onze mogelijkheden zijn magnifiek.

Ik herhaal wat ik tien jaar geleden heb gezegd: laten we 'ons hoofd opheffen, onze visie verruimen en een beter begrip ontwikkelen van de grootse millenniaanse zending van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'

Dit, broeders en zusters, is mijn uitnodiging aan u deze morgen. Ik bied u mijn liefde, mijn zegen en mijn dankbaarheid nu we met deze geweldige conferentie beginnen. Dat de Geest van de Heer het verloop van deze conferentie zal leiden, is mijn nederig gebed, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Het Boek van Mormon: eveneens een testament aangaande Jezus Christus

duidelijke en waardevolle dingen

PRESIDENT BOYD K. PACKER

Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het Boek van Mormon is een eindeloze schat vol wijsheid en inspiratie, met instructie en correctie.

Joseph Smith heeft gezegd: 'Ik vertelde de broeders dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en

dat de mens dichter bij God komt door zich aan de leringen daarin te houden, dan door welk ander boek ook' (Inleiding van het Boek van Mormon; zie ook *History of the Church*, deel 4, p. 461).

De eerste uitgave van het Boek van Mormon: eveneens een testament aangaande Jezus Christus is in maart 1830 in Palmyra (New York, VS) van de persen gerold. Joseph Smith — een ongeletterde boerenzoon — was net 24 jaar geworden. In het jaar daaraan voorafgaand had hij 65 dagen aan de vertaling van de platen gewerkt. Bijna de helft van dat werk deed hij nadat hij het priesterschap had ontvangen. De druk had zeven maanden in beslag genomen.

Toen ik het Boek van Mormon voor het eerst in zijn geheel doorlas, kwam ik bij de belofte dat ik, als ik

'God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus [vroeg] of [datgene wat ik gelezen had] waar [was]; en indien [ik vroeg] met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus, (...) Hij de waarheid ervan aan [mij zou] openbaren door de macht van de Heilige Geest' (Moroni 10:4). Ik probeerde die aanwijzingen zo goed mogelijk op te volgen.

Zo ik al gehoopt had op een onmiddellijke, alles overtreffende hemelse manifestatie, dan heb ik die niet gekregen. Ik had niettemin een goed gevoel en ik begon te geloven.

In het volgende vers staat een nog veel grotere belofte: 'Door de macht van de Heilige Geest kunt gij de waarheid van *alle* dingen weten' (Moroni 10:5; cursivering toegevoegd). Ik wist niet precies hoe de Heilige Geest werkte, ofschoon dat een paar keer in het Boek van Mormon wordt uitgelegd.

Ik studeerde en leerde dat 'engelen spreken door de macht van de Heilige Geest; daarom spreken zij de woorden van Christus.' Ook stond erin dat iemand zich 'aan de woorden van Christus [diende te vergasten; met de belofte dat] de woorden van Christus [...] u alle dingen zeggen die gij behoort te doen' (2 Nephi 32:3).

En er staat duidelijk dat 'indien gij (...) niet kunt begrijpen, [dat komt] doordat gij vraagt noch klopt' (2 Nephi 32:4).

Ook las ik: 'Indien gij langs de weg binnengaat en de Heilige Geest ontvangt, [zal] Hij u alle dingen [...] tonen die gij behoort te doen' (2 Nephi 32:5). Dat had ik al gedaan toen ik als lid van de kerk was bevestigd door 'handoplegging voor de gave van de Heilige Geest' (Geloofsartikelen 1:4).

Misschien dat ik in mijn jeugdige onschuld een bijzondere geestelijke ervaring had verwacht, maar ik heb die niet gekregen. Door de jaren heen luisterde ik naar toespraken en lessen en bleef in het Boek van Mormon

lezen, en toen begon het tot me door te dringen.

Nephi werd heel slecht door zijn broers behandeld en herinnerde hen eraan dat zij door een engel waren toegesproken, waarna hij zei: '(...) maar gij waart gevoelloos geworden, zodat gij zijn woorden niet hebt kunnen voelen' (1 Nephi 17:45). Toen het mij duidelijk werd dat de Heilige Geest via gevoelens kon communiceren, begreep ik waarom de woorden van Christus, of die nu in het Nieuwe Testament, in het Boek van Mormon of in andere Schriftuur stonden, zo'n goed gevoel teweegbrachten. Na verloop van tijd kwam ik erachter dat er in de Schriften antwoorden stonden die ik goed kon gebruiken.

Ik las: 'Welnu, dit zijn de woorden en gij kunt ze op uzelf en op *alle* mensen toepassen' (2 Nephi 11:8, cursivering toegevoegd; zie ook 1 Nephi 19:23–24; 2 Nephi 6:5; 11:2). Volgens mij hield dat in dat de Schriften op mij persoonlijk konden worden toegepast en dat dit voor iedereen gold.

Als ik een vers een paar keer las en het betekenis voor mij kreeg, vond ik dat de schrijver van het vers een wel heel diepgaand inzicht in mij en mijn gevoelsleven had.

Ik las bijvoorbeeld dat de profet Lehi van de vrucht van de boom des levens nam en zei: 'Daarom begon ik ernaar te verlangen dat mijn gezin er ook van zou nemen; want ik wist

dat ze boven alle vruchten begerenswaardig was' (1 Nephi 8:12). Ik had dat vers al vaak gelezen. Het zei me eigenlijk niet zo veel.

De profet Nephi had ook gezegd dat hij 'de dingen van mijn ziel' had geschreven 'tot lering en nut van mijn kinderen' (2 Nephi 4:15). Ook dat had ik al eens eerder gelezen, en ook dat zei mij niet zo gek veel. Maar toen we later kinderen hadden, zag ik in dat zowel Lehi als Nephi net zo begaan waren met hun kinderen als wij met onze kinderen en kleinkinderen.

Ik vind deze teksten duidelijk en waardevol. Ik heb me afgevraagd hoe de jonge Joseph Smith zoveel inzicht kon hebben gehad. Ik geloof echter niet dat dat het geval is geweest. En dat was ook niet nodig. Hij heeft gewoon vertaald wat er op de platen geschreven stond.

Het Boek van Mormon staat vol met dergelijke duidelijke en waardevolle inzichten. En ze weerspiegelen grote wijsheid en diep inzicht die een 23-jarige vreemd zijn.

Ik kwam erachter dat iedereen waar dan ook in het Boek van Mormon kon lezen en inspiratie kon ontvangen.

Een vers werd mij soms pas duidelijk na het twee of drie keer gelezen te hebben en bleek dan 'van toepassing' te zijn op mijn dagelijks leven.

Ik noem nog een duidelijk en waardevol inzicht dat het Boek van Mormon pas na een paar keer lezen aan mij prijs gaf. Toen ik 18 was, moest ik in militaire dienst. Hoewel ik mij er niet eerder druk over had gemaakt, wilde ik opeens toch wel weten of het juist was dat ik de oorlog inging. Na een tijdje kreeg ik mijn antwoord uit het Boek van Mormon:

'Zij [de Nephiëten] vochten niet voor monarchie of macht, maar zij vochten voor huis en haard, voor hun vrijheid, hun vrouwen en hun kinderen en hun alles, ja, voor hun aanbidsriten en hun kerk.

'En zij deden hetgeen volgens hen

de plicht was die zij hun God verschuldigd waren; want de Heer had hun gezegd, en ook aan hun vaderen: Omdat gij niet schuldig zijt aan de eerste ergenis, noch aan de tweede, zult gij niet toelaten dat gij wordt gedood door de hand van uw vijanden.

‘En voorts heeft de Heer gezegd: Gij zult uw gezin tot bloedvergietens toe verdedigen. Om die reden dus stredden de Nephieten tegen de Lamaniëten om zichzelf en hun gezinnen en hun landerijen en hun land en hun rechten en hun godsdienst te verdedigen’ (Alma 43:45–47).

Met die kennis was ik bereid te dienen en mijn best te doen.

Nog een voorbeeld: we moesten op een keer een zwaarwegende beslissing nemen. Toen we na gebed nog geen zekerheid hadden, sprak ik er met ouderling Harold B. Lee over. Zijn raad was ermee verder te gaan. ‘Toen hij zag dat ik er nog niet gerust op was, zei hij: ‘Weet je wat jouw probleem is? Dat je al aan het begin wil weten hoe het afloopt.’ Toen citeerde hij dit vers uit het Boek van Mormon: ‘Betwist niet omdat gij niet ziet, want gij ontvangt geen getuigenis dan na de beproeving van uw geloof’ (Ether 12:6).

Hij voegde eraan toe: ‘Je moet leren een paar stappen het duister in te lopen, en dan zal het licht aangaan en je pad verlicht worden.’ Die ervaring naar aanleiding van een vers uit het Boek van Mormon veranderde mijn leven ingrijpend.

Heeft u zich zo nu en dan ook niet zoals Nephi gevoeld, die zei: ‘Ik werd door de Geest geleid, van tevoren niet wetende wat ik moest doen?’ (1 Nephi 4:6.) Heb u zich bij tijden ook niet zwak gevoeld?

Moroni voelde zich zwak en was bang dat ze ‘de spot [zouden] drijven met onze woorden [vanwege onze zwakheid].

De Heer sprak tot hem en zei: ‘Dwazen spotten, doch zij zullen treuren; en mijn genade is genoeg

voor de zachtmoedigen, zodat zij geen misbruik zullen maken van uw zwakheid;

‘En indien de mensen tot Mij komen, zal Ik hun zwakheid tonen. Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij ootmoedig zullen zijn; en mijn genade is genoeg voor *alle* mensen die zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden’ (Ether 12:25–27; cursivering toegevoegd).

Het leven is jachtig. Als u zich zwak voelt, of ontmoedigd, of gedeprimeerd, of angstig, sla dan het Boek van Mormon open en lees erin. Laat er niet te veel tijd overheen gaan. Lees een vers, een gedachte, een hoofdstuk.

Mijn ervaring is dat een getuigenis er niet op slag is. Het groeit eerder, zoals Ama zegt, uit een geloofszaadje. ‘Het zal uw geloof versterken, want gij zult zeggen: ik weet dat dit een goed zaadje is; want zie, het ontspruit en begint te groeien (Alma 32:30). Als u het verzorgt, zal het groeien; en als u het niet verzorgt, zal het verdorren. (Zie Alma 32:37–41.)

Wees niet teleurgesteld als u het boek verschillende keren hebt gelezen zonder een krachtige bevestiging te hebben gekregen. Misschien lijkt u wel wat op de discipelen over wie in het Boek van Mormon wordt gesproken, die de macht Gods in grote heerlijkheid op zich hadden rusten en dat niet wisten. (Zie 3 Nephi 9:20.)

Doe uw uiterste best. Denk aan dit vers: ‘En ziet toe dat al deze dingen in wijsheid en ordelijkheid worden gedaan, want het is niet nodig dat iemand harder loopt dan hij kracht heeft. En voorts is het noodzakelijk dat hij ijverig is om daardoor de prijs te kunnen behalen; daarom moeten alle dingen ordelijk worden gedaan’ (Mosiah 4:27).

De geestelijke gaven die in het

Boek van Mormon worden genoemd zijn heden ten dage in de kerk aanwezig — ingevingen, indrukken, openbaringen, dromen, visioenen, verschijningen, wonderen. Het staat vast dat de Heer Zichzelf met macht en grote heerlijkheid kan openbaren, en dat soms doet. Wonderen geschieden.

Mormon heeft gezegd: ‘Is de dag van wonderen dan opgehouden?’

‘Of zijn engelen opgehouden te verschijnen aan de mensenkinderen? Of heeft Hij hun de macht van de Heilige Geest onthouden? Of zal Hij dat doen zolang de tijd duurt, of de daarde bestaat, of er op het oppervlak daarvan één mens bestaat die moet worden gered?’

‘Zie, ik zeg u: neen; want het is door geloof dat wonderen worden verricht’ (Moroni 7:35–37).

Bid altijd — alleen en met uw gezin. Antwoorden komen op velerlei wijzen.

Een paar woorden of een zinsnede, zoals ‘godeloosheid heeft nooit geluk betekend’ (Alma 41:10), maken u duidelijk dat de Boze bestaat en hoe hij te werk gaat.

‘Want op die wijze gaat de duivel te werk, want hij overreedt geen enkel mens om goed te doen, neen, niet één; en zijn engelen evenmin; en evenmin zij die zich aan hem onderwerpen’ (Moroni 7:17).

Generaties lang hebben profeten in de leerstellingen van het eeuwige evangelie onderwezen om de ‘vredige volgelingen van Christus’ te beschermen (Moroni 7:3).

Mormon heeft onze tijd gadegelegen. Hij heeft deze waarschuwing gegeven: ‘Tenzij de Heer zijn volk met vele benauwingen kastijdt, ja, tensij Hij hen met de dood en met verschrikking en met hongersnood en met allerlei pestilentie bezoekt, [denken zij niet aan Hem]’ (Helaman 12:3).

Toen de Heer de Nephieten bezocht, vroegen zij ‘met welke naam

[zij] deze kerk moeten aanduiden; want er [was] woordenstrijd onder het volk aangaande die zaak.

'De Heer zeide tot hen: (...) hoe komt het dat het volk hierover mort en redetwist?

'Hebben zij de Schriften niet gelezen, waarin staat dat gij de naam van Christus, die mijn naam is, op u moet nemen? Want met die naam zult gij ten laatsten dage aangeduid worden' (3 Nephi 27:3-5).

De kern van het Boek van Mormon is het testament van Jezus Christus dat erin is verwerkt. Van de zesduizend plus verzen in het Boek van Mormon gaan ruim de helft over Hem.

'Wij spreken [dus] over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden' (2 Nephi 25:26).

Het Boek van Mormon is een eendeloze schat vol wijsheid en inspiratie, met instructie en correctie 'aangepast aan de capaciteit van de zwakken en de zwaksten [onder ons]' (IV 89:3). Bovendien is het rijk aan gedachtegoed voor de geleerden, als zij zich nederig opstellen (zie 2 Nephi 9:28-29).

We leren het volgende uit het Boek van Mormon:

Het heilsplan ofwel 'het grote plan van geluk' (Alma 42:8; zie ook Alma 42:5, 12, 30).

De leer van Christus en de verzoening (zie 2 Nephi 31:2-21; 32:1-6; 3 Nephi 11:31-40; 27:13-21).

Waarom de dood noodzakelijk is (zie 2 Nephi 9:4-6; Mosiah 16:8-9; Alma 12:25-27).

Het leven na de dood in de geestenwereld (zie Alma 40:11-14).

De werken van de Boze (zie 2 Nephi 2:27; Alma 28:13; 3 Nephi 2:2).

De orde van het priesterschap (zie Mosiah 9:42; Alma 4:20; 5:3, 44; Alma 13:1-10).

President Gordon B. Hinckley, president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, en president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, begroeten de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen.

De avondmaalsgebeden (zie Moroni 4:3; 5:2).

Een zekere manier om goed en kwaad te onderscheiden (zie Moroni 7:16).

Hoe vergeving van zonden kan worden behouden (zie Mosiah 4:26).

En vele duidelijke, profetische waarschuwingen en andere zaken met betrekking tot de verlossing van de mens en ons leven. Alle maken deel uit van de volheid van het evangelie (zie IV 20:9).

Het Boek van Mormon bevestigt de leringen van het Oude Testament. Het bevestigt de leringen van het Nieuwe Testament. Het herstelt 'vele duidelijke en waardevolle dingen' (1 Nephi 13:28) die uit beide testamenten zijn weggenomen en verdwenen (zie ook 1 Nephi 13:20-42; 14:23). Het is met recht eveneens een testament aangaande Jezus Christus.

Dit jaar vieren we het 175-jarig bestaan van de kerk en het 200-jarig jubileum van de geboorte van de profeet Joseph Smith. In de kerk zal er ter ere van hem veel geschreven en gezegd worden.

Zoals gewoonlijk zal er veel worden gezegd en geschreven om hem in diskrediet te brengen. In het verleden heeft men geprobeerd, men probeert nu, en men zal altijd wel blijven proberen om in tweehonderd jaar

oude bronnen iets te vinden waarmee Joseph verdacht kan worden gemaakt.

In de openbaringen wordt gesproken over hen 'die de hiel ophieven tegen mijn gezalfden, zegt de Heer, en roepen dat zij hebben gezondigd wanneer zij niet voor mijn aangezicht hebben gezondigd, zegt de Heer, maar datgene hebben gedaan wat goed was in mijn ogen en wat Ik hun geboden had' (IV 121:16). Er wacht hen een pijnlijke straf.

Wij hoeven de profeet Joseph Smith niet in bescherming te nemen. Het Boek van Mormon: eveneens een testament aangaande Jezus Christus zal hem voor ons verdedigen. Wie Joseph Smith als profeet en openbaarder verwerpen, zullen toch op de een of ander manier een verklaring voor het Boek van Mormon moeten vinden.

En voor de tweede sterke verdediging: de Leer en Verbonden, en de derde: de Parel van grote waarde. In combinatie uitgegeven vormen deze drie schrifturen een onwrikbaar testament dat Jezus de Christus is en een getuigenis dat Joseph Smith een profeet van God is.

En ik voeg mij bij de miljoenen anderen die dat getuigenis hebben en ik geef het u in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Een stille, zachte stem en een bonzend hart

BISSCHOP RICHARD C. EDGLEY

Eerste raadgever in de Presiderende Bisschop

Ja, het is een stille, zachte stem en een bonzend hart dat getuigt van het wonder van de herstelling.

In 1995 was ik uitgenodigd om een welkomstwoord uit te spreken tijdens een wetenschappelijke studiedag in Salt Lake City over kindervoeding. Er waren 96 wetenschappers uit 24 landen aanwezig. Toen ik tijdens mijn toespraak naar de aanwezigen keek, was ik onder de indruk van de vele landen die vertegenwoordigd waren, wat tot uiting kwam in hun kleding, huidskleur, taal en andere kenmerken.

Drie of vier maanden later woonde ik een ringconferentie aan de oostkust van de Verenigde Staten bij. Toen

ik vlak voor de priesterschapsleidersbijeenkomst op het podium zat, kwam er een Afrikaanse man binnen die aan het gangpad ging zitten. Hij kwam me enigszins bekend voor, maar ik kon me niet herinneren waar ik hem eerder had gezien. Ik vroeg de ringpresident wie die man was. Hij antwoordde: 'O, hij is geen lid van de kerk. Hij is een bezoekend hoogleraar uit Afrika, die op een nabijgelegen universiteit doceert. Enkele maanden geleden heeft hij een of andere wetenschappelijke studiedag in Salt Lake City bijgewoond. Hij heeft daar een brochure van de kerk meegenomen en is daarna alles beginnen lezen wat hij over de kerk kon vinden. Hij woont nu alle mogelijke bijeenkomsten bij.' Half grappend voegde hij daaraan toe: 'Het zou me niets verbaasden als hij ook de ZHV bijwoont.'

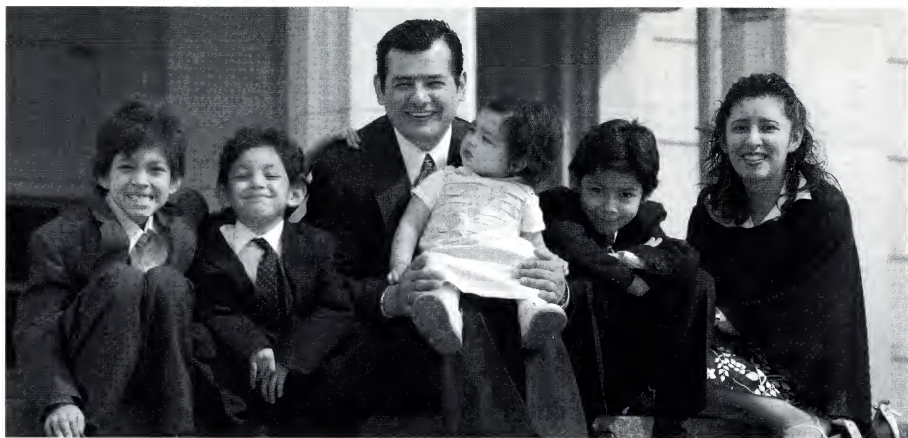
Na de priesterschapsleidersbijeenkomst stelde ik me opnieuw aan de bezoekende hoogleraar voor. Het enthousiasme over zijn ontdekte bron van waarheid was overduidelijk. Hij vertelde dat zijn gezin, dat nog in Afrika was, les van de zendingen kreeg en dat zij over vier weken naar Amerika zouden komen. Dan zouden ze zich allemaal laten dopen.

Na de zaterdagavondbijeenkomst voor volwassenen haastte hij zich naar het podium. Hij sloeg op zijn borst en zei opgewonden: 'Mijn hart bonst zo hard. Het springt bijna uit mijn lichaam. Ik weet niet of ik het nog vier weken volhoud om me samen met mijn gezin te laten dopen.' Ik moedigde hem aan om zijn hart tot rust te laten komen en op zijn vrouw en kinderen te wachten, zodat ze zich samen konden laten dopen.

Toen Elia op de vlucht was voor de goddeloze Fenicische prinses Izebel, leidde de Heer hem naar een hoge berg waar hij een uitzonderlijke ervaring had. Toen Elia op de berg voor de Heer stond, voelde hij 'een geweldige en sterke wind, (...) in de wind was de Here niet. En na de wind een aardbeving. In de aardbeving was de Here niet. En na de aardbeving een vuur. In het vuur was de Here niet. En na het vuur het suizen van een zachte koelte' (1 Koningen 19:11-12).

Mensen die geen lid van de kerk zijn, vragen mij soms waarom onze kerk zo hard groeit, zowel wat ledental als wat activiteit betreft, terwijl andere kerken naar verluidt in beide opzichten achteruitgaan. Het antwoord op die vraag is eenvoudigweg: een stille, zachte stem en een bonzend hart. In deze drukke, woelige en luidruchtige wereld is het noch de wind, noch het vuur, noch de aardbeving, maar een stille, zachte, doch duidelijk waarneembare stem, die een bonzend hart veroorzaakt. Het is een aangenaam brandend gevoel van binnen dat dit het herstelde evangelie van Jezus Christus is, met alle leerstellingen, priesterschap en verbonden die gedurende vele eeuwen van duisternis en verwarring verloren zijn gegaan. Ja, het is een stille, zachte stem en een bonzend hart dat getuigt van het wonder van de herstelling.

Het is een stille, zachte stem en een bonzend hart dat miljoenen leden motiveert om het leven van Jezus in woord en daad te evenaren.

Het is een stille, zachte stem en een bonzend hart dat duizenden gepensioneerde echtparen aanzet om anderhalf jaar of langer op zending te gaan. Zij doen afstand van hun comfortabele leven en gaan op eigen kosten de wereld in om anderen te dienen, wat sommige mensen een groot offer vinden. Ze werken vaak in afgelegen delen van de wereld, waar een warme douche en een comfortabel bed de luxe zijn die alleen in hun herinnering nog voortleeft.

Het is een stille, zachte stem en een bonzend hart waardoor honderdduizenden jongemannen en jongevrouwen veelbelovende carrières achterlaten, hun opleiding uitstellen (en daardoor soms studiebeurzen mislopen), of huwelijksplannen uitstellen om de Heer op eigen kosten te dienen en het herstelde evangelie te gaan verkondigen. Het is een stille, zachte stem en een bonzend hart dat onze jongeren het verlangen en de moed geeft om rein, eerlijk en beginnend te zijn, ook al worden ze soms uitgelachen en verworpen. Het is een stille, zachte stem en een bonzend hart waardoor mensen gemotiveerd worden om Gods geboden vreugdevol na te leven en de lasten van minderbedeelden mee te helpen dragen. Ja, er schuilt kracht in een stille,

zachte stem en een bonzend hart.

Op zijn manier vroeg Alma naar de geestelijke staat van onze hart: 'Zijt gij geestelijk uit God geboren?' En vervolgens: 'Hebt gij zijn beeld in uw gelaat ontvangen? *Hebt gij deze grote verandering in uw hart ondervonden?*' (Alma 5:14; cursivering toegevoegd.) Met andere woorden, bonst uw hart met een getuigenis van Jezus Christus?

Mag ik u drie van de vele dingen aanhalen die mijn hart doen bonzen? Ten eerste bonst mijn hart door de kennis dat Jezus Christus mijn persoonlijke Heiland is en dat zijn liefde voor mij voldoende was om onvoorstelbare pijn en de dood te ondergaan. Mijn hart bonst als ik in de eenzaamheid van mijn diepste gedachten beseft dat ik door het bloed van Jezus Christus gereinigd, gezuiverd en verlost kan worden. Mijn hart bonst als ik nadenk over de prijs die is betaald — het leed dat is geleden zodat ik niet voor mijn eigen zonden en overtredingen hoeft te lijden.

Ten tweede bonst mijn hart als ik bedenken dat een jongen van nauwelijks veertien jaar naar het bos ging, en dat door zijn eenvoudig, nederig gebed de hemel werd geopend en God, Christus en engelen verschenen. Zo werd de volheid van het evangelie van

Jezus Christus hersteld, met het priesterschap, de verbonden en de zuivere leer. Mijn hart bonst als ik bedenken wat deze jonge profet moest doorstaan om de volheid van het evangelie te herstellen. Terwijl er engelen neerdaalden, waren Satans engelen ook aan het werk. De vervolgingen begonnen en net als de profeten vanouds werd Joseph vermoord. Ondanks alle beproevingen en vervolgingen bleef de jonge profet standvastig en vastberaden.

Dankzij de profet Joseph Smith kan ik de grootsheid van Christus' verzoening beter begrijpen. Dankzij de profet Joseph kan ik beter begrijpen wat er in de hof van Getsemane plaatsvond — een plek van groot leed, waar Christus niet alleen onze zonden op zich heeft genomen, maar ook onze pijnen, gebreken, lasten en ellende. Ik begrijp de eeuwige aard van zijn grote en laatste offer. Door die laatste verlossende daad begrijp ik de liefde van onze Heiland beter. Dankzij Joseph Smith is mijn liefde en dankbaarheid voor de Heiland toegenomen en kan ik mijn aanbidding meer zin geven. Onder de vele lofzangen van W.W. Phelps in onze lofzangenbundel bevindt zich de bekende lofzang die begint met de woorden: 'Ere de man tot wie sprak weer

Jehovah.' ('Ere de man', lofzang 24.)
Mijn hart bonst als ik die lofzang zing.

En omdat we enthousiast 'Ere de man tot wie sprak weer Jehova' zingen, zingen we over de Heiland met eerbied, emotie en dankbaarheid: 'O, het is wonderbaar dat Hij zo hield van mij dat Hij 's ontzield voor mij! O, het is wonderbaar, wonderbaar voor mij!' ('k Sta spraak'loos', lofzang 129.)
Mijn hart bonst omdat ik dankzij de profeet Joseph Smith beter zie welke invloed de verzoening van mijn Heiland op mijn leven heeft.

Ten derde bonst mijn hart als ik de heilige teksten in het Boek van Mormon bestudeer en overweeg. Het vult de Bijbel aan en getuigt dat Jezus Christus de Zoon van God is en de Heiland en Verlosser van de wereld. Omdat dit gewijde boek hand in hand gaat met de Bijbel begrijp ik de leer van Christus beter en worden vele vragen die de Bijbel onbeantwoord laat, tot volle tevredenheid uitgelegd. Het Boek van Mormon is het tastbare bewijs dat Joseph Smith een profeet van God is, dat Christus daadwerkelijk aan hem is verschenen en dat het evangelie in zijn zuiverheid en volheid is hersteld.

Mijn hart bonst als ik over het wonder van het Boek van Mormon nadenk — het arbeidsintensieve werk om de metalen platen te graveren, het zorgvuldige beheer door uitverkorenen van God en de wonderbaarlijke vertaling. Het voldoet volledig aan de definitie van heilige Schriftuur. Omwille van Gods grote liefde voor ons heeft Hij ons dit bewijsstuk gegeven dat we kunnen aanraken, lezen, bestuderen en zelfs op de proef stellen. Maar, wat nog belangrijker is, God heeft mij zo lief dat Hij mij — en iedereen die oprecht verlangt een persoonlijke openbaring van de waarheid van het Boek van Mormon te ontvangen — het bewijs geeft dat de kerk is hersteld en dat Joseph Smith een profeet was.

Over deze heilige kennis zegt de

profeet Alma uit het boek van Mormon:

'Denkt gij niet dat ik die dingen voor mijzelf weet? Zie, ik getuig tot u te weten dat deze dingen waarover ik heb gesproken, waar zijn. En hoe denkt gij dat ik dit zo zeker weet?

'Zie, ik zeg u: ze worden mij bekendgemaakt door de Heilige Geest Gods. Zie, ik heb vele dagen gevast en gebeden om deze dingen voor mijzelf te kunnen weten. En nu weet ik inderdaad voor mijzelf dat ze waar zijn, want de Here God heeft ze mij door zijn Heilige Geest openbaard; en dat is de geest van openbaring die in mij is' (Alma 5:45-46).

Net als Alma vanouds kunnen wij, leden en oprechte onderzoekers, zeker weten dat deze dingen waar zijn. Dat is een groot voorrecht. Het is

meer dan een voorrecht; het is onze verantwoordelijkheid. Het is in ons nadeel als we niet beseffen dat ons zo'n groot voorrecht wordt gegeven. De Heer heeft gezegd: 'Klopt en u zal opengedaan worden' (Matteüs 7:7). En de profeet Jakob uit het Boek van Mormon spoort ons aan om 'met een volmaakt voornemen des harten te komen' (Jakob 6:5). We hoeven niet op verstandelijke vermogens of lichamelijke zintuigen te vertrouwen. We studeren, we bidden, en net als Alma vanouds kunnen we vasten. En dan komt die stille, zachte stem en dat bonzende hart. Stel u de persoonlijke openbaring van God aan u voor dat deze dingen waar zijn. Alleen al door de gedachte daaraan begint mijn hart te bonzen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Al uw kinderen zullen leerlingen zijn

COLEEN K. MENLOVE

Onlangs ontheven algemeen jeugdwerkpresidente

Kinderen moeten weten dat ze door geloof in de Heiland en geboorzaamheid aan Hem vrede in deze roerige wereld kunnen vinden.

Wij zijn diep geraakt door de recente rampen in de wereld. Vooral het lijden van onschuldige kinderen drukt zwaar op ons gemoed. We hebben kinderen ontmoet zonder familieleden om hen te verzorgen, te beschermen en lief te hebben. We verlangen er in ons hart naar om hen te helpen — om op de een of andere manier hun leed te verlichten en hun enige hoop te bieden. We zijn dankbaar voor de kansen die wij hebben om hulp te verlenen. De inzet van

velen die deze kinderen helpen, is bemoeiend.

Maar we hoeven niet ver te kijken om kinderen in andere, maar evenzeer moeilijke omstandigheden te vinden. Misschien zien we, zonder het te weten, kinderen in onze eigen omgeving over het hoofd. Zijn we ons bewust van de hachelijke omstandigheden waarin onze eigen kinderen zich bevinden? We kunnen over het algemeen wel bepalen of er in hun lichamelijke behoeften wordt voorzien, maar hoe staat het met hun geestelijke behoeften? Zijn ze op de hoogte van het licht en de vrede van het evangelie van Jezus Christus? In de Schriften staat: 'En al uw kinderen zullen leerlingen des Heren zijn; en groot zal de vrede van uw kinderen zijn.'¹

Kinderen hebben behoefte aan de vrede die ze voelen wanneer ze weten dat zij een liefdevolle hemelse Vader hebben, die zijn Zoon Jezus Christus gezonden heeft om de wereld licht en hoop te geven. Wij, volwassenen, hebben de taak om de kinderen tot die vrede en dat licht te voeren.

Het geestelijke licht van sommige kinderen in de wereld wordt afgebeeld op een schilderij van de Deense

schilder Carl Bloch. Dat schilderij illustreert op prachtige wijze een verslag dat we in Johannes 5 vinden. Christus, de genezer en trooster, staat in het midden van het schilderij. Hij haalt een deken van een man af die al vanaf zijn geboorte ziek is. De man wacht op het wonder bij het bad Betesda, maar hij heeft niemand om hem te helpen. Terwijl de man wacht en op een wonder hoopt, staat Christus bij hem met de macht om hem te genezen.

Op het schilderij zien we verschillende mensen op de achtergrond, die geen van allen naar Christus kijken. De Heer is in hun midden, maar slechts een enkeling herkent Hem. Het lijkt wel of alle anderen met hun dagelijkse besommeringen bezig zijn, zich niet bewust van de grote macht van Jezus en het wonder dat in hun aanwezigheid plaatsvindt. Een jong kind en een vrouw, wellicht zijn moeder, bevinden zich in het gezichtsveld van Jezus, maar net als de anderen kijken ze ergens anders naar. Hoewel de Heiland vlakbij is, slaagt de vrouw er niet in om het kind tot Hem te brengen. Ik vraag me af of ook wij de kans gemist zouden hebben om tot Christus te komen. Worden we door onze dagelijkse besommeringen afgeleid en wordt ons geestelijk zicht afgestompt, zodat we ons niet concentreren op wat belangrijk is? Ik vraag me af of wij soms kansen laten liggen om iets over de Heer te leren en zijn liefde te ervaren. Laat wij kansen liggen om met anderen — vooral met kinderen — te praten over wat het allerbelangrijkste is, het evangelie van Jezus Christus? We hebben allemaal kinderen en jongeren in groepjes verward zien zitten wachten om te weten wat het allerbelangrijkste is.

Ik kan dit kind en zoveel andere kinderen de woorden bijna horen uitroepen die velen van ons hebben gezongen: 'Leer mij te wand'len in 't licht van de Heer.' U kent de woorden:

*Leer mij te wand'len in 't licht van de Heer;
leer mij te bidden tot Hem altijd weer,
dat ik mijn oog op het goede steeds richt. Leer mij,
leer mij te wand'len in 't licht'²*

Leren we onze kinderen de pracht, kracht en wonderen van het evangelie van Jezus Christus kennen, voelen en zich daarin verheugen? President Hinckley heeft ons gevraagd: 'Laten we onze kinderen vertellen over Hem die we de Heer Jezus Christus noemen. Laten we onze kinderen in de geweldige, verlossende beginselen van het evangelie onderwijzen.'³ Kinderen moeten weten dat ze door geloof in de Heiland en gehoorzaamheid aan Hem vrede in deze roerige wereld kunnen vinden.

Hoe onderwijzen we onze kinderen? We kunnen het voorbeeld van de Heiland volgen. In het Boek van Mormon lezen we dat de herrezen Heiland aan de mensen op het westelijk halfrond verscheen. Toen Hij het volk onderrichtte, verzamelde Hij de kinderen om Zich heen. Hij knielde neer en bad met en voor de kinderen.

Hij zegende de kinderen één voor één. Hij genoot van hun aanwezigheid en opende de hemelen zodat de kinderen vanuit de hemel onderricht konden worden.

Wanneer u met uw kinderen de maaltijd gebruikt, ze betreft bij het gezinsavond, de schriftstudie en de gezinsavond, volgt u het voorbeeld van de Heiland, doordat u ze onderricht en liefhebt. Laat ze weten dat u er als gezin naar streeft om de geboden te onderhouden en een eeuwig gezin te worden. En tijdens gesprekken onder vier ogen kan de Geest ons influisteren om de juiste vragen te stellen of de juiste woorden te spreken zodat onze kinderen het licht van de Heer kunnen voelen en begrijpen. Als wij de gelegenheden scheppen, zal de Geest ons leiding geven.

We hebben prachtige, vaardige kinderen in ons midden. Met onze hulp kunnen ze vrede in dit leven en in de komende wereld vinden.

Kinderen moeten ervaren wat het licht van Christus is, zodat ze voor dat licht kunnen kiezen en de duisternis kunnen weerstaan. Mozes had een wonderbaarlijke ervaring toen hij een gedaanteverandering onderging en

God met zijn geestelijke ogen zag. Toen Mozes door God onderwezen was en zijn heerlijkheid en werk had gezien, kwam Satan met duisternis en verwarring bij hem. Omdat Mozes het licht en de heerlijkheid van God had ervaren, wist hij wat het verschil was. Hij weerstond Satan onverschrokken en zei: 'Wie zijt gij? Want zie, ik ben een zoon van God.'⁴

Kinderen behoren met het licht van het evangelie vervuld te zijn, zodat ze op momenten van verleiding kunnen zeggen: 'Ik weet wie ik ben. Ik ben een kind van God. Ik weet wat mij te doen staat. Ik moet me laten dopen, de Heilige Geest ontvangen en de geboden naleven.' Dan kunnen kinderen ook zeggen: 'Ik weet wie ik kan worden. Ik kan een rechtschapen jongevrouw worden' of 'Ik kan een rechtschapen jongeman worden en het priesterschap van God ontvangen'. Kinderen die met deze kennis en dat licht vervuld zijn, kunnen beslissen om de duisternis te verwerpen en zich op het licht en de vrede van het evangelie te richten.

Kinderen die het evangelie in hun hart hebben, erkennen de hand van de Heer in hun leven. Kinderen weten vaak meer dan wij veronderstellen en kunnen veel meer dan wij soms denken. Ik heb geleerd dat kinderen die het licht van het evangelie hebben ook geloof hebben. Zij twijfelen niet. De elfjarige Samantha zei: 'Ik weet dat het evangelie waar is omdat ik het kan voelen.' De driejarige Benjamin zei: 'Ik weet dat onze hemelse Vader mijn gebed hoort omdat Hij van me houdt.' Kinderen die het licht van het evangelie hebben, zeggen: 'Ik weet dat de Heilige Geest mij in mijn leven leidt, omdat ik me gelukkig voel als ik naar zijn influisteringen luister.'

Sam begint de gevoelens te begrijpen die van de Heilige Geest afkomstig zijn. Toen zijn moeder vroeg: 'Wie is de Heilige Geest?', antwoordde hij: 'Dat is dat warme gevoel binnen in

Het Eerste Presidium vlak voordat een conferentiebijeenkomst aanvangt, met drie leden van het Quorum der Twaalf Apostelen (v.l.n.r.): ouderling David A. Bednar, ouderling Dieter F. Uchtdorf en ouderling Henry B. Eyring.

mij.' Sam begreep ook dat toen zijn broertje van twee weken ziek was, het de Heilige Geest was die hem aanmoedigde om de Heer om hulp te vragen.

Kunt u de gemoedsrust van die kinderen voelen?

Om kinderen te onderwijzen, is meer dan een verlangen nodig. Het vraagt inzet van ons. Ik noemde net de lofzang 'Leer mij te wand'len in 't licht van de Heer', geschreven door zuster Clara McMaster. Zuster McMaster heeft mij ooit verteld dat ze, toen zij lid van het algemeen jeugdwerkbestuur was, de opdracht kreeg om een lied over het onderwijzen van kinderen te schrijven. Dat vond ze een verantwoordelijke taak en ze bad om erachter te komen hoe ze moest beginnen en hoe ze die taak kon volbrengen.

Na veel moeite leverde ze haar werk in en kreeg ze te horen dat het nog niet goed genoeg was. Haar werd niet verteld wat ze moest veranderen, alleen dat ze moest blijven proberen tot het goed was. Ze was geestelijk uitgeput en wist niet hoe ze verder moest. Ze probeerde opnieuw leiding van de Heer te ontvangen, bracht veranderingen aan en leverde een nieuwe versie in. Dat herhaalde zich drie keer totdat ze uiteindelijk te horen kreeg dat het goed was en dat ze niets meer hoefde te veranderen.

Hoewel er veel momenten waren waarop zuster McMaster de moed wilde opgeven, werkte ze ijverig aan haar opdracht, in de hoop dat het

lied de kinderen tot zegen zou zijn. Haar geïnspireerde muziek wordt in veel landen en talen door volwassenen en kinderen gezongen. Deze lofzang vertegenwoordigt het verlangen van mijn hart — dat al Gods kinderen leren wandelen in het licht van het evangelie van Jezus Christus. De lofzang begint met de smeekbede van een kind: 'Leer mij te wand'len in 't licht van de Heer', en eindigt met de vaststelling: 'Blij nu, blij nu, wij wand'len in 't licht.'⁵

Er is tijd en moeite voor nodig om kinderen te leren, maar we mogen niet afgeleid worden of de moed opgeven. Onze kinderen hebben de vervulling van deze belofte nodig: 'En groot zal de vrede van uw kinderen zijn.'⁶ Zorg ervoor dat geen kind zich hoeft af te vragen of onze hemelse Vader en Jezus Christus hem of haar liefhebben. Laat alle kinderen weten wie ze zijn, wat ze moeten doen, en wie ze kunnen worden.

Ik ben dankbaar voor iedereen die de helpende hand naar kinderen uitsteekt, die hen liefheeft en ze bijbrengt dat ze ondanks hun aardse omstandigheden vrede in het licht van het evangelie kunnen vinden en de beloften van de Heer kunnen ontvangen.

Ik wil me nu graag richten tot alle kinderen op de hele aarde. Sommigen van jullie heb ik hier ontmoet, enkele anderen ver weg, in Afrika, de Filipijnen, Korea en onlangs nog in de Oekraïne en Rusland. Ik heb jullie bezocht in het jeugdwerk of

zelfs in kinderziekenhuizen. Ik hoop dat jullie weten hoeveel je ouders, je jeugdwerkleerkrachten en vooral jullie hemelse Vader en Jezus Christus van jullie houden.

Neem alleen genoeg van de voorrechten en zegeningen die je van je hemelse Vader kan krijgen. De normen die je hanteert in je kleding, je taalgebruik en je gedrag zijn uiterlijke kenmerken van je innerlijke toezegging om het plan van onze hemelse Vader te volgen.

Jullie hebben meer invloed op mij dan jullie denken. Ik wil jullie bedanken voor de vreugde en de hoop die jullie in mijn hart brengen, en in het hart van jullie jeugdwerkleiders, maar vooral in het hart van jullie ouders. Vergeet alsjeblieft niet om de mensen te bedanken die van je houden en je onderwijzen. Ik weet, en ik wil jullie laten weten, dat jullie een kind van God zijn, dat jullie hemelse Vader van jullie houdt, en dat je altijd en overal tot Hem kunt bidden. Streef er altijd naar om aan Jezus Christus te denken en Hem na te volgen. Dat zal je licht en vrede in je hart brengen en je vervullen met hoop op het eeuwig leven. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

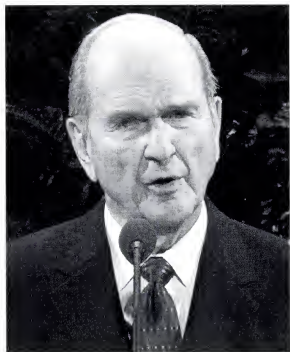
- 3 Nephi 22:13.
- 'Leer mij te wand'len in 't licht van de Heer', *Kinderliedjes*, p. 70.
- 'Messages of Inspiration from President Hinckley', *Church News*, 4 september 1999, p. 2.
- Mozes 1:13.
- Kinderliedjes*, p. 70.
- 3 Nephi 22:13.

Nu is de tijd om ons voor te bereiden

OUDERLING RUSSELL M. NELSON

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Vandaag is de tijd om ons voor te bereiden om God te ontmoeten. Morgen kan te laat zijn.

Geliefde broeders en zusters, onlangs is mijn lieve vrouw, Dantzel, met wie ik 59 jaar getrouwd was, overleden. Op een van die zeldzame zaterdagen dat ik niet voor de kerk weg hoefde, hadden we samen wat huishoudelijke karweitjes opgeknapt. Zij had de was gedaan. Ik had helpen vouwen en wegleggen. Toen we 's avonds hand in hand op de bank zaten en genoten van een televisieprogramma gleed mijn dierbare Dantzel vredig de eeuwigheid in. Haar overlijden kwam plots en onverwacht. De testresultaten van het periodieke

medische onderzoek vier dagen eerder hadden niets bijzonders aan het licht gebracht. Toen het mij niet lukte haar te reanimeren, werd ik overmand door verdriet. Mijn hartsvriendin, lieve moeder van onze tien kinderen, grootmoeder van onze 56 kleinkinderen, was van ons weggenomen.

Dantzel was meer dan een geliefde en liefdevolle levensgezellin. Door haar edele voorbeeld gaf ze les in geloof, deugd, gehoorzaamheid en barmhartigheid. Ze leerde me de kunst van het luisteren en het liefhebben. Dankzij haar weet ik welke zegeningen een man, vader en grootvader ten deel kunnen vallen.

Ik wil mijn diepe dank betuigen voor het medeleven dat ons uit alle hoeken van de wereld bereikt heeft. We hebben ontelbare brieven, telefoontjes, kaarten en andere boodschappen gekregen. In alle condoléances wordt met bewondering over haar gesproken en wordt ons, nabestaanden, deelneming betuigd. Er waren zoveel reacties dat we ze, zeer tot onze spijt, niet persoonlijk kunnen beantwoorden. Ik wil iedereen hartelijk danken voor het betoonde leedwezen. Mijn oprechte dank. Uw betuigingen zijn ons gezin

in deze verdrietige tijd zeer tot troost geweest. We houden echt heel veel van Dantzel! We missen haar!

Uit haar plotselinge dood kunnen we een heel belangrijk les leren, en die is dat vandaag de tijd is om ons voor te bereiden God te ontmoeten. Morgen kan te laat zijn. De profeten hebben dat door de eeuwen heen verklaard: 'Dit leven is de tijd voor te bereiden mens om zich erop voor te bereiden God te ontmoeten. (...) En nu [...] smeek ik u [...] de dag van uw bekeering niet [...] uit te stellen.'¹

We moeten ons nu voorbereiden

Toch zijn er velen die hun bekeering voor zich uitschuiven.² Een profeet waarschuwt ons: '[Gij kunt] niet zeggen: ik zal mij bekeren, ik zal tot mijn God terugkeren. Neen, dat kunt gij niet zeggen, want diezelfde geest die uw lichaam in bezit heeft ten tijde dat gij uit dit leven vertrekt, diezelfde geest zal (...) uw lichaam in die eeuwige wereld (...) bezitten.'³ Een andere profeet voegt eraan toe: 'Dan komt de tijd dat hij die vuil is, nog steeds vuil zal zijn; en hij die rechtvaardig is, nog steeds rechtvaardig zal zijn.'⁴

Verheven is de kennis dat 'welk niveau van intelligentie wij in dit leven (...) bereiken, in de opstanding zal het met ons herrijzen.'⁵ Van de profeet Joseph Smith leren we dat 'God (...) een tijd heeft (...) aangewezen (...), dat Hij al zijn onderdanen die zijn stem en zijn geboden hebben gehoorzaamd, zijn celestiale rust zal binnenleiden'. Deze rust⁶ is zo volmaakt en heerlijk dat de mens wel genoodzaakt is om zich voor te bereiden op de wetten die in dat koninkrijk gelden, voordat hij daar kan binnengaan en kan genieten van de zegeningen aldaar. (...) Derhalve heeft God het mensdom bepaalde wetten opgelegd, waarmee het zich, op voorwaarde van naleving, adequaat kan voorbereiden op die rust.'⁷ Mijn vrouw, Dantzel, had zich voorbereid!

Dat glorieijke doel lijkt heel ver

weg als iemand problemen heeft en het niet meer ziet zitten. Ik weet nog hoe een vriend van mij op een dag dat alles tegenzat, uitriep: 'Waarom leef ik eigenlijk?' Het plan van God beantwoordt deze vraag. We worden geboren om een lichaam te krijgen. We worden verliefd en trouwen. We krijgen kinderen en vinden de zorgen van het leven op ons pad. (Neemt u mij niet kwalijk dat ik kinderen en zorgen in één en dezelfde adem noem! Volgens mij maken ze beide deel uit van ons ontwikkelingsproces.) De kerk is hersteld, de aarde is geschapen, zodat dat gezin in een heilige tempel kan worden verzegeld. Anders zou de hele aarde 'volkomen worden verwoest'.⁸

We komen hier om te worden beproefd, te worden getoetst, en te kiezen.⁹ Onze keuzes bepalen ons lot. We zijn 'vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar (...), of om gevangenschap en dood te kiezen'.¹⁰ Wie ervoor kiezen de wil van de Heer te doen, kunnen rekenen op vervolging.¹¹ Maar hun beloning staat vast. Wie getrouwd blijven 'zullen het koninkrijk Gods beërven (...), en hun vreugde zal voor eeuwig overvloedig zijn'.¹² Mijn vrouw heeft die beloning zekergesteld. Dat schenkt mij en mijn kinderen grote troost!

Zowel rijk als arm krijgt met problemen en proeven van bekwaamheid te maken. Jaren geleden wilde een rijk man dat ik hem opereerde. De biopsie bevestigde dat hij kanker in een vorderd stadium had, met uitzaaiingen in zijn hele lichaam. Toen ik hem dat vertelde, antwoordde hij dat hij blij was dat hij zoveel geld had. Geld noch moeite zou worden gespaard om de juiste behandeling te vinden. Hij dacht dat hij zijn gezondheid kon terugkopen. Maar kort daarna stierf hij. Iemand stelde de vraag: 'Hoeveel geld heeft hij achtergelaten?' Het antwoord was uiteraard: 'Alles!'

Hij had zijn hart op de dingen van

de wereld gezet. Zijn succesladder had tegen de verkeerde muur aan gestaan. Ik moet aan hem denken als ik deze tekst lees: 'Doch zie, de dagen van uw proeftijd zijn voorbij; gij hebt de dag van uw redding uitgesteld, tot dat het (...) te laat is'.¹³

Daarmee vergeleken is mijn vrouw, Dantzel, die zich haar hele leven heeft voorbereid op de dag dat ze zou terugkeren naar God, een lichtend voorbeeld. Ze leefde alsof elke dag haar laatste kon zijn. Elk uur was voor haar kostbaar, omdat ze wist hoe kortstondig het leven is.

Sommige mensen leven alsof er geen dag des oordeels volgt. Anderen verspillen hun vandaag uit vrees voor morgen of gijzelen hun vandaag met fouten die zij gisteren hebben gemaakt. Laten we acht slaan op de woorden van een dichter, gegraveerd op een zonnwijzer:

*De schaduw langs mijn as gemeten
scheidt toekomst en verleden:
ervoor slaapt de ongeboren tijd,
in het duister en buiten bereik.
Ongrijpbaar de schaduwlijn voorbij
vervaagt de tijd, wijkend van uw zij.
Slechts één uur hebt u in uw bezit —
Het NU waarop de schaduw ligt.*¹⁴

Hoe bereiden we ons voor?

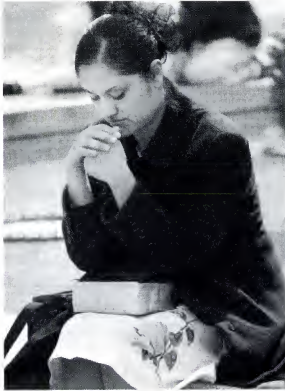
Nu is de tijd. Maar hoe bereiden we ons voor? Begin met bekering! In de Schriften staat: 'Indien gij ernaar hebt gestreefd goddeloosheid te bedrijven

in de dagen van uw proeftijd, dan wordt gij onrein bevonden voor de rechterstoel Gods; (...) niets wat onrein is, kan bij God wonen'.¹⁵ Hij heeft deze eenvoudige regel gegeven: 'Tenzij gij u aan mijn wet houdt, kunt gij die heerlijkheid niet bereiken'.¹⁶

Nu is de tijd om respect te hebben voor iemands lichaam. Het is heel de eeuwigheid door de tabernakel van iemands geest. Hartstochten dienen bedwongen te worden met de wilskracht van iemands geest. We dienen ons te onthouden van alle goddeloosheid.¹⁷ We dienen 'al het kwade [te] verzaken en al het goede aan [te] kleven, [en te] leven naar elk woord dat uit de mond van God uitgaat'.¹⁸

Vanwege veelvuldige en beangstigende rampen twijfelen sommige mensen aan het bestaan van God. Maar in feite probeert Hij ons daarmee te helpen. Hij heeft deze woorden geopenbaard: 'Hoe dikwijls heb Ik u bij monde van mijn dienstknechten toegeroepen, en door de bediening van engelen en met mijn eigen stem, en met de stem van donderslagen en (...) orkanen, (...) aardbevingen, (...) zware hagelstormen, (...) hongersnoden en pestilentieën van iedere soort, (...) en heb u willen reddeden met een eeuwigdurende redding, maar gij hebt niet gewild!'¹⁹

Hij hoopt dat we het eeuwige leven beërven. Daar komen we voor in aanmerking door gehoorzaamheid aan de verbonden en verordeningen van de

tempel — voor onszelf, ons gezin, en onze voorouders. Wij kunnen zonder hen niet tot volmaking komen.²⁰ We kunnen ons niet in de tegenwoordigheid van God *wensen*. We dienen de wetten te gehoorzamen waarop die zegeningen gegrond zijn.²¹

Het plan van God is billijk. Zelfs zij 'die gestorven zijn zonder kennis van dit evangelie, maar het aangenomen zouden hebben indien zij langer hadden mogen blijven, zullen erfgenaam zijn van het celestiale koninkrijk van God.'²² Zijn plan is ook barmhartig. Hij 'zal alle mensen oordelen naar hun werken, naar de verlangens van hun hart.'²³

Nu is de tijd om tot het volk van God te worden gerekend. Dat doen we als we tiende betalen. Hij vertiendt zijn volk om hen te zegenen.²⁴ Mijn vrouw heeft dat steeds weer in ons gezin onderwezen.²⁵

Nu is de tijd om onze doelen te laten samenvallen met de doelen van God. Zijn werk en zijn heerlijkheid — 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen'²⁶ — kan van ons worden. Over het tempelhuwelijk heeft de Heiland gezegd: 'Indien een man een vrouw huwt door mijn woord, dat mijn wet is, en door het nieuw en eeuwigdurend verbond, (...) [zullen zij] tronen, koninkrijken, prinsdommen en machten, heerschappijen (...) beërven [en

verhoging en verheerlijking in alle dingen.'²⁷ We dienen het voorbeeld van de Heer te evenaren, lief te hebben zoals Hij, te bidden zoals Hij, en te volharden zoals Hij heeft gedaan.²⁸

Belang van de dood in Gods eeuwige plan

De dood is een noodzakelijk onderdeel van ons eeuwig bestaan. Niemand weet wanneer de dood toeslaat, maar hij is van wezenlijk belang voor Gods grote plan van geluk.²⁹ Dankzij de verzoening van de Heer is de opstanding een zekerheid en het eeuwige leven een mogelijkheid voor alle mensen.³⁰ Die mogelijkheid wordt een zekerheid als we Gods wet gehoorzamen. Hij heeft gezegd: 'Ienzij gij mijn geboden onderhoudt, (...) zult gij het koninkrijk van de hemel geenszins binnengaan.'³¹ Op zekere dag worden we door de Heer geoordeeld³² en krijgen we een woning toegewezen in het hemelse huis van onze Vader.³³ Celestiale heerlijkheid komt hun toe die de geboden Gods getrouw hebben nageleefd.³⁴

Broeders en zusters, we leven om te sterven en we sterven om te leven — in een ander rijk. Als we ons goed hebben voorbereid, is de dood niet schrikwekkend. Uit een eeuwig perspectief gezien, komt de dood alleen te vroeg voor hen die zich niet hebben voorbereid om God te ontmoeten.

Nu is de tijd van voorbereiding. En als de dood dan komt, kunnen we verdergaan naar de celestiale heerlijkheid die onze hemelse Vader voor zijn getrouwe kinderen heeft bereid. Ondertussen wordt voor rouwende dierbaren — zoals mijn kinderen en ik — de prikkel des doods verzacht door onwrikbaar geloof in Christus, volmaakte stralende hoop, liefde voor God en alle mensen, en het diepe verlangen hen te dienen.³⁵ Dat geloof, die hoop, die liefde zullen ons klaar maken om in Gods tegenwoordigheid te komen en, met onze eeuwige partner en kinderen, eeuwig bij Hem te

wonen. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

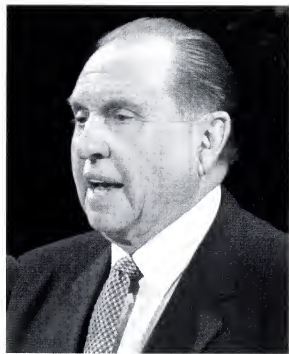
1. Alma 34:32–33; zie ook Alma 13:27.
2. De Schriften roepen ieder op om het 'hart niet langer [te] verstok[ken]'; want zie, het is nu de tijd en de dag van uw behoudenis; (...) daarom, indien gij u bekeert (...), zal het grote verlossingsplan onmiddellijk op u worden toegepast' (Alma 34:31).
3. Alma 34:34; cursivering toegevoegd.
4. Mormon 9:14; zie ook 2 Nephi 9:15–16; IV 88:27–32, 34–35; IV 130:2.
5. IV 130:18.
6. In het Nieuwe Testament is de term *rust* de vertaling van het Griekse vrouwelijke substantief *katalepsis*, dat 'de hemelse gelukzaligheid waarin God verblijft' betekent. *Rust* draagt dus een element van heerlijkheid in zich.
7. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld Joseph Fielding Smith (1976), p. 54.
8. Zie IV 2:1–3; 138:48; Geschiedenis van Joseph Smith 1:39.
9. Zie 2 Nephi 9:27; IV 98:12; Abraham 3:24–26.
10. 2 Nephi 2:7.
11. Zie 2 Timoteüs 3:12.
12. 2 Nephi 9:18.
13. Helaman 13:38.
14. Henry Van Dyke, 'The Sun-Dial at Wells College'. In: *The Poems of Henry Van Dyke* (1911), p. 345. Zonnewijzer en gedicht te bezichtigen aan het Wells College, Aurora (New York, VS).
15. 1 Nephi 10:21.
16. IV 132:21; zie ook IV 88:36–39.
17. Zie Moroni 10:32; zie ook 2 Nephi 2:21; Mormon 9:28.
18. IV 98:11.
19. IV 43:25.
20. Zie IV 128:15, 18.
21. Zie IV 130:20–21.
22. IV 137:7.
23. IV 137:9.
24. Zie Maleachi 3:10; 3 Nephi 24:10. Tiende bereidt een volk ook voor op een toekomstige dag van wraak en verbranding. (Zie IV 85:3.)
25. Zie Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson, Father-Surgeon-Apostle* (2003), p. 104.
26. Mozes 1:39; zie ook Mozes 6:59; Bijbelvertaling van Joseph Smith, Genesis 6:62.
27. IV 132:19; zie ook IV 75:5; 101:65.
28. Zie 2 Nephi 33:4; 3 Nephi 15:9; 27:21–22; IV 14:7.
29. Zie Alma 42:8–9.
30. Zie 1 Korintiërs 15:50–54; 1 Johannes 5:11, 20; Alma 12:25; Mormon 9:13; IV 46:14; 76:40–42, 50–59; 135:62.
31. 3 Nephi 12:20.
32. Zie 1 Nephi 10:20; 2 Nephi 9:41–46; Alma 12:27.
33. Zie Johannes 14:2; IV 98:18.
34. Zie IV 78:7; 131:1–3.
35. Zie 2 Nephi 31:20; Mosiah 16:7–8; Moroni 7:38–48.

Onveranderlijke waarheden in veranderlijke tijden

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen moeten wij bestand zijn tegen de gevaren die ons en ons gezin omringen.

Geliefde broeders en zusters, zowel binnen oogbereik als over de hele wereld vergaderd, ik doe een beroep op uw gebeden en geloof nu ik de taak en de eer heb om u toe te spreken.

Allereerst wil ik allen graag lof toezwaaien. In deze veranderlijke wereld zijn de jongeren van de kerk de beste die we ooit hebben gehad. Het geloof, het dienstbetoon en de daden van onze leden zijn prijzenswaardig. Wij zijn een gebedvol en

gelovig volk dat er altijd naar streeft om eerlijk en fatsoenlijk te zijn. Wij zorgen voor elkaar. Wij proberen onze naasten lief te hebben.

Maar om ervoor te zorgen dat we niet zelfgenoegzaam worden, wil ik graag iets uit 2 Nephi in het Boek van Mormon citeren:

‘Te dien dage zal [de duivel hen] (...) sussen en paaien tot vleselijke gerustheid, zodat zij zullen zeggen: Alles is wel in Zion; ja, Zion is voorspoedig, alles is wel — en zo bedriegt de duivel hun ziel.’¹

Iemand heeft gezegd dat onze boom van zelfgenoegzaamheid veel takken heeft, en dat er ieder voorjaar meer knoppen tot bloei komen.

We kunnen het ons niet veroorloven om zelfgenoegzaam te zijn. We leven in een hachelijke tijd; de tekens zijn overal om ons heen te zien. We zijn ons pijnlijk bewust van de negatieve invloeden in onze samenleving die het traditionele gezin bedreigen. Af en toe zien we op tv en in films wereldse en onzedelijke helden en heldinnen. De acteurs worden door velen als voorbeeld gezien, maar hun leven is allesbehalve voorbeeldig.

Waarom zouden we een blinde gids volgen? Op de radio horen we veel denigrerende muziek met schaamteloze teksten, gevaarlijke aanmoedigingen en beschrijvingen van bijna alle denkbare soorten kwaad.

Als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen moeten wij bestand zijn tegen de gevaren die ons en ons gezin omringen. Om ons daarbij te helpen, wil ik u enkele ideeën geven, en enkele voorbeelden uit mijn eigen leven.

Ik begin met de gezinsavond. We kunnen het ons niet veroorloven om dit geïnspireerde programma te negeren. Ieder lid van ons gezin kan er geestelijk door groeien zodat hij of zij de verleidingen beter kan weerstaan die overal om ons heen zijn. De lessen die we thuis leren, blijven ons het langst bij. President Gordon B. Hinckley en zijn voorgangers hebben sinds lang beklemtoond: ‘Het gezin is de basis van een rechtschapen leven, en niets kan zijn plaats innemen of zijn essentiële functies vervullen.’²

Doctor Glenn J. Doman, vermaard auteur en medisch deskundige, heeft geschreven: ‘Het pasgeboren kind is bijna een exacte kopie van een lege computer, hoewel het in bijna alle opzichten superieur is aan zo’n computer. (...) Wat er in de eerste acht jaar van zijn leven in de hersens van het kind geplaatst wordt, zal er waarschijnlijk blijven. (...) Als je in die periode verkeerde informatie in zijn hersens stopt, dan is het bijzonder moeilijk om het uit te wissen.’ Daar voegde dokter Doman aan toe: ‘De meest ontvankelijke leeftijd is die van twee of drie jaar.’³

Ik vind deze gedachte mooi: ‘Je geest is een kast, en je bepaalt zelf wat je op de planken zet.’ Laten we ervoor zorgen dat onze planken, en die van onze gezinsleden, vol staan met dingen die goed voor onze ziel zijn en ons in staat stellen om bij onze Vader in de hemel terug te keren. Op

die planken zouden het beste dingen kunnen staan als evangeliestudie, geloof, gebed, liefde, dienstbaarheid, gehoorzaamheid, voorbeeld en vriendelijkheid.

Nu wil ik het over schulden hebben. Dit is een tijd van lenen, een tijd die in iedere week aanbiedingen van kredieten binnenkrijgen. Ze bieden over het algemeen een lage rente, maar die geldt vaak slechts voor korte tijd. Maar wat we niet beseffen, is dat de rente na die periode aanzienlijk kan stijgen. Ik wil graag een uitspraak voorlezen van president J. Reuben Clark jr., die vele jaren geleden lid van het Eerste Presidium was. De waarheid ervan is tijdloos. Hij zegt:

‘Het is in onze financiële en economische wereld gebruikelijk om rente op geleend geld te betalen. ...

‘(...) Rente slaapt nooit, wordt nooit ziek en gaat nooit dood; rente gaat nooit naar het ziekenhuis, werkt op zon- en feestdagen en gaat nooit op vakantie. Rente schept nergens behagen in, wordt nooit ontslagen en werkt nooit parttime. (...) Als je eenmaal schulden hebt, zijn rentebetalingen elke minuut van de dag en de nacht je metgezel; je kunt ze niet ontwijken of ontlopen; je kunt ze niet wegsturen; ze bezwijken niet voor smeekbeden, eisen of bevelen; en als je ze voor de voeten loopt of hun pad kruist of niet aan hun eisen voldoet, zullen ze je verpletteren.’¹⁴

Broeders en zusters, ik ben ontsteld door sommige advertenties voor aflossingsvrije leningen met de woning als onderpand. Het is in feite een tweede hypotheek op uw huis. De advertenties voor dergelijke leningen zijn ontworpen om ons te verleiden geld te lenen. Wat nooit vermeld wordt, is dat u, als u niet in staat bent om de rente te betalen, uw huis kwijt kunt raken.

Maak uzelf niet wijs dat de luxe artikelen van gisteren nu een noodzakelijkheid zijn. Zij zijn alleen noodzakelijk als wij ze als noodzakelijkheden gaan beschouwen. Veel jonge echtparen willen meerdere auto's hebben en een soort huis waar hun ouders hun hele leven voor hebben moeten werken. Daardoor gaan ze langlopende leningen aan op basis van twee salarissen. Vaak komen ze er te laat achter dat omstandigheden kunnen veranderen: de vrouw raakt in verwachting, ziekte steekt de kop op, iemand raakt werkloos, er kunnen natuurrampen en andere onvoorziene omstandigheden plaatsvinden. En dan kan de hypotheek niet meer betaald worden die op twee inkomens was gebaseerd.

Het is essentieel dat wij zuinig leven.

Nu wil ik graag tot de moeders, de vaders en de zoons en dochters spreken.

Ik wil alle ouders aanmoedigen om goed te luisteren. Communicatie is in

deze gejaagde wereld zo belangrijk. Neem de tijd om te luisteren. En kinderen: praat met je ouders. Dat is misschien moeilijk, maar veel van jullie problemen hebben je ouders al door-gemaakt. Zij kunnen bepaalde dingen vaak beter in het juiste perspectief plaatsen. Zij bidden iedere dag voor je en ze hebben recht op de inspiratie van onze hemelse Vader om je raad en advies te geven.

Moeders, deleger wat huishoudelijke taken. Het is vaak makkelijker om alles zelf te doen dan om de kinderen over te halen om te helpen, maar het is zo belangrijk dat zij hun steentje leren bijdragen.

Vaders, ik wil u adviseren om lief en aardig voor uw vrouw te zijn. Heb geduld met uw kinderen. Geef niet te veel toe aan hun wensen, want ze moeten leren zelf hun weg in de wereld te vinden.

Ik wil u aanmoedigen om open te staan voor uw kinderen. Ik heb gehoord dat er nog nooit een mens is geweest die op zijn sterfbed heeft gezegd dat hij meer tijd op kantoor had willen doorbrengen.

Ik vind het volgende citaat uit een artikel van Arthur Gordon, 'A Day at the Beach', erg mooi. Hij zegt:

‘Toen ik dertien was en mijn broertje tien, had vader beloofd ons mee naar het circus te nemen. Maar tijdens de middagmaaltijd kwam er een telefoontje dat hij voor dringende zaken naar kantoor moest komen. We zagen het circus al aan onze neus voorbijgaan. Toen hoorden we hem zeggen: “Nee, ik kan niet komen. Het zal moeten wachten.”

Toen hij terug aan tafel kwam, glimlachte moeder [en zei]: “Weet je, het circus komt heus nog wel een keer.”

“Dat weet ik,” zei vader, “maar de kinderjaren niet.”¹⁵

Broeders en zusters, de tijd met onze kinderen vliegt voorbij. Stel het niet uit om tijd met hen door te brengen. Iemand heeft het als volgt onder

woorden gebracht: Als wij alleen voor morgen leven, dan zullen we veel lege gisterens hebben.⁶

Ouders, help uw kinderen om doelen te stellen voor hun opleiding en carrière. Zorg ervoor dat uw zoons manieren leren en vrouwen en kinderen leren respecteren.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Zoals we de nieuwe generatie opvoeden, zo zal over enkele jaren de wereld zijn. Als u zich zorgen maakt over de toekomst, let dan op de manier waarop u uw kinderen opvoedt.'⁷

De woorden van de apostel Paulus aan zijn dierbare Timoteüs zijn eveneens van toepassing: 'Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid.'⁸

Ouders, leef zo dat u een goed voorbeeld voor uw kinderen bent.

Ik moedig alle gezinnen aan: werk aan uw familiegeschiedenis. Het is belangrijk om zoveel mogelijk te weten te komen over hen die ons zijn voorgegaan. We leren iets over onszelf als we iets over onze voorouders te weten komen.

Ik kan me herinneren dat ik als jongen verhalen over mijn voorouders Miller hoorde. In het voorjaar van 1848 werden mijn betovergrootouders, Charles Stewart Miller en Mary McGowan Miller, lid van de kerk in hun geboorteland Schotland. Ze lieten hun huis in Rutherglen (Schotland) achter en staken de Atlantische Oceaan over. Zij bereikten de havenstad New Orleans en reisden met een groep heiligen over de Mississippi naar St.-Louis (Missouri), waar ze in 1849 aankwamen. Een van hun elf kinderen, Margaret, was mijn overgrootmoeder.

Toen het gezin in St.-Louis aankwam en geld ging verdienen om de reis naar de Salt Lake Valley te ondernemen, brak er in het gebied cholera uit. De familie Miller werd zwaar getroffen: in een tijdsbestek van twee weken overleden de moeder, de

vader en twee van hun zoons. Mijn overgrootmoeder, Margaret Miller, was toen dertien jaar.

Door alle sterfgevallen in het gebied waren er geen doods-kisten te krijgen — voor geen enkele prijs. De oudere jongens sloopten de omheining waar de ossen in stonden en maakten doods-kisten om de overleden gezinsleden in te begraven.

De negen weeskinderen en de man van een van de oudere dochters verlieten in het voorjaar van 1850 St.-Louis met vier ossen en een

wagen. Nog dat jaar kwamen ze in de Salt Lake Valley aan.

Ik ben deze en andere edele voorouders zoveel dank verschuldigd. Zij hadden het evangelie en de Heer zo lief dat zij alles wat zij hadden wilden opofferen, zelfs hun leven, voor De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Wat ben ik dankbaar voor de tempelverordeningen waardoor wij voor eeuwig aan elkaar verzegeld zijn.

Ik wil met nadruk zeggen hoe belangrijk het werk is dat wij in de

Een gezin in de ring Makati (Filipijnen) woont een conferentiebijeenkomst in hun plaatselijke kerkgebouw bij.

tempels van de Heer voor onze dierbare voorouders verrichten.

Twee maanden geleden waren wij met familieleden in de Salt Laketempel om verzegelingen te doen voor enkele van onze overleden voorouders. Dat was een van de meest geestelijke ervaringen die we als familie hebben gehad, waardoor de onderlinge liefde werd versterkt en we ons verplicht voelden om ons erfgoed waardig te zijn.

Jaren geleden woonde onze jongste zoon, Clark, een godsdienstles bij aan de Brigham Young University. De leerkracht vroeg tijdens de les aan Clark: "Welk voorbeeld uit het leven met je vader herinner je je het beste?"

De leerkracht schreef mij later en vertelde welk antwoord Clark had gegeven. Clark zei: "Toen ik diaken in het Aäronisch priesterschap was, gingen mijn vader en ik op fazantenjacht bij Malad (Idaho). Het was maandag — de laatste dag van het jachtseizoen. We liepen door talloze velden, op zoek naar fazanten. We zagen er een paar, maar we misten ze. Mijn vader zei toen terwijl hij op zijn horloge keek: "Clark, laten we onze geweren ontladen en ze in deze greppel leggen. Dan knielen we neer om te bidden." Ik dacht dat vader om meer fazanten zou bidden, maar ik had het mis. Hij legde uit dat ouderling Richard L. Evans ernstig ziek

was en dat de leden van het Quorum der Twaalf om twaalf uur die maandag — waar ze op dat moment ook waren — zouden knielen en in zekere zin gezamenlijk een vurig gebed van geloof zouden opzenden voor ouderling Evans. We deden onze pet af en baden.'

Ik herinner me die gelegenheid nog goed, maar ik had nooit gedroomd dat er een zoon keek, leerde en aan zijn eigen getuigenis werkte.

Verscheidene jaren geleden hadden we een krantenjongen die de krant niet altijd even netjes bezorgde. In plaats van de krant op onze veranda te gooien, kwam die soms per ongeluk in de bosjes of zelfs vlakbij de straat terecht. Sommige burenen besloten om gezamenlijk een klacht in te dienen. Op een dag kwamen er enkele burenen bij ons aan de deur die aan mijn vrouw, Francis, vroegen of ze een petitie wilde tekenen. Ze weigerde en zei: "Waarom? Hij is maar een jonge knul en de kranten zijn zo zwaar voor hem. Ik kan geen kritiek op hem hebben, want hij doet zijn best.' De petitie werd echter door de meeste burenen getekend en naar de baas van de jongen gestuurd.

Enkele dagen later kwam ik van mijn werk thuis en vond ik Frances in tranen. Toen ze eindelijk in staat was

om te praten, vertelde ze me dat ze net had gehoord dat het lichaam van de krantenjongen in zijn garage was gevonden. Hij had zelfmoord gepleegd. De kritiek was waarschijnlijk te veel voor hem geweest. Wat waren we dankbaar dat wij die petitie niet getekend hadden. Dat is altijd een duidelijke les geweest om niet over anderen te oordelen en ze altijd vriendelijk te bejegenen.

De Heiland moet ons voorbeeld zijn. Er staat over Hem geschreven: 'En Jezus nam toe in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen.'⁹ Hij 'is rondgegaan, weldoende (...) want God was met Hem.'¹⁰

Vergeet niet dat de wijsheid van God de mensen soms als dwaasheid voorkomt, maar de allergeenste les die wij in het sterfelijk leven kunnen leren, is dat we altijd op de goede weg zijn zolang we God gehoorzamen wanneer Hij spreekt.

Mogen wij altijd de Vrededorst volgen, die ons letterlijk de weg heeft gewezen. Als we dat doen, zullen we deze roerige tijden overleven. Door zijn goddelijke plan kunnen wij verlost worden van de gevaren die overal om ons heen zijn. Zijn voorbeeld wijst ons de weg. Toen Hij werd geconfronteerd met verleiding, negeerde Hij die. Toen Hem de wereld werd aangeboden, sloeg Hij die af. Toen Hij om zijn leven gevraagd werd, gaf Hij dat.

Het is nu de tijd. Dit is de plaats. Ik bid dat wij Hem zullen volgen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

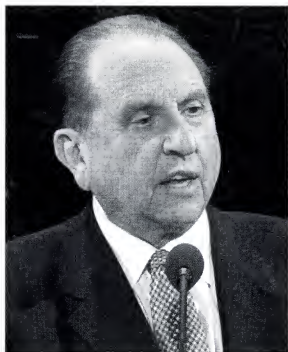
NOTEN

1. 2 Nephi 28:20-21.
2. Brief van het Eerste Presidium, 11 februari 1999; zie *Liabona*, december 1999, p. 1.
3. *How to Teach Your Baby to Read* (1963, 1964), pp. 43-45.
4. Conference Report, april 1938, pp. 102-103.
5. Zie *A Touch of Wonder* (1974), pp. 77-78.
6. Zie Meredith Willson en Franklin Lacey, *The Music Man* (1957).
7. 'Ziet uw kleinen', *Liabona*, maart 2001, p. 2.
8. 1 Timoteüs 4:12.
9. Lucas 2:52.
10. Handelingen 10:38.

Steunverlening aan functionarissen van de kerk

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Broeders en zusters, president Hinckley heeft mij verzocht de algemene autoriteiten, de gebiedszeventigers en de leden van de algemene presidiums van de kerk te steunverlening aan u voor te stellen.

Wij stellen u voor Gordon Bitner Hinckley steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Thomas Spencer Monson als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en James Esdras Faust als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie er niet mee instemt, maakt dat kenbaar.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; Boyd Kenneth Packer als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en de volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter Friedrich Uchtdorf en David Allan Bednar.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen u voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor de volgende gebiedszeventigers met ingang van 1 mei 2005 te ontheffen:

Jorge O. Abad, Carlos E. Agüero, Marcos A. Aidukaitis, Gustavo A. Barrios, René J. Cabrera, Edison M. Cabrito, Tad R. Callister, Carl B. Cook, Reynaldo L. Cuyong, Jorge L. del Castillo, Benjamin De Hoyos,

Lindsay T. Dil, Fred C. Dimaya, Enrique R. Falabella, Roberto Garcia, Larry W. Gibbons, C. Scott Grow, John A. Harris, Merrill F. Higham, R. Randall Huff, Michael L. Jensen, Paul V. Johnson, Won Yong Ko, Wilfredo R. López, Ronald L. Loveland, Jeffrey J. Marchant, Hans H. Mattsson, E. Israel Pérez, Holger D. Rakow, Alfonso Ramos, Carlos C. Revillo Sr., Manfred H. Schütze, J. Mitchel Scott, José A. Teixeira da Silva, Lowell M. Snow, Guillermo Torres, Roland N. Walker.

Allen die hun waardering willen uiten voor het werk dat deze broeders hebben verricht, maken dit kenbaar.

Wij stellen u voor het algemeen jeugdwerkpresidium, de zusters Coleen K. Menlove, Sydney S. Reynolds, and Gayle M. Clegg, te ontheffen met oprechte dank en waardering voor hun werk.

Allen die hun waardering willen uiten, maken dit kenbaar.

Wij stellen u voor ouderling Marlin K. Jensen steun te verlenen als kerkhistoricus.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de volgende broeders te steunen als nieuw lid van het Eerste Quorum der Zeventig: Benjamin De Hoyos, David F. Evans, C. Scott Grow, Richard G. Hinckley, Paul V. Johnson, Paul E. Koelliker, Paul B. Pieper en Ulisses Soares en als lid van het Tweede Quorum der Zeventig: Won Yong Ko, Wolfgang H. Paul, Lowell M. Snow en Paul K. Sybrowsky.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen de volgende gebieds-zeventigers ter steunverlening aan u voor:

Nelson L. Altamirano, Manuel Araiz, Sergio E. Avila, Marcelo P. Bolfarini, Shayne M. Bowen, David R. Brown, Fernando E. Calderon, Milton da Rocha Camargo, Daniel M. Cañoles, I. Poloski Cordón, Federico F. Costales Jr., John C. Dalton, Heber O. Díaz, Luis G. Duarte, Frerich Görts, Ronald J. Hammond, Miguel Hidalgo, Patrick Kearon, Donald J. Keyes, Christiaan H. Kleijweg, Larry R. Lawrence, Robert W. Lees, F. Rene Loli, Glendon Lyons, Juan A. Machuca, Raymundo Morales, Brent H. Nielson, Carlos S. Obata, Alejandro M. Robles, Gerardo L. Rubio, Gvido Senkans, Fabian L. Sinamban, Dirk Smibert, Hans T. Sorensen, Eivind Sterri, Miguel R. Valdez, Gary W. Walker, Richard C. Zambrano.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor steun te verlenen aan Cheryl Clark Lant als algemeen jeugdwerkpresidentie met Margaret Swensen Lifferth als eerste raadgeefster en Vicki Fujii Matsumori als tweede raadgeefster.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Naar het zich laat aanzien, is de steunverlening unaniem bevestigend.

Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en gebeden.

We verzoeken de pasgeroepen algemene autoriteiten en het algemeen jeugdwerkpresidium op het podium plaats te nemen. ■

Verslag van de afdeling verificatie van de kerk: 2004

VOORGELEZEN DOOR ROBERT W. CANTWELL

Directeur afdeling verificatie van de kerk

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Gachte broeders, de afdeling verificatie van de kerk opereert onafhankelijk van alle andere afdelingen en instellingen van de kerk en heeft toegang tot alle verslagen en systemen die nodig zijn om de juistheid van de administratie van inkomsten en uitgaven van de kerk te evalueren en de veiligheid van de geldmiddelen van de kerk te waarborgen. Het personeel van de afdeling verificatie bestaat uit bevoegde accountants, gediplomeerde interne

verificateurs, gediplomeerde verificateurs van informatiesystemen en andere gekwalificeerde vakmensen.

Zoals voorgeschreven in de openbaring in afdeling 120 van de Leer en Verbonden autoriseert de raad van tiendebesteding de uitgaven van de kerk. Deze raad bestaat uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschop. Na toestemming voor het uitgeven van gelden van de kerk te hebben ontvangen, beheren de afdelingen van de kerk de goedgekeurde begrotingen en geven het geld uit in overeenstemming met het beleid en de procedures van de kerk.

Gebaseerd op onze verificaties is de afdeling verificatie van de kerk van mening dat in alle materiële opzichten de ontvangen bijdragen, uitgegeven gelden en gebruikte middelen van de kerk in het jaar 2004 zijn beheerd en geadmistreerd in overeenstemming met gepaste boekhoudpraktijken, goedgekeurde begrotingen en de beleidslijnen en werkwijzen van de kerk.

Hoogachtend,
Afdeling verificatie van de kerk
Robert W. Cantwell
Directeur ■

Statistisch rapport 2004

VOORGELEZEN DOOR F. MICHAEL WATSON

Secretaris van het Eerste Presidium

Broeders en zusters, het Eerste Presidium heeft het volgende rapport uitgegeven over de groei en de status van de kerk per 31 december 2004:

Aantal units

Ringen	2.665
Zendingsgebieden	338
Districten	646
Wijken en gemeenten	26.670

Ledental van de kerk

Totaal aantal leden	12.275.822
---------------------------	------------

Het Eerste Presidium betuigt deelneming

An het begin van de zaterdagmiddagbijeenkomst heeft president Gordon B. Hinckley de volgende verklaring voorgelezen: 'Samen met zoveel anderen betreuren wij het overlijden van paus Johannes Paulus II, een groot man met geloof, visie en intellect, die door zijn moedige optreden de wereld voor generaties heeft beïnvloed.

'De paus verhefde zijn stem ter verdediging van de vrijheid, het gezin en het christendom. In principiële en morele kwesties wilde hij geen compromissen sluiten. Voor de armen in de wereld heeft hij zich altijd onvermoeid ingezet.'

Ingeschreven kinderen	98.870
Bekeerlingen gedoopt	241.239

Zendingen

Voltijdzendingen	51.067
------------------------	--------

Tempels

Tempels in 2004 ingewijd	3
(Accra [Ghana], Kopenhagen [Denemarken] en Manhattan [New York])	
Tempels in 2004 opnieuw ingewijd	2
(Anchorage [Alaska] en São Paulo [Brazilië])	
Tempels in gebruik	119

Vooraanstaande leden sinds vorig jaar april overleden

Ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen; *ouderling David B. Haight* van het Quorum der Twaalf Apostelen; *zuster Marjorie Pay Hinckley*, echtgenote van president Gordon B. Hinckley, president van de kerk; *zuster Ruby Olson Haight*, weduwe van ouderling David B. Haight; *zuster Dantzel White Nelson*, echtgenote van ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen; *zuster Sarab Melissa Broadbent Paulsen Sorensen*, voormalig raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium en echtgenote van ouderling Lynn A. Sorensen, voormalig lid van de Zeventig; *zuster Naomi Maxfield Shumway*, voormalig algemeen jeugdwerkpresidente; *zuster Olive Eileen Robinson Durnyon Christensen*, voormalig raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium; *zuster Joan Blackburn Spencer*, voormalig algemeen ZHV-secretaresse. ■

De heilzame werking van menslievendheid

OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN
van het Quorum der Twaalf Apostelen

*Menslievendheid is de kern van het celestiale leven.
Een christen behandelt anderen vriendelijk.*

Vele jaren geleden, toen ik als bisschop werd geroepen, had ik het verlangen om als bisschop de minderactieve leden te bezoeken en te zien of wij iets konden doen om de zegeningen van het evangelie in hun leven terug te brengen.

Op een dag spraken we met een man van in de vijftig, die een voortreffelijk monteur was. Hij vertelde me dat hij nog jong was toen hij voor het laatst de kerk had bezocht. Er was die dag iets gebeurd. Hij was in de klas vervelend en luidruchtig geweest en de leerkracht was boos geworden,

had hem uit de klas gezet en gezegd dat hij niet meer terug mocht komen.

En dat had hij ook niet meer gedaan.

Ik vond het opmerkelijk dat een onvriendelijk woord dat meer dan veertig jaar eerder was uitgesproken nog steeds zo'n grote invloed kon hebben. Maar blijkbaar was dat wel zo. En daarom was deze man nooit meer naar de kerk gekomen. En evenmin zijn vrouw en kinderen.

Ik bood hem mijn verontschuldigingen aan en zei dat ik het heel erg vond dat hij zo behandeld was. Ik zei hoe betreunswaardig het was dat zijn gezin door enkele impulsieve woorden van zo lang geleden van de zegeningen van de kerk waren uitgesloten.

Ik zei: 'Na veertig jaar is het tijd dat de kerk het goedmaakt.'

En daar deed ik mijn uiterste best voor. Ik verzekerde hem ervan dat hij welkom was en dat we hem nodig hadden. Ik was verheugd toen deze man en zijn gezin uiteindelijk terug naar de kerk kwamen en sterke, getrouwe leden werden. Deze goede broeder werd vooral een uitstekend huisonderwijzer omdat hij begreep dat zelfs een enkel onvriendelijk woord

levenslange gevolgen kan hebben.

Menslievendheid is de essentiële karaktereigenschap van de edelste mannen en vrouwen die ik gekend heb. Zij is de sleutel die deuren opent en vriendschappen creëert. Zij verzacht het hart en vormt relaties die een heel leven standhouden.

Vriendelijke woorden verheffen niet alleen onze geest wanneer ze worden uitgesproken, ze kunnen ons jarenlang bijblijven. Toen ik op de universiteit zat, kwam er op een dag een zeven jaar oudere man naar me toe. Hij gaf me een compliment over mijn spel op het voetbalveld. Hij zei dat ik niet alleen goed had gespeeld, maar ook erg sportief was geweest. Hoewel dat gesprek meer dan zestig jaar geleden plaatsvond en de persoon die me toen dat compliment gaf zich dat hoogstwaarschijnlijk niet meer herinnert, kan ik me die vriendelijke woorden van Gordon B. Hinckley, die later president van de kerk werd, nog steeds herinneren.

Vriendelijkheid en attentie zijn eigenschappen die onafscheidelijk met president Hinckley zijn verbonden. Toen mijn vader in 1963 overleed, was president Hinckley de eerste die ons thuis bezocht. Ik zal zijn vriendelijke daden nooit vergeten. Hij gaf mijn moeder een zegen en beloofde onder andere dat zij nog veel had om naar uit te kijken en dat ze verder een gelukkig leven zou leiden. Die woorden vertroostten haar en mij, en ik zal zijn menslievendheid nooit vergeten.

Menslievendheid is de kern van het celestiale leven. Een christen behandelt anderen vriendelijk. Al onze woorden en daden moeten vriendschap uitstralen — op ons werk, in de kerk en vooral thuis.

Jesus, onze Heiland, was de verpersoonlijking van menslievendheid en medeleven. Hij genas de zieken. Hij besteedde veel tijd aan het dienen van zijn naasten. Hij sprak liefdevol tot de Samaritaanse vrouw die door

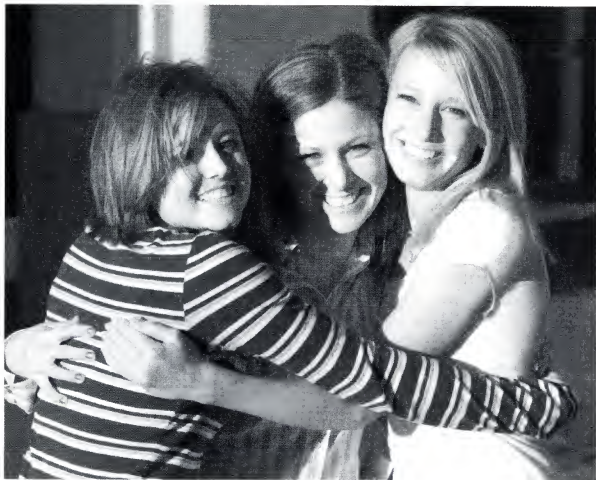
velen met minachting werd behandeld. Hij zei tegen zijn discipelen dat de kleine kinderen bij Hem konden komen. Hij was vriendelijk voor alle zondaars. Hij veroordeelde de zonde, niet de zondaar. Hij liet duizenden Nephieten naar voren komen en de littekens in zijn handen en voeten voelen. Maar zijn grootste weldaad was zijn zoenoffer, waarmee hij alle gevolgen van de dood overwon en iedereen van de gevolgen van zonde verlostte, op voorwaarde van bekering.

De profeet Joseph Smith was vriendelijk voor jong en oud. Een kind dat zich de goedheid van de profeet kon herinneren, vertelde:

‘Mijn oudere broer en ik gingen naar school, vlakbij het gebouw dat bekend stond als de winkel van Joseph. Het had de vorige dag geregend, en de grond was erg modderig, vooral in die straat. Mijn broer Wallace en ik kwamen in de modder vast te zitten en konden er niet meer uit komen. En als kinderen begonnen we natuurlijk te huilen omdat we dachten dat we daar moesten blijven. Maar toen ik opkeek, zag ik de liefdevolle vriend van de kinderen, de profeet Joseph Smith, naar ons toe komen. Al snel had hij ons op hogere en drogere grond gezet. Toen boog hij zich voorover en haalde de modder van onze schoentjes af. Hij pakte zijn zakdoek en veegde onze tranen af. Hij sprak vriendelijke en opbouwende woorden tot ons en stuurde ons vrolijk naar school.’¹¹

Niets kan vriendelijke daden thuis vervangen. Dat heb ik van mijn vader geleerd. Hij luisterde altijd naar het advies van mijn moeder. Daardoor werd hij een beter mens, wijzer en vriendelijker.

Ik heb geprobeerd het voorbeeld van mijn vader te volgen en naar de raad van mijn vrouw te luisteren. Haar mening telt voor mij. Als zij bijvoorbeeld een zin begint met de woorden ‘Misschien dat je eventueel (...)’, dan luister ik onmiddellijk en overweeg

ik of ik wellicht iets verkeerd heb gedaan. Vaak voordat zij haar zin heeft afgemaakt, heb ik in mijn gedachten al een indrukwekkende verontschuldiging bedacht.

Mijn vrouw is daadwerkelijk een voorbeeld van menslievendheid, zachtaardigheid en barmhartigheid. En haar inzicht, raad en steun zijn van onschatbare waarde. Door haar ben ik ook een beter, wijzer en vriendelijker mens geworden.

De dingen die wij zeggen, de toon van onze stem, de boze of rustige klank in onze woorden — onze kinderen en anderen merken dat. Ze zien en leren van ons zowel de mooie of leuke dingen die wij zeggen of doen. Door niets komt ons ware karakter meer tot uitdrukking dan door de manier waarop we elkaar thuis behandelen.

Ik vraag me vaak af waarom sommige mensen denken dat ze kritiek op anderen moeten hebben. Ik veronderstel dat het in hun bloed zit, en het wordt normaal voor ze. Ze denken er niet eens bij na. Ze hebben kritiek op alles en iedereen — de manier waarop zuster Jones de maat slaat, de manier waarop broeder Smith lesgeeft of zijn gras maait.

Zelfs als we denken dat we door onze kritische opmerkingen geen kwaad doen, zijn er meestal bepaalde gevolgen. Ik moet aan een jongetje denken dat een bijdragenveloppe aan zijn bisschop gaf en zei dat het voor hem was. De bisschop, die dat als leermoment wilde gebruiken, legde aan het jongetje uit dat hij op een specificatieblaadje moest aangeven of het voor tiende, vastengaven of iets anders was. Het jongetje bleef volhouden dat het geld voor de bisschop zelf was. Toen de bisschop vroeg waarom, zei het jongetje: ‘Omdat mijn vader zegt dat u een van de armzaligste bisschoppen bent die we ooit hebben gehad.’

De kerk is geen plek waar volmaakte mensen samenkomen om volmaakte woorden te spreken, of volmaakte gedachten en gevoelens te hebben. De kerk is een plek waar onvolmaakte mensen samenkomen om elkaar aan te moedigen, te steunen en te dienen in hun streven om bij onze hemelse Vader terug te keren.

Enieder van ons zal in dit leven een andere weg bewandelen. Iedereen maakt op zijn eigen tempo vooruitgang. Verleidingen die voor de één

een probleem zijn, hoeven dat voor een ander helemaal niet te zijn. Uw sterke punten kunnen voor een ander onmogelijk lijken.

Kijk nooit neer op mensen die minder volmaakt zijn dan u. Raak niet geïrriteerd als iemand niet zo goed kan naaien als u, niet zo goed de bal gooit als u, of minder goed roeit of schoffelt.

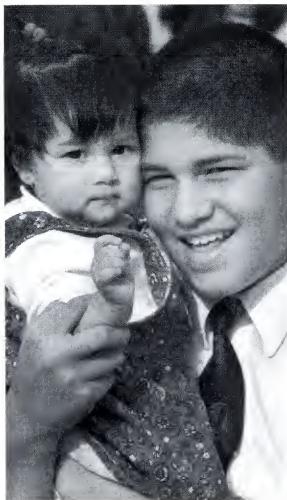
We zijn allemaal kinderen van onze hemelse Vader. Onze opdracht in het leven is dezelfde: Hem liefhebben met geheel ons hart, ziel, verstand en kracht; en onze naasten liefhebben als onszelf.²

We kunnen onze eigen waarde in het koninkrijk van God bepalen door ons af te vragen: 'Hoe goed help ik anderen bij het bereiken van hun potentieel? Ondersteun ik anderen in de kerk of heb ik kritiek op hen?'

Als u kritiek heeft op anderen, verzwaakt u daarmee de kerk. Als u anderen opbouwt, bouwt u ook Gods koninkrijk op. Net zoals onze hemelse Vader vriendelijk is, dienen wij ook vriendelijk te zijn voor elkaar.

Ouderling James E. Talmage, een man die bekend stond om zijn leerstellende onderwijs, was bijzonder vriendelijk voor een gezin in de buurt dat problemen had, terwijl hij de mensen niet eens kende. Voordat hij apostel werd, hoorde hij als jonge vader dat een groot gezin in de buurt getroffen was door de gevreesde ziekte difterie. Het kon hem niets schelen dat ze geen lid van de kerk waren, en hij liet zich door zijn menslievendheid en naastenliefde leiden. De zustershulpvereniging was naarstig op zoek naar mensen die wilden helpen, maar iedereen was bang voor de besmettelijke ziekte.

Toen hij bij het gezin kwam, zag James dat een peuter al was overleden, dat twee andere jonge kinderen aan de ziekte leden. Hij ging meteen aan het werk. Hij maakte het rommelige huis schoon, regelde de begrafenis voor het jonge kind, en waste en

verzorgde de andere zieke kinderen. Hij was de hele dag bezig. De volgende ochtend kwam hij terug en hoorde dat een van de andere kinderen die nacht was overleden. Een derde kind was nog steeds erg ziek. Hij schreef in zijn dagboek: 'Ze hing om mijn nek, en hoestte vaak [bacteriën] in mijn gezicht en op mijn kleding. (...) maar ze liet me niet los. Tijdens haar laatste half uur op aarde liep ik met dit meisje in mijn armen rond. Ze overleed om tien over tien.' Drie kinderen waren in een tijdsbestek van 24 uur overleden. Toen hielp hij het gezin met het regelen van de begrafenis en sprak hij tijdens de uitvaartdiensten.³ En dat allemaal voor een onbekend gezin. Wat een groot voorbeeld van christelijke menslievendheid!

Als we met vriendelijke gevoelens vervuld zijn, zullen we niet oordelen. De Heiland zei: 'Oordeel niet en gij zult niet geoordeeld worden. En veroordeelt niet en gij zult niet veroordeeld worden; laat los [vergeef] en gij zult losgelaten [vergeven] worden.'⁴ Hij zei ook: 'Want met het oordeel, waarmee de gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden,

en met de maat, waarmee gij meet, zal u gemeten worden.'⁵

'Maar als mensen heel onbeschoft zijn?' vraagt u zich af.

Heb ze lief.

'En als ze zich hatelijk gedragen?'

Heb ze lief.

'Maar als ze me beledigen? Dan moet ik toch wel wat doen?'

Heb ze lief.

'Als ze eigenzinnig zijn?'

Het antwoord blijft hetzelfde.

Wees vriendelijk. Heb ze lief.

Waarom? De apostel Judas zei in de Schriften: 'En weest ook barmhartig jegens sommigen, die twifelen.'⁶

Wie weet wat voor verstrekkende invloed we kunnen hebben als we vriendelijk zijn?

Broeders en zusters, het evangelie van Jezus Christus gaat dit aardse leven te boven. Ons werk hier is slechts een schaduw van grote en onvoorstelbare dingen in de toekomst.

De hemelen werden voor de profeet Joseph Smith geopend. Hij zag de levende God en zijn Zoon, Jezus Christus.

Ook tegenwoordig hebben we een profeet op aarde die ons leiding geeft — president Gordon B. Hinckley.

Net als onze hemelse Vader ons liefheeft, moeten ook wij al zijn kinderen liefhebben.

Mogen wij een voorbeeld van menslievendheid en medeleven zijn. En mogen we deze woorden van de Heiland indachtig zijn: 'Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkan- der.'⁷ Van deze waarheden getuig ik, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

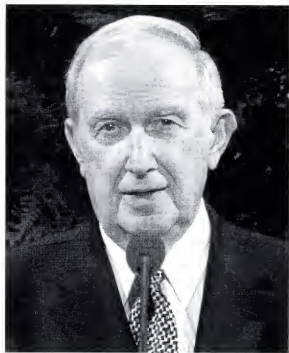
NOTEN

1. Margarette McIntire Burgess, *Juvenile Instructor*, 15 januari 1892, pp. 66-67.
2. Zie Marcus 12:30-31.
3. Zie John R. Talmage, *The Talmage Story: Life of James E. Talmage — Educator, Scientist, Apostle* (1972), pp. 112-114.
4. Lucas 6:37.
5. Mattheüs 7:2.
6. Judas 1:22.
7. Johannes 13:35.

De invloed van *Predik mijn evangelie*

OUDERLING RICHARD G. SCOTT
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik moedig u aan om te bekijken hoe deze schitterende publicatie u van dienst kan zijn bij uw zendingswerk.

Ik ben dankbaar dat ik het met u kan hebben over een nieuwe ontwikkeling, waarmee het u makkelijker zal vallen om de heerlijke boodschap van de herstelling van de Kerk van Jezus Christus onder uw familie en vrienden te introduceren. De zendingen zijn erg enthousiast over, want deze publicatie stelt hen in staat hun boodschap met gezag te brengen en getuigenis te geven van de Heer Jezus Christus en zijn profeet, Joseph Smith, zonder de beperkingen van een vaststaande tekst. In eerste instantie was dit

materiaal bestemd voor de voltijdzendingen, maar nu blijkt dat bijvoorbeeld ook ouders die hun kinderen op een zending willen voorbereiden, er mee gebaat zijn. Ook jonge mannen en vrouwen, alsmede echtparen, blijken er hun voordeel mee te doen, ruim voordat zij zich melden bij een van de opleidingscentra voor zendingen. En verschillende priesterschapsleiders hebben te kennen gegeven dat het materiaal uitstekend aansluit bij de zendingsvoorbereiding van de Aäronische priesterschap. Deze publicatie kan men in de priesterschaps- en hulporganisaties goed gebruiken om nieuwe leden te leren hoe ze een sterk getuigenis kunnen krijgen en gehoorzaam kunnen blijven. Ik heb het over de nieuwe handleiding *Predik mijn evangelie* en de bijbehorende planningsmiddelen, zoals de dagplanner voor zendingen.

Ik wil u graag vertellen waarom ik zo enthousiast ben over *Predik mijn evangelie*. Ons zendingswerk is er helder door geworden. Ik vraag zendingen al jaren wat volgens hen het doel van hun zending is. Hun reacties liepen nogal uiteen. De meesten hadden geen specifiek doel om hun

werkzaamheden aan te toetsen. Op pagina 1 van deze handleiding wordt de zending tot het ware doel bepaald, dat is: Anderen uitnodigen om tot Christus te komen, door met uw hulp het herstelde evangelie aan te nemen, met geloof in Jezus Christus en zijn verzoening, bekering, de doop, de gave van de Heilige Geest en volharding tot het einde toe.' Daarna wordt besproken hoe dat onder invloed van de Geest gedaan moet worden.

Het eerdere zendingsmateriaal heeft jarenlang uitstekend dienst gedaan, maar de wereld is in vele opzichten veranderd. De waarden die de basis van de samenleving vormen, worden door Satan en zijn trawanten onder vuur genomen. Daardoor is het dringend noodzakelijk geworden om de volheid van waarheid die God weer op aarde heeft gebracht op een betere manier te verspreiden. Dit omvat kennis van Gods plan van geluk en hoe het via zijn uitzonderlijke profeet, Joseph Smith, op aarde is teruggebracht. En ook dat de Kerk van Jezus Christus met het priesterschapsgezag om in zijn naam te handelen weer in haar volle omvang op aarde is.

Met recht heeft president Hinckley verklaard: 'Al vele jaren hebben we een aantal standaard zendingenlessen. (...) Maar helaas heeft dit in al te veel gevallen geresulteerd in uit het hoofd geleerde presentaties waar de Geest en persoonlijke overtuigingskracht aan ontbraken. (...)

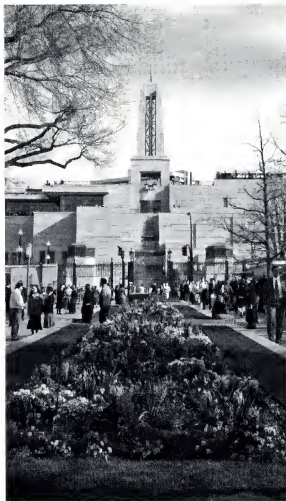
[Zendingen] moeten de inhoud van de lessen beheersen. Maar ze moeten (...) de inhoud onder leiding van de Heilige Geest in hun eigen woorden te brengen.¹

Dat beginsel is een van de pijlers van *Predik mijn evangelie*. Het hart en het verstand van de zendingen worden nu gevuld met de boodschap van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus, het heilsplan,

essentiële geboden, en de wetten en verordeningen van het evangelie. Zij geven de lessen daarna in hun eigen woorden onder invloed van de Geest. Daarmee heeft hun boodschap gewonnen aan zeggingskracht.

In *Predik mijn evangelie* komt uiterst waardevolle informatie voor, bijvoorbeeld hoe de invloed van de Heilige Geest kan worden herkend en begrepen. Er komen schriftuurplaatsen in voor waarmee de studie doelmatiger kan worden ingedeeld en de onderwijsvaardigheden kunnen worden verbeterd. Eén hoofdstuk is gewijd aan het Boek van Mormon en waarom het de sluitsteen van onze godsdienst is; hoe het antwoord geeft op belangrijke levensvragen; hoe het mensen dichtert tot God brengt en het geloof versterkt. Ook wordt er in uitgelegd dat het Boek van Mormon een

taastbaar gegeven is, waarmee iemand een bevestiging kan krijgen van de waarheid van onze boodschap. De zendingen worden geleerd hoe ze christelijke eigenschappen zoals hoop en naastenliefde kunnen ontwikkelen, want liefde is de basis van al ons zendingswerk. Er staan hele goede tips in voor het leren van een vreemde taal. De zendingen worden voorzien van duidelijke planningsmiddelen, waarmee ze hun tijd beter kunnen indelen. Ook komen er beproefde methoden aan de orde, waarmee men belangstellenden kan vinden en voorbereiden op de zendingenlessen. Er worden praktische tips gegeven om mensen tot het doen en nakomen van toezeggingen te brengen, die tot doop, bevestiging en behoud leiden. De handleiding bevat tips om de samenwerking tussen voltijdzendingen, ring- en wijkleiders, en leden te optimaliseren. Daardoor zullen nieuwe leden op soepeler wijze in de kerkgemeenschap worden opgenomen. Er is meer zekerheid dat de mensen die door de doop en de bevestiging de naam van Jezus Christus op zich hebben genomen

en zich verbonden hebben zijn geboden te onderhouden, de beloofde zegeningen zullen ontvangen.

Dankzij de geïnspireerde inhoud van *Predik mijn evangelie* zijn vele zendingen met veel meer overtuigingskracht gaan lesgeven en gaan begrijpen hoe zij een beroep kunnen doen op het bevestigende getuigenis van de Heilige Geest. Onlangs vroeg ik de twee assistenten van een zendingspresident of zij het visioen van Joseph Smith aan mij wilden vertellen alsof ik een onderzoeker was. Ik had mij voorgenomen hun het vuur na aan de schenen te leggen. Maar de oprechtheid en vaardigheid waarmee zij de boodschap brachten, de zuiverheid van hun bedoelingen, werkten zo inspirerend dat ik het gewoon niet kon.

U kunt voor uzelf vaststellen dat er van verbetering sprake is. Vraag de zendingen om de eerste les bij u thuis te komen geven. Of nog beter, nodig uw burens bij u uit, zodat ze les kunnen krijgen van de zendingen. Onder invloed van de Geest zullen zij in hun eigen woorden uitleggen hoe onze Vader in de hemel door de eeuwen heen gebruikt heeft gemaakt van profeten om het plan van geluk aan

zijn kinderen over te brengen. Voel de kracht van hun getuigenis wanneer zij getuigen van het verheven visioen, waarin God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, aan Joseph Smith zijn verschenen. Ze zullen kundig de daaropvolgende gebeurtenissen doorneemen, waardoor de volheid van het evangelie werd hersteld, inclusief de bevoegdheid om op aarde weer in de naam van God te handelen. Ook kunt u aanwezig zijn als de zendingen anderen in deze inspirerende waarheden onderwijzen. Uw aanwezigheid zal een welkome steun in de rug zijn van wie deze prachtige waarheden voor het eerst horen.

Zowel het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen, andere algemene autoriteiten als deskundige teams, bestaande uit toegeweide en ervaren medewerkers, hebben zich intensief beziggehouden met de totstandkoming van *Predik mijn evangelie* en de bijbehorende planningsmiddelen. De betrokkenen hebben gevoeld hoe de Heer zijn hand had in elke fase van het project en de Heilige Geest zijn invloed liet gelden in de ontwerpfase, de uitwerkingsfase en de afrondingsfase van het materiaal in *Predik mijn evangelie*.

Na een uitgebreide testfase in veertien zendingsgebieden onderging *Predik mijn evangelie* een aantal aanpassingen. Het resultaat is nagekeken, aangepast en goedgekeurd door het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf. Op 15 oktober 2004 is *Predik mijn evangelie* in een wereldwijde satellietuitzending geïntroduceerd aan zendingspresidenten en leidinggevende zendingen. Ieder zending heeft een Engels exemplaar gekregen. Hoewel velen geen Engels spraken, voelden zij zich daardoor betrokken bij de nieuwe benadering van ons zendingswerk. Sommige niet-Engelstalige zendingen hebben dit aangegeven om Engels te gaan leren. In het begin van dit jaar zijn de Japanse, Koreaanse, Spaanse en Portugese versies van

Predik mijn evangelie verspreid. Naar verwachting zal de handleiding tegen het eind van het jaar beschikbaar zijn in de meeste talen waarin de zendelingen hun werk doen.

Niet alleen de zendelingen doen hun voordeel met *Predik mijn evangelie*:

- De vrouw van een zendingspresident las *Predik mijn evangelie* en elke genoemde schrijftuurplaats aandachtig. Toen deed ze iets waarvoor ze eerder de moed niet had, ze gaf een familiedie uitnodiging om het Boek van Mormon te lezen, te bestuderen en te overdenken. Die persoon accepteerde haar uitnodiging en was daar zeer bij gebaat.

- Een ander gezin gebruikt *Predik mijn evangelie* om hun kinderen op een zending voor te bereiden. Zij schreven: 'Onze zoon van zeventien kreeg als eerste de beurt. Zoals verwacht koos hij de kortste paragraaf uit het boek uit. Zijn les duurde echter maar liefst twintig minuten en bestond uit een hartverwarmende uitleg van de beginselen, compleet met teksten en getuigenis.'

- Een vader die zijn zoon voorbereidt op een zending, schrijft: 'Door *Predik mijn evangelie* heb ik meer begrip gekregen van het doel van het leven, mijn plichten en taken als lid van de kerk, als vader en als echtgenoot, (...) ik weet nu ook hoe ik er concreet aan kan werken.' De zoon is onlangs op zending geroepen.

Er is veel goeds tot stand gebracht in de veen maanden dat *Predik mijn evangelie* beschikbaar is, maar het beste moet nog komen doordat we ons allemaal vertrouwd maken met het gebruik van dit uitstekende zendingsmiddel.

Ik raad u aan dit materiaal in uw presidiumvergaderingen, in het leidinggevend priesterschapscomité en in de wijkraad te gebruiken, en er zo voor te zorgen dat wie de doopverbonden aangaan, hun verdere leven alle vruchten van het lidmaatschap in

Zendelingen in het zendingsgebied Auckland (Nieuw-Zeeland) wachten voor aanvang van de conferentie in het ringcentrum van de ring Auckland-Harbour op hun onderzoekers.

de kerk ontvangen. Met de nieuwe Vorderingenstaat voor personen die zich op de doop voorbereiden, kan de samenwerking tussen zendelingen en leden in goede banen worden geleid. Ik ben er zeker van dat het meer nieuwe leden makkelijker valt om actief te blijven als de leden en de zendelingen samenwerken aan de hand van de beginselen die in *Predik mijn evangelie* staan.

De boodschap van het Eerste Presidium in *Predik mijn evangelie* motiveert de zendelingen zeer. Wellicht dat zij ook u kan inspireren bij uw zendingswerk. Er staat in: 'Er is geen werk dat boeiender is, (...) *Predik mijn evangelie* zal van (...) een beter voorbereide, geestelijk volwassen zending en een overtuigende leerkracht maken. (...) Wij moedigen u aan om te kiezen voor een hogere norm van toewijding aan het glorierijke werk van onze Vader in de hemel. De Heer zal u belonen en rijkelijk zegenen als u Hem nederig en met een gebed in uw hart dient.'²

Ziet u het grotere geheel? U wordt net zo enthousiast als ik wanneer u dit zendingsmiddel begint te doorgronden en te gebruiken. In tegenstelling tot eerdere publicaties voor voltijdzendingen kan elke leider en elk lid *Predik mijn evangelie* bestellen bij de distributiecentra van de kerk.

Teruggekeerde zendelingen zullen waarschijnlijk de meeste baat hebben van *Predik mijn evangelie*. Ze zullen goede ouders zijn, bekwame kerkleiders en hun beroep beter uitoefenen, omdat zij de geïnspireerde inhoud begrijpen en uitvoeren, en zo veel groei doormaken.

Namens onze zendelingen wereldwijd brengen we onze diepe dankbaarheid tot uitdrukking jegens allen die betrokken waren bij de voorbereiding, de druk en de distributie van *Predik mijn evangelie*. We zijn dankbaar voor elke zendingspresident en zending die zich bekwaamt in het gebruik van deze handleiding. Bovenal zijn we de Heer dankbaar voor zijn inspiratie. Ik moedig u aan om te bekijken hoe deze schitterende publicatie u van dienst kan zijn bij uw zendingswerk, hetzij als ouder die een kind voorbereidt op een zending, een kerkleider die nieuwe bekeerlingen begeleidt, een lid dat anderen over het evangelie vertelt, of iemand die zich klaarmaakt om op zending te gaan. Moge de Heiland u zegenen en inspireren zo u dat doet, want Hij leeft. In de naam van Jezus Christus.

Amen. ■

NOTEN

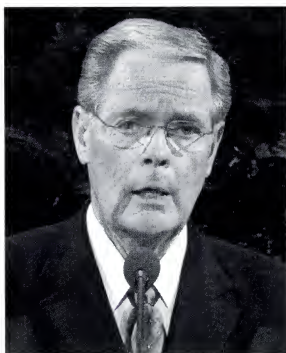
1. 'Zendingswerk', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevend*, 11 januari 2003, p. 19.
2. *Predik mijn evangelie* (2004), V.

De waarde van zielen

OUDERLING HAROLD G. HILLAM

van de Zeventig

Als we zien hoeveel invloed een enkele persoon (...) kan hebben, is het wellicht geen wonder dat de Heer heeft gezegd: 'Bedenkt dat de waarde van zielen groot is in de ogen van God.'

Evan de toespraken die een blijvende indruk op mij heeft gemaakt, is die van een jonge moeder tijdens de zaterdagavondbijeenkomst van een ringconferentie jaren geleden. Ze zei het volgende: 'Ik heb de genealogie van mijn overgrootvader gedaan. Hij en zijn grote gezin waren lid van de kerk.'

Ze zei: 'Mijn overgrootvader is op een zondag met zijn gezin de kerk uitgegelen en is nooit meer teruggekomen. Niemand weet waarom.'

Tijdens mijn genealogisch onderzoek kwam ik erachter dat mijn

overgrootvader ruim duizend nakomelingen heeft.'

En toen zei ze, en dat zal ik nooit vergeten: 'Van die duizend nakomelingen ben ik de enige die actief in de kerk is.'

Toen ze dat zei, vroeg ik mezelf af: 'Zijn het er duizend, of kunnen het er veel meer zijn?'

Het antwoord is duidelijk. Van de geestelijke invloed die dat gezin op hun burens en vrienden had kunnen hebben, is niets terechtgekomen. Geen van zijn zoons of dochters is op zending geweest, en de mensen die ze met hun getuigenis hadden kunnen raken, hebben zich niet laten dopen; en zij die zich niet hebben laten dopen, zijn niet op zending gegaan. Ja, er zijn waarschijnlijk duizenden mensen die nu niet in de kerk zijn, en niet deze bijeenkomst bijwonen, vanwege de beslissing van die overgrootvader.

Toen ik naar haar luisterde, dacht ik: Wat tragisch! Misschien als ik in die tijd geleefd had, had ik iets tegen de vader, het gezin en de priesterschapsleiders kunnen zeggen om de ellende in dat gezin en in de toekomstige generaties te voorkomen.

Die kans uit het verleden is voorbij. We kunnen nu alleen nog maar naar het heden en de toekomst

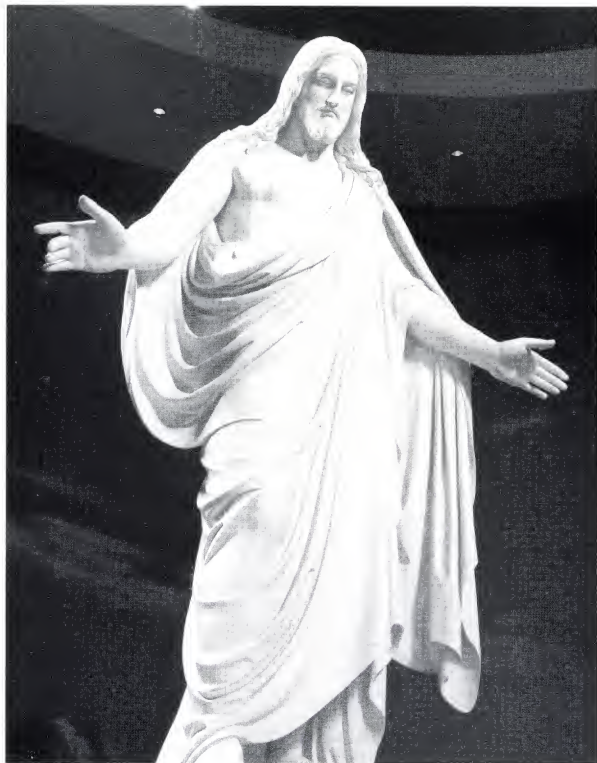
kijken. Tegen de mensen die zich in dezelfde positie als die overgrootvader bevinden, zou ik willen zeggen: zou u willen overwegen wat u uw gezin en al uw nakomelingen aandoet? Denk eens aan de gevolgen van uw gedachten en daden.

Als u vragen over leerstellingen van de kerk hebt, overweeg dan wat president Gordon B. Hinckley vorig jaar in Parijs tegen zo'n tweeduizend leden heeft gezegd: 'Ik verzoek u dringend, broeders en zusters, om als u twijfelt aan een van de leerstellingen van deze kerk, die uit te testen. Probeer het eens. Leef het beginsel na. Ga op uw knieën en bid erover. Dan zal God u zegenen met kennis van de waarheid.'

Als u het gevoel hebt dat u iets is aangedaan, wees dan vergevengenzind. Als u om de een of andere reden vervelende herinneringen hebt, laat die dan los. Praat zo nodig met uw bisschop of ringpresident.

Tegen iedereen, maar vooral tegen hen die op een dag overgrootouders zijn, wil ik zeggen dat uw eeuwige zegeningen en die van uw nakomelingen veel belangrijker zijn dan wat voor hoogmoedige redenen dan ook waardoor u en zoveel anderen belangrijke zegeningen kunnen kwijtraken. In het Boek van Mormon herinnert koning Benjamin ons aan het volgende: 'En voorts wil ik dat gij nadenkt over de gezegende en gelukkige toestand van hen die de geboden Gods onderhouden. Want zie, zij worden gezegend in alle dingen, zowel stoffelijke als geestelijke; en indien zij getrouw volharden tot het einde, worden zij in de hemel ontvangen, waardoor zij bij God kunnen wonen in een staat van nimmer eindigend geluk' (Mosiah 2:41).

Als u kinderen bent van toekomstige afdwalende overgrootvaders, kunt u getrouw blijven, kunt u thuis en in uw omgeving een goed voorbeeld zijn. U kunt uw deel doen om thuis en in uw naaste omgeving vrede

praten met mensen die aanmoediging nodig hadden. Individuele personen en echtparen werden bij hem op kantoor uitgenodigd. Daar leerde hij hen kennen en moedigde hij hen aan om beter hun best te doen, om hun leven op orde te brengen, en om de zegeningen van de volgelingen van de Heer te ontvangen. Hij hielp ze door ze aan de zorg van een vaardige leider toe te wijzen, een leerkracht die ze de pracht van de leer hielp begrijpen. Hij zei dat hij tijdens die gesprekken vaak vroeg of de mensen een zegen wilden hebben. 'Ik heb mijn handen op het hoofd van veel leden in de ring gelegd', zei hij.

Ik betwijfel of ik ooit zoveel tranen heb gezien in een algemene bijeenkomst van de ringconferentie — niet omdat de leden vonden dat de president niet ontheven mocht worden, maar vanwege hun grote liefde voor een jonge ringpresident die hun tot zegen was geweest. Ik had het gevoel dat ik deze vraag moest stellen: 'Wie van u heeft de handen van de president weleens op het hoofd gehad?' Ik was verbaasd over het aantal mensen dat de hand opstak. Ik dacht: 'Mensen van deze mensen zullen de naam van deze grote man vereren, niet alleen nu maar in de eeuwigheid.' Ja, zij zullen de overgrootvaders zijn die vanwege deze liefdevolle leider een erfgoed achterlaten van duizenden mensen die hem dankbaar zijn.

Als we zien hoeveel invloed een enkele persoon op zoveel mensen kan hebben, is het wellicht geen wonder dat de Heer heeft gezegd: 'Bedenkt dat de waarde van zielen groot is in de ogen van God.' (LV 18:10.)

Ik bid dat ieder van ons zal overwegen wat hij of zij kan doen om die toekomstige overgrootouders te helpen, of het nu een kind, een tiener of een volwassene is, zodat zij allen een rechtschapen erfdeel nalaten van de Heer kennen en liefhebben. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

en eendracht te scheppen. U kunt de oplossing in plaats van de oorzaak van problemen zijn. Bedenk dat toen vader Lehi in het Boek van Mormon begon te morren, het zijn rechtschapen zoon Nephi was die hem aanmoedigde en oplossingen voor de problemen vond. Het zijn vaak de rechtschapen kinderen die in staat zijn in stormachtig weer de boot weer op koers te krijgen.

Bisschoppen en ringpresidenten, ik wou dat u jaren geleden de bijeenkomst had kunnen bijwonen waar ik met enkele regionale vertegenwoordigers was. Ouderling L. Tom Perry vertelde de toekomstige ouderlingen en inactieve leden met een thermometer. Hij herinnerde ons eraan dat

er veel mensen zijn die meer dan warm zijn. Ze zouden terugkomen als iemand hen maar zou aanmoedigen en de weg zou wijzen.

Ik wil u graag over een ringconferentie vertellen waar ik een keer heen moest. De ring werd gereorganiseerd. De ringpresident en zijn raadgevers zouden ontheven worden en er zou een nieuw ringpresidium worden geroepen. De ringpresident was nog jong en had bijna tien jaar lang hard gewerkt. Hij was een geestelijke reus; maar hij was ook een bestuurlijke reus. Tijdens mijn persoonlijke gesprek met hem vertelde hij dat hij veel werk aan zijn raadgevers en de hoge raad had gedelegeerd, zodat hij zich had kunnen vrijmaken om te

Tiende: ook een gebod voor de armen

OUDERLING LYNN G. ROBBINS

van de Zeventig

Oprechte offers zijn al vanaf het begin het kenmerk van de getrouwen.

In het klassieke verhaal *A Christmas Carol* van Charles Dickens hoopt Bob Cratchit met zijn gezin Kerstmis te vieren. Als dat *gelegen* komt, mijnheer', vraagt hij zijn werkgever, meneer Scrooge.

'Het komt *niet gelegen*', zegt Scrooge, 'en het is niet eerlijk. Als ik een halve kroon inhoud, voelt u zich misbruikt, (...)

"Maar als ik een dagloon betaal waar u niet voor werkt, vindt u niet dat ik misbruikt word."

'De klerk merkt op dat het maar om één dag per jaar gaat.

"Dat is geen excuus om iemand ieder jaar op 25 december te bestelen!" vindt Scrooge.¹

Voor Scrooge, en voor iedere andere zelfzuchtige of 'natuurlijke' mens, komt een offer *nooit gelegen*.

De natuurlijke mens heeft de neiging om alleen aan zichzelf te denken — niet alleen om zichzelf op de eerste plaats te zetten, maar om zelfs niemand op de tweede plaats te zetten, ook God niet. De natuurlijke mens brengt uit zichzelf geen offers. Hij heeft een onverzadigbaar verlangen naar meer. Zijn zogenaamde behoeften zijn altijd groter dan zijn inkomen, zodat 'voldoende' altijd een ongrijpbaar doel blijft, net als voor de vrek Scrooge.

Omdat de natuurlijke mens de neiging heeft om alles te verbruiken of te consumeren, gebood de Heer het oude Israël om offers te brengen, niet het minste of het slechtste van de kudde, maar de eerstelingen — niet de resten van het veld, maar de eerste vruchten. (Zie Deuteronomium 26:2; Mosiah 2:3; Mozes 5:5.) Oprechte offers zijn al vanaf het begin het kenmerk van de getrouwen.

Onder de mensen die geen offers brengen, komen twee uitersten voor:

de rijke die geen offers wil brengen, en de arme die denkt dat hij geen offers kan brengen. Maar hoe kun je van iemand die honger lijdt verwachten dat hij minder eet? *Is* er een inkomensniveau dat zo laag is dat er geen offers gevraagd mogen worden? Of een gezin zo arm dat de wet van tiende moet opgeheven worden?

De Heer gebruikt vaak extreme voorbeelden om een beginsel duidelijk te maken. Het verhaal van de weduwe van Sarefat is een voorbeeld van extreme armoede, dat gebruikt wordt om de leer duidelijk te maken dat de barmhartigheid niet de gerechtigheid kan beroven. Eigenlijk is de maatstaf van offerande niet zozeer wat iemand geeft om te offeren, maar wat iemand opoffert om te geven. (Zie Marcus 12:43.) Ons geloof wordt niet zozeer beproefd als onze kast vol is, maar als die leeg is. Op die beslissende momenten bepaalt de crisis niet het karakter, maar wordt het karakter geopenbaard. De crisis is de beproeving.

De weduwe van Sarefat leefde in de tijd van de profeet Elia, bij monde van wie de Heer drie en een half jaar lang droogte in het land bracht. (Zie Lucas 4:25.) De hongersnood was zo ernstig dat veel mensen op sterven na dood waren. In die omstandigheden verkeerde ook de weduwe.

De Heer zei tegen Elia: 'Maar u gereed, ga naar Sarefat. (...) Zie, Ik heb daar een weduwe geboden u te verzorgen.' (1 Koningen 17:9.) Het is interessant dat Elia pas naar Sarefat wordt gestuurd als de weduwe en haar zoon op het randje van de dood verkeren. In die extreme omstandigheden — met de hongerdood in het vooruitzicht, wordt haar geloof beproefd.

Als hij de stad binnenkomt, ziet hij haar hout sprokkelen.

'En hij riep haar toe en zeide: Haal mij toch in een kruik een weinig water, opdat ik drinke.

'Toen zij het ging halen, riep hij

haar na en zeide: Breng mij ook een bete broods mee.

'Daarop zeide zij: Zo waar de Here, uw God, leeft, ik heb geen broodkoek, maar enkel een handvol meel in de pot en een weinig olie in de kruik. En zie, ik ben bezig een paar stukken hout te sprokkelen. Dan wil ik het thuis voor mij en mijn zoon gaan bereiden, en als wij het gegeten hebben, moeten wij maar sterven' (vss. 10–12).

Een *bandvol meel* is inderdaad heel weinig, misschien net genoeg voor één persoon. Daarom is de reactie van Elia zo intrigerend: Luister: 'Doch Elia zeide tot haar: Vrees niet, ga het thuis bereiden, zoals gij gezegd hebt, doch bereidt mij daarvan *eerst* een kleine koek' (vs. 13; cursivering toegevoegd).

Klinkt dat niet egoïstisch? Hij vraagt niet alleen om het eerste stukje, maar mogelijksterwijs om het hele stuk. Hebben onze ouders ons niet geleerd om anderen voor te laten gaan; en laat vooral een heer een dame niet voorgaan, laat staan een hongerige weduwe? Aan haar de keus: eet ze, of offert ze haar laatste maal op en bespoedigt ze de dood? Misschien wil ze wel haar eigen voedsel offeren, maar kan ze het voedsel offeren dat voor haar verhongerende zoon bestemd is?

Elia begreep de leer dat zegeningen volgen op de beproeving van ons geloof. (Zie Ether 12:6; IV 132:5.) Hij was niet egoïstisch. Als dienstknecht van de Heer was Elia daar om te geven, niet te nemen. Het verhaal gaat als volgt verder:

'(...) doch bereidt mij daarvan *eerst* een kleine koek [de eerstelingen] en breng mij die hier; voor u en uw zoon kunt gij het *later* bereiden.

'Want zo zegt de Here, de God van Israël: Het meel in de pot zal niet opraken, en de olie in de kruik zal niet ontbreken tot op de dag, waarop de Here regen op de aardbodem geven zal.

'Daarop ging zij heen en deed,

zoals Elia gezegd had, en een tijdlang at zij evenals hij, en haar huis.

'Het meel in de pot raakte niet op, en de olie in de kruik ontbrak niet, naar het woord des Heren, dat Hij door de dienst van Elia gesproken had' (vss. 13–16; cursivering toegevoegd).

Een van de redenen dat de Heer zo'n extreme omstandigheden gebruikt om een beginsel te illustreren, is om excuses uit te sluiten. Als de Heer zelfs van de armste weduwe verwacht dat zij haar penning geeft, wat betekent dat voor alle anderen die vinden dat het niet *gelegen komt* of gemakkelijk is om te offeren?

Laat een bisschop of zendeling nooit aarzelen of het geloof ontberen om de wet van tiende aan de armen te verkondigen. De opvatting 'ze kunnen zich dat niet *veroorloven*' dient vervangen te worden door 'ze kunnen het zich niet veroorloven om het niet te doen'.

Een van de eerste dingen die een bisschop moet doen om de armen te helpen, is ze tiende te laten betalen. Als een gezin, evenals de weduwe, voor de keuze komt te staan om

tiende te betalen of te eten, dienen ze hun tiende te betalen. De bisschop kan het helpen met voedsel en andere basisbehoeften, totdat ze zelfredzaam zijn.

In oktober 1998 verwoestte de orkaan Mitch grote delen van Midden-Amerika. President Gordon B. Hinckley maakte zich ernstig zorgen over de slachtoffers van de ramp, van wie velen alles waren kwijtgeraakt — voedsel, kleding en huisraad. Hij bezocht de heiligen in de steden San Pedro Sula en Tegucigalpa in Honduras, en Managua in Nicaragua. En net als de liefdevolle profeet Elia tegen de arme weduwe zei, was de bodschap van deze hedendaagse profeet vergelijkbaar — offers brengen en de wet van tiende naleven.

Maar hoe kun je van iemand die zo arm is offers verwachten? President Hinckley wist dat het voedsel en de kleding die ze gestuurd hadden ze zou helpen om de crisis te doorstaan, maar zijn bezorgdheid en liefde reikten veel verder. Hoe belangrijk humane hulp ook is, hij wist dat de belangrijkste hulp van God komt, niet van de mens. De profeet wilde

hen helpen de vensters van de hemel te ontsluiten, naar de belofte in het boek Maleachi (zie Maleachi 3:10; Mosiah 2:24).

President Hinckley zei dat ze altijd eten op tafel zouden hebben, zich altijd zouden kunnen kleden, en altijd een dak boven hun hoofd zouden hebben, als ze hun tiende betaalden.

Het is veel makkelijker om aan het begin van een maaltijd een extra bord op te scheppen, dan het is om na de maaltijd nog voedsel voor een laatkomer te vinden. Evenzo, is het niet veel makkelijker om de Heer de eerstelingen van de kudde en het veld te geven, dan pas aan Hem te denken als er nog maar weinig over is? Moet *Hij* als eregast niet als eerste bediend worden?

Mijn lieve moeder, Evelyn Robbins, heeft me de wet van tiende bijgebracht toen ik vier jaar oud was. Ze gaf me een lege blikken verbandtrommel, een waarvan je de deksel kon dichtklikken. Ze leerde me mijn tiendecentjes erin te bewaren en ermee naar de bisschop te gaan. Ik ben haar eeuwig dankbaar voor die verbandtrommel, en voor de zegeningen die ik heb ontvangen omdat ik tiende betaal.

In *A Christmas Carol* veranderde mijnheer Scrooge zijn levenshouding — hij was niet meer de man van vroeger. Zo is het ook met dit evangelie van bekering. Als de Geest ons inspireert om de wet van offerande beter na te leven, hoop ik dat wij die verandering onmiddellijk zullen aanbrengen.

Ik ben zo dankbaar voor de Heiland, die het volmaakte voorbeeld van gehoorzaamheid en offerande was. Hij gaf 'zichzelf als offer voor de zonde' en werd in Lehi's woorden 'de *eersteling voor God*' (2 Nephi 2:7, 9; cursivering toegevoegd). Ik getuig van Hem en zijn leer, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

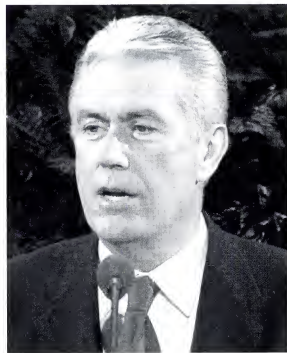
1. *The Annotated Christmas Carol*, bezorgd door Michael Patrick Hearn (1976), p. 69; cursivering toegevoegd.

De vruchten van het eerste visioen

OUDERLING DIETER F. UCHTDORF

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik beschouw Joseph Smith als een van de mensen die mij door hun getuigenis van Christus hebben geholpen om mijn eigen getuigenis van de Heiland te ontwikkelen.

naar ons kunnen zwaaien toen u uw conferentietoespraak hield.' We zijn tot deze conferentie nog niet bij onze kinderen en kleinkinderen geweest, daarom zwaai ik nu in de hoop dat ik een kleinzoon blij kan maken. Ik zwaai ook naar u, alle bewonderenswaardige leden van de kerk. Mijn vrouw en ik waarderen uw gebeden en liefde.

Toen ik in Duitsland opgroeide, ging ik op verschillende plaatsen naar de kerk — in eenvoudige achterkamers, in indrukwekkende villa's en in moderne, functionele kerkegebouwen. Al deze gebouwen hadden een belangrijke overeenkomst: de Geest van God was aanwezig en we konden de liefde van onze Heiland voelen als we als gemeente of wijk bij elkaar waren.

Het kerkegebouw in Zwickau had een oud orgel dat op perslucht werkte. Iedere zondag moest een jongeman de blaasbalg bedienen om lucht door het orgel te blazen. Zelfs voordat ik het Aäronisch priesterschap kreeg, had ik soms het grote voorrecht om bij die belangrijke taak te helpen.

Terwijl de aanwezigen onze geliefde lofzangen over de herstelling zongen, pompte ik met al mijn krachten zodat het orgel niet zonder lucht

Slechts zes maanden geleden hebben de getrouwe leden van De Kerk Van Jezus Christus mij steun verleend als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Deze roeping was voor velen een grote verrassing, maar vooral voor onze kleinkinderen. Ze zeiden: 'Maar hij is onze opa! Hij is een gewoon mens. Hij heeft met ons gespeeld, en hij heeft ons haar geknipt!'

Na de oktoberconferentie spraken mijn vrouw en ik telefonisch met onze kinderen. Een van onze kleinzoons zei: 'Omdat we zo ver weg van u waren, en niet bij u in Salt Lake City konden zijn, had u minstens even

kwam te zitten. De ogen van de organist gaven duidelijk aan of ik het goed deed of dat ik beter mijn best moest doen. Ik voelde me altijd vereerd door de verantwoordelijkheid van die taak en het vertrouwen van de organist in mij. Het was een fijn gevoel om iets te betekenen en deel uit te maken van dit grote werk.

Er was nog een ander voordeel dat bij de taak hoorde: de persoon die de blaasbalg bediende, zat op een stoel die een prachtig uitzicht bood op een gebrandschilderd raam dat het voorste gedeelte van de kapel sierde. Het was een afbeelding van het eerste visioen, met Joseph Smith geknield in het heilige bos, opkijkend naar de lichtkolom.

Tijdens de lofzangen en zelfs tijdens toespraken en getuigenissen van onze leden, keek ik vaak naar deze afbeelding van een van de heiligste momenten in de wereldsgeschiedenis. In mijn gedachten zag ik dat Joseph kennis, een getuigenis en goddelijke instructies kreeg, en dat hij een gezegend werktuig in de handen van onze hemelse Vader werd.

Ik voelde een speciale geest als ik naar het prachtige tafereel op het raam keek, van de gelovige jongeman in het heilige bos die de moedige beslissing nam om oprecht tot onze hemelse Vader te bidden, die luisterde en liefdevol antwoord gaf.

Daar zat ik, een jongeman in het Duitsland van na de Tweede Wereldoorlog, in een tot ruïne vervallen stad, duizenden kilometers ver weg van Palmyra in Noord-Amerika, en ruim honderd jaar na de feitelijke gebeurtenis. Door de universele macht van de Heilige Geest voelde ik in mijn hart en mijn verstand dat het waar was, dat Joseph Smith God en Jezus Christus had gezien en gehoord. De Geest van God verkwikte mijn ziel op jonge leeftijd en getuigde van de waarheid van dat heilige moment, waardoor het begin van deze wereldwijde organisatie werd

ingeluid, die zou 'voortrollen totdat hij de gehele aarde heeft vervuld' (LV 65:2). Ik geloofde Joseph Smiths getuigenis van die prachtige gebeurtenis in het heilige bos, en ik weet nu dat het waar is. God heeft opnieuw tot de mens gesproken!

Als ik terugkijk, ben ik dankbaar voor de vele mensen die mij in mijn jeugd hebben geholpen om een getuigenis van de herstellende kerk van Jezus Christus te krijgen. Eerst had ik een eenvoudig geloof in hun getuigenis, en vervolgens kreeg ik het goddelijke getuigenis van de Geest in mijn hart en mijn verstand. Ik beschouw Joseph Smith als een van de mensen die mij door hun getuigenis van Christus hebben geholpen om mijn eigen getuigenis van de Heiland te ontwikkelen. Voordat ik het getuigenis van de Geest ontving dat Joseph Smith een profeet van God was, voelde ik in mijn hart dat hij een vriend van God was en daardoor vrij natuurlijk ook een vriend van mij zou worden. Ik wist dat ik Joseph Smith kon vertrouwen.

In de Schriften staat dat wij gaven van de Geest ontvangen als wij God daarom vragen, Hem liefhebben en zijn geboden onderhouden. (Zie LV 46:9.) 'Want allen krijgen niet iedere gave geschonken; want er zijn vele gaven, en ieder mens wordt een gave geschonken door de Geest van God.

'Aan sommigen wordt de ene gegeven en aan sommigen een andere, opdat allen erdoor gebaat zullen worden' (LV 46:11–12).

Nu weet ik dat mijn jonge getuigenis veel profijt had van het getuigenis van de profeet Joseph Smith en dat van veel vrienden in de kerk die 'door de Heilige Geest' wisten 'dat Jezus Christus de Zoon van God is, en dat Hij gekruisigd is voor de zonden der wereld' (LV 46:13). Toen ik naar meer licht en waarheid op zoek was, werd ik door hun goede voorbeeld, zorgzame liefde en hulp gezegend met een andere gave van de Geest die in de Schriften staat beschreven: 'Aan anderen wordt het gegeven in hun woorden te geloven, opdat ook zij het eeuwige leven zullen hebben als zij getrouw blijven' (LV 46:14). Wat een geweldige, waardevolle gave!

Als wij nederig zijn, zullen we gezegend worden met de gave van geloof, en hopen we op dingen die niet worden gezien, maar die waar zijn. (Zie Alma 32:21.) Als wij de woorden in de Schriften en van de hedendaagse profeten beproeven — ook als we alleen maar een verlangen hebben om te geloven — en ons niet tegen de Geest van de Heer verzetten, wordt onze ziel verruimd en ons verstand verlicht. (Zie Alma 32:26–28.)

De Heiland heeft dit genadige beginsel tijdens zijn hogepriesterlijk gebed duidelijk aan de hele wereld

uitgelegd — niet alleen voor zijn apostelen maar voor alle heiligen, zelfs voor ons, waar wij ons ook bevinden. Hij zei:

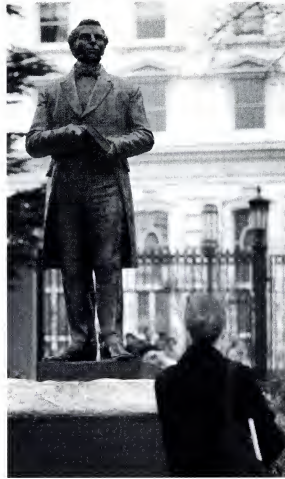
‘En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven,

‘Opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld *gelove*, dat Gij Mij gezonden hebt’ (Johannes 17:20–21; cursivering toegevoegd).

Dat is de manier waarop het eerste visioen van Joseph Smith ons, ons gezin en uiteindelijk de hele mensheid tot zegen is — we gaan door het getuigenis van de profeet Joseph Smith in Jezus Christus geloven. Profeten en apostelen in de geschiedenis van de mensheid hebben net als Joseph Smith goddelijke manifestaties ontvangen. Mozes zag God van aangezicht tot aangezicht en vernam dat hij een zoon van God was, ‘naar de gelijkenis van [zijn] Eniggeborene.’ (Zie Mozes 1:1–6.) De apostel Paulus getuigde dat de herrezen Jezus Christus op de weg naar Damascus aan hem was verschenen, waardoor Paulus een van de grootste zendelingen werd. (Zie Handelingen 26:9–23.) Toen de machtige koning Agrippa het getuigenis van Paulus over zijn hemelse visioen tijdens de rechtszaak in Caesarea hoorde, zei hij: ‘Gij wilt mij wel spoedig als christen laten optreden!’ (Handelingen 26:28.)

En er zijn veel andere vroegere profeten die een krachtig getuigenis van Christus hebben gegeven. Al deze manifestaties, oude en hedendaagse, leiden de gelovigen naar de goddelijke bron van alle rechtschapenheid en hoop — naar God, onze hemelse Vader, en naar zijn Zoon, Jezus Christus.

God heeft tot Joseph Smith gesproken om al Gods kinderen met zijn genade en liefde te zegenen, omdat we in een onzekere en onveilige wereld leven, met oorlogen en geruchten van oorlogen, met natuurrampen

en persoonlijk onheil. De Heiland heeft gezegd: ‘Zie, de arm van mijn barmhartigheid is naar u uitgestrekt, en wie ook komt, hem zal ik aanmenen’ (3 Nephi 9:14). En iedereen die deze uitnodiging aanvaardt, zal ‘worden omringd door de weergalozes overvloed van zijn liefde’ (Alma 26:15).

Door ons geloof in het persoonlijk getuigenis van de profeet Joseph Smith en in de realiteit van het eerste visioen, zullen we door studie en gebed, diep en oprecht, gezegend worden met een standvastig geloof in de Heiland, die tot Joseph sprak ‘op de morgen van een mooie, heldere dag, vroeg in het voorjaar van achttienhonderdtwintig’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:14).

Geloof in Jezus Christus en een getuigenis van Hem en zijn alomtatende verzoening is niet slechts een leerstelling met grote theologische waarde. Zo’n geloof is een universele gave, glorierijk voor alle culturele gebieden op aarde, ongeacht taal, ras, huidskleur, nationaliteit of sociaal-economische omstandigheden. De kracht van het gezonde verstand kan gebruikt worden om deze gave te begrijpen, maar zij die de gevolgen ervan het meest voelen, zijn de

mensen die bereid zijn om de zegeningen ervan te accepteren, die voortkomen uit een rein en zuiver leven op het pad van ware bekering en gehoorzaamheid aan de geboden van God.

Nu we de profeet Joseph Smith gedenken en eren, gaat mijn hart in dankbaarheid naar hem uit. Hij was een goede, eerlijke, nederige, intelligente en moedige jongeman met een hart van goud en een onwrikbaar geloof in God. Hij was integer. In antwoord op zijn nederige gebed werden de hemelen weer geopend. Joseph Smith had daadwerkelijk een visioen gezien. Hij wist het en hij wist dat God het wist, en hij kon het niet loochenen.’ (Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:25.)

Door zijn werk en offer heb ik nu een duidelijk begrip van onze hemelse Vader en zijn Zoon, onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus. En ik voel de macht van de Heilige Geest en ken het plan van onze hemelse Vader voor ons, zijn kinderen. Voor mij zijn dat waarlijk de vruchten van het eerste visioen.

Ik ben dankbaar dat ik al op jonge leeftijd gezegend was met een eenvoudig geloof dat Joseph Smith een profeet van God was, dat hij God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus in een visioen had gezien. Door de gave en macht van God vertaalde hij het Boek van Mormon. Dat getuigenis heb ik keer op keer bevestigd gezien.

Als een van de minsten onder u, maar in mijn roeping als een van de apostelen van Jezus Christus, getuig ik dat Hij waarlijk leeft, dat Hij de Messias is. Ik heb een persoonlijk getuigenis van Jezus Christus, de Heiland en Verlosser van de hele mensheid. Die kennis heb ik ontvangen door de onuitsprekelijke vrede en macht van de Geest van God. Het verlangen van mijn hart en mijn verstand is om Hem nu en eeuwig zuiver en trouw te dienen.

Dat is mijn getuigenis in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Zendingsechtparen: *offeren en dienen brengen zegeningen*

OUDERLING ROBERT D. HALES
van het Quorum der Twaalf Apostelen

*Uw hemelse Vader heeft u nodig. Zijn werk, dat onder
leiding van onze Heiland, Jezus Christus, wordt uitgevoerd,
heeft behoefte aan datgene wat u specifiek kunt bieden.*

Vier jaar geleden sprak ik bij deze gelegenheid over echtparen die een voltijdzending vervullen. Mijn bede was dat 'de Heilige Geest uw hart [mocht] raken en dat hier en daar een echtgenoot of echtgenote zijn of haar partner zachtjes aan [zou] stoten, en het begin van iets bijzonders tot stand [zou worden] gebracht.'¹ Een zuster heeft mij over die ervaring geschreven. Ze schreef: 'We zaten bij ons thuis naar de conferentie op tv te kijken. (...) Toen ik u hoorde spreken, raakte dat mij diep. Ik keek mijn man aan en hij keek mij

aan. Dat moment heeft mijn leven voor altijd veranderd.'

Ik wil vanmiddag tot degenen die de seniorenleeftijd bereikt hebben of naderen, getuigen van de zegeningen van een zending, die uw leven voor eeuwig kunnen veranderen. Uw hemelse Vader heeft u nodig. Zijn werk, dat onder leiding van onze Heiland, Jezus Christus, wordt uitgevoerd, heeft behoefte aan datgene wat u specifiek kunt bieden. Voor elke zending moet men geloof oefenen, offeren en dienen, maar dat heeft altijd veel zegeningen tot gevolg.

Ondanks die beloofde zegeningen, zullen er vast en zeker bepaalde bezwaren door uw hoofd spelen zoals angst, zorg om de familie, het vinden van de juiste zendingsplek en de financiën.² Ik wil daar graag een belangrijk en sterk argument tegenoverstellen, namelijk geloof. Alleen met geloof kunnen we gehoor geven aan deze raad van God: 'Kiest dan heden, wie gij dienen zult'³ — 'om te dienen de Here God, die u gemaakt heeft.'⁴ En alleen na de *beproeving* van ons geloof kunnen we de verbaazingwekkende zegeningen ontvangen die we voor onszelf en onze dierbaren

willen veilig stellen. 'Want indien er geen geloof onder de menskeninderen is, kan God geen wonder onder hen verrichten; daarom toonde Hij Zich pas *na* hun geloof.'⁵

Sta mij toe een paar van die verbaazingwekkende zegeningen uit de brieven en verhalen te lichten die ik de afgelopen vier jaar in mijn bezit heb gekregen. Een nederig echtpaar uit Idaho pareerde angst met geloof toen de Heer hen naar Rusland riep. Ze schreven in hun acceptatiebrief: 'Niemand zal gedacht hebben dat we een dergelijke taak zouden krijgen toegewezen. Hoewel we geen idee hebben hoe we de taal gaan leren of hoe we iets wezenlijks kunnen bijdragen, en hoewel we deze roeping met veel schroom accepteren, gaan we gesterkt in geloof, omdat we weten dat de Heer en zijn profeet beter dan wij weten waar wij moeten dienen.'⁶ Tien maanden later verwelkomde de staf van de Stockholmtempel dertig heiligen uit een kleine Russische gemeente, die werden geleid door dit echtpaar uit Idaho, dat de Russische taal pas een klein beetje begon te leren. In de Schriften staat: 'God [heeft] een middel verschaft waardoor de mens, door geloof, grote wonderen kan verrichten.'⁶ Aldus wordt Gods werk uitgevoerd door zijn kinderen: 'Opdat ook geloof kon toenemen op aarde. (...) Opdat de volheid van mijn evangelie door de zwakken en eenvoudigen zou worden verkondigd aan de einden der wereld'.⁷

Een ander echtpaar trotseerde zorg om de familie met geloof. Een getrouwe zuster schreef: 'De beslissing om een zending te vervullen was niet moeilijk. Maar mijn negentjarige moeder zag als een berg tegen mijn vertrek op. Ze vatte moed toen ze hoorde zeggen dat onze dierbaren bij onze afwezigheid zouden worden gezegend. Een getrouwe broeder bracht ook zijn zorgen onder woorden over zijn hoogbejaarde ouders

die hij zou moeten achterlaten. Zijn vader had een antwoord klaar: 'Gebruik alsblijft je moeder en mij niet als excuus om niet op zending te gaan met je vrouw. Bid er maar over en volg de leiding van de Geest op.'

Aan een eerdere generatie zendelingen die op het punt stonden hun gezin achter te laten, deed de Heer deze belofte: 'en indien zij dat doen in alle nederigheid van hart, (...) geef Ik, de Heer, hun een belofte dat Ik voor hun gezin zal zorgen.'⁸

Zorg om de familie is een reële zorg waar niet te licht over moet worden gedacht. Maar we kunnen onze familieperikelen niet aan zonder de zegeningen van de Heer; en als we offers brengen om op zending te kunnen gaan, volgen er zegeningen. Zo was er een echtpaar dat zich afvroeg of ze hun jongste dochter, die niet meer actief was in de kerk, wel achter konden laten. Haar getrouwe vader schreef: 'We baden constant en vasten geregeld voor haar. Toen fluisterde de Geest mij tijdens de algemene conferentie in: "Als je op zending gaat, hoef je je geen zorgen over je dochter meer te maken." Dus gingen we met de bisschop praten. Een week nadat we onze oproep hadden ontvangen, kondigden zij en haar vriend aan dat ze zich gingen verloven. Voordat we naar Afrika vertrokken, hadden we een trouwerij thuis. [Daarna riepen

we onze kinderen bij elkaar] en hielden een gezinsraad. (...) Ik gaf getuigenis van de Heer en Joseph Smith (...) en zei hun dat ik ze ieder een vaderlijke zegen wilde geven. Ik begon bij de oudste zoon en daarna zijn vrouw, totdat ik bij de jongste kwam (...) [met inbegrip van onze nieuwe schoonzoon].'

Wanneer we overwegen om op zending te gaan, is het normaal om daar het hele gezin bij te betrekken. In een gezinsraad kunnen we onze kinderen de kans geven om hun steun en hulp aan ons toe te zeggen. En we kunnen hun een priesterschapszegen geven voor als we weg zijn. Zo nodig kunnen zij ons ook een priesterschapszegen geven. Toen de getrouwe vader in dit verhaal zijn gezin zegende, voelde zijn schoonzoon de invloed van de Heilige Geest. De vader schreef: 'Tegen het eind van ons eerste jaar begon [onze schoonzoon] zijn mening over de kerk te veranderen. Net voordat we onze zending beëindigden, kwamen hij en onze dochter ons opzoeken. In zijn koffer zat de eerste zondagse kleding die hij ooit had aangeschaft. Ze gingen met ons mee naar de kerk. En toen we thuis waren, heeft hij zich laten dopen. Een jaar later lieten zij zich in de tempel aan elkaar verzegelen.'⁹

Hoewel dit verhaal op zichzelf staat, illustreert het het beginsel van

kracht voor ieder die tegen de Heer zegt: 'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt'.¹⁰ Ik getuig dat de Heer voor ons de beste zendingsplek zal vinden als we geloof in Hem stellen. Hij heeft gezegd: 'Indien iemand Mij wil dienen, de Vader zal hem eren.'¹¹

Veel echtparen die verlaten een zending te vervullen, ontbreekt het aan de middelen. Als dat voor u geldt, bedenk dan dat de juiste zendingsplek niet in een ver land met een vreemd klinkende naam hoeft te zijn. De juiste roeping voor u zou wel eens in uw ring of gebied kunnen zijn. 'Uw hemelse Vader weet, dat gij dit alles behoeft.'¹² Ga bij uw familie en uw bisschop of gemeentepresident te rade. Als de dienstknachten van de Heer op de hoogte zijn van uw financiële situatie, zal dat helpen om u de eeuwigde zegeningen van een voltijszending te laten genieten.

Als u door omstandigheden geen zending kunt vervullen, wilt u dan wel overwegen om een financiële bijdrage te leveren, zodat anderen dat wel kunnen? Het offer dat u in alle redelijkheid brengt zal niet alleen andere zendingen en hun bekeerlingen zegen schenken; het zal ook u en uw gezin tot zegen zijn.

En nu wil ik het woord richten tot degenen die, toen zij jong waren geen zending hebben vervuld. Misschien zit het u na al die jaren nog steeds niet lekker dat u de kans op een zending en de onlosmakelijke groeikansen bent misgelopen. Mijn advies aan u is: kijk vooruit, niet terug. Begin vandaag nog met uw voorbereidingen op een seniorenzending! Spaar elke maand een klein bedrag. Bestudeer de Schriften. Accepteer een kerkroeping. Bid of u de liefde Gods voor anderen mag voelen en zijn liefde en vertrouwen in u mag ervaren. U kunt op zekere dag de hand leggen op *alle* zegeningen van een zending!

En die zegeningen zijn geweldig! Ik ben nu ruim 50 jaar getrouwd, en laatst vroeg men mij welk deel van

mijn leven ik nog eens zou willen overdoen. Ik twijfelde geen moment en antwoordde: 'Toen mijn vrouw en ik samen voor de Heer op zending waren.' Mijn vrouw en ik kunnen ons helemaal vinden in wat een ander echtpaar schreef over hun zending: 'Onze beslissing om op zending te gaan, heeft ons nieuwe kracht, nieuwe emoties, nieuwe vrienden, nieuwe kansen en nieuwe uitdagingen gebracht. Het heeft ons dichter bij elkaar gebracht, we hadden een gemeenschappelijk doel en een hecht samenwerkingsverband. En het beste van alles was dat het ons nieuwe geestelijke groei bracht in plaats van ons geestelijk pensioen.' Broeders en zusters, laten we geestelijk niet met pensioen gaan.

Ik wil nu de bisschoppen en gemeentepresidenten overal ter wereld een uitdaging geven. Denkt u dat het mogelijk is om in het komende half jaar een of meerdere zendingsechtparen voor te dragen, los van de echtparen die al toegezegd hebben op zending te gaan? U kunt voor deze uitdaging het beste de senioren in uw wijk die al een zending hebben vervuld, inschakelen. In mijn eigen wijk belegee de geïnspireerde bisschop een bijeenkomst voor toekomstige en teruggekeerde zendingsechtparen. Toen we ons getuigenis gaven over offeren en dienen, getuigde de Geest tot alle aanwezigen dat een zendingsoeroep een uitstekende manier is om 'rijk [te worden] gezegend met zijn milde gaven'.¹³

Zo is er een ringpresident die een serie zendingsbijeenkomsten voor senioren heeft belegee om toekomstige zendingsechtparen enthousiast te maken voor en voor te bereiden op een zending. Denk eraan, priesterschapsleiders, dat een echtpaar dat wordt geroepen, niet alleen het werk van de Heer bevordert, ze zaaien ook het zendingssaai in hun familie dat in de komende generaties tot volle bloei zal komen. Ik blijf mijn ouders

dankbaar dat zij een zending in Engeland hebben vervuld en daarmee hun nageslacht een voorbeeld hebben gesteld.

Tot u toekomstige zendingsechtparen zeg ik: wacht niet tot uw bisschop naar u toekomt om met u over een zending te praten! Ga naar hem toe. Zeg hoe u erover denkt. Wat het zendingswerk aangaat, verwacht de Heer van ons dat we onze verlangens kenbaar maken. Dan kunnen we erop vertrouwen dat dezelfde Geest die ons ertoe aanzet om op zending te gaan, een profeet zal inspireren om ons op de juiste zending te roepen.

En er zijn zoveel roepingen! Er zijn roepingen om het evangelie te onderwijzen aan wie ervoor openstaan, met inbegrip van de jongeren in de kerkelijke onderwijsinstellingen; roepingen in de welzijnszorg en de humanitaire hulp, in tempels, in centra voor familiegeschiedenis, in zendingkantoren, en op historische plaatsen; roepingen om 'het grootste goed [te] doen aan uw medemensen, en (...) de heerlijkheid [te] bevorderen van Hem die uw Heer is'.¹⁴

Luister naar deze voorbeelden: een echtpaar dat naar India werd geroepen was een school voor blinde kinderen behulpzaam bij de bouw van toiletten en de aanschaf van braille. Een echtpaar op zending in Hawaï wist een kleine gemeente van twintig leden te laten groeien tot tweehonderd en bereidde zeventig leden voor op de tempel. Een zendingsechtpaar in Peru regelde medicijnen en kerstcadeautjes voor 550 weeskinderen. Een echtpaar in Cambodja gaf les aan het instituut en gaf leiding aan een gemeente die na tien maanden tot 180 leden was uitgegroeid. Een zendingsechtpaar in Rusland bood de lokale boeren hulp bij de aardappelteelt, wat resulteerde in een oogst elf keer groter dan op de staatsboerderijen, en een zendingsechtpaar op de Filipijnen leerde bijna 700 arme gezinnen hoe ze konijnen moesten fokken en een moestuin moesten verzorgen. Een echtpaar op zending in Pennsylvania bood aan zestig mensen, de helft uit andere geloofsrichtingen, hulp bij het in orde brengen van hun familiehistorische

om terug te kijken op ons leven en daarin de goedheid van onze hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus jegens onszelf en ons gezin te ontvangen. Eén getrouwe broeder verwoordde het als volgt: 'Mijn vrouw en ik zouden vijf zendingen willen vervullen — een voor elk van onze kinderen, regelrechte godsgeschenken! Behalve de zegeningen die we individueel ontvangen, wil ik getuigen van de allergrootste zegening die iedereen heeft ontvangen: 'Alzo lief heeft God [onze hemelse Vader] de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft',¹⁷ en zijn Zoon, Jezus Christus, 'heeft de wereld lief, zodat Hij zelfs zijn eigen leven aflegt.'¹⁸ Ik geef u mijn getuigenis dat zijn zoenoffer de ultieme uiting is van die liefde.

Een lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen kan niet anders doen dan zijn liefde met het brengen van offers en het dienen van zijn medemens te beantwoorden, en aanspraak te maken op zijn heilige belofte: 'En wie zijn leven aflegt voor mijn zaak, omwille van mijn naam, zal het weer vinden, ja, het eeuwige leven.'¹⁹ Dat we dat zullen doen, is mijn innig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Zendingeliechtparen: een oproep tot dienen', *Liabona*, juli 2001, p. 28.
2. Zie *Liabona*, juli 2001, p. 28.
3. Alma 30:8.
4. Mozes 6:33.
5. Ether 12:12, cursivering toegevoegd.
6. Mosiah 8:18.
7. IV 1-21, 23.
8. IV 118:3.
9. Zie IV 31:1-2, 5.
10. 'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt', lofzang 179.
11. Johannes 12:26.
12. Matteüs 6:32; 3 Nephi 13:32.
13. 'Uitgekozen Hem altijd te dienen', lofzang 167.
14. IV 81:4.
15. Judas 1:22, naar de King Jamesbijbel.
16. 'Aan de bisschoppen van de kerk', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden*, 19 juni 2004, p. 27.
17. Johannes 3:16.
18. 2 Nephi 26:24.
19. IV 98:13.

verslagen. Een zendingsechtpaar in Ghana was betrokken bij het boren en opknappen van waterputten, waardoor 190 duizend mensen in dorpen en vluchtelingenkampen van water werden voorzien.

Niet van elke zending zal het resultaat zo zichtbaar zijn, maar iedereen die een zending vervult, levert in de ogen van de Heer een waardevolle bijdrage, want allen 'hebben ontferming en onderscheiden zich.'¹⁵ De zendingsechtparen zijn een uitstekend voorbeeld voor de voltijdzendingen en de leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties wereldwijd. Ik wil mijn dank uiten jegens hen en de duizenden anderen die in zoveel functies werkzaam zijn en miljoenen uren besteden aan zorg aan hun naasten.

Broeders en zusters, als iets in u, u zegt bij dit werk betrokken te raken, hoe zacht de fluistering ook, stel dan de dag van uw zending niet langer uit. Nu is de tijd om u voor te bereiden; nu is de tijd om te worden geroepen, de tijd om offers te brengen. Nu is de tijd om gaven en talenten aan te wenden, en nu is de tijd om Gods zegeningen voor u en uw gezin, te ontvangen. 'Wij hebben voortdurend meer zendingsechtparen nodig', heeft president Hinckley gezegd.¹⁶ En nu dit werk zich uitbreidt, neemt die vraag alleen maar toe. Laten wij die ons in onze rijkste jaren bevinden qua ervaring, ripeidheid, wijsheid en bovenal geloof, opstaan om die behoefte te vervullen zoals alleen *wij* dat kunnen.

Wij hebben bovenal de beste reden om dat te doen. Wij zijn in een positie

Ons allerbelangrijkste kenmerk

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het priesterschap van God (...), is net zo onmisbaar als het uniek is voor de ware kerk van God.

Bijna zeventig jaar geleden stelde president David O. McKay, toen raadgever in het Eerste Presidium van de kerk, deze vraag in een bijeenkomst van de algemene conferentie: 'Als men u zou vragen om kort weer te geven wat het allerbelangrijkste kenmerk van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is, wat zou u dan zeggen?'

Hij zei vervolgens: 'Mijn antwoord zou zijn: (...) goddelijk gezag door rechtstreekse openbaring.'¹

Dat goddelijke gezag is uiteraard

het heilige priesterschap.

President Gordon B. Hinckley heeft daar zijn getuigenis aan toegevoegd: '[Het priesterschap] is gedelegeerd goddelijk gezag. Het verschilt van alle andere bevoegdheden op aarde. (...) Het is de enige macht op aarde die voorbij de sluier reikt. (...) Zonder dat gezag zou er slechts in naam een kerk zijn, [een kerk] zonder het gezag om de dingen Gods te bedienen.'²

Amper vier weken geleden heeft president Faust in een devotionaal voor studenten aan de BYU gezegd: '[Het priesterschap] machtigt en bestuurt alle handelingen van de kerk. Zonder de priesterschapsleutels en -autoriteit, zou er geen kerk zijn.'³

Ik ben mijn toespraak met deze drie korte citaten begonnen (waaraan ik er nog vele kan toevoegen) om één punt heel duidelijk te stellen: dat het priesterschap van God, met zijn sleutels, zijn verordeningen, zijn goddelijke oorsprong en bevoegdheid om in de hemel te binden wat op de aarde is gebonden, net zo *onmisbaar* is als het *uniek* is voor de ware kerk van God, en dat er geen Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der

Laatste Dagen zou zijn zonder priesterschap.

In dit herdenkingsjaar waarin we vieren dat het 200 jaar geleden is dat profet Joseph Smith geboren is, alsmede het 175-jarig bestaan van de kerk, wil ik mijn stem laten horen, en mijn eeuwige dankbaarheid uiten, voor de herstelling van het heilige priesterschap, dit geheiligde prerogatief, deze verheven gave, en de rol die het in ons leven speelt aan beide zijden van de sluier.

De wezenlijke rol die het priesterschap vervult om de link te leggen tussen tijd en eeuwigheid, werd duidelijk gemaakt door de Heiland toen Hij tijdens zijn bediening stichtte. Tot zijn senior apostel, Petrus, zei Hij toen: 'Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen.'⁴ Zes dagen later leidde Hij Petrus, Jakobus en Johannes een hoge berg op, waar Hij voor hun ogen werd verheerlijkt. Er verschenen profeten uit voorgaande bedelingen, onder anderen Mozes en Elia⁵ die ook in heerlijkheid kwamen en die de verschillende sleutels en bevoegdheden in hun bezit, overdroegen.

Jammer genoeg vonden deze apostelen al gauw de dood of een ander heenkomen, en met hen verdwenen de priesterschapsleutels. 1.400 jaar werd het priesterschap of het goddelijk gezag niet onder de mensen gevonden. Maar onderdeel van het hedendaagse wonder en de heerlijke geschiedenis die we hier vanavond vieren, is de terugkeer van diezelfde hemelse boodschappers in onze tijd en de terugbrenging van dezelfde bevoegdheid die zij eerder op aarde droegen, tot zegen van het mensdom.

In mei 1829 stuitte Joseph Smith onder het vertalen van het Boek van Mormon op een passage over de doop. Hij besprak het met zijn klerk,

Oliver Cowdery, en de twee zochten de Heer in gebed over deze aangelegenheid. Oliver heeft geschreven: 'We stredden in krachtig gebed om te weten hoe we de zegening van de doop en van de Heilige Geest konden bemachtigen. (...) *We wilden heel graag (...) het gezag van het heilige priesterschap en de bevoegdheid om het aan te wenden, ontvangen.*'⁶

In antwoord op dat krachtige gebed verscheen Johannes de Doper, die de sleutels en bevoegdheden van het Aäronisch priesterschap herstelde, dat is verleend aan de jongemannen in dit gezelschap. Een paar weken later kwamen Petrus, Jakobus en Johannes naar aarde terug om de sleutels en bevoegdheden van het Melchizedeks priesterschap te herstellen, met inbegrip van de sleutel van het apostelschap. En toen er een tempel was gebouwd om het bezoek van nog weer andere hemelse boodschappers mogelijk te maken, ontvouwde zich daar op 3 april 1836 een modern equivalent van wat zich eeuwen eerder op de berg der verheerlijking had afgespeeld, onderdeel van wat door president Hinckley eens de 'Kirtlandvloed van openbaring' is genoemd, waarbij de Heiland zelf, en Mozes, Elia en Elias in heerlijkheid aan de profeet Joseph Smith en Oliver Cowdery verschenen en sleutels en bevoegdheden uit de desbetreffende bedelingen aan de mens

bevestigden. Dat bezoek werd afgesloten met de indrukwekkende verklaring: 'Daarom [zijn] de sleutels van deze bedeling in uw handen overgedragen.'⁷

Het verbaast ons dan ook niet dat de profeet Joseph in onze bondige, maar veelzeggende geloofsartikelen heeft opgenomen: 'Wij geloven dat iemand van Godswege moet worden geroepen, door profetie en *door handoplegging van hen die daartoe het gezag bezitten*, om het evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen.'⁸ Het is duidelijk dat er meer nodig is dan een maatschappelijk contract om in Gods naam te kunnen handelen. Gezag krijgt men niet door een theologische opleiding te volgen of een beroeping door de kerkgemeente. Nee, in het gevolmachtigde werk van God moet een hogere macht de macht van de mensen in de kerkbanken, of op de straat, of in de seminaries, overstijgen — een feit dat veel oprechte gelovigen bekend was en openlijk erkend werd in de generaties voorafgaand aan de herstelling.

Het is waar dat sommigen in die tijd niet wilden dat hun geestelijken bepaalde privileges van hun kerkelijk gezag afleidden. De meeste mensen verlangden echter wel naar een priesterschap dat door God werd erkend, hoewel ze niet wisten waar ze dat konden vinden.⁹ In dat opzicht

had de teruggave van het priesterschapsgesetz aan Joseph Smith een eind moeten maken aan eeuwen van onvrede onder hen die *dachten* wat de befaamde Charles Wesley de moed had om te *zeggen*. Na de breuk met zijn bekendere broer John, die had besloten om tot ordening over te gaan zonder daartoe het gezag te hebben, schreef Charles met een glimlach:

*Achteloos benoemd tot bisschop, Alsof die gril zou kunnen volstaan: Wesley legde Coke zijn banden op, Maar wie heeft dat bij hem gedaan?*¹⁰

In antwoord op die prikkelende vraag kunnen wij in de herstelde Kerk van Jezus Christus het priesterschapsgesetz van de jongste diaken in de wijk, van de bisschop die hem presideert, en de profeet die over ons allen presideert, terugvoeren. Die gezagslijn gaat ononderbroken terug op de hemelse boodschappers, die deze weergalozes hemelse gave van de Zoon van God zelf hadden gekregen.

En, o, hoe hebben we de priesterschapszegeningen nodig — als kerk, als gezin en als persoon binnen de kerk. Een voorbeeld.

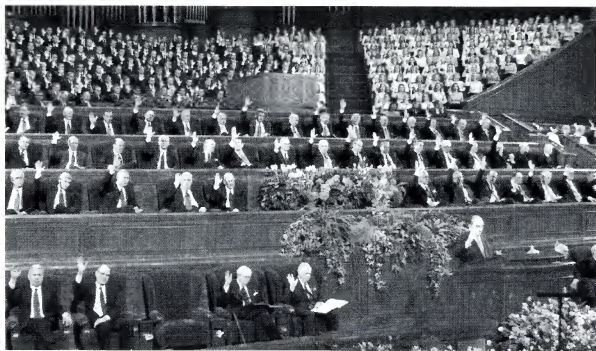
Ik heb het eerder gehad over de periode Kirtland in de geschiedenis van de kerk. In 1836 en 1837 maakte de jonge kerk in financieel, politiek en bestuurlijk opzicht een bijzonder moeilijke fase door. Te midden van die spanningen had Joseph Smith de opmerkelijke profetische inspiratie om zijn bekwaamste mannen (uiteindelijk het gehele Quorum der Twaalf Apostelen) te een buitenlandse zending te sturen. Het was een stoutmoedige, inspirerende zet, een die de kerk uiteindelijk zou verlossen van de problemen die zij toen kende, maar op korte termijn een zware last voor de heiligen betekende — pijnlijk nog wie op pad gingen en wellicht nog pijnlijker voor wie thuisbleven.

Ik citeer ouderling Robert B. Thompson:

'Op de dag dat de ouderlingen naar Engeland zouden vertrekken, [ging] ik langs bij broeder [Heber C.] Kimball om te vragen hoe laat hij van plan was [zijn reis] aan te vangen, omdat ik vermoedde dat we vier- tot vijfhonderd kilometer samen konden reizen, omdat ik een tijdje in Canada wilde gaan werken.

'Omdat de deur op een kier stond, ging ik naar binnen en werd getroffen door wat ik daar zag. Ik zou rechtsomkeer hebben gemaakt, omdat ik me geenszins wilde opdringen, maar ik stond als aan de grond genageld. De vader stortte zijn ziel uit voor (...) God, en smeekte of (...) Hij die 'zorgt voor de mussen en de raven voedt' voor zijn vrouw en kinderen wilde zorgen in de tijd dat hij weg was. Daarna legde hij, zoals de aartsvaders, en krachtens zijn ambt, zijn handen op hun hoofd om ieder een vaderlijke zegen te geven, (...) en hen toe te vertrouwen aan de zorg en bescherming van God, in de tijd dat hij in het buitenland het evangelie predikte. Al die tijd [dat hij die zegens gaf] ging zijn stem bijna verloren in het gesnik van de kinderen om [hem] heen, die [zo jong als ze waren, probeerden sterk te zijn, maar daar toch heel veel moeite mee hadden.] (...) Hij ging verder, maar was te zeer aangedaan om dat zonder meer te doen. (...) Hij moest af en toe zijn woorden onderbreken, omdat (...) er grote tranen langs zijn wangen rolden, die aangaven wat er zich van binnen bij hem afspeelde.' Broeder Thompson vervolgde: 'Ik kon dit tafereel niet langer onbewogen aanzien. Of ik wilde of niet, ik huilde en vermogde mijn tranen met die van hen. En tegelijk voelde ik dankbaarheid dat ik getuige had mogen zijn van dit tafereel.'¹¹

Een dergelijk tafereel heeft zich duizenden keren, honderdduizenden keren, voorgedaan in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der

Laatste Dagen — bij angst, een gebrek, een roeping, bij gevaar, ziekte, een ongeluk, een sterfgeval. Ik heb dat zelf ondervonden. Ik ben getuige geweest van de macht Gods bij mij thuis en in mijn bediening. Ik heb gezien hoe het kwaad werd bestraft en de weerslelementen werden getemperd. Ik weet wat het betekent om te zien hoe bergen aan moeilijkheden worden verzet en dreigende Rode Zeeën zich vaneenscheiden. Ik weet wat het betekent om de engel der verwoesting 'hen [te zien] voorbijgaan'.¹² Het gezag te hebben ontvangen en de macht van het heilige priesterschap naar de orde van de Zoon Gods¹³ uit te oefenen, is een van de grootste zegeningen die mijn gezin en ik in deze wereld hebben ontvangen. En dat is uiteindelijk de betekenis van het priesterschap in het dagelijks leven — het ongeëvenaarde, oneindige, constante vermogen om te zegenen.

Innig dankbaar voor dergelijke zegeningen voeg ik mij in dit herdenkingsjaar bij u en bij een koor van levenden en doden om te zingen: 'Ere de man tot wie sprak weer Jehovah!¹⁴ En die heeft gesproken met Adam, Gabriël, Mozes en Moroni, Elia, Petrus, Jakobus en Johannes, Johannes de Doper en vele anderen.¹⁵ 'Die tot profeet werd gezalft door de Heer.'¹⁶ Mogen wij, jong en oud, jongens en mannen, vaders en zoons, het priesterschap eren dat door hem

is hersteld, alleen met de herstelde priesterschapsleutels en -verordeningen *wordt* de macht der goddelijkheid kenbaar gemaakt, en zonder kan die macht *niet* worden kenbaar gemaakt.¹⁷ Ik getuig van de herstelling van het priesterschap en het onmisbare 'belangrijkste kenmerk' van de ware kerk van God, die zij altijd is geweest, in de naam van Hem wiens priesterschap het is, namelijk de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

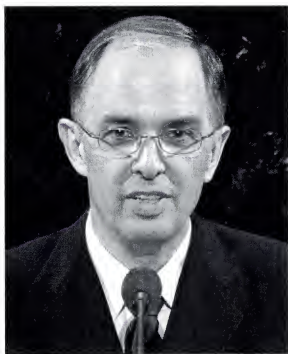
1. Conference Report, april 1937, p. 121.
2. 'Priesthood Restoration', *Ensign*, oktober 1988, p. 71.
3. 'Where Is the Church?', toespraak aan de Brigham Young University, 1 maart 2005, p. 8.
4. Matteüs 16:19.
5. Zie Matteüs 17:1-3.
6. Geciteerd in Richard Lloyd Anderson, 'The Second Witness of Priesthood Restoration', *Improvement Era*, september 1968, p. 20; cursivering toegevoegd.
7. 1V 110:16; zie ook vss. 1-15.
8. Geloofsartikelen 1:5; cursivering toegevoegd.
9. Zie David F. Holland, 'Priest, Pastor, Power', *Insight*, BYU, herfst 1997, 15-22 voor een verslag van de in Amerika geldende priesterschapskwestes ten tijde van de herstelling.
10. Geciteerd in Rev. C. Beaufort Moss, *The Divisions of Christendom: A Retrospect*, (g.d.), p. 22.
11. Geciteerd in Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* (1945), pp. 108-109.
12. 1V 89:21.
13. Zie 1V 107:1-3.
14. Lofzang 24.
15. Joseph Smith heeft met veel profeten en boodschappers aan de andere zijde van de sluier gesproken. Zie 1V 128:20-21, waar er een paar worden genoemd.
16. Lofzang 24.
17. Zie 1V 84:19-21.

Pas op voor het kwaad achter de glimlach

OUDERLING NEIL L. ANDERSEN

van de Zeventig

Als onze kennis en liefde voor de Heiland groter worden, zal zijn licht alles om ons heen verlichten. Dan zien we het kwaad in het juiste perspectief.

Vanavond wil ik me tot de jongemannen richten, die door president Gordon B. Hinckley 'de beste generatie' zijn genoemd.¹ We zien jullie goedheid overal ter wereld. Ik bid dat je zult voelen dat mijn woorden voor jou persoonlijk bestemd zijn, jij, een zoon van God, die er hard aan werkt om het goede te doen.

Ik wil jullie graag over een ervaring vertellen van een getrouwe heilige der laatste dagen die een goede

vriend van mij is. Ik zal hem alleen 'mijn vriend' noemen om redenen die jullie wel kunnen begrijpen.

Als FBI-agent deed hij onderzoek naar georganiseerde misdaadbandes die drugs de Verenigde Staten in smokkelden.

Hij en een andere agent belden een keer bij een flat aan waar een drugsdealer vermoedelijk cocaïne verkocht. Mijn vriend beschrijft wat er gebeurde:

'We belden aan. De verdachte deed de deur open. Toen hij ons zag, probeerde hij ons uitzicht te blokkeren. Maar het was te laat; we konden de cocaïne op tafel zien liggen.

'Een man en een vrouw begonnen onmiddellijk de cocaïne weg te halen. We moesten ervoor zorgen dat ze het bewijs niet vernietigden, dus deed ik de verlichte opzij, die in de deuropening stond. Toen ik hem wegduwde, keek hij me aan. Vreemd genoeg zag hij er niet boos of bang uit. Hij glimlachte naar me.

'Zijn ogen en ontwapenende glimlach gaven me de indruk dat hij ongevaarlijk was. Daarom liet ik hem staan en ging ik op de tafel af. De verdachte

stond nu achter me. Op dat moment kreeg ik een duidelijke, sterke ingeving: 'Pas op voor het kwaad achter de glimlach.'

'Ik draaide me onmiddellijk om naar de verdachte. Hij had zijn hand in zijn zak gestoken. Instinctief greep ik zijn hand beet en trok die uit zijn zak. Toen pas zag ik in zijn hand een halfautomatisch pistool. Na een schermutseling ontwapende ik de man.'²

Later werd de drugsdealer in een andere zaak ook voor moord veroordeeld. Hij zei toen trots dat hij mijn vriend ook vermoord zou hebben als die zich niet had omdraaid.

Ik heb vaak over de influistering nagedacht die hij toen hoorde: 'Pas op voor het kwaad achter de glimlach.' Daar wil ik het vanavond met jullie over hebben.

Laten we beginnen met wat we weten. Al het goede komt van God; al het kwade komt van de duivel.³ Het zijn echter geen gelijkwaardige krachten die elkaar in het heelal bevechten. Aan het hoofd van al het goede staat Christus — de Eniggeborene van de Vader, die onze wereld en ontelbare andere heeft geschapen. Onze Verlosser is een opgestaan en volmaakt wezen.⁴ Ik weet dat Hij leeft.

De duivel, aan de andere kant, 'overreedt [de mens] om kwaad te doen.'⁵ Hij is 'uit de hemel' gevallen, en is 'voor eeuwig ellendig' geworden.⁶ En 'hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf.'⁷ Hij is een leugenaar en hij deugt niet.⁸

De macht van de Heiland en de macht van de duivel zijn niet echt met elkaar te vergelijken.⁹

Maar op deze aarde heeft het kwaad een invloedrijke positie gekregen, zodat wij tussen goed en kwaad kunnen kiezen. In de Schriften staat: 'Daarom stond de Here God de mens te zelfstandig te handelen. [En] de mens kon niet zelfstandig handelen, tenzij hij door het een of het ander werd verlost.'¹⁰

De keuze tussen goed en kwaad is de kern van ons leven op aarde. Als we uiteindelijk geoordeeld worden, maakt het niet uit of we rijk of arm waren, of we atletisch waren of niet, of we vrienden hadden of vaak werden vergeten.

We kunnen werken, studeren, lachen en plezier hebben, dansen, zingen en veel verschillende activiteiten ontplooiën. Dat zijn prachtige onderdelen van het leven, maar niet van cruciaal belang voor ons doel op aarde.¹¹ We zijn hier om het goede boven het kwade te kiezen.¹²

Niemand van ons zal zeggen: 'Ik wil voor het kwade kiezen.' We willen allemaal het goede doen. Maar de keus tussen goed en kwaad is niet altijd even gemakkelijk, omdat het kwaad vaak achter de glimlach schuilgaat. Luister naar deze waarschuwingen:

'Ziet toe (...) dat gij hetgeen slecht is niet aan God toeschrijft.¹³

'Gij moet altijd waken en bidden, opdat gij niet in verzoeking valt; want Satan begeert u te bezitten.'¹⁴

'Satan heeft getracht u te misleiden, opdat hij u ten val zou kunnen brengen.'¹⁵

De boodschap is: Pas op voor het kwaad achter de glimlach!

Ik heb enkele jongemannen gekend die het vaste voornemen hadden om de Heiland trouw te blijven, maar die van het pad afdwaalden omdat ze het kwaad niet onderkennen achter de glimlach die er zo onschuldig uitzag. Ze zagen het plezier, het vermaak, de aanvaarding, maar niet de andere gevolgen.

Hoe kunnen we dan het kwaad herkennen achter iets dat onschuldig lijkt?

Jullie weten wel wat het antwoord is, maar ik wil toch enkele ideeën geven:

Ten eerste: Praat met je ouders. Klinkt dat als een opzienbarend idee? Als vaders weten we dat we verre van volmaakt zijn, maar we houden van jullie, net als je moeder, en we hopen oprecht dat jullie voor het goede kiezen.

Ten tweede: volg de profeet. De vijftien mannen die we steun verlenen als profeet, ziener en openbaarder hebben de macht om te zien wat wij niet zien. President Hinckley heeft ons duidelijke en specifieke raad gegeven over 'het kwaad achter de glimlach'.¹⁶ En jullie hebben de geïnspireerde raad in het boekje *Voor de kracht van de jeugd*.¹⁷ Als

jullie de raad van president Hinckley opvolgen, heeft de Heer beloofd dat Hij 'de machten van duisternis voor [je zal] verjagen'.¹⁸ Dan zul je het kwaad achter de glimlach zien en er niet meer door aangetrokken worden.

Het is heel belangrijk om de Heilige Geest als gids te hebben. De Heer heeft ons beloofd dat als we rechtschapen leven, de stille, zachte stem in ons verstand en ons hart zal komen.¹⁹ Jullie hebben die invloed gevoeld. Jullie kennen die stem.²⁰

De gave van de Heilige Geest is een geestelijke gave. Die gave is gevoelig en laat zich niet met goddeloosheid in. Je kunt die gave niet de ene dag ontstemmen en negeren, en verwachten er de volgende dag door gesteerkt te worden. Maar als je naar de influisteringen luistert en rechtschapen leeft, zal die gave groter worden. De Heilige Geest waarschuwde mijn vriend voor lichamelijk gevaar; maar Hij waarschuwt ons ook voor geestelijk gevaar.

Uiteindelijk moet je zelf een getuigenis van de Heiland verkrijgen. Bid vurig. Lees het Boek van Mormon als niemand het ziet. Neem rustig de tijd om te overdenken wie Jezus eigenlijk

is en in hoeverre zijn leven en offerande belangrijk voor jou zijn.

Denk aan het voorbeeld van de jonge Joseph Smith. Toen hij een kaars aanstak om in de Bijbel te lezen, deed hij dat omdat hij dat zelf wilde. Toen hij naar het bos ging om te bidden, ging hij alleen.²¹

Als onze kennis en liefde voor de Heiland groter worden, zal zijn licht alles om ons heen verlichten. Dan zien we het kwaad in het juiste perspectief.²²

Ik weet dat Jezus Christus onze Heiland is. Zijn grootheid en heerlijkheid, zijn majesteit en verhevenheid kunnen niet met woorden beschreven worden. Hij verscheen met zijn Vader aan de profeet Joseph Smith. President Gordon B. Hinckley is nu de profeet van God. Broeders, wij dragen zijn heilig priesterschap. Als wij voor het goede kiezen, kunnen we het kwaad achter de glimlach zien. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

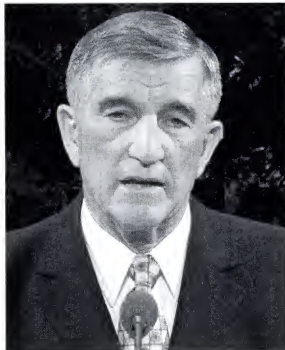
1. 'Een uitverkoren geslacht', *De Ster*, juli 1992, p. 64.
2. Privécorrespondentie, 7 maart 2005.
3. Zie Moroni 7:12.
4. Zie Lucas 24:36-39; Johannes 1:14; 3 Nephi 12:48; IV 76:23-24.
5. Moroni 7:17.
6. 2 Nephi 2:18.
7. 2 Nephi 2:27.
8. Zie IV 93:25; zie ook Gids bij de Schriften, 'Duivel', p. 656.
9. Zie Mozes 1:1-22.
10. 2 Nephi 2:16.
11. Zie Gordon B. Hinckley, 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liabona*, april 2001, p. 30; 'Bekeerdlingen en jongemannen', *De Ster*, juli 1997, p. 47; 'Het meisje met wie je eens zult trouwen, waardig zijn', *De Ster*, juli 1998, 49.
12. Zie 2 Nephi 2:27.
13. Zie Moroni 7:14.
14. 3 Nephi 18:18.
15. IV 50:3.
16. Zie *Liabona*, april 2001, p. 30.
17. Zie www.lds.org. Klik 'Serving in the Church' aan en klik door naar 'Aaronic Priesthood/Young Men' en 'For the Strength of Youth'.
18. IV 21:6.
19. Zie IV 8:2.
20. Zie IV 18:36.
21. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:11-20.
22. Zie Mozes 1:1-22.

Wie staat bij 's Heren vaan?

OUDERLING ROBERT C. OAKS

van het Presidium der Zeventig

De Heer moet weten op wie Hij kan rekenen.

Vanavond wil ik me bij mijn toespraak laten leiden door een lofzang die ons tot dienstbetoon aanzet: 'Wie staat bij 's Heren vaan? Daar komt het thans op aan!' (Heilige lofzangen, nr. 154.)

In deze bedeling van de volheid der tijden, nu wij ons voorbereiden op de laatste strijd tegen Satan en de wederkomst van Christus op aarde, is het belangrijk om te weten wie er bij 's Heren vaan staat. De Heer moet weten op wie Hij kan rekenen.

Je zou hopen dat iedere priesterschapdrager in de gelederen van het leger van de Heer dienstbetoon zou verrichten. Momenteel staan er zo'n drie miljoen priesterschapdragers op de ledenlijst van de kerk, gelijkelijk

verdeeld over de Aäronische en de Melchizedekse priesterschap.

Helaas zijn er veel te veel van deze mannen, jong en al wat ouder, vermist, afwezig zonder verlof, absent.

Op een dag zaten ze eerbiedig stil terwijl mannen met het juiste gezag hun de handen op het hoofd legden om hun het priesterschap te verlenen. Die dag sloten ze allemaal een verbond met de Heer dat ze gehoorzaam en dienstbaar zouden zijn.

Om het belang van die verbonden te begrijpen, moeten we ons de vraag stellen: 'Wat is het priesterschap?' Iedere wakkere diaken kent het antwoord op die vraag: het priesterschap is de macht om in Gods naam te handelen.

Wat betekent dat voor de diakenen, leraren en priesters? Ten eerste betekent het dat je het avondmaal mag rondnemen, klaarzetten en zegenen. Is dat iets bijzonders? Absoluut!

Wie heeft volgens de Schriften de eerste keer het avondmaal bediend? Uiteraard is het antwoord: de Heer Jezus Christus. De avond voor zijn lijden in de hof van Getsemane heeft Christus het avondmaal bereid, gezegend en aan zijn discipelen rondgediend. Dus als we deze heilige verordening verrichten, vertegenwoordigen we in feite de Heiland. Dat is bijzonder!

Toen Johannes de Doper op 15 mei 1829 het priesterschap van Aäron aan Joseph Smith en Oliver Cowdery verleende, zei hij: 'Aan u (...) verleen ik (...) het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen en van het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden' (1V 13:1). Dat is een belangrijke verantwoordelijkheid voor mannen van iedere leeftijd. Met die opdracht staan we zeker bij 's Heren vaan.

En hoe zit dat met het Melchizedeks priesterschap? In afdeling 84 van de Leer en Verbonden staat: 'En dit hogere priesterschap bedient het evangelie en houdt de sleutel van de verborgenheden van het koninkrijk, namelijk de sleutel van de kennis Gods' (vs. 19). Dit priesterschap omvat de macht om te besturen en te leiden, om te zegenen en te genezen, om te onderwijzen en te verzegelen. Door dienstbetoonaactiviteiten van de priesterschap staan praktiserende broeders zeker bij 's Heren vaan.

Een van de grootste voorbeelden van de verzegelbevoegdheid is het verhaal van Nephi, de zoon van Helaman. Omdat hij ijverig het woord van God aan zijn Nephitische broeders verkondigde, gaf de Heer hem verzegelbevoegdheid zodat 'wat gij ook op aarde verzegelt, in de hemel verzegeld zal zijn; en wat gij ook op aarde ontbindt, in de hemel ontbonden zal zijn' (Helaman 10:7). Nephi zou in iedere bedeling een machtig leider in het leger van de Heer zijn geweest.

Wat een blijk van vertrouwen dat onze hemelse Vader ons een deel van zijn macht geeft, zodat wij Hem kunnen helpen bij zijn grote werk dat zich over de aarde verspreidt.

Let op hoe zorgvuldig wij onderrecht zijn over de manier waarop we het priesterschap verlenen. Toen ik twaalf werd, legden mijn vader,

Vaders en zoons vóór een kerkgebouw in Mexico voor aanvang van de priesterschapsbijeenkoms.

Charles Oaks, en mijn bisschop, George Collard, hun handen op mijn hoofd en verleenden mij het Aäronisch priesterschap en ordenden me tot het ambt van diaken.

Verscheidene jaren later gebruikte ouderling Gordon B. Hinckley dezelfde hemelse bevoegdheid om mij tot zeventigert te ordenen. Iedere ordening weerspiegelt meer goddelijk vertrouwen en een nieuwe kans om bij 's Heren vaan dienstbaar te zijn.

Als legers zich verzamelen, worden de veldslagen over het algemeen op grote slagvelden geleverd. Maar bij de strijd om de ziel ligt dat anders. Die strijd wordt iedere dag in ons persoonlijk leven gevoerd, en de strijdkrachten van de Heer worden opgezet tegen Satans troepen van hebzucht, zelfzucht en lust.

We zien de 2.060 krachtige jongemannen in het leger van Helaman, die zij aan zij streeden, waaruit blijkt hoeveel behoefte ze aan lichamelijke kracht hadden. Maar vrees niet, er is hier plaats voor iedere dappere ziel.

Wij hebben een kleinzoon van elf, Andrew, die in een rolstoel zit, wellicht voor de rest van zijn leven. In het najaar wordt hij tot diaken geordend en neemt hij plaats in de gelederen

van de Heer. Zijn lichamelijke handicap is geen belemmering in deze strijd, omdat de wapens geen speren, zwaarden of pijlen zijn die op een slagveld worden gebruikt.

Maar de wapens met eeuwige uitwerking die de wapenrusting Gods weergeven, zijn *waarheid, gerechtigheid, geloof, gebed* en het *woord van God*. (Zie Efeziërs 6:13-18.) Deze wapens worden gebruikt in ons verstand, in onze mond en in ons gedrag. Iedere goede, rechtschapen gedachte, woord en daad is een overwinning voor de Heer.

Daarom is Andrew in deze strijd niet gehandicapt. Zijn ouders hebben hem goed onderwezen. Hij staat klaar om zich aan te sluiten bij het priesterschapsleger.

De inzet is bijzonder hoog. De beloning is de ziel van de zoons en dochters van God, hun eeuwig heil. En deze zielen winnen of verliezen op basis van deugdzaamheid en reinheid, naastenliefde en dienstbetoen, geloof en hoop.

Andrew zal lid worden van het diakenenquorum van zijn wijk. Daar leert hij het avondmaal rondnemen en vastengaven ophalen. Daar zullen ze goed voor hem zorgen omdat dat

het doel van priesterschapsquorums is — voor elkaar zorgen. Dat is in feite hoe het priesterschapslager van de Heer is georganiseerd, in quorums.

Een groot deel van mijn leven heb ik als piloot in de luchtmacht van de Verenigde Staten doorgebracht. Deze mannen vormen tot op de dag van vandaag een hechte groep. We hebben na veertig jaar nog steeds nauw contact.

Toen we als gevechtspiloot opgeleid werden, was een van de allerbelangrijkste basisregels: 'Zorg voor je vleugelman. Controleer voortdurend of er geen vijand achter hem opduikt.'

Het is goed advies om kameraden in de luchtmacht te beschermen, het is geweldig advies om onze quorumleden te beschermen als we ernaar streven om standvastig bij 's Heren vaan te staan. We moeten op zoek gaan naar afgedwaalde quorumleden.

Vooraf in deze tijd is het goed advies om bij 's Heren vaan te staan. Onze profeet wijst er geregeld op dat dit de laatste dagen zijn. We kunnen aan de tekenen des tijds zien dat het einde nabert. En Satan weet dat ook. Het lijkt wel of hij en zijn strijdkrachten nooit slapen.

Tijdens een wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendend sprak president Gordon B. Hinckley over de verdorven omstandigheden in de wereld: 'Ik vraag me af of de omstandigheden in Sodom

en Gomorra erger waren.'

Hij zei verder dat zij 'en hun goddeloze inwoners werden vernietigd. Ook tegenwoordig zien we dergelijke omstandigheden. Ze zijn over de hele wereld te vinden. Ik denk dat onze Vader huilt als Hij op zijn eigenzinnige zoons en dochters neerkijkt.' ('Sterk en onverzettelijk standhouden', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendend*, 10 januari 2004, p. 20.)

Ik weet niet wat onze profeet nog meer moet zeggen, voordat we ons als gewaarschuld beschouwen.

In zijn conferentietoespraak vorig jaar april zei ouderling Dallin H. Oaks: 'Deze tekenen van de wederkomst zijn overal om ons heen en lijken toe te nemen in aantal en intensiteit. (...) Hoewel we niet bij machte zijn om het feit van de wederkomst te veranderen en ook niet weten wanneer die exact plaatsvindt, kunnen we wel onze eigen voorbereiding versnellen en proberen de voorbereiding van anderen te beïnvloeden. Onze voorbereiding op de gebeurtenissen die rond de wederkomst spelen, moet zowel stoffelijk als geestelijk zijn.' ('Voorbereiding op de wederkomst', *Liabona*, mei 2004, pp. 7-9.)

En deze waarschuwingen werden ruim voor de vernietigende orkanen in het Caribisch gebied en de verwoestende tsunami in Oost-Azië gegeven.

In onze lofzang 'Wie staat bij 's Heren vaan' staat: 'Daar komt het thans op aan.' Het is nu de tijd om ons net als bevelhebber Moroni aan ons geloof en onze beginselen vast te houden. We zijn *nu* nodig — diakenen, leraren, priesters, bisschoppen, ouderlingen, hogepriesters en patriarchen. Het is nu de tijd om dankbaarheid te tonen voor het zoenoffer van onze Heer, Jezus Christus. Het is nu de tijd om ons geloof te tonen, door gehoorzaamheid aan fundamentele geboden zoals de wet van kuisheid en tiende, het woord van wijsheid en het heiligen van de sabbat.

Het is nu de tijd om onze naasten te waarschuwen door met ze over het evangelie te praten. Het is nu de tijd om de wereld een voorbeeld van fatsoen en bescheidenheid te geven, een voorbeeld van deugdzaamheid en reinheid. We mogen onze priesterschapsmacht nooit verkwallen aan de verdorven, slopende viezigheid van de pornografie.

Het is nu de tijd om terug te blikken op de verbonden die we bij de doop met de Heer hebben gesloten, de verbonden die we hebben gesloten toen we de eed en het verbond van het priesterschap accepteerden, en de verbonden die we in zijn heilige tempel hebben gesloten.

Nu is het moment om te laten zien dat we aan de kant van de Heer staan.

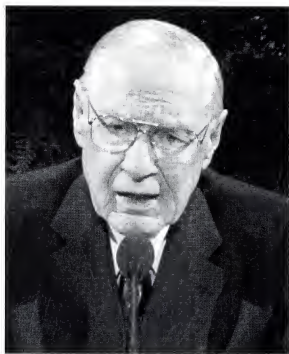
Broeders, dit is zijn werk. Het evangelie van Jezus Christus is door middel van de profeet Joseph Smith in deze laatste dagen hersteld. Christus staat aan het hoofd van zijn kerk. Hij leidt de kerk voorwaarts door zijn hedendaagse profeet, Gordon B. Hinckley. Christus zal terugkeren op aarde om te heersen en te regeren. En wij zullen op een dag voor Hem staan om geoordeeld te worden naar onze gedachten en daden en de verlangens van ons hart. Hij is onze Heiland en Verlosser, dat getuig ik in zijn heilige naam. Amen. ■

Volharding

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Als mensen doorzetten als het moeilijk wordt, geven ze blijk van volharding — ze geven het niet op als anderen zeggen dat iets onmogelijk is.

Ik heet de broeders welkom die vanmiddag zijn geroepen en gesteund als lid van het Eerste en Tweede Quorum der Zeventig. Het zijn mannen met groot geloof, kundig en toegewijd, en we laten u weten dat zij deze functie in elk opzicht waardig zijn.

Geliefde broeders van de grote wereldwijde broederschap van de priesterschap, wij waarden u getrouwheid en toewijding aan het werk van de Heer. Wij danken u voor uw toegewijde inzet. U draagt veel kracht bij tot de kracht van de kerk.

Het is geweldig om in deze bijeenkomst zoveel Aäronisch-priesterschapsdragers te zien. Toen ik zo oud was als jullie vroeg ik me af: "Wat zal mijn plaats in deze wereld zijn, en hoe zal ik die vinden?" In die tijd was

mijn enige vaste doel een zending. Toen ik mijn zendingsoproep kreeg, vervulde ik mijn zending, en die zending werd een poolster in alle andere bezigheden in mijn leven. Een van de belangrijke dingen die ik leerde, is dat als ik getrouw in mijn kerkroepingen volhard, de Heer deuren voor mij opent en me naar andere mogelijkheden en zegeningen leidt, die zelfs mijn verwachtingen te boven gaan.

Een zending kan datzelfde voor alle jongemannen betekenen. Onlangs vertelde een jongeman me hoeveel hij van zijn volharding tijdens zijn zending had geleerd. Uit zijn ervaringen heb ik enkele punten opgeschreven waar jullie kansen en zegeningen aan kunnen ontleen:

1. Hoe je je tijd verstandig organiseert en gebruikt.
2. Het belang van hard werken — dat je oogst wat je zaait.
3. Leiderschapsvaardigheden.
4. Contactuele vaardigheden.
5. De waarde van evangeliestudie.
6. Respect voor gezag.
7. Het belang van het gebed.
8. Nederigheid en vertrouwen op de Heer.¹

Toen ik in de jaren dertig van de vorige eeuw naar de Granite High School in Salt Lake City ging, had ik enkele vrienden die uitblonken in sport, toneel, muziek en spreekvaardigheid. Sommigen van hen

hebben veel in het leven bereikt, maar velen van die begaafde en vaardige jonge mensen hebben niet volhard en zijn niet in staat gebleken om hun potentieel te bereiken. Baarentegen hebben verscheidene minder opvallende jongemannen en jongevrouwen op die school hard gewerkt, volhard en hun opleiding afgemaakt om uit te groeien tot uitstekende artsen, ingenieurs, onderwijzers, juristen, wetenschappers, zakenlieden, ambachtslieden, elektriciens, loodgieters en zelfstandige ondernemers.

Succes wordt meestal verdiend door volharding, en niet door ontmoediging, als er problemen op ons pad komen. Paul Harvey, de beroemde nieuwsanalist en auteur, heeft ooit gezegd: "Op een dag hoop ik zoveel werelds succes te hebben dat iemand me zal vragen: "Wat is uw geheim?" Dan zal ik simpelweg zeggen: "Opstaan als ik val."²

Een uitstekend voorbeeld van volharding is mevrouw Marie Curie die samen met haar man, de Franse natuurkundige Pierre Curie, 'in een oude, verlaten, lekkende schuur, zonder geld en zonder enige aanmoediging of hulp, radium uit uraniet probeerde te winnen. Toen hun 487ste experiment mislukte, stak Pierre wanhopig zijn handen in de lucht en zei: "Het lukt nooit. Misschien over honderd jaar, maar niet in dit leven." Marie ging met een vastbesloten uitdrukking op haar gezicht voor hem staan, en zei: "Als het nog honderd jaar duurt, dan is dat jammer, maar ik blijf eraan werken zolang ik leef."³ Uiteindelijk boekte ze succes, en kankerpatiënten hebben veel baat gehad bij haar volharding.

Als mensen doorzetten als het moeilijk wordt, geven ze blijk van volharding — ze geven het niet op als anderen zeggen dat iets onmogelijk is. In 1864 stuurde het Eerste Presidium de apostelen Ezra T. Benson en Lorenzo Snow met de ouderlingen Alma Smith en William W. Cluff op

zending naar Hawaï. Vanuit Honolulu gingen ze met een kleine boot naar de kleine haven van Lahaina. Toen ze het rif naderden, waren de golven hoog, en een grote golf raakte de boot. De boot kwam vijftig meter verder van de kust af terecht, tussen twee gigantische golven in. Toen de tweede golf de boot raakte, sloeg die om in de schuimende zee.

De moeder om het strand pakten een reddingsboot en namen drie van de broeders aan boord die in de buurt van de zinkende boot zwommen. Maar er was geen teken van broeder Snow. Hawaïanen die aan de branding gewend waren, zwommen verschillende kanten op om naar hem te zoeken. Uiteindelijk voelde een van hen iets in het water, en zij trokken broeder Snow naar het oppervlak. Zijn lichaam was stijf, en toen ze hem in de boot trokken, leek het wel of hij dood was.

Ouderling Smith en ouderling Cliff legden het lichaam van broeder Snow op hun schoot en gaven hem een zalving. Ze vroegen de Heer of Hij zijn leven wilde sparen zodat hij bij zijn gezin kon terugkeren. Toen ze de kust bereikten, droegen ze broeder Snow naar enkele lege vaten die op het strand lagen. Ze legden hem op zijn buik op een van de vaten, en rolden hem heen en weer om het water uit zijn lijf te krijgen.

Nadat de ouderlingen enige tijd met hem bezig waren geweest, zonder dat hij enig teken van leven vertoonde, zeiden de omstanders dat er niets meer voor hem gedaan kon worden. Maar de vastberaden zendingen gaven de moed niet op. Dus gingen ze opnieuw in gebed, met het volste vertrouwen dat de Heer hun gebeden zou horen en verhoren.

Ze kregen het gevoel dat ze iets moesten doen wat in die tijd niet gebruikelijk was. Een van hen deed zijn mond over de mond van broeder Snow heen om lucht in zijn longen te blazen. Zo kregen ze lucht in en uit de longen, waarmee ze het ademhalingsproces imiteerden. Dat bleven ze om de beurt doen totdat zijn longen voldoende lucht hadden. Korte tijd daarna zagen ze de eerste tekens van leven. 'Een kleine beweging van zijn oog, dat tot op dat moment open had gestaan alsof hij dood was, en een zacht gerochel in zijn keel waren de eerste levenstekens. Die werden steeds duidelijker totdat hij weer volledig bij bewustzijn kwam.' Door hun volharding en de hulp van een barmhartige God overleefden alle vier dienstknechten van de Heer het en waren ze in staat om hun zending te volbrengen.⁴

Ouderling Snow werd later president van de kerk. Als profeet bracht hij de financiën van de kerk op orde

door de leden aan te moedigen tiende en andere gaven te betalen.

Broeders, misschien vindt u het interessant om te weten dat de Alma Smith in dit verhaal de jongen was die bij Haun's Mill in zijn heup werd geschoten, waardoor zijn heupgewricht en de gewrichtsholte vernietigd werden. Zijn moeder verzorgde de verschrikkelijke wond met wat balsam, en voelde zich toen geïnspireerd om hem vijf weken op zijn buik te leggen. Er groeide flexibel kraakbeen op de plek van het ontbrekende gewricht, zodat hij niet alleen in staat was om een normaal leven te leiden, maar ook om in Hawaï op zending te gaan en zijn hele leven in de kerk dienstbaar te zijn.⁵

Onze hedendaagse profeten zijn allemaal voorbeelden van volharding door priesterschap, gebed en hard werken. Door de volharding van Joseph Smith werd de herstelling van alle dingen mogelijk gemaakt. Zijn hele leven werd hij geminacht en belachelijk gemaakt — vanaf het moment dat hij aan een predikant van een grote godsdienst over het eerste visioen vertelde. Maar hij gaf de moed nooit op, en hij heeft ons zijn onwrikbare getuigenis achtergelaten:

'Ik had werkelijk een licht gezien, en te midden van dat licht had ik twee Personen gezien, en Zij hadden werkelijk tot mij gesproken; en al werd ik gehaat en vervolgd omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar; (...) Ik had een visioen gezien; ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet loochenen, noch durfde ik dat.'⁶

Ook het leven van Brigham Young was een uitstekend voorbeeld van volharding. Hij was altijd getrouw en vastberaden. Na de dood van Joseph Smith had hij de moed en vastberadenheid om zestigduizend mensen de gemakken van hun huis en hun productieve landerijen te laten verlaten en de woestijnen in te leiden. Deze grote uittocht is met geen enkele andere

in de hedendaagse geschiedenis te vergelijken. Ze reisden in huifkarren, te voet en met handkarren. Hij en zijn volgelingen deden de woestijn bloeien als een narcis.

Tijdens de eerste persconferentie met president Gordon B. Hinckley, toen hij in 1995 als president van de kerk was voorgesteld, werd hem gevraagd waar hij zich op zou concentreren. Hij antwoordde: 'Doorgaan. Ja. Doorgaan met het grote werk dat door onze voorgangers is bevorderd.'⁷ Dat is een belangrijke les voor ons allen. We moeten doorgaan en volhardend tot het einde.

Een van de grote prestaties van president Hinckley is zijn buitengewone volharding in het bouwen van tempels. Sinds hij president van de kerk is geworden, zijn er 87 tempels ingewijd, opnieuw ingewijd of aangekondigd. Deze opmerkelijke prestatie op het gebied van tempelbouw is ongeëvenaard in de geschiedenis van de wereld. Tempels hebben een positieve invloed en zijn een toenemende zegen in de wereld. President George Q. Cannon heeft gezegd: 'Elke fundeeringsteen voor een tempel die wordt gelegd, en elke tempel die voltooid wordt volgens de wijze die de Heer voor zijn heilig priesterschap geopenbaard heeft, vermindert de macht van Satan op aarde, en vergroot de macht van God en rechtschapenheid, brengt voor ons de hemelen in grote macht in beweging en doet de zegeningen van de eeuwige Goden, en hen die bij Hem wonen, op ons neerdalen.'⁸

Wij behoren allemaal tot het eind van ons leven trouw en ijverig werkzaam te zijn in onze priesterschapstaken. Sommigen vragen zich af: 'Hoe lang moet ik huisonderwijzer zijn?' Mijn antwoord is dat huisonderwijs een priesterschapstaak is. Het is een voorrecht om huisonderwijzer te zijn zolang onze bisschop en priesterschapsleiders vinden dat we daartoe in staat zijn. Sommigen van ons hebben broeder George L. Nelson

gekend, een vooraanstaand jurist in Salt Lake City. Hij is bisschop, ringpresident en patriarch geweest. Hij had zich volledig aan de kerk toegewijd. Toen hij honderd jaar oud was, ging hij nog op huisonderwijs. Hij zei toen: 'Ik vind het fijn om op huisonderwijs te gaan. Ik hoop dat ik altijd huisonderwijzer mag blijven.'⁹ Hij overleed toen hij 101 was, en hij was tot het einde toe getrouw gebleven.

Van wie zich willen laten dopen en lid van de kerk willen worden, wordt verwacht dat zij 'het vaste voornemen' hebben om 'Hem tot het einde te dienen'.¹⁰ President Joseph Fielding Smith zei op 94-jarige leeftijd: 'Ik heb mijn hele leven getracht mijn roeping in het priesterschap groot te maken en hoop tot het einde van dit leven te volharden, en in het komende leven van het gezelschap van de getrouwe heiligen te genieten.'¹¹ En de Heer heeft gezegd dat we, als we zijn discipelen willen zijn, in zijn woord moeten blijven.¹² De Heer heeft de kerk en haar

leden buitengewoon gezegend, vanwege hun getrouwheid en volharding. Ik getuig van de goddelijkheid van het heilige werk van het priesterschap. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

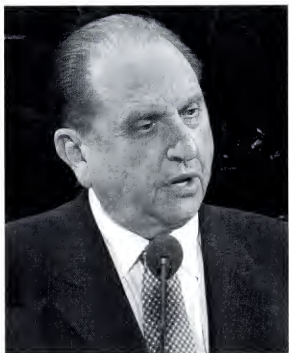
1. Dan Karchner, ontvangen brief.
2. Geëciteerd in Marvin J. Ashton, Conference Report, oktober 1981, p. 126; of *Ensign*, november 1981, p. 89.
3. Sterling W. Sill, Conference Report, oktober 1974, p. 86; of *Ensign*, november 1974, p. 62.
4. Zie Eliza R. Snow Smith, *Biography and Family Record of Lorenzo Snow* (1884), pp. 276-281.
5. Zie 'Amanda Smith'. In: Andrew Jensen, samenstelling, *Historical Record*, 9 delen (1882-1890), deel 5, pp. 83-88.
6. *Geschiedenis van Joseph Smith* 1:25.
7. Geëciteerd in Jeffrey R. Holland, 'President Gordon B. Hinckley: dapper en onverzettelijk', *Liabona*, juni 1995, bijlage, p. 2.
8. 'The Logan Temple', *Millennial Star*, 12 november 1877, p. 743.
9. Elmor G. Hyde, 'At 100 Years Old, He's Faithful Home Teacher', *Church News*, 6 juni 1998, p. 7.
10. 1V 20:37.
11. Conference Report, oktober 1970, p. 92; of *Improvement Era*, december 1970, p. 27.
12. Zie Johannes 8:31.

Oproep tot dienen

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Als wij onze plicht nakomen, krijgen we een gevoel van vreugde en vrede.

Ook ik wil de broeders welkom heten die in deze conferentie tot een nieuwe taak zijn geroepen, tevens wil ik de broeders die ervool zijn ontheven mijn welgemeende felicitaties doen toekomen. Het werk gaat verder. We houden van u allemaal.

Mijn broeders, ik vind het een eer om u vanavond toe te spreken. Het is goed om te zien dat het Conferentiecentrum helemaal vol zit met jonge en oude priesterschapsdragers van God. Als ik eraan denk dat er over de hele wereld nog andere groepen broeders bijeengekomen zijn, voel ik me bijzonder verantwoordelijk. Ik bid dat de Heer mijn gedachten zal leiden en mijn woorden zal inspireren.

President Joseph F. Smith heeft het volgende over het priesterschap gezegd: 'Het heilig priesterschap is

het gezag dat God aan de mens gedelegeerd heeft, waardoor de mens de wil van God kan kennen. (...) Het is heilig en moet door de mensen heilig worden gehouden. Wie het dragen, moeten het eren en respecteren.¹

De eed en het verbond van het priesterschap is op ons allen van toepassing. Voor hen die het Melchizedeks priesterschap dragen, is het een verklaring over de bereidheid om getrouw te zijn, de wetten van God na te leven en onze roeping groot te maken. Voor hen die het Aäronisch priesterschap dragen, is het een verklaring over de toekomstige plichten en taken, waarop zij zich hier en nu zullen voorbereiden.

President Marion G. Romney, voormalig lid van het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Iedere Melchizedeks-priesterschapsdrager moet ijverig en oprecht de beginselen naleven van de eed en het verbond van het priesterschap dat hij heeft ontvangen. Als hij niet aan de verplichtingen voldoet, zal dat teleurstelling, verdriet en leed tot gevolg hebben.²

President Spencer W. Kimball heeft daar aan toegevoegd: 'We verbreken het priesterschapsverbond als we de geboden overtreden — maar ook als we onze taken veronachtzamen. We hoeven dus eigenlijk niets te doen om dit verbond te verbreken.³

Een bekend predikant heeft gezegd: 'Mensen werken hard voor geld. [Ze] werken nog harder voor anderen. Maar ze werken het hardst

als ze zich aan een goede zaak wijden. (...) Plicht wordt nooit echt nagekomen totdat ze wordt nagekomen door iemand die graag meer zou doen als hij daarvoor de kans kreeg.⁴

Als wij onze plicht nakomen, krijgen we een gevoel van vreugde en vrede. De dichter heeft geschreven:

Ik sliep en droomde dat het leven een vreugde was.

Ik ontwaakte en zag dat het leven een plicht was.

Ik ging aan de slag, en zie: mijn plicht bracht mij vreugde.⁵

De roep om plichtsvervulling kan zachtjes ontvangen worden als wij als priesterschapsdragers gehoor geven aan onze opdrachten. President George Albert Smith, die altijd bescheiden maar doelmatig was, heeft gezegd: 'Het is allereerst uw plicht om te leren wat de Heer verwacht, waarna u door de macht en kracht van het heilig priesterschap uw roeping in het bijzijn van anderen zodanig grootmaakt dat de mensen u graag willen volgen.⁶

Wat houdt het in om een roeping groot te maken? Het betekent dat onze roeping ons heilig is en van grote waarde, achtenswaardig en prijszwaarderig in de ogen van alle mensen, dusdanig dat zij wordt verhoogt en aanzienlijk wordt, zodat het hemelse licht er voor anderen in wordt weerspiegeld.

En hoe maken we onze roeping dan groot? Gewoon, door het werk te verrichten dat van ons wordt verlangd. Een ouderling maakt zijn roeping van ouderling groot door te leren wat zijn taken zijn en die taken dan uit te voeren. En wat voor een ouderling geldt, geldt ook voor een diaken, een leraar, een priester, een bisschop en alle anderen die een ambt in het priesterschap dragen.

De dichter en schrijver Robert Louis Stevenson heeft gezegd: 'Ik

weet wat vreugde is, want ik heb goed werk verricht.'

Broeders, laten we de raad van koning Benjamin niet vergeten: 'Wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, [zijt] gij louter in dienst van uw God.'⁷

Laten we contact leggen met de mensen die onze hulp nodig hebben en ze op een hoger, beter plan brengen. Laten we nadenken over de behoeften van minderactieve priesterschapdraggers en hun vrouw en kinderen. Mogen wij de onuitsproken boodschap van hun hart verstaan. De woorden zijn u bekend: 'Leid mij, help mij, blijf dicht bij mij, / vraag ik hun steeds weer, leer mij al wat ik moet doen / dat ik tot Hem wederkeer.'⁸

Heractiveren is geen werk voor een luiaard of een dromer. Kinderen worden groot, ouders worden ouder, en de tijd vliegt voorbij. Stel een ingevang niet uit, maar kom in actie. De Heer zal de weg openen.

Vaak moeten we de hemelse deugd geduld oefenen. Als bisschop kreeg ik op een keer de ingevang om bij iemand langs te gaan van wie vrouw en kinderen enigszins actief waren. De man had echter nooit interesse getoond. Op een hete zomerdag klopte ik bij Harold G. Gallacher op de hordeur. Ik zag dat broeder Gallacher in zijn stoel de krant zat te lezen. 'Wie is daar?' riep hij, zonder op te kijken.

'Uw bisschop', antwoordde ik. 'Ik kom kennismaken en u vragen of u met uw gezin naar de kerk wilt komen.'

'Nee, ik heb het te druk', luidde het laatdunkende antwoord. Hij keek niet eens op. Ik bedankte hem dat hij geluisterd had, en vertrok.

Kort daarna verhuisde de familie Gallacher naar Californië. De jaren gingen voorbij. Toen ik op een dag als lid van het Quorum der Twaalf op kantoor zat te werken, belde mijn secretaresse: 'Ene broeder Gallacher

die ooit bij uw wijk hoorde, wil u graag spreken.'

Ik antwoordde: 'Vraag of hij Harold G. Gallacher is, die ooit met zijn gezin op Vissing Place woonde, op de hoek van West Temple en Fifth Street South.'

Ze zei: 'Hij zegt van wel.'

Ik vroeg of ze hem binnen wilde laten. We hadden een plezierig gesprek over zijn gezin. Hij zei: 'Ik kom mijn excuses aanbieden omdat ik lang geleden op die zomerdag niet uit mijn stoel ben gekomen om u

binnen te laten.' Ik vroeg of hij actief in de kerk was. Met een glimlach antwoordde hij: 'Ik ben raadgever in de bisschop van onze wijk. Uw verzoek om naar de kerk te komen, en mijn afwijzende antwoord, hebben me zo beziggehouden, dat ik besloot er iets aan te doen.'

Harold en ik hebben tot hij overleed vaak met elkaar gesproken. De Gallachers en hun kinderen hebben veel roepingen in de kerk vervuld.

President Stephen L. Richards, voormalig raadgever van president

David O. McKay, heeft gezegd: "Gewoonlijk wordt het priesterschap eenvoudig omschreven als "de macht van God aan de mens overgedragen". Hij heeft daaraan toegevoegd: "Deze definitie is volgens mij juist. Maar om praktische redenen geef ik er de voorkeur aan om het priesterschap in termen van dienstverlening te omschrijven, en ik noem het vaak "het volmaakte plan van dienstverlening". Het is een instrument van dienstverlening, en wie er niet in slaagt om het te gebruiken, zal het verliezen. Ons is door openbaring immers duidelijk verteld dat wie het verwaarloost, "niet waardig zal bevonden worden om te blijven staan."⁹

Afgelopen januari had ik het voorrecht om getuige te zijn van een enorm vrijwilligersproject voor een vrouw die jaren geleden in mijn wijk zat toen ik bisschop was. Ze heet Adele, en zij en haar twee volwassen dochters — van wie er een invalide is — hebben jarenlang in de woonwijk Rose Park in de Salt Lake Valley gewoond. Adele, die weduwe is, heeft het financieel altijd moeilijk gehad, en haar leven was ook niet altijd even gemakkelijk.

Ik kreeg een telefoontje van iemand die betrokken was bij het Gingerbread House Project. Ik werd uitgenodigd om het huis van Adele te onthullen, dat in drie dagen en nachten door veel vriendelijke en vrijgeveige vrijwilligers gerenoveerd was, met materiaal dat door talrijke plaatselijke bedrijven was geschonken. Tijdens de renovatie van haar huis waren Adele en haar twee dochters in een andere stad ondergebracht waar ze goed werden verzorgd.

Ik was aanwezig toen Adele en haar dochters met een limousine arriveerden. De groep mensen die had staan wachten bestond niet alleen uit familieleden en vrienden maar ook uit veel werklieden die dag en nacht aan het project hadden gewerkt. Het was duidelijk dat ze tevreden waren met

het resultaat en dat ze graag de reactie van Adele en haar dochters wilden zien.

De vrouwen stapten blinddoeket uit de auto. Wat een opwindend moment toen de blinddoeken werden verwijderd en Adele en haar dochters zich omdraaiden en hun nieuwe huis zagen. Ze waren volledig overrompeld door het enorme project: het huis had een nieuwe voorgevel gekregen, was uitgebreid en er zat een nieuw dak op. De buitenkant zag er nieuw en onberispelijk uit. Ze konden hun tranen niet bedwingen.

Ik liep met Adele en de anderen naar binnen, en we waren verbaasd wat er was gedaan om het interieur te verfraaien en te verbeteren. De muren waren geschilderd, de vloerbedekking was vervangen. Er stonden nieuwe meubels en er hingen nieuwe gordijnen. De keukenkastjes en het aanrechtblad waren vervangen, en er stonden nieuwe keukenapparaten. Het hele huis was van boven tot onder verfraaid, iedere kamer was

onberispelijk en prachtig. Adele en haar dochters wisten niet hoe ze het hadden. Maar de uitdrukkingen op het gezicht van de mensen die zo hard hadden gewerkt om het huis op te knappen, waren even aangrijpend en ontroerend. Ook zij hadden tranen in hun ogen toen ze de vreugde van Adele en haar dochters zagen. Niet alleen was een weduwe er een stuk op vooruit gegaan, veel anderen waren zichzelf ook in een ander licht gaan zien. Alle deelnemers waren een beter mens geworden.

President Harold B. Lee, een van de grote leerkrachten in de kerk, heeft ons deze eenvoudige raad over het priesterschap gegeven. Hij heeft gezegd: "Als iemand het priesterschap ontvangt, wordt hij een zaakwaarnemer van de Heer. Hij moet zijn roeping beschouwen alsof hij een boodschapper van de Heer is."¹⁰

Nu kan het zijn dat enkelen van u te verlegen van aard zijn of niet voldoende zelfvertrouwen hebben om een roeping te aanvaarden. Bedenk dat dit werk niet enkel van u of van mij is. Het is het werk van de Heer, en als wij in dienst van de Heer zijn, hebben wij recht op zijn hulp. Vergeet niet dat de Heer de rug zal sterken die een last krijgt te dragen.

Omdat het leslokaal soms te veel intimideert, vindt het beste onderwijs soms buiten het kerkgebouw of het leslokaal plaats. Ik kan me nog herinneren dat de Aäronisch-priesterschapdragers van mijn wijk en een aangrenzende wijk enkele jaren geleden enthousiast uitkeken naar het jaarlijkse uitstapje om de herstelling van het Aäronisch priesterschap te vieren. We gingen met de bus naar de begraafplaats in Clarkston (Utah), zo'n 150 kilometer naar het noorden. In de rust van die prachtige omgeving verzamelden we de jongeren rond het graf van Martin Harris, een van de drie getuigen van het Boek van Mormon. Toen we rond de prachtige granieten grafsteen stonden, vertelde

ouderling Glen L. Rudd, die toen bisschop van de andere wijk was, iets over het leven van Martin Harris, en las hij uit het Boek van Mormon zijn getuigenis en dat van Oliver Cowdery en David Whitmer voor. De jongemannen luisterden aandachtig. Ze beseften dat ze bij het graf stonden van iemand die een engel had gezien en die de platen met zijn eigen ogen had gezien. Eerbiedig raakten ze de granieten grafsteen aan en dachten ze na over wat ze gehoord en gevoeld hadden.

Vervolgens liepen we naar het graf van een pionier. Op de grafsteen stonden de naam van John P. Malmberg en de woorden:

*Uit ons midden is een licht
verdwenen;
een stem zo lief, in zwijgen gebuld.
In ons hart is lege te bewenen,
die nooit meer kan worden
opgevuld.*

We spraken met de jongens over opoffering, over toewijding aan de waarheid. Die grafsteen onderwees in plichtsbefef, eerbetoon, dienstverlening en liefde. In gedachte zie ik de jongens naar hun zakdoek grijpen om een traan weg te pinken. En ik hoor nog het gesnik waaruit bleek dat zij ontroerd waren en hun best zouden gaan doen. Ik denk dat iedere jongeman zich heeft voorgenomen om een pionier te zijn — iemand die vooruitgaat en anderen de weg wijst.

We gingen toen als groep naar een nabijgelegen park om te picknicken. Voordat we naar huis reden, stopten we even bij de prachtige Logantempel. Het was een warme dag. Ik moedigde de jongens aan om op het grote grasveld te gaan liggen en naar de blauwe lucht te kijken, met de witte, golvende wolken die door een stevige wind werden voortbewogen. We bewonderden de pracht van deze indrukwekkende tempel uit de pionierstijd. We

spraken over heilige verordeningen en eeuwige verbonden. Er werd veel geleerd. Harten werden beroerd. Verbonden en beloften werden meer dan woorden. Deze jongemannen kregen het verlangen om naar de tempel te gaan. Zij dachten aan de Meester; Hij was zo dichtbij. Zijn tedere uitnodiging 'Volg Mij' werd op de een of andere manier gehoord en gevoeld.

Iedereen die gewillig gehoor geeft aan de heilige oproep tot dienstbetoon, krijgt de belofte: 'Ik, de Heer, ben barmhartig en genadig jegens hen die Mij vrezen, en Ik schep er behagen in hen te eren die Mij in gerechtigheid en waarheid dienen tot het einde.

Groot zal hun loon zijn en eeuwig hun heerlijkheid.¹¹

Het is mijn oprechte gebed dat wij allemaal in aanmerking zullen komen voor deze belofte van de Heer. In de naam van Jezus Christus, onze Heiland. Amen. ■

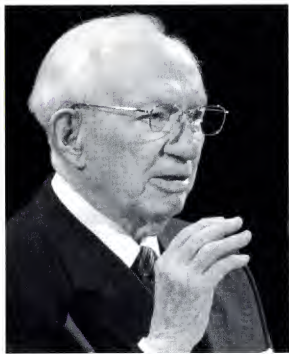
NOTEN

1. *Gospel Doctrine*, 5de druk (1939), p. 140.
2. Conference Report, gebiedsconferentie Mexico-Stad 1972, p. 73.
3. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, Edward L. Kimball (red.), 1982, p. 497.
4. Harry Emerson Fosdick, *Vital Quotations*, samenstelling Emerson Roy West (1968), p. 38.
5. Rabindranath Tagore (1861–1941).
6. Conference Report, april 1942, p. 14.
7. Mosiah 2:17.
8. Naomi W. Randall, 'Ik ben een kind van God', lofzang 195.
9. Conference Report, april 1937, p. 46.
10. Conference Report, gebiedsconferentie Mexico-Stad 1972, p. 77.
11. LV 76:5–6.

Gokken

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Als u nog nooit aan poker spelen of andere vormen van gokken hebt deelgenomen, begin er dan niet aan. Als u erin verwickeld bent, stop er dan mee nu het nog kan.

Broeders, we hebben een geweldige bijeenkomst gehad. Ik beaam alles wat er is gezegd en laat u mijn zegen.

Beste broeders, ik wil eerst iets zeggen over diegenen wie we vanmiddag als lid van de Quorums der Zeventig steun verleend hebben.

Ik ben van mening dat er letterlijk honderden broeders bekwaam zijn en in aanmerking komen voor de functie van algemeen functionaris van de kerk. We zien ze overal. De vandaag gesteunde broeders zijn gekozen om bepaalde taken te vervullen. Meestal betekent dit dat er een financieel offer gebracht zal moeten worden.

Zoals u hebt gemerkt bevindt mijn 63-jarige zoon zich onder de broeders die gesteund zijn. Ik wil duidelijk stellen dat ik hem niet voorgedragen heb. Dat hebben anderen gedaan die

daartoe gemachtigd zijn. De kwestie van nepotisme ligt bij mij altijd heel gevoelig. Ik heb mijn stem onthouden, zoals dat in rechtstermen heet. Hoewel ik wel denk dat hij de roeping in ieder opzicht waardig is. Ten eerste had hij een lieve, geweldige moeder. Ik wou dat ik zijn vader kon aanbevelen.

Ik breng dit alleen te berde omdat ik nepotisme te allen tijde wil vermijden. Neemt u het hem alstublieft niet kwalijk dat hij familie van mij is. Hij kan er niets aan doen.

Laat ik nu maar overgaan op het onderwerp dat ik vanavond wil bespreken. Ik geef gehoor aan enkele verzoeken om iets te zeggen over de positie van de kerk ten opzichte van een gebruik dat steeds gebruikelijker onder ons wordt, vooral dan onder onze jongeren. En dat is gokken in al zijn vormen.

Het verhaal doet de ronde dat Calvin Collidge, eens president van de Verenigde Staten en een man van weinig woorden, op een zondag uit de kerk kwam. Zijn vrouw vroeg hem waar de predikant over had gesproken. Hij antwoordde: 'Zonde.' 'Wat zei hij ervan?' vroeg ze. 'Hij was ertegen', was zijn antwoord.

Ik denk dat ik de vraag over gokken net zo kort kan beantwoorden. Wij zijn ertegen.

Gokken vind je bijna overal en het neemt in omvang toe. Mensen spelen poker. Ze wedden op paarden en honden. Ze spelen roulette en stoppen

geld in automaten. Ze spelen in kroegen, cafés en casino's, en maar al te vaak gewoon thuis. Velen kunnen het niet laten. Het werkt verslavend. In zoveel gevallen leidt het tot andere vernietigende gewoonten en praktijken.

En zoveel mensen die gokken, kunnen het zich eigenlijk helemaal niet veroorloven. In veel gevallen berooft het vrouw en kinderen van financiële zekerheid.

Het pokerspel, zoals het genoemd wordt, is een rage op universiteiten en zelfs op middelbare scholen.

Ik wil u een stukje uit een artikel in de *New York Times* voorlezen:

'Voor Michael Sandberg begon het enkele jaren geleden met stuivers en dubbeltjes onder vrienden.

'Maar het afgelopen najaar werd het de bron van een hoog inkomen en een alternatief voor zijn rechtenstudie.

'Sandberg (22) verdeelt zijn tijd tussen de universiteit van Princeton, waar hij politieke wetenschappen studeert, en Atlantic City, waar hij met heel veel geld poker speelt. (...)

'Sandberg is een extreem voorbeeld van een gokrevolutie aan de Amerikaanse universiteiten. Sandberg noemt het een explosie, die wordt gestimuleerd door pokerkampioenschappen op televisie en de toename van websites die on line poker bieden.

'Volgens deskundigen valt de populariteit van gokken aan de universiteiten niet te ontkennen. In december organiseerde een sociëteit op de Columbia University een pokertoernooi met tachtig spelers, waar men minimaal tien dollar moet inzetten om te mogen spelen. En de University of North Carolina organiseerde in oktober een toernooi met 175 spelers. Beide toernooien waren volgeboekt en hadden een wachtlijst. Op de University of Pennsylvania worden de wedstrijden iedere avond op een e-maillijst geadvertiseerd.' (Jonathan Cheng, 'Poker is e Major College Craze', *Deseret*

Morning News, 14 maart 2005, p. A2.)

Hetzelfde gebeurt hier in Utah.

Een moeder schreef me het volgende:

'Mijn zoon van negentien speelt poker op het internet, en de mensen op het internet kan het niets schelen of je 21 bent of niet. Je hoeft alleen maar een bankrekening met geld erop te hebben. Hij speelt nu bijna een jaar constant. Hij had eerst een baan, maar die heeft hij opgezegd omdat hij zo verslaafd is geraakt aan het internet en aan poker spelen om geld. Hij doet voortdurend aan toernooien mee en als hij wint, gebruikt hij dat geld om te kopen wat hij nodig heeft. Hij doet niets anders dan spelen op het internet.'

Ik heb gehoord dat Utah en Hawaï de enige twee staten in de Verenigde Staten zijn die niet een of andere vorm van loterij of kansspelen gelegaliseerd hebben. Uit brieven die ik van leden van de kerk heb ontvangen, wordt duidelijk dat sommige jonge mensen met poker beginnen. Ze krijgen de smaak te pakken om iets voor niets te krijgen, en gaan dan naar een andere staat waar ze legaal kunnen gokken.

In een van de brieven staat: 'Ik zie dit kwaad de laatste tijd overal de kop

opsteken. Het is overal op tv te zien. ESPN [een sportzender] heeft "Poker voor beroemdheden" en "Nationale pokerkampioenschappen".'

Ze schrijft verder: 'Een van onze vrienden nodigde mijn man uit om tegen vergoeding aan de plaatselijke pokerkampioenschappen deel te nemen. Zijn vriend zei: 'Het is niet echt gokken. Je geld gaat in een grote pot en de winnaar krijgt die pot.'"

Is dat gokken? Natuurlijk. Gokken is gewoon een methode om geld te krijgen zonder een eerlijke tegenprestatie van goederen of diensten.

Er zijn nu overal staatsloterijen. Vroeger waren die bijna overal verboden. Nu zijn brengen ze veel geld in het laatje.

Zo'n twintig jaar geleden zei ik tijdens de conferentie: 'De gokkoorts bereikte laatst een hoogtepunt toen de staat New York aankondigde dat 41 miljoen dollar verdeeld zou worden onder de drie winnende loten. Mensen stonden in de rij om loten te kopen. Een van de winnende loten was van 21 fabrieksarbeiders. Er waren 778 mensen die de tweede prijs moesten verdelen, en 113 duizend mensen hadden een symbolisch bedrag gewonnen. Dat klinkt vrij goed.

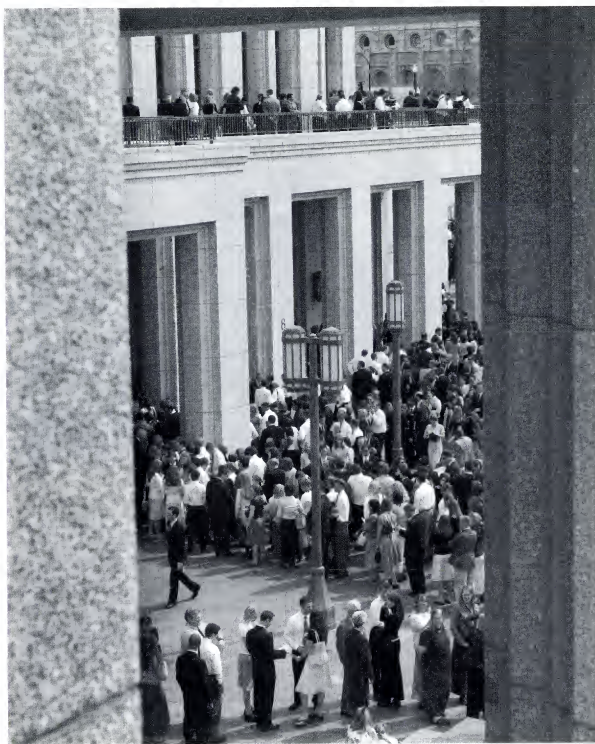
'Maar er waren ook 35.998.956

verliezers, die allemaal een lot gekocht hadden om te winnen, maar niets kregen.' (Gordon B. Hinckley, Conference Report, oktober 1985, p. 67; of *Ensign*, november 1985, p. 52.)

Sommige Amerikaanse staten laten casino's veel belasting betalen om de schatkist te spekken. Het bedrijf moet ook winst maken. En dan is er de winnaar. Maar alle andere mensen die een lot hebben gekocht staan met lege handen.

Ik ben zo dankbaar dat de Heer de wet van tiende gaf toen Hij zijn kerk vestigde. Ik sprak een keer met een functionaris van een andere kerk die, naar ik begreep, voor een groot deel van zijn inkomen, afhankelijk was van de opbrengst van bingo. Ik zei tegen de man: 'Hebt u ooit overwogen om uw kerk met tiende te bekostigen?' Hij antwoordde: 'Ja, en ik zou graag willen dat we die gewoonte konden instellen in plaats van bingo te spelen. Maar dat zal tijdens mijn leven niet meer gebeuren.'

Er zijn casino's op indianenreservaten gebouwd om inkomen voor de eigenaars te genereren. Enkele mensen winnen, maar de meeste verliezen. Dat moet ook wel als enkele mensen winnen en het casino winst moet maken.

Een van onze jongemannen zei onlangs: 'Of ik nou vijf dollar betaal om een film te kijken of vijf dollar betaal om te poken. Het idee is hetzelfde.'

Maar dat is niet waar. In het ene geval krijg je iets waar je voor betaalt; in het andere geval neemt één persoon de winst mee naar huis en blijven de anderen met lege handen achter.

Uit ervaring is gebleken dat het spelen van poker tot gokverslaving kan leiden.

Vanaf de begintijd van de kerk is gokken afgeraden.

Al in 1842 beschreef Joseph Smith de omstandigheden van de heiligen in Missouri. Hij heeft gezegd: 'We hadden veel land aangekocht, onze boerderijen brachten goede oogsten voort,

en er was vrede en geluk bij ons thuis en in onze omgeving, maar we konden niet met onze burens omgaan (...) door hun nachtelijk drinkgelach, hun sabbatschennis, hun paardenraces en goklust. Ze begonnen ons eerst uit te lachen, toen te vervolgen, en uiteindelijk organiseerden ze een bende die onze huizen in brand stak, veel broeders sloegen en met teer en veren bedekten, en uiteindelijk, tegen alle wetten, rechtvaardigheid en menselijkheid in, ons uit onze woonplaats verdreven.' (James R. Clark, samenvatting, *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 delen [1965–1975], deel 1, p. 139.)

In oktober 1844 heeft Brigham Young het volgende over Nauvoo

gezegd: 'We willen alle drankwinkels, gokhuizen, en alle andere speelholten of bordelen in ons midden verbieden, en geen alcohol of onzedelijk gedrag in ons midden toestaan.' (*Messages of the First Presidency*, deel 1, p. 242.)

Presidenten van de kerk en raadgevers in het Eerste Presidium hebben herhaaldelijk over dit kwaad gesproken. George Q. Cannon, raadgever van drie presidenten van de kerk heeft gezegd: 'Er zijn veel kwaden in de wereld waar jonge mensen zich tegen moeten wapenen. Een daarvan is gokken. Dit kwaad bestaat in verschillende vormen, die allemaal slecht zijn en waaraan we niet mogen meedoen.' (*Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, verzameld door Jerreld L. Newquist, 2 delen [1974], deel 2, p. 223).

President Joseph F. Smith heeft verklaard: 'De kerk gaat niet akkoord met gokken en verwerpt het als een principieel kwaad. Daaronder vallen ook allerlei kansspelen en loterijen. De kerk veroordeelt het gedrag van leden die zich hiermee bezighouden.' ('Editor's Table', *Improvement Era*, augustus 1908, p. 807.)

President Heber J. Grant heeft gezegd: 'De kerk was en is onveranderlijk tegen gokken, in wat voor vorm dan ook. De kerk is tegen alle kansspelen, beroepen of bedrijven die geld van iemand aannemen zonder daar iets waardevols voor terug te geven. De kerk verzet zich tegen alle praktijken (...) die de hoge morele normen van de leden van de kerk en van onze samenleving naar beneden halen of verzwakken.' (*Messages of the First Presidency*, deel 5, p. 245.)

President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'Vanaf het begin is ons geadviseerd om op geen enkele wijze te gokken. Of iemand nu winst of verliest, de persoon wordt aangetast en beschadigd, omdat hij iets voor niets wil hebben, iets waar hij zich niet voor inspant, iets waar hij niet de

volle prijs voor betaalt.' (*Ensign*, mei 1975, p. 6.)

Ouderling Dallin H. Oaks, die hier vanavond is, heeft in 1987 een meesterlijk betoog over dit onderwerp op het toenmalige Ricks College gehouden. Het was getiteld 'Gambling—Morally Wrong and Politically Unwise' [Gokken — moreel verkeerd en politiek onverstandig]. (Zie *Ensign*, juni 1987, p. 69–75.)

Aan die uitspraken over de positie van de kerk wil ik de mijne toevoegen. Een kansspel kan op onschuldig vertier lijken. Maar er gaat een intensiteit mee gepaard die duidelijk te zien is op het gezicht van de speler. En in te veel gevallen leidt dit ogenschijnlijk onschuldige spel tot een werkelijke verslaving. De kerk is er altijd tegen geweest en is dat nog steeds. Als u nog nooit aan poker spelen of andere vormen van gokken hebt deelgenomen, begin er dan niet aan. Als u erin verwickeld bent, stop er dan mee nu het nog kan.

Er zijn betere manieren om onze tijd te besteden. Er zijn betere dingen om u aan te interesseren en uw energie aan te besteden. Er is zoveel goede lectuur. Daar kunnen we nooit te veel van hebben. Er is muziek om naar te luisteren en van te genieten. We kunnen een leuke tijd met elkaar hebben — dansen, wandelen, fietsen of andere activiteiten, jongens en meisjes die op een nette manier van elkaars gezelschap genieten.

Ik heb een nieuw boek gelezen dat onlangs door Oxford University Press is uitgegeven, en dat velen van ons gelezen hebben. Het bevat een studie verricht door medewerkers van de University of North Carolina in Chapel Hill. Het gaat over het godsdienstige en spirituele leven van Amerikaanse tieners. De onderzoekers hebben jonge mensen vragen gesteld over verschillende godsdiensten en tradities. (Zie Christian Smith en Melinda Lundquist Denton, *Soul Searching: The Religious and Spiritual Lives*

of *American Teenagers* [2005].)

Ze kwamen tot de conclusie dat mormoonse jongeren meer over hun geloof weten, zich er meer voor inzetten, en zich beter aan de sociale gedragscode van hun kerk houden dan hun leeftijdgenoten.

'De mormoonse kerk vraagt veel van haar tieners, maar (...) over het algemeen wordt er gehoor aan gegeven.' (Elaine Jarvik, 'LDS' Teens Rank 'Tops in Living Their Faith', *Deseret News*, 15 maart 2005, p. A3).

Onze jongeren zijn eerder geneigd om dezelfde geloofsovertuiging te hanteren als hun ouders, om één keer per week naar de kerk te gaan, om met anderen over hun geloof te praten, om te vasten of een andere vorm van zelfopoffering te beoefenen. En ze hebben minder twijfels over hun godsdienstige overtuiging.

De schrijvers schreven dat onze jongeren vroeg opstaan om aan het seminarie deel te nemen. 'Het is moeilijk om zo vroeg op te staan', zegt een seminariecurist. 'Maar ik krijg zegeningen als ik dat doe. Het is een goede manier om de dag te beginnen.'

De onderzoekers kwamen tot de conclusie dat niet al onze jongeren volmaakt zijn, maar over het algemeen

blinken ze opmerkelijk uit. Daar wil ik aan toevoegen dat deze middelbare scholieren geen tijd hebben om poker te spelen.

Mijn diebare jonge vrienden tot wie ik me vanavond richt, jullie betekenen zoveel voor ons. Jullie zijn zo belangrijk. Als lid van deze kerk en als drager van het priesterschap hebben jullie een grote verantwoordelijkheid. Verspil je tijd of talenten alsjeblieft niet aan zinloze activiteiten. Als je dat doet, zal dat je vermogen beperken om goede dingen te doen. Ik ben van mening dat het je studieresultaten negatief zal beïnvloeden. Dat zal een teleurstelling voor je ouders zijn, en als je jaren later terugkijkt, zul je ook zelf teleurgesteld zijn.

Door het priesterschap dat je als jongeman draagt, heb je recht op de bediening van engelen. Dat gezelschap is, vind ik, niet te vergelijken met deelname aan kansspelen.

'Kies toch goed als u voor een keus gesteld wordt' ('Kies toch goed', lofzang 162.)

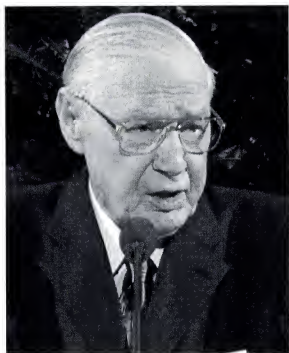
Ik bid nederig dat wij hemelse zegeningen zullen ontvangen. Ik geef mijn getuigenis van dit werk en spreek mijn liefde uit voor iedereen die zich ermee bezighoudt. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Op heilige plaatsen staan

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede roodgever in het Eerste Presidium

Ik moedig alle heiligen over de hele wereld aan om ernaar te streven, zo mogelijk, meer op heilige plaatsen te staan.

Geliefde broeders, zusters en vrienden over de hele wereld. Het is een vreugde en een grote verantwoordelijkheid om u toe te spreken. Ik wil mijn liefde, respect en waardering voor ieder van u uitspreken.

Wij worden van alle kanten gebombardeerd met een enorm aantal boodschappen die wij niet willen of nodig hebben. Er wordt in een dag meer informatie voortgebracht dan wij in ons hele leven kunnen opnemen. Om het leven ten volle te kunnen genieten, moet ieder van ons zijn eigen ademruimte en gemoedsruimte vinden.¹ Hoe kunnen we dat doen? Er is maar één antwoord.

We moeten uitstijgen boven het kwaad dat zich aan ons opdringt. We moeten deze raad van de Heer opvolgen: 'Het is mijn wil dat allen die mijn naam aanroepen en Mij aanbidden overeenkomstig mijn eeuwigdurend evangelie, zich vergaderen en op heilige plaatsen staan.'²

Het is onvermijdelijk dat wij op zoveel onheilige plaatsen staan en onderworpen worden aan zoveel dat vulgair en godslasterlijk is, en dat de Geest van de Heer verjaagt, dat ik alle heiligen over de hele wereld aanmoedig om er naar te streven, zo mogelijk, meer op heilige plaatsen te staan. Onze heilige tempels zijn onze heiligste plaatsen. Daarbinnen krijgen wij een gevoel van heilige troost. We dienen ernaar te streven om ervoor in aanmerking te komen met ons gezin naar de tempel te gaan en ons voor eeuwig aan elkaar te laten verzegelen. We dienen ook documenten aangaande onze overleden voorouders te onderzoeken, opdat ook zij in een van de tempels aan ons kunnen worden verzegeld. We moeten streven naar heiligheid door 'een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid'³ te zijn. Op die manier kunnen we onze persoonlijke band met God onderhouden en versterken.

Heiligheid is de kracht van de ziel. Het ontstaat door geloof en gehoorzaamheid aan Gods wetten en verordeningen. Vervolgens zuivert God het hart door geloof en wordt het ontdaan van al wat godslasterlijk en slecht is. Als we heiligheid bereiken door ons aan Gods wil te houden, dan weten we intuïtief wat er in de ogen van de Heer verkeerd of goed is. Heiligheid spreekt tot ons in stilte. Het moedigt het goede aan en vermaant ons voor het verkeerde.

Heiligheid is bovendien een norm voor rechtschapenheid. Toen president Brigham Young op 16 februari 1862 in de Tabernakel te Salt Lake City een toespraak hield, gebruikte hij de uitdrukking 'De Here gewijd'. Vervolgens legde hij uit wat 'De Here gewijd' voor hem betekende. Ik citeer: 'Uit dertig jaar ervaring weet ik dat ieder moment van mijn leven de Here gewijd moet zijn, en dat dit het gevolg is van billijkheid, rechtvaardigheid, barmhartigheid en oprechtheid in al wat ik doe. Dat is de enige manier om de Geest van de Almachtige bij mij te houden.'⁴

Afgelopen jaar ging een van mijn kleinzoons met zijn vrouw en hun ouders naar New York naar de schitterende Manhattan tempel. Het lawaai van de bedrijvigheid van duizenden mensen buiten was oorverdovend. Toen de taxi voor de tempel stilstond, was Katherine, de vrouw van mijn kleinzoon, meteen al in tranen. Zelfs buiten de tempel voelde zij de heiligheid ervan. Ze gingen naar binnen, verlieten de lawaaiërende wereld en aanbaden in het huis des Heren. Het was een heilige en onvergetelijke ervaring voor ze.

Zoals president Gordon B. Hinckley ons heeft geleerd: 'Het is nodig om af en toe het lawaai en de drukte van de wereld achter ons te laten en binnen de muren te komen van een gewijd huis van God, om daar zijn geest te voelen in een omgeving van heiligheid en vrede.'⁵ Joseph Smiths gebed bij de

ALGEMENE AUTORITEITEN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

HET EERSTE PRESIDIDIUM

President Thomas S. Monson
Eerste madagener

President Gordon B. Hinckley

President James E. Faust
Tweede madagener

April 2005

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

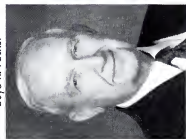
Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Joseph B. Wirthlin

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

Henry B. Eyring

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Brent L. Hargis

B. Todd Christensen

David E. Stevenson

Charles Cobb

Merrill J. Jensen

John H. Garbutt

Robert C. Oaks

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

Charles H. Abbott

Neil L. Anderson

Martin J. Dougherty

Sheldon F. Duld

L. Whitney Colman

Gary J. Coleman

Spencer C. Condie

Maxwell B. Anhalt

Douglas L. Giddister

Craig C. Christopherson

Stanley D. Christopherson

Norman B. Christopherson

Arthur D. Bowman

Gene F. Cook

Quentin L. Cook

Cloudford R. Al. Cobb

Benjamin Da. Hoopes

Robert K. Dierkerbach

John B. Johnson

David E. Evans

James M. Dorn

D. Rex Genthel

H. Audridge Callaghy

Randolph T. Johnson

Keith K. Hilly

Gustaf Erik Carlson Jr.

Walter F. Bonabich

C. Scott Snow

Bruce C. Helten

Donald L. Holstrom

F. Merlan Henneman

Harold G. Hillman

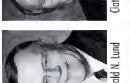
Stephen V. Jakes

Wain Yong Go

Gerald H. Lund

Cole W. Hicks Jr.

Dora E. Miller

Robert F. Olson

Robert E. Hickey

F. Burton Howard

Jody E. Jensen

William C. Jensen

Kenneth Johnson

Paul V. Johnson

W. Keith Iyer

Stephen B. Osborn

William W. Family

Wolfgang H. Paul

Wayne S. Peterson

H. Bryan Roberts

Herb B. Rowland

Ted James Kocula

Paul E. Decker

John R. Nelson

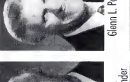
Richard J. Hynes

Lynn A. Morakson

Charles B. Naesschwander

Glenn E. Poirer

R. Conrad Schurz

W. Douglas Stammeny

Duane E. Simmons

Donald L. Stubbelt

Lowell N. Shaw

Robert F. Shover

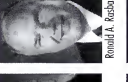
Paul B. Tapper

Bruce D. Poirer

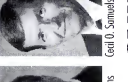
Cliff B. Poirer

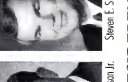
Ronald F. Ralston

Lynn G. Robbins

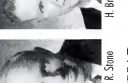
Gene O. Semelston Jr.

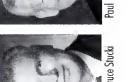
Steven F. Shaw

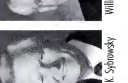
H. Bruce Stoltz

Paul H. Spynowsky

William R. Wilfong

Robert J. Whelan

Richard H. Winkler

Robert S. Wood

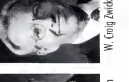
Wilfred Somers

Francesco J. Vicosi

Loree E. Wilman

W. Craig Zwick

Richard C. Edgley

Keith B. McMillin

David Barber

David E. Shaw

Keith B. McMillin

H. Ross Hroneman

H. Douglas Bisschop

H. Douglas Bisschop

H. Douglas Bisschop

HET TWEEDE QUORUM DER ZEVENTIG

DE PRESIDENTENDE BISSCHAP

H. Douglas Bisschop
Presidentende bisschop

Richard C. Edgley
Eerste ondager

Keith B. McMillin
Tweede ondager

Leden in gesprek voor het kerkgebouw in Antwerpen (België).

Links: controle van het satelliet signaal in de ring Madrid-Oost (Spanje) voor aanvang van de uitzending van de zaterdagmiddagbijeenkomst. Boven: dit echtpaar is onder de bezoekers van de conferentie-uitzending in Makati (Filipijnen).

inwijding van de Kirtlandtempel is echt verhoord: 'en opdat allen die de drempel van het huis des Heren overschrijden uw macht zullen voelen en zich gedrongen zullen voelen te erkennen dat (...) het uw huis is, een plaats waarop uw heiligheid rust.'⁶

Op de begrafenis van patriarch Joseph Smith sr. werd verteld hoe hij over de tempel dacht: 'Het was zijn dagelijkse genoegen om naar het huis des Heren te gaan en in zijn tempel navraag te doen. Daar genoot hij vele zegeningen en hij bracht vele uren door in heerlijke vereniging met zijn hemelse Vader. Hij betrad de heilige gangpaden van de tempel helemaal in zijn eentje, lang voordat de koningin van de dag de oostelijke horizon goud kleurde. En hij sprak zijn verlangens uit binnen die muren als de natuur nog sliep. Binnen die gewijde muren werden de visioenen van de hemel voor hem geopend en verheugde zijn ziel zich in de rijke schatten van de eeuwigheid.'⁷

Ik ben dankbaar dat op onze tempels het volgende staat: 'Het huis des Heren. De Here gewijd.' Die herinnering aan heiligheid of gewijheid van een plaats is afgeleid van een tekst uit het Oude Testament. Zacharia herinnert ons eraan dat de tijd zal komen wanneer 'op de bellen van de paarden [zal] staan: Den HERE heilig. (...) ja, alle potten in Jeruzalem en in Juda zullen de Here der heerscharen heilig zijn.'⁸ Ik bewonder vooral de deurklinken in de Salt Laketempel. Ze hebben een prachtig ontwerp, en op ieder staat de herinnering: 'De Here gewijd.'

Toen ik meer dan 65 jaar geleden opgroeide in het zuiden van Utah, vond ik het geweldig als de woorden 'De Here gewijd' op gebouwen in de stadjes verschenen. Die gouden woorden werden vaak als centrale versiering aangebracht op de belangrijkste gebouwen, zoals de coöperatieve winkel en het voorraadhuis van

de bisschop. Ik bezit enkele aandeelbewijzen van ZCMI, een handelshuis van de pioniers. Er staan handtekeningen op van John Taylor, Brigham Young, Wilford Woodruff, Joseph F. Smith, Lorenzo Snow, Heber J. Grant, George Albert Smith en David O. McKay. Op elk bewijs staan de woorden 'De Here gewijd'. Ik vraag me af wat er is gebeurd met die motto's van heiligheid? Zijn zij verdwenen, net als zoveel andere herinneringen aan geloof en toewijding?

Wij ontvangen grote zegeningen als we vaak naar de tempel gaan om daar te leren welke alles overtreffende geestelijke banden wij met de Godheid hebben. We moeten harder ons best doen om op heilige plaatsen te staan. De ceremoniële verbonden en gebruiken van de tempel zijn middelen om ons karakter te heiligen. In ons verlangen om de toewijding van onze leden aan het heilige werk van de tempels te vergroten, moeten wij ze aansporen om zich meer te verdiepen in de diepe geestelijke betekenis die we daar vinden. Paulus heeft ons aan het volgende herinnerd: 'de letter doodt, maar de Geest maakt levend.'⁹

In onze tijd heeft president Gordon B. Hinckley gezegd: 'Als

iedere man in deze kerk die tot het Melchizedek priesterschap geordend is, zou zorgen dat hij waardig was om een tempelaanbeveling te bezitten, en dan naar het huis des Heren zou gaan en zijn verbonden plechtig voor God en de aanwezige getuigen zou vernieuwen, waren wij een beter volk. Er zou weinig of geen ontrouw onder ons bestaan. Scheidingen zouden bijna volledig verdwijnen. Er zou zoveel leed en er zouden zoveel gebroken harten vermeden worden. Er zou een grotere mate van vrede en liefde en geluk in ons huis heersen. Er zouden minder wenende vrouwen en wenende kinderen zijn. Wij zouden elkaar in hogere mate waarderen en wederzijds respecteren. En ik geloof vast dat de Heer ons meer zou begunstigen.'¹⁰

De heiligen dienen hun familieschiedenis uit te zoeken en naar de tempel te gaan omdat zij daar door de Heilige Geest toe aangezet worden. Wij dienen naar de tempel te gaan, onder andere om onze heiligheid en die van onze gezinsleden te waarborgen.

Naast de tempel zou zeker ook ons thuis een heilige plaats moeten zijn. De gevoelens van heiligheid bij mij thuis hebben mij voorbereid op gevoelens van heiligheid in de tempel. Voordat ik voor het eerst op zending ging naar Brazilië maakte mijn moeder liefdevol met de hand een tempelkledingstuk voor me om te dragen in de tempel. Het is nu oud en rafelig, maar het is een bijzonder, heilig symbool van mijn moeders liefde voor heilige zaken.

Dankzij mijn lieve vrouw, Ruth, kan ik zeggen dat wij er thuis naar gestreefd hebben om ons in de geest van heiligheid toe te wijden aan de Heer. Daar zijn we niet altijd in geslaagd. Natuurlijk niet. Maar we hebben het geprobeerd. Toen ik als jonge vader helemaal opging in de verantwoordelijkheid om mijn gezin te onderhouden, mijn kerktaken en

veel andere maatschappelijke taken te vervullen, herinnerde Ruth mij thuis vriendelijk aan mijn verantwoordelijkheid als ouder.

Ze herinnerde me er bijvoorbeeld aan wanneer het tijd was voor de gezinsavond en suggereerde toen vriendelijk wat een gepast onderwerp zou zijn om op de gezinsavond te bestuderen. Ze hielp me ook met het bijhouden van belangrijke gebeurtenissen zoals verjaardagen en activiteiten van de kinderen waarbij mijn tijd en ondersteuning nodig waren. En dat belangrijke werk doet ze nog steeds, wat ik zeer waardeer. Als we echt willen dat ons thuis een heilige plaats is, moeten we harder ons best

doen om dingen te doen die de Geest van de Heer bevorderen.

Onze kerken zijn toegewijd aan de Heer als heilige plaatsen. Er is ons gezegd dat we op zijn heilige dag naar het huis des gebeds moeten gaan en onze sacramenten opofferen.¹¹ Deelnemen aan het avondmaal is een ernstige, heilige plicht. In onze kerken leren we de evangeliebeginselen, ontvangen onze kinderen een zegen, worden leden bevestigd en krijgen zij de gave van de Heilige Geest, en geven we ons getuigenis aangaande de waarheid van het evangelie. Een nieuw lid in Texas zei dat ze bij het betreden van de kerke een gevoel van heiligheid kreeg dat ze nooit eerder had gehad.

We moeten harder ons best doen om een heilig volk te zijn. Wij leven in de volheid der tijden. Er is zoveel hersteld door middel van de profeet Joseph Smith. Daardoor hebben wij een bijzondere band met de Heer. Wij zijn de begunstigen, bewakers en beheerders van deze taken, onder het gedelegeerde gezag en de leiding van president Hinckley, die alle sleutels draagt. Als kinderen van de Heer zouden we er dagelijks naar moeten streven om in alles wat wij doen een hoger niveau van rechtschapenheid te bereiken. We moeten voortdurend waken voor alle invloeden van Satan.

Zoals president Brigham Young heeft gezegd: 'Ieder moment [van ons leven] moet gewijd zijn aan de Heer, (...) wat de enige manier is waarop [wij] de Geest van de Almachtige bij ons kunnen houden.' Moge de Heer ieder van ons zegenen in onze bijzondere opdracht om ons aan de Heer te wijden door op heilige plaatsen te staan. Daar vinden wij de geestelijke bescherming die wij en onze gezinsleden nodig hebben. Dat is de bron van hulp om het woord van de Heer in onze tijd uit te dragen. Als we op heilige plaatsen staan, kunnen we beter uitstijgen boven de kwade invloeden van onze tijd, en kunnen we nader tot onze Heiland komen. Ik getuig dat als wij dat doen, de Heer ons altijd zal zegenen, en dat wij machtig gemaakt zullen worden 'in geloof en in werken'.¹² In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Jeff Davidson, "'Overworked Americans' or *Overwhelmed* Americans?" *Business Horizons*, januari-februari 1994, pp. 62-66.
2. IV 101:22.
3. 1 Timoteüs 4:12.
4. *Deseret News*, 2 april 1862, p. 313.
5. 'Over zendingen, tempels en rentmeesterschap', *De Ster*, januari 1995, p. 51.
6. IV 109:15.
7. *History of the Church*, deel 4, p. 194.
8. Zacharia 14:20-21.
9. 2 Korintiërs 3:6.
10. *Ensign*, november 1995, 53.
11. Zie IV 59:9.
12. Helaman 10:5.

Nog één

OUDERLING M. RUSSELL BALLARD

van het Quorum der Twaalf Apostelen

We hebben meer hardwerkende zendelingen met een groot getuigenis nodig om meer kinderen van onze bemelse Vader te onderwijzen.

Broeders en zusters, enkele weken geleden genoten mijn vrouw en ik van een opdracht om de zendelingen in het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo toe te spreken. We waren blij hun stralende, enthousiaste gezichten te zien en de Geest van de Heer te voelen. Deze geweldige zendelingen worden goed voorbereid om de boodschap van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus in de wereld te verkondigen. We danken ouders, bisschoppen, ringpresidenten en vooral onze jonge mensen dat zij gehoor geven aan de oproep van de profeet waardoor er een diepgaandere geestelijke voorbereiding plaatsvindt om de Heer te dienen.

Toen we 'de lat hoger legden' wat zendingswerk betreft, zei president

Gordon B. Hinckley: 'Dit is hard werken. Je moet er sterk en vitaal voor zijn. Je moet er een scherp verstand voor hebben. Het vereist geloof, verlangen en toewijding. Het vereist reine handen en een zuiver hart.'

Hij zei verder dat 'de tijd is gekomen om de normen te verhogen voor hen die een roeping ontvangen als afgezant van de Heer Jezus Christus. (...) Wij kunnen gewoon niet toestaan dat zij die het niet waardig zijn, de wereld ingaan om de blijde boodschap van het evangelie te brengen.' ('Zendingswerk', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden*, 11 januari 2003, p. 18.)

Nu vragen we om meer gekwalificeerde zendelingen, jongemannen die zijn voorbereid om gehoor te geven aan de oproep van onze profeet en van wie we verwachten 'dat ze zelfdiscipline zullen betrachten, dat ze boven de normen van de wereld zullen leven, zonde zullen vermijden en in al hun activiteiten het hoogste niveau zullen nastreven.' ('Zendingswerk', p. 18.)

Het werk van de Heer in onze 339 zendingsgebieden breidt zich uit. Daarom moeten we ervoor zorgen dat iedere jongeman van twaalf tot diaken wordt geordend en dat waardig is; iedere jongeman van veertien tot leraar; iedere jongeman van zestien tot priester; en dat iedere jongeman van 18 of 19 het Melchizedeks priesterchap waardig is en dat ontvangt.

Dat kunnen we doen door het hart van onze jongemannen te vullen met liefde voor de Heer, met begrip en waardering voor zijn verzoening en met een duidelijk beeld van de wonderbaarlijke herstelling.

Als onze jongeren het belang van de herstelling van het evangelie begrijpen en weten dat God onze hemelse Vader is, die van zijn kinderen houdt, dat Jezus de Christus is, en dat zij samen aan Joseph Smith zijn verschenen om deze laatste bedeling van de volheid der tijden in te luiden, zullen ze hun bijdrage willen leveren om het evangelie aan de wereld te verkondigen. Als onze jongeren het Boek van Mormon als een tastbaar bewijs van de herstelling beschouwen, zullen ze vervuld worden met een verlangen om hun deel te doen en deze waarheden aan de kinderen van onze hemelse Vader te verkondigen.

We vroegen de zendelingen in het opleidingscentrum waar ze in de aanloop naar hun zending het meeste bij gebaat zouden zijn geweest. Ze hadden het liefst gezien dat ze:

- Door gerichte schriftstudie de leer beter hadden leren kennen.
- Oprechter hadden leren studeren en bidden.
- Gedisciplineerder waren geweest en harder gewerkt hadden.
- Beter hadden geweten wat er van hen verwacht werd.
- Meer gelegenheid hadden gehad om les te geven.
- Meer diepgaande gesprekken met hun bisschop en ouders hadden gehad.

Broeders en zusters, samen kunnen we eenvoudig en krachtig het evangelie van Jezus Christus aan al onze jongeren in de kerk verkondigen. Samen met de ouders kunnen we ze voorbereiden op een zending en onze dienstbaar leven. Laten we naar al onze waardevolle jongeren op zoek gaan, of ze actief zijn of niet, en het

licht van Christus ontsteken dat zij in zich hebben. President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'Het licht van Christus is zo algemeen als het zonlicht. Waar een mens is, daar is de Geest van Christus. Die Geest bevindt zich in iedere ziel. (...) Hij inspireert alles dat de mensheid tot zegen is. Hij voedt de goedheid zelf.' ('Het licht van Christus', *Liabona*, april 2005, p. 13.)

We weten dus dat iedereen het licht van Christus in zich heeft. Als ouders, leerkrachten en leiders is het onze verantwoordelijkheid om dat licht in onze jongeren aan te wakkeren totdat de vlam van het getuigenis diep in hun hart en ziel brandt. Vervolgens moedigen wij hen aan die vlam te gebruiken om het licht van Christus in anderen aan te wakkeren.

Uiteraard is de tegenstander daar- van op de hoogte en doet hij zijn uiterste best om sommige jongeren te beïnvloeden de leringen van de kerk te veronachtzamen. Daarom moeten ouders, leiders en leerkrachten samen overleggen en iedere jongeman en jongevrouw kennen — stuk voor stuk. Of ze actief zijn of niet, we moeten ze leren kennen.

Het is waar dat de lat hoger is gelegd voor onze zendingen. Maar dat houdt in dat de lat ook hoger is gelegd voor ouders en leiders. We moeten ons geloof en onze inspanningen vergroten en iedere jongeman de kans geven om dienstbaar te zijn.

President Hinckley heeft ook zijn bezorgdheid uitgesproken: 'We hebben meer zendingen nodig. De boodschap om de lat hoger te leggen bij de vereisten voor zendingen was geen signaal om minder zendingen te sturen, maar was een oproep voor ouders en leidinggevenden om eerder aan de slag te gaan om jongemannen voor te bereiden op zendingswerk en te zorgen dat zij daarvoor in aanmerking komen. Alle jonge mannen die naar de kerknormen leven, en die er fysiek en emotioneel toe in staat zijn, dienen zich voor te bereiden op dit uiterst belangrijke werk.' ('Aan de bisschoppen van de kerk', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden*, 19 juni 2004, p. 27.)

En over jonge zendingzusters heeft de president gezegd: 'Er zijn wat misverstanden geweest rond een eerdere aanwijzing met betrekking tot alleenstaande zusters die een zending

vervullen. Wij hebben een aantal jonge vrouwen nodig. Zij doen fantastisch werk. Zij [komen bij mensen binnen die geen mannelijke zendingen willen binnenlaten]. Maar we moeten er wel aan denken dat jonge zusters niet onder de verplichting staan om een zending te vervullen. Zij moeten niet denken dat zij een plicht hebben die vergelijkbaar is met die van jonge mannen, hoewel sommigen zelf wel graag op zending willen' ('Aan de bisschoppen van de kerk', p. 27.)

Broeders en zusters, er moet enorm veel werk verricht worden. De Geest van de Heer is in veel landen werkzaam. Deuren die voorheen gesloten waren, worden opengedaan. We hebben meer hardwerkende zendingen met een groot getuigenis nodig om meer kinderen van onze hemelse Vader te onderwijzen die nu binnen ons bereik zijn. Ze zijn onze broeders en zusters, en wij hebben de verantwoordelijkheid om ze in de boodschap van de herstelling te onderwijzen.

We weten dat er belangrijke dingen gebeuren in het leven van hen die getrouwen een voltijdzending vervullen. Zendingswerk is niet gemakkelijk, maar het is zeker de moeite waard. Zij die de Heer dienen en hun zending eervol afsluiten, hebben een dienstbaar leefpatroon ontwikkeld dat in hun eigen leven en in het leven van hun nakomelingen een zegen zal zijn. Zij zijn beter voorbereid om sterke leiders en leerkrachten in de organisaties van de kerk te worden. Zij zijn beter voorbereid om een rechtschapen vader of moeder te worden — in staat om hun kinderen in het evangelie te onderwijzen. Het werk van de voltijdzendingen is een zegen voor de zendingen zelf en voor hen die door de zendingen gevonden en onderwezen worden.

We hebben een verzoek aan de bisschoppen en gemeentepresidenten. We zijn ons bewust dat u al weet wie aan de vereisten voldoen en zich

voorbereiden om dit jaar op zending te gaan. We vragen de leiders in iedere unit om met ouders te praten, in gebed te gaan en minimaal *nog één* jongeman te vinden die, naast degenen die toch al gaan, op zending kan worden geroepen. Als de meer dan 26 duizend wijken en gemeenten alle zendelingen sturen die toch al zouden gaan — plus *nog één* — zal het aantal voltijdzendingelingen toenemen. Dan zullen we een stap dichterbij ons doel komen om het evangelie aan alle natiën, geslachten, talen en volken te verkondigen. Uiteraard moeten deze zendelingen de gedragsnormen naleven en moeten ze getrouw, gezond en volledig toegewijd zijn. Wellicht moet er *nog één* worden geroepen die nu nog niet klaar is. Daarom vragen we ouders en ring- en wijkleiders om op het onderscheidingsvermogen van de Heilige Geest te vertrouwen en erachter te komen wie ze kunnen helpen om dit jaar voor een roeping in aanmerking te komen.

Als u de hand naar hen uitsteekt, houdt dan de ervaring van een vriend van mij in gedachten. Hij had nooit een eigen paard gehad totdat hij met een fantastische vrouw trouwde die van paarden hield. Om indruk op zijn bruid te maken, zei hij op een avond dat hij naar de wei ging om een veulen te temmen. Hij woog meer dan het veulen. Hij wist meer dan het veulen. Hij veronderstelde dat hij alleen maar aan het touw hoefde te trekken en dat het beest hem vroeg of laat zou volgen. Hij was ervan overtuigd dat het een korte en eenvoudige procedure zou zijn.

Hij maakte het touw aan de halster vast, ging voor het veulen staan en trok. Het veulen verzette zich. Mijn vriend trok harder, en het veulen verzette zich krachtiger. Dus trok hij erg hard. Toen viel het veulen om. Dat herhaalde zich enkele malen totdat mijn vriend tot de volgende conclusie kwam: in slechts vijf of vijf minuten had hij het veulen geleerd

om te vallen. Hij hoefde alleen maar voor het veulen te gaan staan, het touw beet te pakken en het veulen ging liggen.

Zijn vrouw, die had staan kijken, stelde uiteindelijk voor om niet vóór het veulen te gaan staan en te trekken, maar het touw om het veulen heen te binden en er gewoon naast te lopen. Tot zijn ergernis lukte dat.

Het lijkt wel of we ons allemaal verzetten als we geduwd of getrokken worden, of als iemand zegt wat we moeten doen. Maar als iemand een arm om een jongeman heen slaat en naast hem loopt, is hij eerder geneigd om mee te lopen met een verlangen om te dienen. Houd dat in gedachten als u het getuigenis versterkt van *nog één* die kan dienen.

Mag ik u drie ideeën ter overweging geven om een rijke traditie van zendingswerk in uw gezin, ring, wijk of gemeente te vestigen?

Ten eerste: zorg ervoor dat alle jongeren begrijpen wie zij zijn. Vanaf hun allereerste dagen in het jeugdwerk zingen de kinderen 'Ik ben een kind van God'. (Lofzang 195.) Zorg ervoor dat zij inzien wat het daadwerkelijk betekent om een kind van God te zijn. Herinner ze eraan dat ze in deze bijzondere tijd in de wereldgeschiedenis de volheid van het evangelie ter beschikking hebben, omdat ze in het

voorstelbaar leven moedige keuzen hebben gedaan. Onze jongeren moeten voor waarheid en deugd staan. Zij moeten inzien wat voor zegeningen zij kunnen ontvangen als zij uit liefde voor hun hemelse Vader en de Heer Jezus Christus bereid zijn om op zending te gaan.

Ten tweede: onderwijs ze in de leer. Hoewel activiteiten en gezellige bijeenkomsten belangrijk zijn in het programma voor de jongeren, leidt de leer tot bekering en toezeggingen. Onze jongeren mogen van hun ouders en hun leiders en leerkrachten in de kerk verwachten dat zij erop toezien dat zij het evangelie van Jezus Christus kennen en begrijpen. De Heilige Geest zal in hun hart van de waarheid getuigen en het licht van Christus in hun ziel ontsteken. En dan hebt u *nog één* goed voorbereide zending. Gisteren zei ouderling Richard G. Scott dat het nieuwe materiaal dat de zendelingen gebruiken, *Predik mijn evangelie*, een goed hulpmiddel kan zijn.

Ten slotte zien we in dat het voor sommige jongemannen en jongevrouwen wellicht niet verstandig is om de ontberingen en vereisten van een voltijdzending te aanvaarden. Als priester-schapsleiders je vrijstellen van een voltijdzending, verzoeken wij jou en je familieleden om deze beslissing te accepteren en verder te gaan met je leven. Je kunt je voorbereiden om aan de verlossende verordeningen van de tempel deel te nemen en andere manieren te vinden om dienstbaar te zijn. En we vragen alle leden om al onze getrouwe jongeren in hun verschillende kerkroepingen te steunen, ze lief te hebben, te begrijpen en te helpen.

Broeders en zusters, ik geef u nog mijn getuigenis van de goddelijke zending van de heer Jezus Christus, en bid dat Hij ons allen zal zegenen in onze inzet om meer jongeren en echtparen te inspireren en motiveren om een voltijdzending te vervullen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Geloof is het antwoord

OUDERLING DAVID E. SORENSEN

van het Presidium der Zeventig

Houd in gedachte dat geloof en gehoorzaamheid nog steeds de antwoorden zijn — zelfs als er dingen fout gaan, of misschien wel juist als er dingen fout gaan.

Begin jaren vijftig van de vorige eeuw was de VS verwickeld in een oorlog op het Koreaanse schiereiland. Vanwege de toenmalige dienstplicht mochten jonge mannen niet op zending, maar moesten ze in militaire dienst. Omdat ik dat wist, gaf ik me op de universiteit op voor het trainingskorps reserveofficieren van het leger. Het was mijn doel om officier te worden, net als mijn oudste broer. Maar toen ik voor de kerstvakantie naar huis ging, nodigde mijn bisschop daar, Vern Freeman, me uit voor een gesprek in zijn kantoor. Hij vertelde me dat een jonge kerkleider die broeder Gordon B. Hinckley

heette een overeenkomst met de regering van de Verenigde Staten had gesloten die het voor elke Amerikaanse wijk in de kerk mogelijk maakte om één jonge man op zending te roepen. Die jonge man zou automatisch voor de duur van zijn zending vrijgesteld worden van dienstplicht.

Bisschop Freeman zei dat hij erover had gebeden en dat hij het gevoel had dat hij mij moest aanbevelen als voltijszending uit onze wijk. Ik legde uit dat ik al andere plannen had — dat ik me voor het trainingskorps reserve-officieren had opgegeven en dat ik verwachtte officier te worden! Mijn bisschop herinnerde me er vriendelijk aan dat hij inspiratie had ontvangen om mij aan te bevelen voor een zending. Hij zei: 'Ga naar huis en bespreek het met je ouders, en kom vanavond terug met je antwoord.'

Ik ging naar huis en vertelde mijn vader en moeder wat er was gebeurd. Zij zeiden dat de bisschop geïnspireerd was en dat ik blijmoedig de uitnodiging van de Heer om op zending te gaan moest aanvaarden. Mijn moeder zag wel hoe teleurgesteld ik was dat ik niet meteen officier in het leger zou worden. Ze citeerde:

'Vertrouw op de Here met uw gansen hart en steun op uw eigen inzicht niet.

'Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken.'

Die avond ging ik terug naar het kantoor van de bisschop en aanvaardde ik zijn uitnodiging. Hij zei dat ik naar het rekruteringsbureau moest gaan om ze op de hoogte te stellen van mijn beslissing.

Toen ik dat deed, kreeg ik tot mijn verbazing van het hoofd van het bureau te horen: 'Als je een zendingsoproep aanvaardt, krijg je je oproep voor militaire dienst voordat je weer bij het trainingskorps kunt. Je wordt dan soldaat, geen officier.'

Ondanks die onverwachte wijziging had ik een fantastische zending. Mijn zending gaf mijn leven een wending, zoals dat gaat met hen die er een vervullen. Maar de overheid hield woord en stuurde mij ongeveer een maand voor het einde van mijn zending een oproep voor militaire dienst.

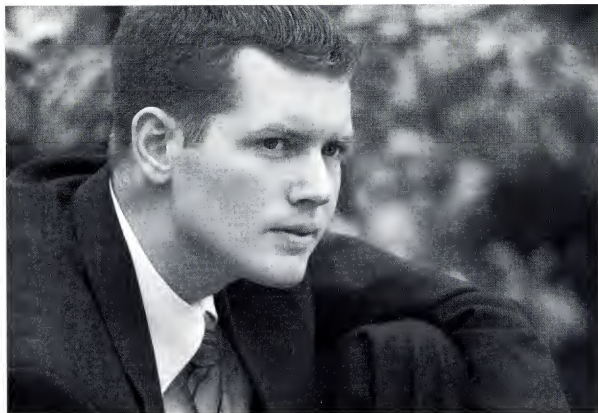
Na het trainingskamp en de opleiding voor de militaire politie werd ik op een legerbasis tewerkgesteld. Op een keer kreeg ik de opdracht om de hele nacht een konvooi gevangenen van het ene kamp naar het andere te begeleiden.

In het midden van de nacht stopte het konvooi halverwege bij een wegrestaurant om uit te rusten. De bevelhebber gaf ons opdracht om het restaurant in te gaan en koffie te drinken zodat we de rest van de nacht wakker konden blijven. Hij merkte onmiddellijk dat ik weigerde. Hij zei: 'Soldaat, je moet wat koffie drinken om de rest van de reis wakker te blijven. Ik wil niet dat er onder mijn bevel gevangenen ontsnappen of moeilijkheden veroorzaken.'

Ik zei: 'Met alle respect, maar dat weiger ik. Ik ben mormoon, en ik drink geen koffie.'

Hij was niet blij met mijn antwoord en spoorde me nogmaals aan om koffie te drinken.

Ik weigerde nogmaals beleefd. Ik nam mijn plaats achterin de bus in, met mijn wapen in mijn hand,

biddend dat ik wakker zou blijven en mijn wapen niet zou hoeven gebruiken. De reis eindigde zonder noemenswaardige voorvallen.

Enkele dagen later vroeg diezelfde bevelhebber officier me om naar zijn kantoor te komen voor een gesprek onder vier ogen. Hij zei dat hij zich weliswaar zorgen had gemaakt dat ik niet de hele nachtelijke reis wakker zou kunnen blijven, maar dat hij had gewaardeerd dat ik zo voor mijn overtuiging was opgekomen. Toen zei hij tot mijn verbazing dat zijn assistent werd overgeplaatst en hij mij voor ging stellen als zijn nieuwe assistent!

Het merendeel van de komende twee jaar kreeg ik veel gelegenheden om leidinggevende taken uit te voeren. Tijdens mijn militaire dienst heb ik meer positieve ervaringen gekregen dan ik ooit voor mogelijk had gehouden.

Uit dit eenvoudige voorval — en nog vele andere in mijn leven — heb ik geleerd dat geloof en gehoorzaamheid de antwoorden zijn op onze zorgen en ons lijden. Geloof in de Heer Jezus Christus is de macht die ons leven echt kan veranderen en ons tot het heil kan leiden.

Hoe kunnen we geloof ontwikkelen? Door wat we doen. We moeten Nephi's raad opvolgen en 'heengaan

en de dingen doen die de Heer heeft geboden'.² We moeten 'met heel ons hart op de Heer vertrouwen', zoals mijn moeder me zo liefdevol heeft geleerd. Gelukkig merken we vaak als we geloof oefenen om de wil van de Heer te doen dat we overvloedig gezegend worden wegens onze gehoorzaamheid.

Maar soms lijden we toch, ook als we ons best doen om de Heer te dienen. Misschien kent u iemand die zich in de volgende, uiterst moeilijke omstandigheden bevindt: bijvoorbeeld de ouder van een kind dat ziek wordt, voor wie iedereen met hart en ziel bidt en vast, maar uiteindelijk toch overlijdt. Of de zending die zich opofferingen getroost om op zending te gaan, maar een verschrikkelijke ziekte krijgt die hem of haar een ernstige handicap of chronische pijn geeft. Of de vrouw die zo getrouw en gehoorzaam leeft als ze kan, maar nooit de kinderen kan krijgen waar ze op hoopt. Of de echtgenote die haar best doet om haar kinderen goed op te voeden en ze een goed thuis te geven, maar door haar man verlaten wordt. In de Schriften staan veel voorbeelden van mensen die gereed werden toen ze groot geloof toonden, zoals Sadrak, Mesach en Abednego in de brandende oven. Maar in de Schriften staan ook veel voorbeelden

van godvruchtige mensen die geen goddelijke interventie kregen in een crisis. Abinadi werd levend verbrand, Johannes de Doper werd onthoofd, en de volgelingen van Alma en Amulek werden in het vuur geworpen. Goed doen betekent niet dat alles goed komt. De sleutel om in gedachte te houden is dat geloof en gehoorzaamheid nog steeds de antwoorden zijn — zelfs als er dingen fout gaan, of misschien wel juist als er dingen fout gaan.

Onthoud dat de Heer heeft beloofd om ons te helpen in tegenspoed. Hij is vooral hun die lijden barmhartig. Hij was het die zei: 'Zalig die treuren, want zij zullen vertroost worden.'³

Onze Heiland heeft door zijn verzoening alles geleden. Hij kent fysieke en emotionele pijn; Hij kent het verdriet van verlies en verraad. Maar Hij heeft ons laten zien dat liefde, geduld, ootmoed en gehoorzaamheid het pad naar ware gemoedsrust en geluk zijn. Jezus heeft gezegd: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u.' Maar daar voegde Jezus als waarschuwing om verder te kijken dan alleen wereldse gemakken aan toe: 'Niet gelijk de wereld die geeft, geef ik hem u.'⁴ De wereld ziet vrede als het ontbreken van strijd of pijn, maar Jezus biedt ons gemoedsrust ondanks ons lijden. Zijn leven was niet zonder strijd of pijn, maar wel zinvol en zonder vrees. De apostel Petrus heeft geschreven: 'Als gij goed doet en dan lijden moet verduren, dát is genade bij God.

'Want hiertoe zijt gij geroepen, daar ook Christus voor u geleden heeft en u een voorbeeld heeft nagelaten, opdat gij in zijn voetstappen zoudt treden; (...)

'Die, als Hij gescholden werd, niet terugschold en als Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem, die rechtvaardig oordeelt.'⁵

Wij die Jezus Christus als onze Heiland hebben aanvaard, moeten

volledig vertrouwen op de verdiensten van Christus. Na al wat wij kunnen doen, zal Hij ons redden. Als wij moedig ons geloof oefenen en voorwaarts gaan met vertrouwen in de verdiensten van Christus, zal Hij ons zegenen en ons leiden in al wat wij doen. Hij zal ons sterken en ons gemoedsrust geven in tijden van beproeving. 'Want wij wandelen in geloof, niet in aanschouwen.'⁶ Ik bid dat ieder van ons leert om meer op de Heer te vertrouwen en zijn geloof in Hem te vergroten.

Broeders en zusters, tot slot wil ik nog een ander onderwerp aansnijden. De afgelopen jaren ben ik zo gezegend geweest om president Hinckley van dichtbij te observeren, en ik wil u eraan herinneren dat president Hinckley niet alleen een levende profeet is, maar ook een levende ziener. Hij ziet dingen die anderen niet zien. Hij heeft de gave van onderscheid; hij is optimist en realist. Ik wil mijn dankbaarheid tegenover de Heer uitspreken dat Hij president Hinckleys leven heeft behouden en dat Hij heeft toegestaan dat hij met zijn edele raadgevers de afgelopen tien jaar de kerk heeft geleid. Door de goddelijke leiding van president Hinckley heeft de kerk veel verstrekkende zegeningen ontvangen, waarvan vele niet eens zo zichtbaar zijn. Ik moedig ieder van u sterk aan om zijn raad en leiding beter op te volgen, want het is echt waar: 'Een ziener heeft de Heer verwekt voor zijn volk.'⁷

Jesus is de Christus. Joseph is de profeet van de herstelling. President Gordon B. Hinckley is onze levende profeet. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Spreuken 3:5-6.
2. 1 Nephi 3:7.
3. Matteüs 5:4.
4. Johannes 14:27.
5. 1 Petrus 2:20-21, 23.
6. 2 Korintiërs 5:7.
7. Mozes 6:36.

Geen groter godsgeschenk dan goede vrienden

KATHLEEN H. HUGHES

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

God kent de behoeften van zijn kinderen, en bij werkt vaak door middel van ons. Hij inspireert ons om elkaar te helpen.

was een jonge vrouw die ik eerst niet herkende. Ze was lieflijk en toen ze begon te praten, herkende ik haar meteen: Robin, een van de lauwermeisjes toen ik voor het eerst jongevrouwenpresidente was. Toen we met elkaar spraken, herinneringen ophaalden en nieuwtjes uitwisselden, vertelde ze me hoeveel die tijd voor haar had betekend. Ik had hetzelfde gevoel.

Ik was ontroerd door zoveel vriendelijkheid toen ik uit de tempel kwam en besefte hoe belangrijk vriendschap voor mij is. De Heer heeft mijn geest vaak aangeraakt, en meestal deed Hij dat door de helpende hand van een ander.

Enkele weken geleden gingen mijn man en ik naar de tempel. Toen we binnenkwamen, werden we begroet door een tempelwerker, een dierbare vriendin uit onze wijk. Met die begroeting begon een opmerkelijke ervaring. We kwamen meer dan anders veel mensen tegen die we kenden: vrienden uit andere wijken, vrienden uit de gemeenschap, mensen waar we in de kerk mee hadden samengewerkt. De laatste persoon die ik tegenkwam,

Net 38 jaar geleden bezochten mijn man Dean en ik als jonggehuwden mijn ouders in New Mexico. Mijn vader ging een dagje met ons de bergen in, in het noordelijke deel van de staat. 's Middags zagen we een auto met een lekke band langs de kant van de weg staan. De bestuurder zei tegen mijn vader dat zijn reservband ook lek was. Hij vroeg of wij hem in de dichtstbijzijnde stad wilden afzetten om de band te laten maken. Mijn

vader, die het gezin van de man in de auto zag zitten, zei tegen hem: 'U haalt het nooit om voor donker terug te zijn. Uw wiel is dezelfde maat als de mijne. Neem mijn reservewiel maar, en als u de volgende keer in Albuquerque bent, kunt u het wiel aan me teruggeven.'

De vreemdeling was geschokt over het aanbod en zei: 'Maar u kent me helemaal niet.'

De kenmerkende opmerking van mijn vader luidde: 'U bent toch een eerlijke mens? U brengt het wiel wel terug.'

Enkele weken later vroeg ik mijn vader naar het wiel. Hij zei dat het was teruggebracht.

Mijn vader, die nu 89 is, leeft nog steeds op dezelfde manier. De meeste mensen van zijn leeftijd *krijgen* eten van 'Tafeltje-dek-je', maar mijn vader *bezorgt* maaltijden bij 'bejaarden' thuis. Hij zit vaak bij het bed van vrienden die ziek zijn of op sterven liggen. Hij gaat met zijn kettingszaag op pad om de Rotary Club te helpen met hun jaarlijkse opruimwerkzaamheden. Als ik aan het leven van mijn vader denk, word ik herinnerd aan de woorden van president Packer: Hij is 'actief in het evangelie'. ('In rijpere jaren', *Liabona*, mei 2003, p. 82). Zoals in de lofzang staat, verrijkt hij het leven van anderen, en daardoor wordt iedereen verrijkt (zie 'Elk die ons leven hier verrijkt', lofzang 191). Mijn vader begrijpt wat vriendschap inhoudt.

Als ZHV-presidium horen we vrouwen soms zeggen dat ze de liefde van de Heer niet voelen. Misschien zouden ze zijn liefde meer voelen als ze zijn hand erkenden in de goede daden van anderen jegens hen. Dat kan dan een lid van de wijk of gemeente zijn, een buurvrouw, of zelfs een vreemdeling die blijkk geeft van de liefde van Christus en hun zo tot zegen is. Ouderling Henry B. Eyring heeft gezegd: 'U bent geroepen om de Heiland te vertegenwoordigen. Uw stem wordt zijn stem als u

getuigt, uw handen worden zijn handen als u iemand verheft.' ('In uw roeping groeien', *Liabona*, november 2002, p. 76.) Als wij anderen in de naam van Christus verheffen, zullen ook wij verheven worden.

Een huisonderwijzer die ik ken, bezocht iedere maand trouw een oude weduwe. Maar hij deed meer. Ieder najaar maakte hij de airconditioner van deze zuster winterklaar en controleerde hij haar verwarmingsketel. Was dat de liefde van God of de liefde van de huisonderwijzer? Het antwoord is natuurlijk: beide.

'Is er een groter Godsgebesken, of fijn're invloed hier beneën, beter bewijs dat G'ons gedenkt dan goede vrienden om ons heen?' (Lofzang 191.)

Ik ben mijn hele leven gezegend met christelijke vrienden — van jeugdvriendinnen tot de vele mensen die ons gezin tot zegen zijn geweest in alle wijken waar we gewoond hebben. Sommige vriendinnen zijn heel anders dan ik. We zijn het oneens met elkaar, we kunnen elkaar zelfs wel eens irriteren. Maar vriendschap laat

ruimte voor verschillen — meer zelfs, ze verwelkomt ze. Ik bezoek graag ringen met mensen van verschillende achtergronden, leeftijdsgroepen en etnische afkomst.

Ik koester nu de vriendschap met zuster Parkin en zuster Pingree, en de andere vrouwen in de presidiums van de hulporganisaties. Zij zijn *geweldige* vrouwen. Ik heb hen bijzonder lief. Na drie jaar kennen mijn lieve zusters in het presidium mij goed. Zij zijn vertrouwd met mijn geloof en getuigenis, maar ook met mijn onzekerheden en zorgen. Zij weten dat ik niet mezelf ben als ik na een lange reis doodmoe ben. Maar ik voel hun liefde en geduld en weet dat zij nog steeds positief over me denken. Ik word versterkt door hun getuigenissen en gebeden; hun glimlach vrolijk mij op. Wij zijn in ieder opzicht zusters van elkaar.

Ik heb soortgelijke ervaringen in mijn eigen familie. Een van mijn jongere zussen lijkt sinds enkele maanden aan kanker. We wonen niet bij elkaar in de buurt, maar we bellen elkaar geregeld. We praten over liefde, gebeden, herinneringen en tedere getuigenissen nu ze zo'n moeilijke tijd doormaakt. Mijn zussen zijn

dierbare vriendinnen. En dat geldt ook voor mijn broers, mijn lieve man, mijn kinderen en mijn kleinkinderen (hoe luidruchtig die kleinkinderen ook zijn).

In de begintijd van de kerk vergaderden de nieuwe leden zich om 'Zion te vestigen'. Zion was zowel een plek als een doel — het was een geestelijk gevoel. In deze tijd vergaderen we ons niet meer op die manier. Onze wijken en gemeenten zijn nu ons Zion. Maar de geest van Zion kan er alleen aanwezig zijn als de leden voor elkaar zorgen. Helaas horen we soms van vrouwen en mannen die door gekwetste gevoelens van de andere leden van de kerk vervreemd zijn. Als u zich in zo'n lastige situatie bevindt — of u nu iemand pijn hebt gedaan dan wel dat u zich gekwetst voelt — streef naar vergeving; erken uw aandeel in de situatie. Vergeet deze woorden van de Heiland niet: 'Ik zeg u: Zijt één; en indien gij niet één zijt, zijt gij de mijnen niet' (LV 38:27).

Ik had onlangs de kans om met een vrouw te spreken die iets over Joseph Smith wilde weten. Ze stond duidelijk sceptisch tegenover zijn roeping en zending. Terwijl ik met haar sprak, moest ik aan de woorden van de Heer aan Oliver Cowdery denken: 'Sta mijn dienstknecht Joseph getrouw terzijde' (LV 6:18). Ik hoop dat er van mij van die dag, en van ieder moment van mijn leven, gezegd kan worden:

'Ze stond Joseph terzijde.' Ik wil zijn vriend zijn.

Joseph Smith had zelf veel vrienden. Hij zei: 'Vriendschap is een van de grote, fundamentele beginselen van het "mormonisme"; [zij is bedoeld] om een ommekeer en beschaving in de wereld teweeg te brengen, een einde te maken aan oorlogen en twisten, en mensen te verbroederen.' (*History of the Church*, deel 5, p. 517.)

En toch wist hij dat vriendschap meer dan een abstract begrip was. Hij hoorde een keer dat het huis van een broeder door vijanden platgebrand was. Toen de leden van de kerk zeiden hoeveel medelijden ze met hem hadden, haalde de profeet wat geld uit zijn zak en zei: 'Ik heb vijf dollar medelijden met deze broeder. Hoeveel medelijden hebt u [met hem]?' (Hyrum L. Andrus en Helen Mae Andrus, *They Knew the Prophet* [1974], p. 150.)

Hebben wij dezelfde mening over vriendschap als de profeet Joseph Smith? Brengen wij onze goede gevoelens in praktijk? God kent de behoeften van zijn kinderen, en hij werkt vaak door middel van ons. Hij inspireert ons om elkaar te helpen. Als we gehoor geven aan dergelijke influisteringen, gebeven we ons op heilige grond, want dan krijgen we de kans om als rentmeester van God een gebed te beantwoorden.

Broeders en zusters, als wij vrienden van de profeet Joseph Smith zijn, zijn we ook vrienden van de Heiland. Blijkt uit onze levenswijze dat wij 'onz' ogen richten op uw eer?' (Lofzang 191.) Dat deed Joseph Smith, en dit jaar eren wij de man die de bedeling van de volheid der tijden heeft ingeluid. Wij moeten niet alleen zijn vriendschap ten opzichte van andere mensen in gedachten houden, maar ook zijn vriendschap met en zijn toewijding aan de Heer. De profeet heeft gezegd: 'Ik verzoeken me met mijn lot, wetende dat God mijn Vriend is. Bij Hem zal ik troost vinden.' (*The Personal Writings of Joseph Smith*, bezorgd door Dean C. Jessee [1984], p. 239).

Het moet ons allen duidelijk zijn dat onze ultieme vriendschap die met onze hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus moet zijn. De Heiland heeft liefdevol tegen ons gezegd: 'Ik zal u vrienden noemen, want u bent mijn vrienden' (LV 93:45). Het is zijn grootste verlangen om ons, zijn broeders en zusters, bij onze Vader terug te brengen. Wat wij moeten doen, is duidelijk: zoveel mogelijk de eigenschappen van Christus in ons leven ontwikkelen, zijn geboden onderhouden en zijn werk en wil doen.

Als ik terugdenk aan de dag dat ik in de tempel door zoveel dierbaren begroet werd, stel ik me voor dat zo iets ook in ons dagelijks leven kan gebeuren. De liefde die ik toen voelde was als een sprankje reine liefde van Christus, de naastenliefde waarvan ons hart vervuld moet zijn. Ik stel me wijken en gemeenten voor waarin vrienden van elke leeftijd en achtergrond elkaar terzijde staan en hun leven richten op de leringen van Jezus Christus.

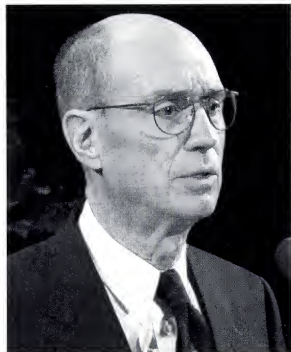
Ik geef u mijn getuigenis dat Christus leeft. Ik ben Hem dankbaar. Ik bid dat ik altijd een vriendschappelijke band met Hem zal hebben, en daardoor ook met u. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Harten samengevoegd

OUDERLING HENRY B. EYRING

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Toen u zich liet dopen, keken uw voorouders hoopvol op u neer. (...) Ze verbeugden zich dat een van hun nakomelingen een verbond had gesloten om hen te vinden.

Mijn boodschap vandaag is bestemd voor de bekeerlingen tot de kerk. Ruim de helft van het huidige ledental heeft ervoor gekozen om zich na de leeftijd van acht jaar te laten dopen. Dus u bent geen uitzondering in de kerk. Ik wil u laten weten hoeveel de Heer u liefheeft en vertrouwt. En ik wil u ook laten weten hoezeer Hij op u rekt.

U hebt zijn liefde in ieder geval in zekere mate gevoeld toen u zich liet dopen. Jaren geleden had ik de gelegenheid om een jongeman van twintig te dopen. Mijn collega en ik hadden hem in het evangelie onderwezen. Hij was de eerste in zijn

familie die de boodschap van het herstelde evangelie had gehoord. Hij vroeg zelf om de doop. Door het getuigenis van de Geest wilde hij het voorbeeld van de Heiland volgen, die zich door Johannes de Doper had laten dopen, hoewel Hij zonder zonden was.

Toen die jongeman uit het water kwam, sloeg hij tot mijn verbazing zijn armen om mijn hals en fluisterde in mijn oor, terwijl de tranen over zijn wangen stroomden: 'Ik ben rein, ik ben rein.' Nadat we onze handen op zijn hoofd hadden gelegd om hem door het gezag van het Melchizedeks priesterschap de Heilige Geest te verlenen, zei hij tegen me: 'Toen u die woorden sprak, voelde ik iets als een vuur door mijn lichaam gaan, van top tot teen.'

Hoewel uw eigen ervaring uniek is, toch hebt ook u in zekere mate de omvang van de zegen gevoeld die u toen ontvangen hebt. Sindsdien hebt u gevoeld dat bepaalde beloften aan u gedaan en door u gemaakt, in vervulling zijn gegaan. U hebt de reiniging van de doop ervaren, door de verzoening van Jezus Christus. En u hebt de innerlijke verandering gevoeld toen de Heilige Geest uw metgezel werd. Uw verlangens begonnen te veranderen.

Als iemand tegen mij zegt dat hij of zij een bekeerling tot de kerk is, vraag ik: 'Heeft iemand anders in uw familie het evangelie aanvaard?' Als het antwoord bevestigend is, volgt er altijd een enthousiaste beschrijving van het prachtige wonder in het leven van een ouder, broer, zus of grootouder. Het is fijn om te weten dat iemand in de familie dezelfde zegeningen en hetzelfde geluk heeft ervaren. Als het antwoord luidt: 'Nee, ik ben het enige lid', spreken zij meestal over hun ouders, en zeggen dan zoiets als: 'Nog niet. Maar we blijven ons best doen.' En aan de klank in hun stem kun je horen dat de bekeerling de moed nooit zal opgeven.

De Heer wist dat u deze gevoelens zou hebben toen Hij u toestond om de verbonden te ontvangen die uw leven nu tot zegen zijn. Hij wist dat u het verlangen zou hebben om met uw familieleden over de zegeningen van het evangelie te praten. Hij wist ook dat dit verlangen zou toenemen als u eenmaal de vreugde van de heilige tempelbeloften ontving. Daar kunnen mensen die aan de vereisten voldoen, verbonden met Hem sluiten. Wij beloven zijn geboden te onderhouden. En Hij belooft ons dat wij bij getrouwheid in de komende wereld als gezin bij Hem in zijn heerlijkheid kunnen wonen.

Hij wist dat u het verlangen zou hebben om voor eeuwig aan uw ouders en grootouders verzegeld te worden. Misschien had u net als ik een grootvader die het altijd op prijs stelde als ik op bezoek kwam. Ik dacht dat ik zijn lievelingskleinkind was totdat mijn neefjes zeiden dat zij hetzelfde gevoel hadden. Hij is er nu niet meer. Al mijn grootouders en hun voorouders zijn overleden. Veel van uw voorouders zijn overleden zonder de kans om het evangelie te aanvaarden en de zegeningen en beloften te ontvangen die u hebt gekregen. De Heer is eerlijk en liefdevol. Daarom heeft Hij voor u en mij

een manier bedacht om onze voorouders ook alle zegeningen te verlenen die Hij ons heeft gegeven.

Het plan om dat te bewerkstelligen is al vanaf het begin van kracht. De Heer deed zijn kinderen lang geleden al beloften. Het laatste boek van het Oude Testament is het boek van de profeet Maleachi. En de laatste woorden bevatten een heerlijke belofte en een strenge waarschuwing.

'Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt.

'Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet come en het land treffe met de ban.'¹

Sommige van die woorden moeten we goed begrijpen. De grote en geduchte dag des Heren is het einde van de wereld. Jehova, de Messias, zal in heerlijkheid terugkeren. De goddelozen zullen worden vernietigd. Wij leven nu in de laatste dagen. We hebben wellicht niet veel tijd meer om te doen wat we beloofd hebben.

Het is belangrijk om de weten waarom de Heer beloofde dat Hij Elia zou sturen. Elia was een groot profeet met grote macht van God. Hij had de grootste macht die God zijn kinderen geeft: de verzegelbevoegdheid, de macht om op aarde te binden wat ook in de hemel gebonden zal zijn. God gaf die bevoegdheid aan de apostel Petrus. En de Heer hield zich aan zijn belofte om Elia te sturen. Elia verscheen op 3 april 1836 aan de profeet Joseph Smith, vlak na de inwijding van de Kirtlandtempel, de eerste tempel die na de herstelling van het evangelie gebouwd is. Joseph heeft dat heilige moment als volgt beschreven:

Wij werden 'overweldigd door nog een groot en heerlijk visioen; want de profeet Elia, die naar de hemel was opgenomen zonder de dood te smaken, stond voor ons, en zeide:

'Zie, de tijd is ten volle gekomen waarvan gesproken is door de mond

van Maleachi — die getuigde dat hij [Elia] zou worden gezonden eer de grote en geduchte dag des Heren zou komen —

'om het hart der vaderen tot de kinderen terug te voeren, en de kinderen tot de vaderen, opdat de gehele aarde niet met een banvloek zou worden getroffen.

'Daarom worden de sleutels van deze bedeling in uw handen overgedragen; en hierdoor kunt gij weten dat de grote en geduchte dag des Heren nabij is, ja, voor de deur staat.'²

Toen u lid van de kerk werd, voelde u dat uw hart naar uw familieleden uitging, naar hen die nog leven en naar hen die zich in de geestenwereld bevinden. De Heer heeft nog een ander visioen gegeven, zodat u kunt weten wat u met die gevoelens moet doen.

Na Joseph Smith riep de Heer andere profeten om zijn kerk te leiden. Hij zag in een visioen wat er in de geestenwereld gebeurde toen de Heiland daar verscheen, tussen zijn dood en zijn opstanding.³ President Smith zag de vreugde van de geesten toen ze leerden dat de Heiland de banden des doods had verbroken en dat zij door zijn verzoening ook konden herrijzen. En hij zag dat de

Heiland zijn dienstknechten organiseerde om zijn evangelie aan alle geesten te verkondigen, zodat zij de kans zouden krijgen om te kiezen voor de verbonden en zegeningen die wij ook hebben ontvangen en die we onze voorouders willen verlenen. Iedereen moet die kans krijgen.

President Smith zag ook de leiders die de Heiland had geroepen om het evangelie aan de kinderen van onze hemelse Vader in de geestenwereld te verkondigen. Hij heeft er enkelen genoemd: vader Adam, moeder Eva, Noach, Abraham, Ezechiël, Elia, profeten uit het Boek van Mormon, en enkele profeten uit de laatste dagen, zoals Joseph Smith, Brigham Young, John Taylor en Wilford Woodruff. Stel u voor hoeveel macht deze zendingen hebben om het evangelie te verkondigen en het hart van onze voorouders te beroeren. Het is niet zo verwonderlijk dat Wilford Woodruff tijdens zijn leven zei dat hij geloofde dat slechts weinigen van de voorouders van de heiligen der laatste dagen in de geestenwereld de boodschap van het eeuwig heil zouden verwerpen.⁴

Velen van onze overleden voorouders zullen een getuigenis hebben ontvangen dat de boodschap van de zendingen waar is. Toen u dat getuigenis ontving, kon u aan de zendingen vragen om de doop. Maar de mensen in de geestenwereld kunnen dat niet. De verordeningen die u zo koestert, zijn alleen op aarde verkrijgbaar. Iemand op aarde moet naar de heilige tempel gaan en de verbonden namens die persoon in de geestenwereld in ontvangst nemen. Daarom moeten we de gegevens over onze voorouders verzamelen en ervoor zorgen dat zij door middel van ons de kans krijgen om de nodige verordeningen te ontvangen.

Daarom gaat mijn hart niet alleen uit naar mijn voorouders die wachten, maar ook naar de zendingen die hen onderwijzen. Ik zal die zendingen

later in de geestenwereld zien, en u ook. Denk aan een getrouwe zending die zich daar met uw voorouders bevindt, die hen liefheeft en hen heeft onderwezen. Stel u de glimlach op het gezicht van die zending als u naar hem en uw voorouders toeloopt die hij heeft onderwezen maar die zich niet konden laten dopen of verzegelen totdat u voor hen naar de tempel ging. Ik weet niet hoe het er precies aan toegaat daar, maar ik stel me armen voor die om uw nek worden geslagen en tranen van dankbaarheid.

Als u zich de glimlach van de zending en uw voorouder kunt voorstellen, denk dan eens aan de Heiland als u Hem ontmoet. Dan zult u een gesprek met Hem hebben. Hij heeft de prijs betaald voor de zonden van u en alle geestkinderen van onze hemelse Vader. Hij is Jehova. Hij stuurde Elia. Hij verleende de bevoegdheden van het priesterschap om uit volmaakte liefde te verzegelen en te zegenen. En Hij heeft u zijn vertrouwen en het evangelie gegeven, waardoor u de taak op u kunt nemen om uw voorouders, die zelf niet in de gelegenheid waren, dezelfde kansen te geven. Bedenk hoe dankbaar Hij is voor de mensen die door hun geloof en werken de namen van hun voorouders opzoeken, en die hen en Hem voldoende liefhebben om hun het eeuwige leven in gezinsverband te bieden, de grootste van alle gaven Gods. Hij heeft hun een oneindig offer gegeven. Hij zal de mensen liefhebben en waarderen die de prijs hebben betaald om hun voorouders de kans op het eeuwige leven te bieden.

Omdat uw hart al is teruggevoerd, lijkt die prijs wellicht niet zo hoog. De eerste stappen zijn heel eenvoudig. Schrijf op wat u al van uw familie weet. U moet de namen opschrijven van ouders en hun ouders met de bijbehorende geboortedatums, huwelijksdatums of overlijdensdatums. Zo mogelijk noteert u ook de plaatsen. Bepaalde gegevens kent u uit het

hoofd. Maar u kunt ook familieleden om informatie vragen. Zij hebben misschien wel geboortebewijzen, huwelijksaktes of overlijdensaktes. Maak kopieën en sorteer ze. Als u iets over hun leven te weten komt, schrijf dat dan op en bewaar die informatie. U verzamelt niet alleen namen. Mensen die u in dit leven nooit hebt ontmoet, zullen dierbare vrienden worden. Uw hart zal voor eeuwig met hun hart verbonden zijn.

U kunt met de eerste paar generaties beginnen. Op die manier zult u veel voorouders vinden die uw hulp nodig hebben. Iemand in uw eigen wijk of gemeente is geroepen om u te helpen bij het voorbereiden van die namen voor de tempel. Daar kunnen zij de verbonden sluiten die hen uit de gevangenis in de geestenwereld bevrijden, en waar zij als gezin en familie — uw familie — voor eeuwig verzegeld worden.

Uw kansen en de verplichtingen die daardoor ontstaan zijn opmerkelijk in de hele wereldgeschiedenis. Er

zijn nu meer tempels op aarde dan ooit tevoren. Meer mensen op aarde zijn door de geest van Elia geïnspireerd om de gegevens van hun voorouders op te zoeken. Er zijn nu ook meer dan ooit hulpmiddelen beschikbaar om die gegevens te vinden. De Heer heeft ons de kennis gegeven om die gegevens wereldwijd beschikbaar te stellen, door technologie die enkele jaren geleden een wonder zou zijn genoemd.

Aan deze mogelijkheden is ook de verplichting verbonden om het vertrouwen van de Heer in ons niet te beschamen. Waar veel gegeven is, wordt veel vereist.³ Nadat u de eerste generaties gevonden hebt, wordt het steeds moeilijker. De prijs die betaald moet worden, wordt steeds groter. Als u verder terug in de tijd gaat, zijn de verslagen minder compleet. Als andere mensen in uw familie gegevens over voorouders opzoeken, zult u merken dat het tempelwerk voor de voorouder die u gevonden hebt, al gedaan is. Dan moet u een moeilijke

en belangrijke beslissing nemen. U zult in de verleiding komen om op te houden en het harde werk aan anderen over te laten die deskundiger zijn of het uit te stellen voor later in uw leven. Maar u zult een gevoel in uw hart hebben om met het werk verder te gaan, hoe moeilijk het ook is.

Als u die beslissing neemt, vergeet dan niet dat de namen die zo moeilijk te vinden zijn van echte mensen zijn. U bent mede door hen op deze aarde gekomen en u zult hen in de geestenwereld weer tegenkomen. Toen u zich liet dopen, keken uw voorouders hoopvol op u neer. Misschien dat ze zich na eeuwen verheugen om te zien dat een van hun nakomelingen een verbond heeft gesloten om hen te vinden en te bevrijden. Als u hen weer tegenkomt, zult u in hun ogen dankbaarheid of grote teleurstelling zien. Hun hart is met het uwe verbonden. Hun hoop ligt in uw handen. U zult meer dan uw eigen kracht hebben als u ervoor kiest om dat werk te verrichten.

Ik had onlangs een droom. Ik zag een vel wit papier met een naam erop die ik niet kende en een datum die ik maar gedeeltelijk kon lezen. Ik stond op en ging naar de familieverslagen. De achternaam op het vel papier was uit een familietak van mijn moeder, zo'n driehonderd jaar geleden, in de plaats Eaton Bray. Iemand is het lange wachten moe. Ik heb die persoon nog niet gevonden. Maar ik heb het zekere gevoel dat een liefdevolle God ons helpt als wij Hem daarom bidden in dit heilige werk om gezinnen te verlossen. Want dat is zijn werk en zijn heerlijkheid, en daar hebben we ons hart aan verpand. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

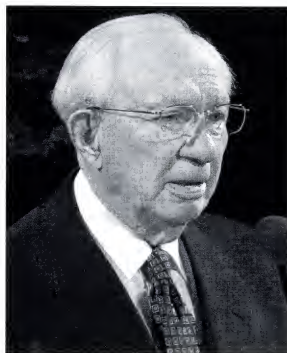
NOTEN

1. Maleachi 4:5-6.
2. IV 110:13-16.
3. Zie IV 138.
4. Zie 'Discourse by President Wilford Woodruff', *Millennial Star*, 21 mei 1894, pp. 339-340.
5. Zie Lucas 12:48.

De grote dingen die God heeft geopenbaard

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Op het stevige fundament van de goddelijke roeping van de profeet Joseph, en de openbaringen van God die door middel van hem zijn ontvangen, gaan wij voorwaarts.

Broeders en zusters, zoals ons al in herinnering is gebracht, vieren we in december de tweehonderdste verjaardag van de profeet Joseph Smith. In de tussentijd gebeurt er veel om deze opmerkelijke gebeurtenis te vieren.

Er worden boeken uitgegeven, geleerden nemen deel aan symposiums, er komen openluchtspelen en een speelfilm, en nog veel meer geweldige dingen.

In afwachting van deze evenementen wil ik alvast, als vijftiende opvolger

van deze man met absolute topprestaties, mijn getuigenis geven van zijn goddelijke roeping.

Ik heb een waardevol boekje in mijn hand. Het is 152 jaar geleden, in 1853, door Orson Pratt uitgegeven in Liverpool (Engeland). Het is Lucy Mack Smiths verhaal van het leven van haar zoon.

De verschillende bezoeken van de engel Moroni aan Joseph staan er in detail in, alsmede het tevoorschijn komen van het Boek van Mormon.

In het boek staat dat Alvin, toen hij hoorde van Josephs ervaring met de engel, voorstelde dat de familie bijeen kwam en naar hem luisterde, waarbij hij 'de grote dingen die God heeft geopenbaard' uiteenzette. (*Biographical Sketches of Joseph Smith the Prophet and His Progenitors of Many Generations* [1853], p. 84.)

Ik maak die uitspraak de titel van mijn toespraak: de grote dingen die God heeft geopenbaard door middel van de profeet Joseph. Ik wil enkele van de vele leerstellingen en gebruiken noemen die ons onderscheiden van alle andere kerken, en die allemaal door openbaring via de jeugdige profeet gekomen zijn. U kent ze al,

maar ze zijn het herhalen en overpeinzen waard.

De eerste is uiteraard de manifestatie van God zelf, en van zijn geliefde Zoon, de herrezen Heer Jezus Christus. Die grote godsverschijning is naar mijn mening de grootste dergelijke gebeurtenis sinds de geboorte, het leven, de dood en de opstanding van onze Heer in het midden des tijds.

Wij hebben geen verslag van enige andere gelijkwaardige gebeurtenis.

Eeuwenlang kwamen de mensen bijeen om over de aard van de Godheid te discussiëren. Constantijn liet in het jaar 325 in Nicea geleerden van verschillende stromingen bijeenkomen. Na twee maanden lang debatteren sloten zij een compromis over een definitie die generaties lang de christelijke leerstelling aangaande de Godheid is geweest.

Ik nodig u uit om die definitie te lezen en die te vergelijken met de uitspraak van de jonge Joseph. Hij zegt gewoon dat God voor hem stond en tot hem sprak. Joseph kon Hem zien en horen. Hij was in de vorm van een mens, een stoffelijk wezen. Naast Hem stond de herrezen Heer, een afzonderlijk wezen, die Hij voorstelde als zijn geliefde Zoon, en met Wie Joseph ook sprak.

Ik stel dat Joseph in de korte tijd van dat opmerkelijke visioen meer over de Godheid leerde dan alle geleerden en geestelijken in het verleden.

In deze goddelijke openbaring werd zonder enige twijfel bevestigd dat de Heer Jezus Christus werkelijk is herrezen.

Deze kennis van de Godheid, die eeuwenlang voor de wereld verborgen was gebleven, was het eerste grote ding dat God aan zijn uitverkozen dienstknacht openbaarde.

En de geldigheid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen berust op de realiteit en waarheid van dit visioen.

En ik wil ook het volgende uiterst

belangrijke punt noemen wat God openbaarde.

De christelijke wereld aanvaardt de Bijbel als het woord van God. De meesten hebben geen idee hoe we eraan gekomen zijn.

Ik heb zojuist een recent uitgegeven boek van een bekende geleerde uitgelezen. Uit informatie die hij verschaft, wordt duidelijk dat de verschillende boeken in de Bijbel bijeen zijn gebracht in wat een onsystematische manier lijkt te zijn. In sommige gevallen werden de geschriften pas lang na de beschreven gebeurtenissen geproduceerd. Dat leidt tot de vraag: 'Is de Bijbel wel waar? Is het werkelijk het woord van God?'

We antwoorden bevestigend, voor zover hij juist vertaald is. De Heer heeft de hand gehad in de samenstelling. Maar de Bijbel staat niet meer alleen. Er is nog een getuige van de belangrijke waarheden die erin te vinden zijn.

In de Schriften staat dat 'op de verklaring van twee getuigen of van drie zal iedere zaak vaststaan' (2 Korintiërs 13:1).

En het Boek van Mormon is tevoorschijn gekomen door de gave en macht Gods. Het spreekt als een stem uit het stof als getuigenis van de Zoon van God. Het spreekt van zijn geboorte, zijn bediening, zijn kruisiging en herrijzenis, en zijn verschijning

aan de rechtschapenen in het land
Overvloed in Amerika.

Het is een tastbaar ding dat we kunnen aanpakken, lezen en toetsen. Het bevat een belofte aangaande zijn goddelijke afkomst. Miljoenen hebben de proef op de som genomen en zijn tot de conclusie gekomen dat het een waar en heilig verslag is.

Mensen die niet van ons geloof zijn, hebben het onlangs een van de twintig in Amerika uitgegeven boeken genoemd die de grootste invloed op de lezers hebben gehad.

Zoals de Bijbel het testament van de oude wereld is, is het Boek van Mormon het testament van de nieuwe wereld. Hand in hand verklaren zij dat Jezus de Zoon van de Vader is.

Alleen al in de afgelopen tien jaar zijn er 51 miljoen exemplaren van gedistribueerd. Het is nu in 106 talen verkrijgbaar.

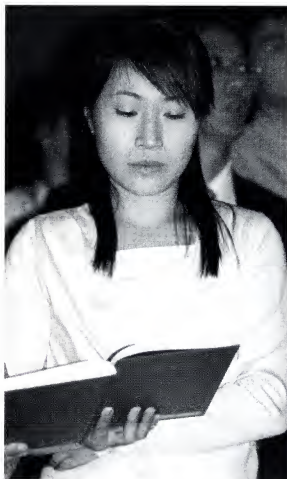
Dit heilige boek, dat als openbaring van de Almachtige tevoorschijn is gekomen, is waarlijk een nadere getuigenis van de goddelijkheid van onze Heer.

Ik zou denken dat de hele christelijke wereld het met open armen zou ontvangen en omarmen als een krachtig getuigenis. Het is nog zo'n grote, fundamentele bijdrage die de profeet als openbaring ontving.

En het herstelde priesterschap is er ook een. Het priesterschap is de bevoegdheid om in de naam van God op te treden. Die bevoegdheid is de hoeksteen van elke godsdienst. Ik heb onlangs ook een ander boek gelezen. Het gaat over de afval van de vroegchristelijke kerk. Als de bevoegdheid van die kerk verloren was gegaan, hoe moest die dan vervangen worden?

De bevoegdheid van het priesterschap kwam uit de enig mogelijke bron, en dat is de hemel. Het kwam uit handen van hen die het droegen toen de Heiland op aarde was.

Ten eerste was dat Johannes de Doper, die het Aäronische of lagere

Een jonge vrouw in Zuid-Korea net voor de samenzang.

priesterschap verleende. Dat werd gevolgd door een bezoek van Petrus, Jakobus en Johannes, apostelen van de Heer Jezus Christus, die Joseph en Oliver Cowdery het Melchizedeks priesterschap verleenden dat deze apostelen uit handen van de Heer zelf hadden gekregen, toen Hij zei:

'Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen' (Matteüs 16:19).

Wat is het prachtig om te zien hoe het patroon van de herstelling zich ontvouwd heeft — de herstelling die leidde tot de oprichting van de kerk in het jaar 1830, wat deze week 175 jaar geleden is. Zelfs de naam van de kerk werd door openbaring ontvangen. Van wie was de kerk? Joseph Smith? Oliver Cowdery? Nee, het was de kerk van Jezus Christus, die in deze laatste dagen op aarde hersteld is.

Een andere, grote en unieke openbaring aan de profeet was het plan voor het eeuwige leven van familie en gezin.

Het gezin is ingesteld door de

Almachtige. Het behelst de heiligste van alle relaties. Het is de belangrijkste van alle ondernemingen. Het is de fundamentele organisatie van de samenleving.

Door de openbaringen van God aan zijn profeet werden de leer en de bevoegdheid ontvangen waardoor gezinsleden niet alleen voor dit leven, maar voor de hele eeuwigheid aan elkaar verzegeled worden.

Ik denk dat als we de mensen deze ene leerstelling doeltreffend konden bijbrengen, dit de belangstelling zou opwekken van miljoenen echtgenoten en echtgenotes die van elkaar houden en van hun kinderen, maar die een huwelijk hebben dat in feite alleen maar duurt 'tot de dood u scheidt'.

De onschuld van kleine kinderen is nog een openbaring die God door middel van de profeet Joseph heeft gegeven. Het is algemeen gebruikelijk baby's te dopen om de gevolgen van wat de zonde van Adam en Eva wordt genoemd, weg te nemen. Volgens de leer van de herstelling is de doop bestemd voor de vergeving van iemands eigen zonden. Het wordt een verbond tussen God en de mens. Het wordt verricht als iemand de leeftijd van verantwoordelijkheid heeft bereikt en oud genoeg is om goed van kwaad te onderscheiden. En de doop wordt door onderdompeling verricht als symbool van de dood en de begravenis van Jezus Christus, en van zijn opstanding.

Ik wil nog een geopenbaarde waarheid noemen.

Ons wordt gezegd dat God geen aenziener des persoons is, maar in geen enkele andere kerk die ik ken, is er een voorziening waardoor zij die door de sluier des doods zijn gegaan iedere zegening kunnen ontvangen die de levenden geboden wordt. De grote leer van de verlossing der doden is uniek in deze kerk.

Mensen pochen dat zij 'gered' zijn, maar geven in één ademtocht toe dat hun voorouders niet gered

zijn, en dat dit ook niet kan.

Jezus' verzoening voor iedereen was een groot, plaatsvervangend offer. Hij heeft het model vastgesteld waarin Hij een plaatsvervanger voor alle mensen werd. Dat model, volgens welk iemand namens een ander kan optreden, vinden we ook in de verordeningen van het huis des Heren. Daar treden wij op namens hen die zijn overleden zonder kennis van het evangelie. Zij hebben de keus of zij de verordening die voor hen wordt verricht, aanvaardt of verworpen. Daarmee krijgen zij gelijke rechten als zij die nog op aarde leven. De doden krijgen dezelfde kansen als de levenden. Wat is dit weer zo'n heerlijke mogelijkheid die de Almachtige door zijn openbaring aan zijn profeet in het leven heeft geroepen.

De eeuwige aard van de mens is geopenbaard. Wij zijn zoons en dochters van God. God is de Vader van onze geest. Wij leefden al vóór we hier kwamen. Wij hadden een persoonlijkheid. Wij werden in het kader van een goddelijk plan in dit leven geboren. Wij zijn hier om onze gehoorzaamheid te beproeven, om de keuzevrijheid te gebruiken die God ons heeft gegeven. Als we doodgaan, leven we verder. Ons eeuwige leven bestaat uit drie fasen: ten eerste ons voorsterfelijke bestaan; ten tweede ons sterfelijke bestaan; en ten derde ons nasterfelijke bestaan. Bij de dood sterven we voor deze wereld, en stappen door de sluier naar een sfeer die wij verdiend hebben. Ook dit is een unieke en waardevolle lering van deze kerk, die door openbaring is ontvangen.

Ik heb slechts een korte samenvatting gegeven van de enorme stortvloed aan kennis en bevoegdheid die God op het hoofd van zijn profeet heeft uitgestort. Als er tijd voor was, dan zou ik nog andere noemen. Er is er in feite nog één die ik moet noemen. Dat is het beginsel van hedendaagse openbaring. In het

geloofsartikel wat de profeet heeft geschreven, staat:

'Wij geloven alles wat God heeft geopenbaard, alles wat Hij nu openbaart, en wij geloven dat Hij nog vele grote en belangrijke dingen aangaande het koninkrijk Gods zal openbaren.' (Geloofsartikelen 1:9.)

Een groeiende kerk, een kerk die zich in deze gecompliceerde tijden verbreidt over de aarde, heeft voortdurende openbaring van de troon des hemels nodig om haar te leiden en voort te stuwen.

Wij getuigen dat de Heer na gebed en ijverig onderzoeken van zijn wil inderdaad leiding geeft, dat er openbaring komt en dat de Heer zijn kerk zegent op het pad van haar bestemming.

Op het stevige fundament van de goddelijke roeping van de profeet Joseph, en de openbaringen van God die door middel van hem zijn ontvangen, gaan wij voorwaarts. Er is al veel bereikt, wat tot onze huidige situatie heeft geleid. Maar er moet nog veel meer gebeuren om dit herstelde evangelie te brengen aan 'alle volk en stam en taal en natie' (Openbaring 14:6).

Ik verheug mij in de gelegenheid om samen met u voort te gaan in geloof. De last is soms zwaar, zoals

u wel weet. Maar laten we niet klagen. Laten we in geloof leven en ieder ons deel doen.

Laten wij de profeet door wie God zoveel heeft geopenbaard door ons gedrag eren in dit herdenkingsjaar.

Op een koude dag in 1805 kwam de zoon op in Vermont toen Josephs leven net was aangevangen. Op een benauwde middag in 1844 in Illinois ging die zoon weer onder. In de korte 38 en half jaar van zijn leven kwam er door hem een onvergelijkelijke stortvloed aan kennis, gaven en leringen. Als we het objectief beschouwen, is er niets dat ermee te vergelijken is. Als we het subjectief zien, dan is het de essentie van het getuigenis van miljoenen heiligen der laatste dagen over de hele aarde. U en ik hebben de eer om ons onder hen te bevinden.

In mijn jeugd luisterde ik graag naar een man die met een diepe bariton deze tekst van John Taylor zong:

De ziener, de ziener, Joseph de ziener! (...)

Ik koester graag zijn berinnering, zo dierbaar.

De uitverkorene van God en mensenvriend.

Hij bracht het priesterschap terug waarin men dient.

Hij keek ook in toekomst en verleden (...)

En ontvouwde de bemelse wereld voor ons oog in het bedien.

(*The Seer, Joseph, the Seer*), editie 1948 van *Hymns*, nr. 296.)

Hij was waarlijk een ziener. Hij was een openbaarder. Hij was een profeet van de levende God, die tot zijn eigen en alle toekomstige generaties heeft gesproken.

Daaraan voeg ik mijn eigen plechtige getuigenis toe van zijn goddelijke roeping, de rechtschapenheid van zijn leven, en het bezegelen van zijn getuigenis met zijn dood, in de heilige naam van onze Verlosser, de Heer Jezus Christus. Amen. ■

Wat zoekt gij?

OUDERLING L. TOM PERRY

van het Quorum der Twalf Apostelen

Mensen die oprecht naar de waarheid zoeken, krijgen antwoord op hun vragen — zij vinden de Heer door zijn berstelde kerk.

Het is altijd moeilijk om dit magifieke koor te volgen. Dank, koor, voor de prachtige muziek.

De volgende dag stond Johannes daar weer met twee van zijn discipelen.

'En toen hij Jezus zag gaan, zeide hij: Zie, het lam Gods!

'En de twee discipelen hoorden hem dat zeggen en volgden Jezus.

'Maar Jezus keerde Zich om en zag, dat zij Hem volgden, en Hij zeide toe hen: 'Wat zoekt gij?' (Johannes 1:35-38.)

We zien tegenwoordig een wereld die op zoveel verschillende manieren antwoord probeert te vinden op de vraag 'Wat zoekt gij?' Te veel mensen zaaien zaad van vruchten die de eeuwige ziel niet voeden.

Ik zal dat verduidelijken met een

ervaring die het gebiedspresidium van het gebied Europa-Midden tijdens een treinreis naar een bijeenkomst had. We gebruikten de tijd in de trein om onze taken door te spreken. De man die aan de andere kant van het gangpad zat, werd nieuwsgierig. Uiteindelijk vroeg hij: 'Bent u protestant of katholiek?' Wij antwoordden: 'Geen van beide. Wij zijn lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.' Hij gaf toe dat hij van de kerk gehoord had, maar zei toen: 'Dan zult u in dit land niet veel bereiken. De regering erkent uitsluitend de katholieke kerk en de protestantse kerk. Zij zijn de enige kerken die financiële steun van de regering krijgen. Een kerk kan zonder financiële steun van de regering niet standhouden.'

We probeerden uit te leggen dat onze kerk het uitstekend zonder overheidshulp kan redden — dat we het systeem van de Heer, de wet van tiende, gebruiken. Hij bleef volhouden dat onze kerk niet veel in zijn land zou bereiken. Hij raadde ons aan om ons elders in te spannen. Uiteraard getuigden wij dat het systeem van de Heer werkt, en we vertelden hem over alle kerken en tempels die we over de hele wereld bouwen zonder dat we daarvoor geld hoeven te lenen. Hij leek verbaasd, maar niet erg overtuigd.

Toen we merkten dat we hem er niet van konden overtuigen dat een kerk zonder overheidssteun zou

kunnen bestaan, probeerden we van onderwerp te veranderen. Ik vroeg: 'Wat zal er in uw land gebeuren door alle veranderingen die er plaatsvinden? Door de daling van het aantal geboorten en de enorme toevloed van immigranten zal u straks een minderheid in uw eigen land.'

Met veel nationale trots zei hij: 'Dat zal nooit gebeuren.'

Ik zei: 'Hoe kunt u dat beweren als het aantal immigranten groter is dan het geboortecijfer?' Hij bleef volhouden dat het nooit zou gebeuren — ze zouden de grenzen liever sluiten dan dat ze dit zouden toestaan.

Ik hield vol en zei: 'Hoe kunt u dat met de huidige trend voorkomen?'

Hij zei vervolgens en daar schrok ik van: 'Ik ben 82 jaar oud. Als dat een probleem wordt, ben ik al lang dood.'

Een groot probleem waar we in dit deel van de wereld mee geconfronteerd worden, is de algehele onverschilligheid ten opzichte van godsdienst, ten opzichte van geestelijke zaken. De meeste mensen zijn tevreden met hun huidige levenswijze, en hebben niet de behoefte aan meer dan 'eet, drink en wees vrolijk' (Lucas 12:19). Ze hebben alleen interesse in zichzelf — hier en nu.

Te veel mensen, hoofdzakelijk in de ontwikkelde landen, worden zo werelds in hun overtuigingen en daden dat ze vinden dat een mens volledig autonoom is. Een mens hoeft alleen maar aan zichzelf verantwoording af te leggen, en in mindere mate aan de maatschappij waarin hij leeft.

Samenlevingen waar deze wereldse levenswijze wortel schiet, moeten een geestelijke en morele prijs betalen. Het najagen van zogenaamde persoonlijke vrijheden, zonder respect voor de wetten die de Heer heeft gegeven om zijn kinderen op aarde te besturen, leidt toe een vloek van extreme wereldsgezindheid en zelfzucht, het verval van openbare en persoonlijke reinheid, en opstandigheid tegen het bevoegde gezag.

Dergelijke samenlevingen worden in Leer en Verbonden 1:16 beschreven: 'Zij zoeken niet de Heer om zijn gerechtigheid te vestigen, maar ieder mens wandelt op zijn eigen weg, en naar het beeld van zijn eigen god, wiens beeld naar de gelijkenis der wereld is.'

Daarom heeft de kerk van de Heer instructies gekregen om de profeet te volgen en naar iets anders te streven dan de wereld. In de verzen 17–18 van afdeling staat vervolgens:

'Welnu, omdat Ik, de Heer, de rampspoed kende die de bewoners der aarde zou overkomen, heb Ik mij gericht tot mijn dienstknecht Joseph Smith jr. en heb tot hem gesproken vanuit de hemel en hem geboden gegeven;

'en ook geboden aan anderen gegeven, opdat zij die dingen aan de wereld zouden verkondigen; en dit alles, opdat zou worden vervuld wat geschreven is door de profeten.'

Door middel van de profeet Joseph Smith werd de kerk van Jezus Christus op aarde hersteld — 'regel op regel, voorschrift op voorschrift' (1V 98:12). Met de hulp van God vertaalde en publiceerde hij het Boek van Mormon. Het Aäronisch priesterschap en het Melchizedeks priesterschap werden aan hem en Oliver Cowdery verleend, en er werden heilige verordeningen hersteld om de mensheid te verlossen.

Wij verklaren stoumoedig dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen antwoord geeft op de vraag 'Wat zoekt gij?' Onze kerk is het middel waardoor mannen en vrouwen onze Heiland en zijn evangelie kunnen vinden. U, die hier aanwezig bent, en de vele heiligen over de hele wereld die deze conferentie volgen, bent rijkelijk gezegend omdat u naar de herstelde kerk hebt gezocht en die hebt gevonden.

De kerk werd georganiseerd als gevolg van een herstelling, geen

reformatie. Door mijn recente ervaringen in Midden-Europa heb ik meer respect gekregen voor de rol van de vroege christelijke leiders die een reformatie tot stand brachten. Het begon met hun inspanningen om enkele foutieve leerstellingen te verbeteren, die waren ontstaan tijdens de lange periode van afval van de kerk die onze Heiland tijdens zijn aardse bediening had georganiseerd. Joseph Smith was een profeet van God, de woordvoerder van de Heer, en de hersteller van alle dingen die belangrijk zijn om het koninkrijk van God op de wederkomst van de Heer Jezus Christus voor te bereiden. Als wij onze Heiland zoeken, is het belangrijk dat we Hem zoeken door middel van zijn kerk. Door middel van zijn herstelde kerk ontvangen we alle verlossende verordeningen die nodig zijn om bij Hem terug te keren.

Ik wil alle leden van de kerk laten weten dat ik door mijn huidige roeping heb geleerd dat het verkondigen van het evangelie van Jezus Christus uitdagingen met zich meebrengt die ik me nooit had voorgesteld. Toch zie ik iedere dag nieuwe tekens van hoop, voornamelijk door de zegeningen van de Heer, maar ook door de inspanningen van leiders, leden en zendelingen. Mensen die oprecht naar de waarheid zoeken, krijgen antwoord op hun vragen — zij vinden de Heer door zijn herstelde kerk. Ik zal u drie voorbeelden geven: een vader, een jonge alleenstaande en een ongehuwde zuster. Zij hebben een nieuw geloof en nieuwe hoop ontvangen.

Een gezin van vier mensen uit Sri Lanka was aanvankelijk benaderd door de zendelingzusters. Vanaf het begin hadden de moeder en haar kinderen vaak in het Boek van Mormon gelezen en dagelijks gebeden. Ook wilden ze naar de kerk gaan. Maar de vader vertzette zich — in tegenstelling tot zijn vrouw had hij geen christelijke

achtergrond, en hij was niet bereid om zijn overtuigingen opnieuw te evalueren.

De zendelingzusters voelden zich geïnspireerd om zich op de leringen van Jezus Christus te concentreren. In hun eigen woorden:

'We spraken over Joseph Smith, zijn geloof in Christus, wat we door het eerste visioen van Christus kunnen leren, en over het getuigenis dat de profeet van onze Heiland gaf. Door alles wat we samen lezen of wat zij als gezin in het Boek van Mormon lezen, leerden ze meer over onze Verlosser. Toen begonnen we enige vooruitgang te zien. Ze hingen trots een afbeelding van Christus in hun huiskamer — die wij hun cadeau hadden gegeven.'

De innerlijke verandering van de vader vond plaats toen zijn vrouw zei dat ze zich wilde laten dopen, en zijn zoons in gebed gingen om erachter te komen of zij zich wilden laten dopen. Vanaf dat moment begon hij geregeld in het Boek van Mormon te lezen, en begon hij over de doop te bidden. Door zijn oprechte verlangen om te weten of de kerk waar was, veranderde hij, en werd hij thuis een geestelijk leider. Vlak voordat hij en zijn gezin zich lieten dopen vroeg de vader om een tiende envelop. Hij wilde het gebod onmiddellijk gaan naleven.

In een ander geval werd een jonge, inactieve broeder geheractiveerd in het kader van het instuifinitiatief om jonge alleenstaanden van 18 tot 30 jaar terug naar de kerk te krijgen. Op de eerste activiteit in een van de kerkgebouwen was deze broeder de enige die geen zendeling was, maar binnen enkele weken had hij zo'n dertig mensen mee naar de gezinsavond en ander activiteiten genomen.

Deze broeder is webdesigner van beroep. Samen met zijn partner was hij een eigen bedrijf begonnen. Hij woont momenteel bij twee niet-leden in, die allebei voor zijn bedrijf werken. Hij geeft altijd zeer moedig zijn getuigenis. Een van zijn medewerkers had

christelijke theologie gestudeerd, en deze broeder bracht hem in contact met de zendingen die aan het programma voor jonge alleenstaanden werkten. Nu komt deze medewerker geregeld naar de activiteiten, en de geheractiveerde broeder helpt de zendingen als zij hem lesgeven. Hij geeft zijn getuigenis van de waarheid van het evangelie.

In een ander voorbeeld had een jonge vrouw uit Hamburg (Duitsland) moeite om haar leven geestelijk inhoud te geven. Ze begon te bidden en God te vragen wat ze moest doen. Op een ochtend, na drie dagen wat gevast en veel gebeden te hebben, liep ze van huis naar de bushalte. Toen ze op de bus stond te wachten, besefte ze dat ze enkele sleutels thuis had laten liggen die ze die dag nodig had. Ze ging terug naar huis, pakte de sleutels en liep

terug naar de bushalte. Ze was teleurgesteld toen ze merkte dat ze de bus had gemist.

Ondertussen zaten er twee zendingen in een bus bij de stad Hamburg. Ze hadden het gevoel dat ze met de eerste de beste persoon moesten praten zodra ze uit de bus stapten. De twee zendingen stapten uit de bus en zagen deze jonge vrouw. Ze spraken heel even met haar over de kerk en maakten een afspraak om haar les te geven. Ze had meteen het gevoel dat de zendingen op de een of andere manier naar haar toe waren gestuurd, als antwoord op haar gebeden. Fijne plaatselijke leden van de kerk gingen met de zendingen mee om haar te onderwijzen, waardoor ze het gevoel kreeg dat ze bij de wijk hoorde. Ze aanvaardde de boodschap van het herstelde evangelie van Jezus Christus en liet zich dopen. Ze werkt

nu in het jongevrouwenprogramma van haar wijk.

Tijdens zijn aardse bediening besefte de Heer hoe belangrijk het was om een organisatie te hebben waardoor het geloof in het hart van de leden van zijn kerk gesterkt kon worden, en ze in het evangelie konden groeien. Dit gezin, deze broeder en deze zuster vonden allemaal de Heiland door op zoek te gaan en zich door zijn kerk te laten versterken.

Na de dood van de apostelen was er geen hoofdzetel om de kerk te leiden, en begon de grote afval zich af te tekenen. Deze geschiedenis is duidelijk; het is noodzakelijk om een hoofdzetel onder leiding van de Heiland te hebben, die de noodzakelijke leerstellingen en verordeningen voor het eeuwig heil en de verhoging verschaffen.

In de Bijbel staan voldoende bewijzen dat de Heer tijdens zijn aardse

bediening zijn kerk met de juiste bevoegdheid en organisatie vestigde. Paulus heeft bijvoorbeeld gezegd:

‘En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars,

‘om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus,

‘totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wijsdom der volheid van Christus.

‘Dan zijn wij niet meer onmondig, op en neder, heen en weder geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt,

‘maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus’ (Efeziërs 4:11–15).

Wij verklaren in ons zesde geloofsartikel: ‘Wij geloven in dezelfde organisatie die in de vroegchristelijke kerk bestond, namelijk: apostelen, profeten, herders, leraars, evangelisten enzovoort.’

Daarom verkondigen wij aan de wereld dat het priesterschap is hersteld, dat Gods koninkrijk op aarde is, dat zijn organisatie is gevestigd om ons terug naar zijn tegenwoordigheid te leiden. Wij geloven dat wij het beste antwoord op de vraag ‘Wat zoekt gij?’ hebben. De Heiland leerde: ‘Maar zoekt eerst zijn koninkrijk en zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden’ (Matteüs 6:33).

Net als een gebouw steen voor steen gebouwd wordt, wordt de ware kerk van de Heiland één bekering, één getuigenis, één doop tegelijk gebouwd. Dat wij allen zijn kerk zullen zoeken, vinden en opbouwen, waar we ons ook bevinden, is mijn nederig gebed in de naam van Hem die wij zoeken, namelijk Jezus Christus. Amen. ■

Pornografie

OUDERLING DALLIN H. OAKS

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Laten we allemaal ons gedrag verbeteren en ons harder inzetten om onze dierbaren en onze omgeving te beschermen tegen de aanvallen van porno.

Afgelopen zomer zijn mijn vrouw en ik teruggekeerd van een tweejarig verblijf in de Filipijnen. We vonden het heerlijk om daar te werken, maar ook om weer thuis te komen. Als we weg zijn geweest, zien we onze omgeving in een nieuw licht, met meer waardering, en soms met nieuwe zorgen.

Het haarde ons zorgen om te zien hoe pornografie tijdens onze afwezigheid de samenleving in de Verenigde Staten verder heeft aangetast. Onze kerkleiders waarschuwen al jaren voor de gevaren van beelden en woorden die bedoeld zijn om seksuele verlangens op te wekken. En nu wordt onze samenleving als door een lawine overspoeld met de verderfelijke invloed van pornografie die voor

commercieel gewin wordt geproduceerd en verspreid.

Tijdens onze vorige conferentie wijdde president Gordon B. Hinckley een hele toespraak aan dit onderwerp, waarbij hij ons in de duidelijkste bewoordingen waarschuwde dat ‘we een heel ernstig probleem onder ons hebben’ (‘Een tragisch kwaad onder ons’, *Liabona*, november 2004, p. 61.) De meeste bisschoppen die we op ringconferenties spreken, rapporteren nu zich ernstig zorgen te maken over dit probleem.

Mededragers van het Melchizedeks priesterschap, en jongemannen, ik wil vandaag tot u spreken over porno. Ik weet dat velen van u eraan blootgesteld worden en dat velen van u erdoor besmet zijn.

Door een toespraak over dit onderwerp te houden, voel ik me als de profeet Jakob die de mannen in zijn tijd zei dat het hem verdriet deed dat hij zo openhartig tot ze sprak in het bijzijn van hun teergevoelige vrouwen en kinderen. Maar niettegenstaande het feit dat het een zware taak was, zei hij dat hij over dat onderwerp tot de mannen moest spreken omdat God het hem gebooden had (zie Jakob 2:7–11). Ik doe dit met dezelfde reden.

In het tweede hoofdstuk van het boek dat zijn naam draagt, veroordeelt Jakob de mannen om hun ‘hoerij’ (vss. 23, 28). Hij zei dat zij ‘op het hart van [hun] teergevoelige

vrouwen [hadden] getrapt en het vertouwen van [hun] kinderen verloren door het slechte voorbeeld dat [zij] hun [hadden] gegeven' (vs. 35).

Wat waren die uiterst slechte 'hoerieren'? Ongetwijfeld hadden sommige mannen zich al schuldig gemaakt aan slechte daden. Maar Jakob concentreert zich in zijn toespraak niet op slechte daden die men had *gedaan*, maar slechte daden die men *overwoog*.

Jakob begon zijn toespraak met de mannen te zeggen dat zij 'tot nu toe [...] gehoorzaam [waren] geweest aan het woord des Heren' (Jakob 2:4). Vervolgens zei hij hun echter dat hij hun gedachten kende, dat zij begonnen 'zonde te bedrijven, welke zonde [God] zeer gruwelijk toeschijnt' (vs. 5). 'Ik [...] moet [tot u] getuigen van de goddeloosheid van uw hart' (vs. 6), voegde hij daar aan toe. Jakob sprak net als Jezus toen Hij zei: 'Een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd' (Matteüs 5:28; zie ook 3 Nephi 12:28; IV 59:6, 63:16).

Meer dan dertig jaar geleden spoorde ik de BYU-studenten al aan om bij alles wat zij lezen en keken 'lectuur te vermijden die ongeoorloofde seksuele relaties aanmoedigt'. Ik gebruikte de volgende gelijkenis: 'Pornografische of erotische verhalen en afbeeldingen zijn erger dan

vies of vervuild eten. Het lichaam heeft verdedigingsmechanismen om zich van ongezond voedsel te ontdoen. Met enkele dodelijke uitzonderingen zal slecht voedsel je alleen maar ziek maken, maar geen permanente schade aanrichten. Maar iemand die zich vergast aan vieze verhalen of pornografische of erotische beelden en lectuur, neemt ze op in dat fantastische archief dat we onze hersenen noemen. Hersenen braken vuiligheid niet uit. Als het eenmaal is opgeslagen, kan het altijd weer worden opgeroepen, en kan het je de verdorven beelden voor de geest laten halen en je afleiden van de gezonde dingen in het leven.'¹

Broeders, ik moet u zeggen dat onze bisschoppen en onze beroepstherapeuten een toenemend aantal mannen spreken die zich bezighouden met porno, en velen van hen zijn actieve leden. Sommigen die zich met porno bezighouden, onderschatten schijnbaar de ernst ervan en blijven het priesterschap van God gebruiken omdat zij menen dat niemand er achter komt dat zij zich hiermee bezighouden. Maar de gebruiker weet het, broeders, en de Heer ook.

Er is wel eens voorgesteld om een afzonderlijke vraag over porno op te nemen in de vragenlijst voor tempelaanbevelingsgesprekken. Maar die vragen zijn er al. Ten minste vijf verschillende vragen zouden een

bekentenis en bespreking van dit onderwerp moeten opleveren als de ondervraagde persoon de geestelijke instelling en eerlijkheid heeft die we verwachten van leden die aanbidden in het huis des Heren.

Een van de gedenkwaardigste leringen van de Heiland slaat op mannen die stiekem naar porno kijken:

'Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars, want gij reinigt de buitenzijde van de beker en van de schotel, maar van binnen zijn zij vol roof en onmatigheid.

'Gij blinde Farizeeër, reinig eerst de inhoud van de beker; dan zal hij ook van buiten rein worden' (Matteüs 23:25-26; zie ook Alma 60:23).

De Heiland vervolgt zijn openlijke veroordeling van hen die alleen het uiterlijk behandelen, maar het innerlijk van de mens niet reinigen:

'Gij gelijkt op gewitte graven, die van buiten wel schoon schijnen, maar van binnen vol zijn van doodsbeendren en allerlei onreinheid.

'Zo ook gij, van buiten schijnt gij de mensen wel rechtvaardig, doch van binnen zijt gij vol huichelarij en wetsverachting' (Matteüs 23:27-28).

De onmiddellijke geestelijke consequenties van dergelijke huichelarij zijn verschrikkelijk. Wie zich met porno bezighoudt, verliest de macht van het priesterschap. De Heer zegt: 'Wanneer wij trachten onze zonden te bedekken, (...) zie, dan trekken de hemelen zich terug; de Geest des Heren is gegriefd; en wanneer die zich heeft teruggetrokken, vaarwel dan het priesterschap of het gezag van die man' (IV 121:37).

Gebruikers van porno verliezen ook het gezelschap van de Geest. Porno brengt fantasieën voort die een geestelijke instelling vernietigen. 'Want de gezindheid van het vlees is de dood' — geestelijke dood. (Romeinen 8:6; 2 Nephi 9:39.)

In de Schriften wordt ons herhaaldelijk geleerd dat de Geest van de Heer niet verblijft in een onreine

tabernakel. Als wij goed leven en deelnemen aan het avondmaal, is onze belofte dat wij 'zijn Geest altijd bij [ons] mogen hebben.' Om in aanmerking te komen voor die belofte, moeten we 'Hem altijd indachtig [...] zijn'. (IV 20:77.) Wie porno opzoekt en gebruikt voor seksuele stimulatie, is duidelijk in overtreding van dat verbond. Hij is ook in overtreding van een heilig verbond om zich te onthouden van onheilige en onreine praktijken. Hij kan de Geest van de Heer niet bij zich hebben. Hij moet gehoor geven aan de smeekbede van de apostel Petrus: 'Bekeer u van deze uw boosheid en bid de Here, of deze toelag van uw hart u moge vergeven worden' (Handelingen 8:22).

Broeders, u hebt beslist gemerkt dat ik niets zeg over de uitwerking die porno op uw mentale gezondheid of op crimineel gedrag heeft. Ik heb het over de uitwerking op onze geestelijke instelling — op ons vermogen om de Geest van de Heer bij ons te hebben en ons vermogen om de macht van het priesterschap te gebruiken.

Porno brengt ook onze dierbaarste relaties dodelijke wonden toe. In de toespraak die president Hinckley afgelopen oktober voor de priesterschapsdragers hield, haalde hij een brief van een vrouw aan die hem vroeg om de kerkleden te waarschuwen dat porno 'harten en zielen [...] diep [...] kwetst [en] relaties [uitknijpt]'. (*Liabona*, Nov. 2004, 60.)

Onlangs gaf een vrouw mij tijdens een ringconferentie een soortgelijke brief. Haar man had ook jarenlang belangrijke kerkroepingen gehad terwijl hij verslaafd was aan porno. Ze vertelde hoe moeilijk het was om priesterschapsleiders zover te krijgen dat zij dit pornoprobleem serieus namen: 'Ik kreeg allerlei reacties, zoals dat ik overdreef of dat het mijn schuld was. Maar nu hebben we een geweldige bisschop. En na vijftien jaar probeert mijn man nu iets te doen aan zijn

verslaving, hoewel het na vijftien jaar moeilijker voor hem is om ermee op te houden, en het verlies inmiddels zo groot is dat het niet is in te schatten.'

Porno belemmert iemand om een normale, emotionele, romantische en geestelijke relatie met iemand van het andere geslacht te hebben. Het vreet aan de morele barrières voor ongepast, abnormaal of illegaal gedrag. Het geweten van iemand die zich met porno bezighoudt wordt ongevoelig gemaakt, en vervolgens wordt hij ertoe gebracht na te doen wat hij heeft gezien, ongeacht de gevolgen voor zijn eigen leven en dat van anderen.

Porno werkt bovendien verslavend. Het belemmert ons vermogen om beslissingen te nemen en verslaaft gebruikers, die geobsedeerd raken en steeds meer willen. Een man die zowel aan porno als aan harddrugs verslaafd was geweest, schreef mij de volgende vergelijking: 'Naar mijn mening haalt cocaïne het hier niet bij. Ik heb het allebei gedaan. (...) Stoppen met zelfs de zwaarste drugs was niets in vergelijking met [mijn pogingen om porno op te geven].' (Brief van 20 maart 2005.)

Sommigen proberen hun uitpattingen te rechtvaardigen met het feit

dat ze alleen maar 'softporno' en geen 'hardporno' kijken. Een wijze bisschop noemde dit weigeren om kwaad als kwaad te beschouwen. Hij haalde opmerkingen aan van mannen die probeerden hun kijkgedrag te rechtvaardigen met vergelijkingen zoals 'het is niet zo erg als', of met 'er zat maar één zo'n scène in'. Maar de proef op de som wat slecht is, is niet de mate, maar de uitwerking. Als iemand lang genoeg slechte gedachten heeft en de Geest zich terugtrekt, verliest hij zijn geestelijke bescherming en raakt hij onderworpen aan de macht en leiding van het kwaad. Als hij het internet of andere porno gebruikt voor wat de bisschop beschreef als 'opwindend op verzoek' (brief van 13 maart 2005), dan is hij ernstig bevuild door zonde.

In de geweldige toespraak van koning Benjamin staan de verschrikkelijke gevolgen beschreven. Als wij ons onttrekken aan de Geest van de Heer, worden wij een vijand van rechtschapenheid, hebben we een duidelijk schuldgevoel, en deinken wij 'terug [...] voor de tegenwoordigheid des Heren.' (Zie Mosiah 2:36-38). 'De barmhartigheid [kan] geen aanspraak [...] maken op die mens', besluit hij, 'daarom is het zijn uiteindelijke lot een nimmer eindigende kwelling te ondergaan' (vs. 39).

Denk eens aan het tragische voorbeeld van koning David. Hoewel hij een geestelijke reus in Israël was, stond hij zichzelf toe om naar iets te kijken wat hij niet had mogen zien. (Zie 2 Samuel 11.) Verleid door wat hij zag, overtrad hij twee van de tien geboden, te beginnen met 'Gij zult niet echtbreken' (Exodus 20:14). Zo ontviel een profeet-koning zijn verhoging. (Zie IV 132:39.)

Maar het goede nieuws is dat niemand de neerwaartse gang van het kwaad naar de kwelling hoeft te volgen. Iedereen die op die verschrikkelijke roltrap staat, heeft de sleutel om de richting om te draaien.

Hij kán ontsnappen. Door bekering kan hij rein worden.

Alma de jonge beschrijft dat als volgt:

'Ja, ik herinnerde mij al mijn zonden en ongerechtigheden, waarvoor ik met de pijnen der hel gekweld werd; (...)

'alleen al de gedachte in de tegenwoordigheid van mijn God te komen, [pijnigde] mijn ziel met onuitspreklijk afgrijzen [...].

'En zie, het geschiedde, terwijl ik aldus met kwelling werd gepijnigd, en door de herinnering aan mijn vele zonden verscheurd, dat ik mij ook herinnerde hoe ik mijn vader tot het volk had horen profeteren over de komst van een zekere Jezus Christus, een Zoon van God, om voor de zonden der wereld verzoening te doen.

'Welnu, zodra deze gedachte bij mij opkwam, riep ik in mijn hart: O Jezus, Zoon van God, wees barmhartig jegens mij, die in de gal van bitterheid verkeer en door de eeuwigdurende ketenen des doods ben omsloten.

'En nu, zie, toen ik dat dacht, kon ik mij mijn pijnen niet meer herinneren; ja, ik werd niet meer verscheurd door de gedachte aan mijn zonden.

'En o, wat een vreugde, en wat een wonderbaar licht zag ik; ja, mijn ziel werd vervuld met een vreugde die even buitengewoon was als voordien mijn pijn' (Alma 36:13–14, 17–20).

Broeders die last hebben van deze verslaving of verleiding, er is een uitweg.

Geef ten eerste toe dat het verkeerd is. Verdedig het niet en probeer uzelf niet te rechtvaardigen. Onze leiders smeken al zeker vijftientwintig jaar mannen, vrouwen en kinderen om dit kwaad te mijden.² Onze huidige kerkelijke tijdschriften staan vol waarschuwingen, informatie en aanwijzingen over dit onderwerp — alleen al dit jaar en afgelopen jaar zijn of worden er heel wat artikelen over gepubliceerd.³

Vraag ten tweede de Heer en zijn dienstknechten om hulp. Luister naar de volgende woorden van president Hinckley en houd u eraan:

'Wilt u [...] vanuit het diepst van uw ziel de Heer smeken dat Hij deze verslaving van u zal wegnemen. En ik hoop dat u de moed zult hebben om van de liefdevolle hulp van uw bisschop, en zo nodig professionele hulp in te roepen.' (*Liabona*, november 2004, p. 62.)

Doe ten derde alles wat u kunt om porno te vermijden. Als u het toch tegenkomt — en dat kan iedereen gebeuren in de huidige wereld — volg dan het voorbeeld van Jozef van Egypte. Toen de verleiding hem in haar greep had, liet hij de verleiding achter zich en 'liep naar buiten' (Genesis 39:12).

Sta uzelf niet toe om ook maar enige mate van verleiding mee te maken. Vermijd zonde en de noodzaak om de onvermijdelijke vernietiging te ondergaan die ermee gepaard gaat. Dus zet het uit! Kijk een andere kant op! Mijd het tot elke prijs. Geef uw gedachten een opbouwende wending. Gedenk uw verbonden en ga trouw naar de tempel. De wijze bisschop die ik eerder aanhaalde, rapporteerde dat 'een begiftigd priesterschapsdrager *nooit* vervalt tot pornografie in een periode van regelmatig tempelbezoek; het gebeurt als hij niet meer zo trouw naar de tempel gaat.' (Brief van 13 maart 2005.)

We moeten ook onze dierbaren beschermen. Ouders installeren

alarminstallaties om ze te waarschuwen als hun huishouden bedreigd wordt door rook of koolmonoxide. We zouden ook iets moeten installeren dat ons beschermt tegen geestelijke dreiging, bijvoorbeeld internetfilters, of het plaatsen van computers met internettoegang waar anderen kunnen zien wat er bekeken wordt. En we zouden de geestelijke kracht van ons gezin moeten ontwikkelen door liefdevolle banden te onderhouden, gezinsgebed te houden en de Schriften te bestuderen.

Ten laatste: gebruik geen porno. Gebruik uw koopkracht niet om zedenvervalding te ondersteunen. En jongevrouwen, begrijp alsjeblieft dat je, als je je onfatsoenlijk kleedt, dit probleem vergroot door zelf porno te worden voor sommige mannen die naar je kijken.

Luister alstublieft naar deze waarschuwingen. Laten we allemaal ons gedrag verbeteren en ons harder inzetten om onze dierbaren en onze omgeving te beschermen voor de aanvallen van porno die onze geestelijke instelling, ons huwelijk en onze kinderen bedreigen.

Ik getuig dat we dit moeten doen om de zegeningen te ontvangen van Hem die wij aanbidden. Ik getuig van Jezus Christus, het licht en het leven van de wereld, van Wie deze kerk is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

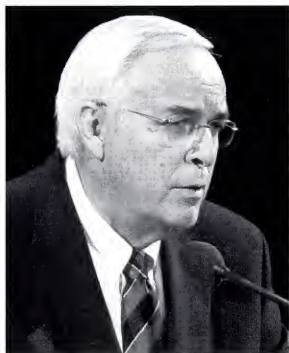
1. *Challenges for the Year Ahead* (brochure, 1974), pp. 4–5; herdrukt in "Things They're Saying," *New Era*, februari 1974, p. 18.
2. Zie bijvoorbeeld Gordon B. Hinckley, 'Een tragisch kwaad onder ons', *Liabona*, november 2004, pp. 59–62; David E. Sorensen, 'Je kunt een ratelslang niet aaien', *Liabona*, juli 2001, pp. 48–50; Thomas S. Monson, 'Pornografie — de dodelijke bacillendrager', *Liabona*, november 2002, pp. 2–5; David B. Haight, 'Persoonlijke moraliteit', *De Ster*, januari 1985, pp. 58–61.
3. Zie bijvoorbeeld Rory C. Reid, 'De weg terug: stoppen met porno', *Liabona*, februari 2005, pp. 46–51; Arienne Copé, 'Internet Café', *New Era*, maart 2005, pp. 34–37; 'The Decision', *The Friend*, maart 2004, pp. 41–42.

Versterk uw broeders

OUDERLING ROBERT J. WHETTEN

van de Zeventig

Laten we doen wat de Heiland en zijn profeten (...) ons altijd hebben voorgelaten: om dienstbaar te zijn, het geloof te versterken en diegenen geestelijk te voeden die onze liefde en zorg nodig hebben.

In antwoord op de vraag 'Meester, wat is het grote gebod in de wet?', zei Jezus: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganze wet en de profeten.'¹

Tot het oude Israël en in de loop der eeuwen hebben zijn profeten altijd deze alomvattende, eeuwige waarheid verkondigd, dat we liefde in onze ziel moeten hebben als we het eeuwige leven willen beërven: liefde

voor God, onze eeuwige Vader, en liefde voor onze medemens.

Aan het eind van zijn aardse bediening zei Jezus tegen Petrus: 'Maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken. En gij, als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broeders.'²

Petrus had een getuigenis van de Geest ontvangen over de goddelijke aard van Jezus Christus. Dat wist Petrus; hij had zijn kennis door openbaring verkregen. Maar zijn bekering, de verandering van zijn hele levenswijze en de aard van zijn persoon, werd na de Pinksterdag duidelijk, toen hij in zijn hart de verandering had ervaren die komt door de gave en het getuigenis van de Heilige Geest.

Ja, broeders en zusters, net als Petrus hebben wij een getuigenis, maar is onze bekering een voortdurend proces in ons leven? Zijn wij niet ieder afzonderlijk een werk in uitvoering in de handen van onze Schepper? Is God anderen door middel van ons tot zegen? Bidden en vragen we wie we namens de Heer tot zegen moeten zijn, wiens lasten we moeten verlichten? Hebben we anderen oprecht lief, net als onszelf?

Toen Jezus tegen de wetgeleerde zei dat hij zijn naaste moest liefhebben

als zichzelf om het eeuwige leven te kunnen beërven, zei hij tegen Jezus: 'En wie is mijn naaste?' Jezus antwoordde met de parabel van de barmhartige Samaritaan te vertellen en vroeg daarna: 'Wie van deze drie dunkt u, dat de naaste geweest is van de man, die in handen der rovers was gevallen? Hij zeide: Die hem barmhartigheid bewezen heeft.'³

Met deze gelijkenis liet Jezus weten dat eenieder van ons actief liefde en goedheid ten opzichte van alle andere kinderen van onze hemelse Vader moet hebben.

Koning Benjamin leerde de heiligen in zijn tijd: 'Ter wille van het van dag tot dag behouden van de vergeving van zonden (...) zou ik willen dat gij van uw bezit aan de armen geeft, (...) en wel door de hongerigen te voeden, (...) de zieken te bezoeken en in hun behoeften te voorzien, zowel de *geestelijke als de stoffelijke*.'⁴ Geven wij geestelijke of stoffelijke hulp aan de mensen die dat nodig hebben? Bieden wij de helpende hand en versterken we het geloof van de mensen die in de kudde komen, zoals de profeten ons hebben gevraagd?

Bekering houdt in dat we ons toewijden om voor anderen te zorgen die onze hulp nodig hebben, en dat we hen in onze gaven en zegeningen laten delen. De Heer zei niet dat we voor zijn schapen moeten zorgen als het ons uitkomt, als we het niet te druk hebben. Hij zei dat we voor zijn schapen en lammeren moeten zorgen, te helpen overleven in deze wereld, en ze dicht bij ons houden. We moeten hen in veiligheid brengen — de veiligheid van rechtschapen keuzes waardoor ze zich op het eeuwige leven kunnen voorbereiden.⁵

Door iedere onzelfzuchtige en vriendelijke daad neemt onze spiritualiteit toe. God gebruikt ons om anderen tot zegen te zijn. Onze voortdurende geestelijke groei en eeuwige vooruitgang is grotendeels

afhankelijk van onze relaties, van de manier waarop we andere mensen behandelen. Hebben we anderen oprecht lief en zijn we een zegen in hun leven? *Is de maatstaf van bekeering niet de manier waarop we andere mensen behandelen?* De persoon die in de kerk alleen bezig is met wat hemzelf aangaat, zal nooit het doel van volmaking bereiken. Hulp aan anderen is nu juist waar het in het evangelie en in de verhoging om gaat.

Tijdens onze levensreis moeten we onze medereizigers tot zegen zijn en de helpende hand toesteken, en van onszelf aan anderen geven die ons nodig hebben. De Meester zei: 'Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verliest zal om Mijntwil en om des evangelies wil, die zal het behouden.'⁶

Jakobus richtte zijn brief aan 'de twaalf stammen in de verstrooiing.'⁷ Zijn leringen zijn tot ons gericht, het volk van de Heer dat in de laatste dagen het herstelde evangelie zou aanvaardden. Hij verkondigt beginselen die een leidraad vormen voor

onze relatie met de andere leden van de kerk. Hij vindt dat het gebod dat we onze naasten moeten liefhebben als onszelf een 'koninklijke wet'⁸ is. Volgens Jakobus is een getuigenis alleen niet voldoende. Het evangelie moet een levende realiteit in ons leven worden. 'En ik zal u mijn geloof tonen uit mijn werken.'⁹ 'En weest daders des woords en niet alleen hoorders.'¹⁰ Jakobus definieert bekeerd zijn als volgt: 'Zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren.'¹¹ 'Mijn broeders, indien bij u iemand van de waarheid afdwaalt, en een ander brengt hem tot inkeer, weet dan, dat, wie een zondaar van zijn dwaalweg terugbrengt, diens ziel (...) zal behouden en tal van zonden bedekken.'¹² Wie een afgedwaalde broeder terugbrengt, redt niet alleen hem maar ook zichzelf. Onze zonden worden bedekt of kwijtgescholden omdat we ons voor het eeuwig heil van een ander hebben ingezet.

Ik ben enorm gezegend dat ik in Latijns-Amerika heb gewoond en met

eigen ogen heb gezien dat de profetieën en beloften van de profeten en de Heer in vervulling zijn gegaan.

'Ik [zal] mijn volk, o huis Israëls, na zijn langdurige verstrooiing vergaderen en mijn Zion wederom onder hen vestigen. (...)

'Ik [zal] mijn kerk onder hen vestigen, en zij zullen tot het verbond toetreden en worden gerekend onder dit, het overblijfsel van Jakob, wie ik dit land als erfdel heb gegeven.'¹³

Letterlijk honderdduizenden hebben zich vanuit ieder land in Latijns-Amerika vergaderd. Er is geprofeteerd dat deze groei zal blijven voortduren. Groei is onze grootste uitdaging, maar biedt ons ook de grootste kansen.

De apostel Paulus zei tegen de nieuwe leden in zijn tijd: 'Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods.'¹⁴

Waar de kerk een enorme groei doormaakt, lijkt het wel of te veel mensen het gevoel hebben dat ze *vreemdelingen en bijwoners* zijn en langs de kant van de weg achterblijven. Als wij willen dat de beloften in vervulling gaan, moeten we doen wat

Moroni heeft beschreven: 'En wanneer zij tot de doop waren toegelaten (...) werden zij onder het volk van de kerk van Christus gerekend; en hun naam werd opgeschreven, zodat zij bekend zouden blijven en gevoed worden (...) om hen op het rechte pad te houden.'¹⁵

Veel actieve leden zijn van mening dat de minderactieve en nieuwe leden die langs de kant van de weg achterblijven, zich anders gedragen omdat ze de leer van de kerk niet geloven. Uit studies blijkt dat die veronderstelling niet juist is. Bijna alle minderactieve leden die zijn geïnterviewd geloven dat God bestaat, dat Jezus de Christus is, dat Joseph Smith een profet was en dat de kerk waar is.

In talrijke wijken en gemeenten zijn veel goede, oprechte mensen die gewoon niet weten wat ze moeten doen om terug naar de kerk te komen. Er bevinden zich goede moeders en vaders onder hen. Ze zijn gewoon vertrokken en niemand heeft contact met ze opgenomen, waardoor ze het gevoel kregen dat het niemand iets kan schelen. Als gelovige mannen en vrouwen deze mensen bezoeken en vriendschap met hen sluiten, hen versterken, met hen bidden en hen in het evangelie onderwijzen, zullen zij en hun gezin terugkomen. 'In zoverre zij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.'¹⁶ Wie zijn mijn minste broeders? Zou de Heer de nieuwe leden van de kerk beoelzen? Of de mensen die minderactief zijn geworden en die zouden terugkeren als de helpende hand van oprechte vriendschap werd uitgestoken?

In deze grote strijd om de ziel van de mens zijn de basisregels van het zendingswerk duidelijk gedefinieerd. Leden behoren de voltijdzendingen te vergezellen als ze lesgeven, en ze behoren een belangrijke rol in het bekeringsproces van anderen te spelen. Zendingen behoren 'mijn evangelie te prediken door de Geest'¹⁷ met

woorden uit hun hart, woorden van waarheid die ze door studie en gebed hebben geleerd. De taak van onze zendingen in het voortgaand bekeringsproces van de medemens eindigt niet bij de doop. Zij dienen nieuwe leden en anderen die geestelijke voeding nodig hebben te blijven onderrichten.

In recente brieven van het Eerste Presidium worden priesterschapsleiders aan hun taak herinnerd om nieuwe kerkleden te sterken en te steunen. 'Alle leden van de wijk behoren anderen te begeleiden, (...) huisonderwijzers en huisbezoeksters kunnen een belangrijke rol spelen. (...) Nieuwe leden moeten de kans krijgen om te dienen en aan de kracht van de wijk bij te dragen.'¹⁸

Broeders en zusters, als het bekeringsproces en de innerlijke verandering zich in ons moeten voortzetten, zowel bij nieuwe als bij oude leden, dan moeten we anderen liefdevol dienen en geestelijk voeden. Dan moeten we anderen helpen de volledige zegeningen van de herstelling te ontvingen, inclusief de zegeningen van de tempel.

De profet Joseph Smith schreef in zijn tijd een brief aan de heiligen: 'Broeders, het is een plicht van iedere heilige ten opzichte van zijn broeders — om hen altijd lief te hebben en te steunen. Om voor God gerechtvaardigd te worden, moeten we elkaar liefhebben; we kunnen onze naasten liefhebben als onszelf en getrouwd blijven als we beproefd worden.'¹⁹

President Hinckley heeft gezegd: 'Ik hoop en bid dat ieder van ons (...) zich vast zal voornemen om mensen op te zoeken die hulp nodig hebben, (...) en hen met de geest van liefde terug te brengen in de omhelzing van de kerk, waar sterke handen en liefdevolle harten hen zullen verwarmen, troosten, steunen, en op het pad naar een gelukkig en productief leven leiden.'²⁰

Liefde is niet zomaar een loos woord, maar het eerste en grootste gebod, een gebod dat actie vereist —

met name 'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren'²¹ en, wanneer gij Mij liefhebt, 'weid mijn schapen'.²²

Laten we doen wat de Heiland en zijn profeten vroeger en nu ons altijd hebben voorgoedhouden: om dienstbaar te zijn, het geloof te versterken en diegenen geestelijk te voeden die onze liefde en zorg nodig hebben. U hebt de belofte van de Heer: 'En wie u ontvingen, daar zal Ik eveneens zijn, want Ik zal voor u aangezicht uit gaan (...) en mijn Geest zal in uw hart zijn (...)'.²³

Broeders en zusters, wanneer wij onze medemens in liefde de hand reiken, zullen zij en wij zijn Geest met ons hebben. De Heer heeft gezegd dat zij beiden 'elkaar [zullen] begrijpen en beiden worden opgebouwd en verblijden zich tezamen'.²⁴

Ik bid dat onze hemelse Vader u allen zal zegenen met die naastenliefde 'die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon'.²⁵ Ik getuig dat zijn Zoon, Jezus Christus, leeft en dat zijn evangelie een evangelie van Liefde is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Matteüs 22:36–40.
2. Lucas 22:32.
3. Lucas 10:29, 36–37.
4. Mosiah 4:26 (cursivering toegevoegd).
5. Zie Johannes 21:15–16.
6. Marcus 8:35.
7. Jakobus 1:1.
8. Jakobus 2:8.
9. Jakobus 2:18.
10. Jakobus 1:22.
11. Jakobus 1:27.
12. Jakobus 5:19–20.
13. 3 Nephi 21:1, 22.
14. Efeziërs 2:19.
15. Moroni 6:4.
16. Matteüs 25:40.
17. IV Mo 14.
18. Brief van het Eerste Presidium, gedateerd 22 december 2004; Zie ook de brief van het Eerste Presidium, gedateerd 11 februari 2005.
19. *History of the Church*, deel 2, p. 229.
20. 'Reik anderen de reddende hand', *De Ster*, januari 1997, p. 82.
21. Johannes 14:15.
22. Johannes 21:17.
23. IV Mo 84:88.
24. IV Mo 50:22.
25. Moroni 7:48.

Houd goede moed en blij getrouw in tegenspoed

OUERLING ADHEMAR DAMIANI

van de Zeventig

Het evangelie van Jezus Christus geeft ons de kracht en het eeuwig perspectief om alles op ons pad met goede moed tegemoet te treden.

Hoe kunnen we in deze wereld vrede vinden? Hoe kunnen we tot het einde toe volharden? Hoe kunnen we onze problemen en beproevingen overwinnen?

De Heiland Jezus Christus heeft gezegd: 'Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.'¹

Verdriet, pijn en teleurstelling maken deel uit van onze aardse

proeftijd. Alleen in Jezus Christus kunnen we vrede vinden. Hij kan ons helpen om goede moed te houden en alle problemen van het leven te overwinnen.

Wat houdt het in om goede moed te hebben? Het betekent dat we hoop hebben, niet ontmoedigd raken, ons geloof niet verliezen en vreugdevol door het leven gaan: 'De mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben.'² Het betekent dat we vol vertrouwen in het leven staan.

Het evangelie van Jezus Christus geeft ons de kracht en het eeuwig perspectief om alles op ons pad met goede moed tegemoet te treden. Maar we mogen de problemen die voor onze tijd geopenbaard zijn niet onderschatten.

Wat zijn enkele van die problemen? Hoe kunnen wij die onder ogen zien?

Enkele van die problemen zijn: gebrek aan hoop, gebrek aan liefde en gebrek aan gemoedsrust.

De profeet Moroni heeft gezegd: 'En indien gij geen hoop hebt, moet gij u wel in wanhoop bevinden; en wanhoop komt door ongerechtigheid.'³ Voor velen zijn de komende

jaren hopeloze jaren. Hoe groter de zonde, hoe groter de wanhoop.

De Heiland heeft gezegd: 'En omdat de wetsverachting toeneemt, zal de liefde van de meesten verkilnen.'⁴ Naarmate goddeloosheid toeneemt, verdwijnt de ware liefde. Daardoor zullen angst, onzekerheid en wanhoop toenemen!

Door middel van de profeet Joseph Smith heeft de Heer gezegd: 'Ik (...) wil dat alle mensen zullen weten dat de dag spoedig komt (...) waarop vrede van de aarde zal worden weggenomen en de duivel macht zal hebben over zijn eigen rijk. En ook de Here zal macht hebben over zijn heiligen en zal in hun midden regeren.'⁵ Wij leven in een tijd dat de vrede van de aarde is weggenomen.

Aan de andere kant leven we in een prachtige tijd, een tijd waarin de Heer zijn priesterschap heeft hersteld. Het ware evangelie is hersteld. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is het koninkrijk van God op aarde! Wij bereiden mee de tijd voor dat de Heer Jezus Christus persoonlijk op aarde zal komen regeren.

Waarom moeten we beproevingen doorstaan?

De Heer maakt er geen geheim van dat Hij ons geloof en onze gehoorzaamheid zal beproeven. Hij zegt: 'En wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden.'⁶

En in het boek Prediker staat: 'Alles is gelijk voor allen, eenzelfde lot treft de rechtvaardige en de goddeloze, de goede en de reine, alsook de onreine; (...) het gaat de goede evenals de zondaar (...) dat allen eenzelfde lot treft.'⁷ Het kan stormen in het leven van de man die zijn huis op de rots van het evangelie heeft gebouwd, net als in het leven van de dwaze man die zijn leven op wereldse zaken heeft gebouwd.⁸

Hoe moeten we op dergelijke beproevingen reageren?

Een jongeman wordt na het bezoek aan de zondagmorgenbijeenkoms in het ringgebouw van de ring Auckland-Harbour geassisteerd door zijn ouders.

De Heer heeft gezegd: 'Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij.⁹ Iedere dag moeten we ons kruis opnemen en voorwaarts gaan — en niet onze eeuwige reis van op een afstand bekijken.

Hoe kunnen we te weten komen of we beproefd worden dan wel of de Heer ons straft?

Beproevingen zijn kansen om te groeien. De Heer heeft gezegd: 'Mijn volk moet worden beproefd in alle dingen, opdat zij erop voorbereid zullen zijn de heerlijkheid te ontvangen die Ik voor hen heb, ja, de heerlijkheid van Zion; en wie geen kastijding wil verdragen, is mijn koninkrijk niet waardig.¹⁰

Als we beproefd worden, moeten we goed nadenken en ons afvragen: 'Wat wil de Heer dat ik in deze situatie doe?'

De Heer sprak de volgende vertroostende woorden tot de profeet

Joseph Smith: 'Weet dan, mijn zoon, dat al deze dingen u ondervinding zullen geven en voor uw bestwil zullen zijn. De Zoon des Mensen is onder dat alles afgedaald. Zijt gij groter dan Hij?'¹¹ Wij behoren iedere beproeving als een groeimogelijkheid te zien. Op een dag zullen we begrijpen *waarom*.

De Heer heeft gezegd: 'Wie Ik liefheb, kastijd Ik ook, opdat hun zonden kunnen worden vergeven, want met de kastijding bereid Ik in alle dingen een weg voor hun bevrijding uit de verzoeking.'¹² De Heer heeft eenieder van ons lief. Hij wil dat wij gelukkig zijn. Dat geluk krijgen we door ons geloof in Jezus Christus, door onze oprechte bekering, door onze gehoorzaamheid aan zijn geboden en als wij tot het einde toe volhardan.

Soms denken we misschien dat de Heer onze geboden niet hoort of verhoort. Op die momenten moeten we even stilstaan en overdenken wat we in ons leven hebben gedaan. Zo nodig

moeten we ons leven in overeenstemming brengen met het evangelie van Jezus Christus. Door middel van de profeet Joseph Smith heeft de Heer geopenbaard:

'Ik, de Heer, heb toegestaan dat de rampspoed waarmee zij zijn bezocht hen heeft getroffen, en wel ten gevolge van hun overtredingen. (...)

'Zij waren traag om te luisteren naar de stem van de Heer, hun God; daarom is de Heer, hun God, traag om te luisteren naar hun gebeden, om ze te verhoren ten dage van hun moeilijkheden.

'Ten dage van hun vrede vatten zij mijn raad lichtvaardig op; maar ten dage van hun moeilijkheden, zoeken zij noodgedwongen al tastend naar Mij.'¹³

Als we het oprechte verlangen hebben om in overeenstemming met de wil van de Heer te leven, staat Hij altijd klaar om onze lasten te verlichten.

Waarvoor worden onze goede moed en hoop vernietigd?

Jezus Christus zei tegen de twaalf apostelen waardoor onze hoop vernietigd kan worden, en zij de moed kunnen opgeven: als wij aan verleidingen toegeven, ons niet verzetten tegen tegenspoed en beproevingen, vervolgingen niet doorstaan, de 'zorg van de wereld' vrezan, eerst naar rijkdom streven, de moed opgeven in plaats van te volhardan, en valse profeten de kans geven om ons te misleiden.¹⁴

Waarvoor krijgen we moed en hoop?

De uitnodiging van de Heer aan eenieder van ons luidt: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.'¹⁵ Jezus Christus heeft de macht om ons rust te geven van onze pijn en ons leed.

De profeet Mormon heeft gezegd: 'Daarom, indien een mens geloof heeft, moet hij wel hoop hebben; want zonder geloof kan er geen hoop zijn. (...)

'En indien een mens zachtmoedig en nederig van hart is en door de

macht van de Heilige Geest belijdt dat Jezus de Christus is, moet hij wel naastenliefde hebben.¹⁶

Als wij dagelijks geloof, zachtmoedigheid, naastenliefde en nederigheid hebben, en belijden dat Jezus de Christus is, en zijn verzoening aanvaardden, zullen we gezegd worden met de kracht en de hoop om de beproevingen en de pijn van het leven onder ogen te zien en te overwinnen.

Wat zijn enkele beloften die de Heer eenieder van ons geeft?

'Weest goedsmoeds, kinderkenis; want Ik ben in uw midden, en Ik heb u niet verlaten.'¹⁷

'Weest goedsmoeds, want Ik zal u voortleiden. Van u is het koninkrijk en van u zijn de zegeningen daarvan, en van u zijn de rijkdommen der eeuwigheid.'¹⁸

En de profeet Ether heeft gezegd: 'Daarom mag hij die in God gelooft met zekerheid hopen op een betere wereld, ja, zelfs een plaats ter rechterhand Gods, welke hoop voortvloeit uit geloof en een anker vormt voor de ziel der mensen.'¹⁹

God is onze Vader. Wij zijn zijn kinderen. Hij heeft ons lief. Hij wil dat wij in dit leven en in de eeuwigheid gelukkig zijn. Wij worden door een profeet van God geleid. Jezus is de Christus. Door middel van Hem kunnen we in deze wereld vrede vinden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Johannes 16:33.
2. 2 Nephi 2:25.
3. Moroni 10:22.
4. Matteüs 24:12.
5. IV 1:35-36.
6. Abraham 3:25.
7. Prediker 9:2-3.
8. Zie Matteüs 7:24-27.
9. Lucas 9:23.
10. IV 136:31.
11. IV 122:7-8.
12. IV 95:1.
13. IV 101:2, 7-8.
14. Zie Matteüs 13:19-23.
15. Matteüs 11:28.
16. Moroni 7:42, 44.
17. IV 61:36.
18. IV 78:18.
19. Ether 12:4.

Dankbaar voor de raad van hen die op leeftijd zijn

OUDERLING STEPHEN B. OVESON

van de Zeventig

Mogen wij meer inzicht in en meer waardering voor de kracht van getuigenissen hebben, vooral als die gegeven worden door hen die op leeftijd zijn.

Geliefde broeders en zusters, nu we uitkijken naar de slotwoorden van president Gordon B. Hinckley aan het eind van deze fijne algemene conferentie, hoop ik van harte dat wij allen beseffen hoe gezegend we zijn dat we van de profeten en apostelen van de Heer de wijze gedachten en aanmoedigingen hebben gekregen die ons bij gehoorzaamheid zullen leiden op het pad dat naar onze Heiland voert. We behoren vooral dankbaar te zijn dat we in een

tijd leven dat onze kerkleiders, van wie velen al op leeftijd zijn, voortdurend openbaring en inspiratie ontvangen om het koninkrijk dagelijks te leiden.

Als jongeman heb ik op papier een krachtige aanmoediging gekregen om te bewijzen dat ik een gehoorzame zoon was, zodat ik, als ik op oudere leeftijd advies en raad nodig had, naar mijn ouders zou gaan om wijsheid, troost en leiding te ontvangen — ook toen ze op leeftijd waren gekomen. Mijn vader is ruim twintig jaar geleden overleden. Hij was een grote en voorbeeldige bron van wijsheid in mijn leven, en afgelopen maandag hebben we mijn moeder naast haar eeuwige metgezel begraven. Ze is 101 geworden. In haar honderdste levensjaar bevestigde ze haar levenslange getuigenis met de woorden: 'Het evangelie is een levenswijze; het maakt deel uit van het plan om verbetering te vermijden. Ik geloof meer dan ooit dat dit leven goed is, maar dat het komende leven beter is.' ('Growing Old Graciously: Lessons from a Centenarian', *The Religious Educator* 5, nr. 1, 2004, p. 11.)

Mijn moeder zei vaak dat ze iedere dag voor mij en ons gezin bad. Toen ze dichter bij de sluier kwam, werden haar gebeden erg vurig en zinvol. Mijn beide ouders, en mijn dierbare schoonouders, hebben tot het einde toe volhard of volharden tot het einde op rechtschappen paden, waardoor ze voor hun nakomelingen een erfgoed van trouwe toewijding nalaten.

In *De Ster* van januari 1990 staan de volgende woorden van president Ezra Taft Benson: 'De Heer kent en houdt van de ouderen onder zijn volk. Dat is altijd zo geweest, en veel van de zwaarste taken heeft Hij op hun schouders gelegd. In verschillende bedelingen heeft Hij zijn volk geleid door profeten die al op gevorderde leeftijd waren. Hij heeft hun wijsheid en levenservaring nodig, de geïnspireerde leiding van hen die door de jaren heen hun trouw aan zijn evangelie hebben bewezen.' ('Tot de ouderen in de kerk', p. 3.)

Door deze woorden ben ik gaan nadenken over de grote toespraken, zegeningen, getuigenissen en aanmoedelingen van profeten en apostelen door de eeuwen heen, vooral als ze oud en hoogbejaard waren of zich voorbereidden om in het stof neder te dalen. Sommige van de afscheidswaarden zijn de opmerkelijkste en meest geciteerde teksten. In Mozes 6:57 zegt Henoeh bijvoorbeeld onmiskenbaar: 'Welnu, leer dit uw kinderen: dat alle mensen overal zich moeten bekeren, anders kunnen zij geenszins het koninkrijk Gods beërven, want niets wat onrein is, kan (...) in zijn tegenwoordigheid wonen.' Deze fundamentele beginselen van het evangelie werden vanaf de tijd van Adam en Eva keer op keer van generatie op generatie doorgegeven, zoals in de Schriften staat vermeld.

Jozef die naar Egypte was gevoerd, gaf het volk van Israël de volgende raad: 'Ik ga sterven; God zal zeker naar u omzien en u uit dit land voeren naar het land, dat Hij Abraham,

Isaak en Jakob onder ede beloofd had' (Genesis 50:24).

Generaties later, toen de profetie van Jozef vervuld zou worden, sprak Mozes een zegen over alle stammen van Israël uit en droeg hij de leiding over aan Jozua, die het volk terug naar het beloofde land leidde. Toen zijn leven ten einde liep, sprak Jozua de onsterfelijke woorden: 'Kiest dan heden, wie gij dienen zult. (...) Maar ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen' (Jozua 24:15).

Latere profeten, zoals Jeremia, Jesaja en Maleachi, lieten ook onuitwisbare getuigenissen achter en profeteerden over de komst van de Messias en zijn eeuwige verzoening.

We vinden een soortgelijk patroon in het Boek van Mormon, met de nadruk op de laatste toespraken van Nephi, Jakob en koning Benjamin, die met zijn toespraak een innerlijke verandering in het hele land tot stand bracht; en niet te vergeten de

meesterlijke woorden van Abinadi, die moedig sprak terwijl hij maar al te goed wist dat zijn dagen geteld waren: 'Leert hun dat de verlossing door Christus de Heer komt, die de eeuwige Vader zelf is' (Mosiah 16:15). En de lijst gaat verder met Alma en zijn zoon Alma, en Helaman, de zoon van Helaman, die zijn zoons waardevol advies gaf: 'En nu, mijn zonen, bedenkt, bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen (...) die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen' (Helaman 5:12).

Deze en andere profeten uit het Boek van Mormon, waaronder Mormon zelf, schreven voor onze tijd. Zij wisten dat wij hun kennis en wijsheid in deze gevaarlijke tijden nodig hadden. Het Boek van Mormon zelf eindigt met de weergalozе opdracht van Moroni, de zoon van Mormon:

'Ja, komt tot Christus en wordt vervolmaakt in Hem en onthoudt u van alle goddeloosheid; en indien gij u van alle goddeloosheid onthoudt en God liefhebt met al uw macht, verstand en kracht, dan is zijn genade u genoeg' (Moroni 10:32).

Er staan soortgelijke 'laatste getuigenissen' in het Nieuwe Testament, zoals de belangrijke woorden van Paulus: 'Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik het geloof behouden' (2 Timoteüs 4:7). Daarmee verklaarde hij dat hij tot het einde toe had volhard.

We krijgen veel inzicht in de groei van de grote senior apostel Petrus: 'Omgordt u (...) met nederigheid, want God wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade. Vernedert u dan onder de machtige hand Gods, opdat Hij u verhoogte te zijner tijd' (1 Petrus 5:5-6).

En de grootste persoon aller tijden is de herren Jezus zelf, die zijn apostelen en volgelingen als volgt instrueerde: 'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld' (Mattëus 28:19-20).

Wat een overvloed aan overtuiging en kennis vinden we in deze teksten. Kunnen we er inspirerende rode draaden in vinden? Ik denk dat we die gemakkelijk kunnen herkennen:

- Dat Christus, de Zoon van God, leeft en onze Heiland en Verlosser is.
- Dat we Hem moeten volgen en onze liefde voor Hem moeten laten blijken door Hem indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden.
- Dat we door zijn verzoening in staat zijn om ons te bekeren en van zonden gereinigd te worden.

- Dat wij zijn verbondsvolk zijn en altijd de verbonden moeten naleven die we hebben gesloten.
- Dat we zijn evangelie over de hele wereld moeten verspreiden.
- Dat we geloof moeten hebben, ons moeten bekeren, ons moeten laten dopen, en tot het einde toe moeten volharderen.

In onze bedeling herhalen de hedendaagse profeten van de herstelling deze beginselen keer op keer. In de leringen van John Taylor staat dat 'Hij als de Zoon des Mensen alles doorstond wat een mens van vlees en bloed zou kunnen doorstaan. Als de Zoon van God overwon Hij alles en steeg Hij voor eeuwig op naar de rechterhand van God.' (*Leringen van kerkpresidenten: John Taylor* [2001], p. 44).

En van mijn lievelingsuitspraken is van president Spencer W. Kimball:

'Aan het getuigenis van deze grote mannen en apostelen vanouds — onze broeders die dezelfde Meester dienden — voeg ik mijn eigen getuigenis toe. Ik weet dat Jezus Christus de Zoon van de levende God is, en dat Hij voor de zonden van de wereld werd gekruisigd.

'Hij is mijn Vriend, mijn Heiland, mijn Heer, mijn God.

'Met heel mijn hart bid ik dat de heiligen een eeuwig erfgoed bij Hem in het celestiale koninkrijk zullen ontvangen.' (*An Eternal Hope in Christ*, *Ensign*, november 1978, p. 73.)

Onze hedendaagse profeet, president Gordon B. Hinckley, blijft ons met zijn krachtige overtuiging leiden, zoals hij onlangs tijdens een ringconferentie zei: 'Ik heb een waarlijk, brandend en levenskrachtig getuigenis van de waarheid van dit werk. Ik weet dat God, onze eeuwige Vader, leeft en dat Jezus de Christus is, mijn Heiland en Verlosser. Hij staat aan het hoofd van deze kerk. Ik wil alleen maar zijn werk bevorderen zoals Hij dat wil.' (*Inspirerende gedachten*, *Liabona*, oktober 2003, p. 5).

Als samenvatting van de getuigenissen van alle oude en hedendaagse apostelen en profeten hebben we de onsterfelijke woorden van de profeet Joseph Smith:

'En nu, na de vele getuigenissen die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het laatste van alle, dat wij van Hem geven: dat Hij leeft!

'Want wij zagen Hem, ja, ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem getuigen dat Hij de Eniggeborene des Vaders is' (1V 76:22-23).

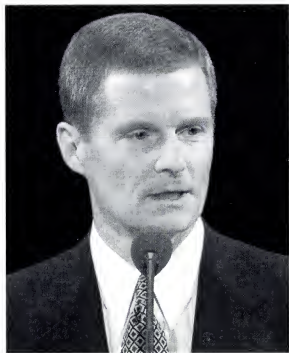
Ik wil nederig de waarheid van de voornoemde getuigenissen bevestigen en mijn eigen getuigenis daar aan toevoegen. Ik weet dat onze hemelse Vader letterlijk de Vader van onze geest is en dat Jezus Christus onze Heiland, Verlosser en Heer is; en dat Hij onze Vriend is als we zijn geboden onderhouden. (Zie Johannes 15:14.) Mogen wij, als we de Schriften bestuderen, meer inzicht in en meer waardering voor de kracht van getuigenissen hebben, vooral als die gegeven worden door hen die veel wijsheid hebben en op leeftijd zijn. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De tedere barmhartigheden des Heren

OUDERLING DAVID A. BEDNAR

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik getuig dat de tedere barmhartigheden des Heren voor iedereen beschikbaar zijn, en dat de Verlosser van Israël die gaven maar al te graag aan ons wil verlenen.

Zes maanden geleden stond ik als jongste lid van het Quorum der Twaalf Apostelen voor het eerst op dit podium. Zowel toen als nu voel ik het gewicht van die roeping op mijn schouders drukken, de verantwoordelijkheid om duidelijk onderricht te geven en met gezag te getuigen. Ik bid dat de Heilige Geest mij bijstaat nu ik tot u spreek.

Vanmiddag wil ik een geestelijke indruk beschrijven die ik tijdens de zondagochtendbijeenkomst van de

afgelopen algemene oktoberconferentie had, enkele momenten voordat ik zou spreken. Ouderling Dieter F. Uchtdorf had niet gesproken en een krachtig getuigenis van de Heiland gegeven. We stonden allemaal op om de tussenlofzang te zingen die president Gordon B. Hinckley had aangekondigd. De tussenlofzang was die ochtend 'Verlosser van Israël'. (Lofzang 6.)

De muziek voor de verschillende bijeenkomsten was al weken van tevoren bepaald — kennelijk lang voordat ik mijn roeping ontving. Maar als ik een tussenlofzang voor die bijeenkomst had mogen uitzoeken — een lofzang die voor mij en de aanwezigen zowel opbouwend als geestelijk kalmerend zou zijn voordat ik mijn eerste toespraak in het Conferentiecentrum zou houden — dan had ik mijn lievelingslofzang 'Verlosser van Israël' uitgezocht. Mijn ogen vulden zich met tranen toen ik samen met u opstond om die inspirerende lofzang van de herstelling te zingen.

Tegen het eind van de lofzang kwam de volgende tekst uit het Boek van Mormon in mijn gedachten:

'Maar zie, ik, Nephi, zal u tonen dat de tedere barmhartigheden des Heren zich uitstrekken over allen die Hij wegens hun geloof heeft uitverkoren om hen machtig te maken, zelfs tot de macht ter bevrijding toe' (1 Nephi 1:20).

Mijn gedachten gingen onmiddellijk naar die zinsnede van Nephi uit, 'de tedere barmhartigheden des Heren', en ik wist dat ik op dat moment zo'n tedere barmhartigheid ervoer. Een liefdevolle Heiland stuurde me een zeer persoonlijke en gepaste boodschap van troost en zekerheid door een lofzang die al weken eerder was uitgezocht. Sommigen zullen dat als een aardige toevalligheid beschouwen, maar ik getuig dat de tedere barmhartigheden des Heren echt zijn, en dat zij niet willekeurig of slechts bij toeval plaatsvinden. Vaak is de timing van de tedere barmhartigheden een hulpmiddel om ze zowel te onderscheiden als te erkennen.

Wat zijn de tedere barmhartigheden des Heren?

Sinds vorig jaar oktober heb ik herhaaldelijk over de woorden 'de tedere barmhartigheden des Heren' nagedacht. Door studie, waarneming, overweging en gebed ben ik volgens mij beter gaan begrijpen dat de tedere barmhartigheden des Heren de persoonlijke en geïndividualiseerde zegeningen, kracht, bescherming, zekerheid, leiding, tedere zorg, troost, steun en gaven van de Geest zijn die we van en door de Heer Jezus Christus ontvangen. De Heer past inderdaad 'zijn barmhartigheden (...) aan de omstandigheden der mensenkinderen' aan (1V 46:15).

Bedenk hoe de Heiland tegen zijn apostelen zei dat Hij hen niet troosteloos zou achterlaten. Niet alleen zou Hij in de vorm van de Heilige Geest 'een andere Trooster geven' (Johannes 14:16), maar de Heiland zei dat Hij bij hen zou komen (Johannes 14:18). Ik wil graag aanvoeren dat de Heiland

onder meer door middel van zijn overvloedige en tedere barmhartigheden bij eenieder van ons komt. Als u en ik bijvoorbeeld problemen en beprovingen hebben, kunnen de gave van geloof en een gepast vertrouwen dat onze eigen vermogens te boven gaat, twee voorbeelden van de tedere barmhartigheden des Heren zijn. Ook bekering, vergeving van zonden, en gemoedsrust zijn voorbeelden van de tedere barmhartigheden des Heren. En de volharding en vastberadenheid waardoor wij in staat worden gesteld om opgewekt lichamelijke beperkingen en geestelijke problemen te doorstaan, zijn ook voorbeelden van de tedere barmhartigheden des Heren.

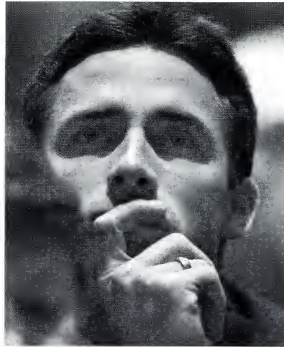
Tijdens een recente ringconferentie waren de tedere barmhartigheden des Heren duidelijk waar te nemen in het ontroerende getuigenis van een jonge vrouw en moeder met vier kinderen van wie de man in december 2003 in Irak was gesneeuwd. Deze dappere zuster vertelde dat ze na het bericht van haar mans dood zijn kerstkaart en boodschap ontving. Te midden van de plotselinge realiteit van een dramatisch veranderend leven, kreeg deze goede zuster op het juiste moment een tedere herinnering dat gezinnen inderdaad eeuwig kunnen zijn. Met haar toestemming citeer ik uit die kerstkaart:

'Aan het beste gezin ter wereld! Ik hoop dat jullie samen een gezellige tijd zullen hebben en aan de ware betekenis van Kerstmis zullen denken. De Heer heeft het voor ons mogelijk gemaakt om eeuwig samen te zijn. Dus ook nu we niet samen zijn, horen we als gezin bij elkaar.

'Ik bid dat God jullie zal zegenen en beschermen, en dat deze kerst een gave van liefde van ons aan Hem daarboven zal zijn!!!

'Veel liefs van papa en je liefhebende echtgenoot!'

Het is duidelijk dat de echtgenoot in zijn kerstkaart de tijdelijke scheiding door zijn militaire opdracht

bedoelde. Maar deze zuster ontving een noodzakelijke geestelijke geruststelling en een getuigenis, als de stem van een overleden partner en vader die roept uit het stof. Zoals ik al eerder zei, de tedere barmhartigheden des Heren vinden niet willekeurig of toevallig plaats. Door getrouwheid, gehoorzaamheid en nederigheid krijgen we tedere barmhartigheden in ons leven, en het is vaak de timing van de Heer waardoor wij deze belangrijke zegeningen herkennen en waarderen.

Enige tijd geleden sprak ik met een priesterschapsleider die het gevoel kreeg dat hij de namen van alle jongeren in zijn ring in de leeftijd van 13 tot 21 uit het hoofd moest leren. Met foto's van de jongemannen en jongevrouwen maakte hij systeemkaartjes die hij tijdens zijn zakenreizen en op andere momenten bestudeerde. De priesterschapsleider leerde al snel alle namen van de jongeren.

Hij droomde een keer over een jongeman die hij alleen van zijn foto herkende. In de droom zag hij de jongeman in een wit overhemd met een naamplaatje van een zendeling. Samen met een collega was hij een gezin aan het onderwijzen. De jongeman had een boek-van-mormon in zijn hand, en het leek wel of hij van de waarheid van het boek getuigde. Toen werd de priesterschapsleider wakker.

Tijdens een priesterschapsbijeenkomst benaderde de leider de jongeman die hij in zijn droom had gezien.

Hij vroeg of hij even met hem mocht praten. Na een korte introductie noemde de leider de jongeman bij naam en zei: 'Ik ben geen dromer. Ik heb nog nooit een droom over een lid van de ring gehad, behalve over jou. Ik zal je vertellen wat ik gedroomd heb en dan moet je mij helpen begrijpen wat de betekenis ervan is.'

De priesterschapsleider vertelde zijn droom en vroeg de jongeman wat de betekenis zou kunnen zijn. De jongeman snakte naar adem en antwoordde eenvoudig: 'Het betekent dat God weet wie ik ben.' De rest van het gesprek tussen deze jongeman en zijn priesterschapsleider was van grote betekenis. Zij spraken af om de komende maanden geregeld met elkaar te praten.

Die jongeman ontving door middel van een geïnspireerde priesterschapsleider de tedere barmhartigheden des Heren. Ik herhaal nogmaals dat de tedere barmhartigheden des Heren niet willekeurig of toevallig plaatsvinden. Door getrouwheid en gehoorzaamheid worden we in staat gesteld om deze belangrijke zegeningen te ontvangen. En door de timing van de Heer kunnen we ze meestal herkennen.

We mogen de macht van de tedere barmhartigheden des Heren niet onderschatten of over het hoofd zien. Door de eenvoud, heerlijkheid en bestendigheid van de tedere barmhartigheden des Heren kunnen wij versterkt en beschermd worden in de moeilijke tijden waarin we leven en nog moeten leven. Als woorden niet de troost kunnen bieden die we nodig hebben of de vreugde kunnen uiten die wij voelen, als het gewoon zinloos is om te proberen iets uit te leggen wat niet uit te leggen valt, als we door logica en redelijkheid niet voldoende begrip over de onrechtvaardigheid en oneerlijkheid van het leven kunnen krijgen, als we door ervaring en evaluatie niet het verwachte resultaat bereiken, en als het

erop lijkt dat we helemaal alleen zijn, dan worden we gezegend door de tedere barmhartigheden des Heren en worden we machtig gemaakt, zelfs tot de macht der bevrijding toe. (Zie 1 Nephi 1:20.)

Wie zijn door de Heer uitverkoren om zijn tedere barmhartigheden te ontvangen?

Het woord *uitverkoren* in 1 Nephi 1:20 is essentieel om het denkbeeld van de tedere barmhartigheden des Heren te begrijpen. In het woordenboek staat dat *uitverkoren* betekent dat iemand verkozen is uit, boven anderen. Het kan ook gebruikt worden om te verwijzen naar Gods uitverkoren volk. (*Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse taal*, 13de uitgave, 'uitverkoren'.)

Sommige mensen die deze boodschap horen of lezen, kunnen de tedere barmhartigheden des Heren ten onrechte onderwaarderen of verwerpen, in de veronderstelling dat 'ik zeker niet iemand ben die ooit uitverkoren is of zal worden'. We kunnen ten onrecht denken dat dergelijke zegeningen en gaven voorbehouden zijn aan andere mensen die rechtschapener lijken of opvallender taken in de kerk hebben. Ik getuig dat de tedere barmhartigheden des Heren voor iedereen beschikbaar zijn, en dat de Verlosser van Israël die gaven maar al te graag aan ons wil verlenen.

Te zijn of te worden uitverkoren is geen exclusief recht dat wij kunnen ontvangen. Maar u en ik bepalen zelf of we al dan niet uitverkoren zijn. Zie hoe het woord *gekozen* in deze teksten in de Leer en Verbonden gebruikt wordt:

'Zie, er worden velen geroepen, maar weinigen worden *gekozen*. En waarom worden zij niet *gekozen*?

'Omdat hun hart *zozeer* op de dingen van deze wereld is gezet en naar de eer van mensen streeft' (Leer en Verbonden 121:34-35; cursivering toegevoegd).

Ik ben van mening dat de betekenis van deze teksten vrij duidelijk is. God heeft geen lijst met gunstelingen. En wij hoeven dan ook niet te hopen dat we ooit op zo'n lijst komen te staan. Hij beperkt het aantal 'uitverkoren' niet. Maar *ons* hart, *onze* verlangens en *onze* gehoorzaamheid bepalen uiteindelijk of we al dan niet bij de uitverkorenen van God horen.

Enoch kreeg instructies van de Heer over dit onderwerp. Let op het woord *kieszen* in deze verzen. 'Zie dezen uw broeders; zij zijn het maaksel van mijn eigen handen, en Ik heb hun kennis aan hen gegeven ten dage dat Ik hen schiep; en in de hof van Eden heb Ik de mens zijn keuzevrijheid gegeven;

'en tot uw broeders heb Ik gezegd, en hun ook het gebod gegeven, dat zij elkander moeten liefhebben en dat zij voor Mij, hun Vader, moeten *kieszen*' (Mozes 7:32-33; cursivering toegevoegd).

Zoals we in deze teksten kunnen lezen, zijn de fundamentele doelen van de keuzevrijheid dat wij elkaar liefhebben en voor God kiezen. Aldus worden we Gods uitverkorenen en

ontvangen we zijn tedere barmhartigheden naarmate wij onze keuzevrijheid gebruiken om voor God te kiezen.

Een van de bekendste en veelvuldig geciteerde teksten is in Mozes 1:39 te vinden. In dit vers wordt het werk van onze eeuwige Vader duidelijk en beknopt weergegeven: 'Want zie, dit is *mijn werk* en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (cursivering toegevoegd).

Een soortgelijke tekst in de Leer en Verbonden beschrijft even duidelijk en beknopt ons voornaamste werk als zoons en dochters van onze eeuwige Vader. Het is interessant dat dit vers niet zo bekend is en niet zo vaak wordt geciteerd. 'Zie, dit is *uw werk*: mijn geboden te onderhouden, ja, met geheel uw macht, verstand en kracht' (1V 11:20; cursivering toegevoegd).

Aldus is het werk van onze Vader om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van zijn kinderen tot stand te brengen. En het is ons werk om met geheel onze macht, verstand en kracht zijn geboden te onderhouden.

Daardoor worden we gekozen en erkennen en ontvangen we door de Heilige Geest de tedere barmhartigheden des Heren.

De conferentie waar we tijdens dit weekend aan deelnemen, is nog een voorbeeld van de tedere barmhartigheden des Heren. We zijn gezegend om geïnspireerde raad van de leiders van de kerk van de Heiland te ontvangen — gepaste raad voor onze tijd, onze omstandigheden en onze problemen. Wij zijn geïnstrueerd, verheven, opgebouwd, tot bekering geroepen en versterkt. De geest van deze conferentie heeft ons geloof versterkt en ons verlangen aangewakkerd om ons te bekeren, gehoorzaam te zijn, ons te verbeteren en te dienen. Ik voel mij net als u klaar om gevolg te geven aan de vermaningen, raad en persoonlijke inspiratie die we tijdens deze conferentie hebben ontvangen. En over enkele minuten zullen we gezegend worden met een van de tedere barmhartigheden des Heren als we naar de slotwoorden en het getuigenis van president Gordon B. Hinckley luisteren. Waarlijk, 'de Here is voor allen goed, en zijn barmhartigheid is over al zijn werken' (Psalmen 145:9).

Ik ben dankbaar dat het evangelie van Jezus Christus door de profet Joseph Smith is hersteld en dat we kennis van de tedere barmhartigheden des Heren hebben. Door onze verlangens, getrouwheid en gehoorzaamheid kunnen we zijn barmhartigheden herkennen. Als een van zijn dienstknechten, geef ik u mijn getuigenis dat Jezus de Christus is, onze Verlosser en onze Redder. Ik weet dat Hij leeft en dat wij zijn tedere barmhartigheden kunnen ontvangen. Eenieder van ons kan de tedere barmhartigheden des Heren duidelijk zien en horen die ons in deze laatste dagen sterken en helpen. Moge ons hart altijd vervuld zijn met dankbaarheid voor zijn overvloedige en tedere barmhartigheden. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Slotwoord

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

De Heer zegent ons als volk beslist, en wij moeten zijn behoeftige kinderen helpen, waar zij zich ook mogen bevinden.

Geliefde broeders en zusters, we hebben een fijne conferentie achter de rug. De Geest des Heren was bij ons. We hebben veel waarheden geleerd. Ons getuigenis is gesterkt en ons geloof gestimuleerd.

Door het wonder — en een wonder is het — van de moderne techniek zijn de bijeenkomsten van deze conferentie over de hele wereld uitgezonden. 95 procent van alle kerkleden over de hele wereld hadden de kans om met ons aan de bijeenkomsten deel te nemen.

Het was een tijd om ons geloof te hernieuwen in de grote eeuwige waarheden die we door middel van de profeet Joseph hebben gekregen. Wat zijn wij gezegend. Wat een geluk dat wij van deze alles overtreffende waarheden afweten.

Maar, zoals ik eerder heb gezegd,

ons lidmaatschap in deze kerk, en het in aanmerking komen voor alle zegeningen die daaruit voortvloeien, mag nooit reden zijn voor eigendunk, arrogantie, denigreren van, of neerlijken op, andere mensen. Alle mensen zijn onze naasten. Toen de Heer werd gevraagd wat het grootste gebod uit de wet was, zei Hij: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart, en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand [en] gij zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Matteüs 22:37, 39).

Wat onze huidskleur, de vorm van onze ogen, of onze moedertaal ook is, wij zijn allen zoons en dochters van God, en we moeten elkaar in liefde en zorg de hand reiken.

Waar we ook wonen, we kunnen vriendelijke burens zijn. Onze kinderen kunnen spelen met de kinderen van hen die niet bij onze kerk horen, en toch standvastig blijven als ze goed onderricht worden. Ze kunnen zelfs zendingswerk doen onder hun leeftijdgenoten.

Wij prijzen onze geweldige jongeren die, een uitzondering daargelaten, het kwaad van de wereld weerstaan, die dat kwaad terzijde schuiven en een leven leiden dat de Heer behaagt. Wij bidden voortdurend dat hun ouders ook in alle opzichten zo goed leven.

Wij herhalen wat we eerder hebben gezegd: maak er een gewoonte van om naar het huis des Heren te gaan. Er is geen betere manier om

te zorgen dat u goed leeft dan naar de tempel te gaan. Daarmee verdringt u het kwaad van de pornografie, verslavende middelen en geestelijk verval. En sterk u uw huwelijk en uw gezin.

Als kerkliden hebben wij ons met anderen ingezet om verdriet en het lijden van hen die in nood verkeren te verlichten. Onze humanitaire hulp is letterlijk duizenden mensen tot zegen geweest die niet tot ons geloof behoren. Na de afschuwelijke tsunami-ramp, en andere rampen die met strijd, ziekte en honger gepaard gaan, hebben we een groot en wonderbaar werk gedaan door anderen terzijde te staan zonder ons druk te maken over de vraag wie de eer kreeg.

In februari van dit jaar gaf de president van het Amerikaanse Rode Kruis de kerk de 'Circle of Humanity'-onderscheiding, hun hoogste onderscheiding voor humanitaire hulp. We

kregen die als blijk van waardering voor de inspanningen die de kerk zich getroost heeft om duizenden kinderen in te enten tegen de mazelen.

Rotary International gaf de kerk onlangs een blijk van waardering voor de bijdrage die wordt gebruikt om in derdewereldlanden waar nog polio voorkomt die ziekte uit te bannen.

Tallose levens zijn gespaard en veel pijn en ellende in hun leven is voorkomen.

Voor zover de geldmiddelen strekken die wij door de gulheid van onze leden krijgen, reiken wij mensen in nood de helpende hand.

De Heer zegent ons als volk beslist, en wij moeten zijn behoeftige kinderen helpen, waar zij zich ook mogen bevinden.

Nu wij naar huis terugkeren, smee ik de zegeningen des hemels over u af. Wees de geboden van de

Heer getrouw, dan zal Hij de vensters van de hemel opendoen en zegeningen op u uitstorten. Ik laat u mijn gebed en mijn liefde. Ik laat u mijn getuigenis dat God onze eeuwige Vader leeft, dat Hij een persoonlijk God is, dat Hij echt onze Vader is, dat Hij naar ons luistert en onze gebeden verhoort. Ik geef u mijn getuigenis dat Jezus de Christus is, de Verlosser van de wereld, de enige naam onder de hemel gegeven waardoor wij gered kunnen worden, en ik laat u mijn getuigenis dat God en de Heer Jezus in persoon heeft gesproken met de jonge Joseph en de sluier heeft weggeschoven om deze grote en laatste bedeling in te luiden.

God zegene u, mijn geliefde broeders en zusters. Vrede zij met u, nu en altijd, dat is mijn nederig gebed in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Blijde tijdingen uit Cumorah

SUSAN W. TANNER

Algemeen jongevrouwenpresidente

Net als Moroni kunnen jij en ik niet alleen overleven, we kunnen in deze zware tijden voor waarheid blijven staan.

Toen ik het kleine, eenvoudige, gerestaureerde houten huis van Joseph Smith bezocht, wist ik dat ik op een heilige plaats was. Ik was op de plek waar de engel Moroni aan Joseph Smith verscheen om dit grote en wonderbare werk van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus in te luiden. Toen ik nadacht over de ineengestremgelde levens van deze twee grote profeten — Moroni, de laatste profeet in zijn tijd, en Joseph Smith, de eerste profeet in onze bedeling — zag ik veel overeenkomsten. Ik wil graag enkele overeenkomsten bespreken terwijl ik mijn getuigenis van dit grote en wonderbare werk geef.

Toen Joseph Moroni voor het eerst ontmoette, was hij pas 17 jaar oud, net zo oud als veel van onze jongevrouwen. We weten waar en wanneer die ontmoeting plaatsvond. Het was op de avond van 21 september 1823, in een slaapkamer, terwijl vijf van zijn broers sliepen. Joseph bad om te weten wat zijn 'status en positie was voor [Gods] aanzicht' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:29). Joseph voelde zich incapabel en onwaardig voor God. Hij zei dat hij nooit 'grote of verderfelijke zonden' had begaan, maar dat hij zich schuldig had gemaakt aan 'lichtzinnigheid' en soms 'met joviaal gezelschap' omging (Geschiedenis van Joseph Smith 1:28). Daarom bad hij om geruststelling. Net als velen van jullie kan ik me de gevoelens van de jonge Joseph voorstellen. Hoe vaak zijn wij niet met onbestemde gevoelens op onze knieën gegaan om door God gerustgesteld te worden?

In antwoord op Josephs berouwvolle en gelovige gebed verscheen de hemelse boodschapper Moroni aan hem. Joseph heeft verklaard: 'Hij noemde mij bij de naam en zei (...) dat God een werk voor mij te doen had' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:33). Joseph verwonderde zich ten zeerste over hetgeen hem 'was verteld door deze buitengewone boodschapper' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:44).

Ook wij kunnen in antwoord op onze gebeden geestelijk gerustgesteld worden. We kunnen de bevestiging ontvangen dat onze Vader in de hemel ons bij naam kent en dat wij een aardse zending voor Hem kunnen vervullen.

De engel Moroni verscheen die avond nog twee keer aan Joseph, en de volgende dag opnieuw in het veld en op de heuvel. En de volgende vier jaar ieder jaar op de heuvel Cumorah. Die eerste dag herhaalde Moroni steeds weer dezelfde boodschap. Kunnen jullie dat vergelijken met iets uit jullie ervaring? Mijn kinderen plagen me soms omdat ik steeds weer dezelfde dingen herhaal. Wees niet te onaardig tegen je ouders en leiders als ze zichzelf herhalen. De Heer liet Moroni alles aan de jonge profeet herhalen. Door herhaling dringen de evangeliebeginselen in ons verstand en ons hart door.

Door die geregelde bezoeken van de engel ontwikkelde er zich een goede band tussen de eertijdse profeet die de platen verzegele en de hedendaagse profeet die uitverkoren was om ze opnieuw aan het licht te brengen. Ik ben van mening dat we in ons hart liefde voor de eertijdse en hedendaagse profeten moeten ontwikkelen. Hoe juist dat er op bijna alle hedendaagse tempels een beeld van de engel Moroni staat. Ze herinneren ons eraan dat Moroni die 'engel van de Heer is' die het 'lange zwijgen brak' (lofzang 13). En het koor zingt vanavond over hem.

Joseph Smith leerde zoveel van Moroni. En veel van wat hij geleerd had vertelde hij in dat veilige, heilige houten huis waar Moroni was verschenen, aan de rest van het gezin. Zijn moeder heeft gezegd:

'Joseph kreeg van tijd tot tijd aanwijzingen, en elke avond riepen we de kinderen bij elkaar en namen de tijd om die zaken te bespreken. (...) Ik veronderstel dat ons gezin een aanblik bood die op aarde nog nooit

vertoond was, gezeten in een kring, (...) met de grootste aandacht voor het godsdienstige onderwijs van een jongen van achttien.' (*The Revised and Embanced History of Joseph Smith by His Mother*, onder redactie van Scot Facer Proctor en Maurine Jensen Proctor, p. 111.)

Deze dagelijkse gezinsavonden zorgden er volgens zeggen van Lucy Mack Smith voor dat er bij hen thuis harmonie, geluk en rust was. Wat een voorbeeld is de jonge Joseph, zoals hij het gezin sterkte! Hij hield zijn getuigenis en geestelijke ervaringen niet voor zichzelf, maar sprak erover met zijn ouders en de andere kinderen. Dat kunnen wij thuis ook doen.

De familie Smith moest een eenheid vormen omdat Joseph en de anderen aanhoudend vervolgd werden. Misschien dat de profeet Joseph uit de leringen en het voorbeeld van Moroni leerde hoe hij een getuige in een goddeloze wereld moest zijn. Moroni leefde in de soort wereld die, naar wat hij voorspelde, ook in moderne tijden zou bestaan — 'ten dage dat er (...) moord en roof en leugen en bedrog en hoererij en allerlei gruwelen zijn' (Mormon 8:31).

Moroni wist ook uit ervaring wat eenzaamheid en ontmoediging waren. Na een grote en ontzagwekkende strijd tussen de Nephieten en de Lamanieten, toen zijn hele volk was uitgeroeid, klaagde hij: 'Ik ben alleen. Mijn vader is in de strijd gedood, evenals al mijn verwanten, en ik heb geen vrienden en kan nergens heen; en hoe lang de Heer zal toestaan dat ik leef, weet ik niet' (Mormon 8:5). Kunnen jullie je de eenzaamheid en ontmoediging van Moroni voorstellen?

Ik beseft dat velen van ons soms het gevoel hebben dat we geen vrienden hebben en alleen in een goddeloze wereld zijn. Sommigen van ons hebben het gevoel dat we 'nergens heen' kunnen als we beproefd worden. Maar net als Moroni kunnen jij

en ik niet alleen overleven, je kunt in deze zware tijden overwinnen en voor waarheid blijven staan. Wat deed hij toen hij voor een eenzame en vijandelijke wereld kwam te staan? Gehoorzaamde aan de instructies van zijn vader voltooide hij de kroniek op de gouden platen. Hij raakte vertrouwd met de geschriften van de profeten. Maar bovenal wist hij zijn ontmoediging van zich af te gooien door te vertrouwen op de beloften van de Heer. Hij hield zich vast aan de verbonden die God met het huis van Israël had gesloten om het voor eeuwig te zegenen.

Moroni oefende geloof in de beloofde zegeningen aan toekomstige generaties. Ouderling Jeffrey R.

Holland heeft uitgelegd dat deze profeten uit het verleden, onder wie Moroni, verwachtingsvolle vreugde hadden omdat ze onze tijd in een visioen hadden gezien. Ze zagen sterke, jonge mensen zoals jullie die hun verbonden naleven en het werk van de Heer in deze laatste bedeling verrichten. Ouderling Holland verklaarde: 'De leiders uit die voorbije tijden bleven volharden, niet omdat ze wisten dat zij zouden slagen, maar omdat ze wisten dat *jullie* zouden slagen — een schitterende groep [jongevrouwen] als jullie (...) die hun best doen om het evangelie te laten zegevieren en triomferen' ('Terror, Triumph, and a Wedding Feast,' CES Fireside, 12 september 2004; zie www.ldsces.org).

Wij hebben de belangrijke opdracht gekregen om de 'verwachtingsvolle vreugde' van Moroni te vervullen.

Wij hebben als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen een verbond met de Heer gesloten. Hij heeft gezegd: 'Toch vergeet Ik u niet. (...) Ik heb u in mijn handpalmen gegrift' (Jesaja 49:15-16; 1 Nephi 21:15-16).

De bindings- en troostkracht van de verbonden kreeg onlangs enorme zeggingskracht voor mij toen liefvrienden van ons onlangs een sterfgeval in hun gezin hadden. Toen Catherine en Kimball Herrod en hun vier jonge kinderen, tussen de negen maanden en zeven jaar oud, op weg naar huis waren van een etentje bij opa en oma thuis, raakte er een wiel los van een grote vrachtwagen die aan de andere kant van de snelweg reed. Het wiel vloog over de middenberm heen en raakte de linkerkant van de gezinsauto. Kimball, de bestuurder, echtgenoot en vader raakte ernstig gewond en bewusteloos. Catherine wist de auto de vluchtstrook op te sturen en om hulp te bellen. Terwijl ze toekoeke hoe het ambulancepersoneel bijstand aan haar man en haar twee oudere kinderen verleende, zat zij met haar twee jongste kinderen op schoot in een politieauto. Ze bad hardop: 'Hemelse Vader, wij weten dat U de macht hebt om Kimball te genezen als dat uw wil is, maar zo niet dan vertrouwen we erop dat u ons hier doorheen zult helpen.' Kimball werd naar het ziekenhuis gevlogen, maar overleed onderweg.

Nadat de verwondingen van de kinderen behandeld waren, ze uit het ziekenhuis waren ontslagen en veilig thuis in bed lagen, ging Catherine terug naar het ziekenhuis om voor de laatste keer op aarde afscheid van haar man te nemen. Hoe moeilijk het ook was, ze zei tegen haar ouders, die bij haar waren: 'Ik weet dat Kimball en ik door onze tempelverbonden verzegeld zijn, en dat we op een dag

weer samen zullen zijn.' Tijdens deze verschrikkelijke beproevingen vond deze jonge moeder troost in haar verbonden.

Op de begrafenis werden we herinnerd aan de kracht van de verbonden die ons in tijden van verdriet en smart staande houden. Toen we de slotlofzang zongen, hoorden we allemaal Taylor, de vijfjarige zoon, boven iedereen uit, luid: 'Ons gezin kan eeuwig zijn' zingen (lofzang 204). Het was voor de aanwezigen fijn om te weten dat een kind geleerd had dat hij door de verbonden ter verzegeling aan zijn vader en moeder gebonden was.

We leerden ook iets over de kracht van verbonden uit de toespraak van Catherine's vader. Hij citeerde een tekst uit de waardevolle kroniek die Moroni had verzegeld en later aan de profeet Joseph Smith had overgedragen. We werden eraan herinnerd dat het evangelie ons in stormen en verwelvingen een rots belooft, geen paraplus:

'Bedenkt, bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat zij uw fundament moet bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, (...) die geen macht over u zullen hebben om u neer te sleuren in de

afgrond van ellende (...), wegens de rots waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is' (Helaman 5:12).

De diepgaande kracht van dit gezin komt voort uit de kennis dat zij voor eeuwig aan elkaar zijn verzegeld, en dat zij net onze hemelse Vader zijn verbonden en niet van Hem kunnen worden gescheiden.

Niet als Moroni, Joseph Smith, en Catherine en Kimball, kunnen wij uit beproevingen, goddeloosheid en vervolgingen zegewerdend tevoorschijn komen. De priesterschapsverbonden binden ons voor eeuwig aan ons aardse en hemelse gezin, en wapenen ons met rechtschapenheid en kracht.

Wat ben ik dankbaar dat ik mag leven in deze geweldige tijd dat het evangelie is hersteld! Ik getuig van en spreek mijn dankbaarheid uit voor de twee grote profeten, Moroni en Joseph Smith, die elkaar in de bovenkamer hebben ontmoet en samen het Boek van Mormon hebben voortgebracht. Tot slot wil ik de vreugdevolle woorden van de profeet Joseph Smith over het herstelde evangelie aanhalen:

'Welnu, wat horen wij in het evangelie dat wij hebben ontvangen? Een stem van blijdschap! ...

'(...) Blijde tijdingen uit Comurah! Moroni, een engel uit de hemel, die de vervulling van de profeten verkondigt — het boek dat zal worden geopenbaard. (...)

Broeders [en zusters], zullen wij niet voorwaarts gaan in zo'n groot werk? (...) Laat uw hart zich verheugen en buitengewoon verblijd zijn. (...)

'(...) Laat uw hart zich verheugen en buitengewoon verblijd zijn. (...) Laten wij daarom als kerk en als volk (...) de Heer in gerechtigheid een offerande brengen' (1V 128:19, 20, 22, 24).

Ik weet dat dit de kerk van Jezus Christus is. Mogen wij het evangelie diep in onze ziel laten doordringen, zodat we God doelgericht zullen liefhebben en dienen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Een werk voor mij te doen

JULIE B. BECK

Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

De Heer stuurde een engel naar Joseph Smith om hem te vertellen dat hij een werk te doen had. Dat werk wordt door ons voortgezet.

Ik kan me een gezinsavond herinneren waarin ik als jong meisje mijn vader hoorde vertellen over het bezoek van de engel Moroni aan de profeet Joseph Smith. Hij zei dat er na oprecht gebed een engel aan het bed van Joseph verscheen. De engel, zijn naam was Moroni, was een boodschapper van God. Hij zei dat God een werk voor Joseph te doen had. (Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:33.) Ik herinner me dat Vader zei dat 'Joseph niet uitriep: "O nee, engel, ik wilde alleen maar weten of de ware kerk op aarde was. Ik wist niet dat ik iets moest *doen!*"' Maar uiteraard moest Joseph iets

doen. Hij had een bijzondere roeping van God ontvangen.

Wat Joseph deed, was opmerkelijk. Hij werd geboren als een gewone boerenjongen, maar dankzij hem werd wel het Boek van Mormon vertaald en gepubliceerd, het priesterschap en de bijbehorende sleutels hersteld, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen georganiseerd en met de bouw van heilige tempels begonnen. Dankzij Joseph Smith zijn alle verordeningen die de kinderen van onze hemelse Vader voor hun eeuwig heil nodig hebben nu op aarde. *Dit* was de dag van wonderen die in Moroni wordt genoemd (Moroni 7:35–37) en het grote en wonderbare werk waar Nephi eeuwen geleden over sprak (zie 1 Nephi 14:7).

Het werk waar Joseph aan was begonnen, is voortgezet door de leden van de kerk die geloof in de Heer Jezus Christus en zijn herstelde evangelie hadden. Door hun arbeid begon het evangelie van Jezus Christus zich over de hele aarde te verspreiden. *Zij* hebben echt een wonderbaar werk verricht.

Maar de dag van wonderen is nog niet voorbij en het wonderbare werk wordt nog steeds verricht. Wanneer we ons laten dopen, gaan we deel uitmaken van dat werk.

Dit afgelopen jaar heb ik met veel leden van de kerk gesproken en gezien dat het verbond van de Heer dankzij het geloof en de werken van gewone mensen op aarde wordt gevestigd. (Zie LV 1:17–23.)

Ik denk aan de jongevrouw in Korea die het eerste lid van de kerk in haar familie was. Ze hield haar versleten boekje *Persoonlijke vooruitgang* vast en zei dat ze ervan droomde om een evangeliegericht gezin te stichten. Ik denk aan de jongevrouwenpresidente in Armenië die trouw het jongevrouwenprogramma volgt terwijl er geen *Handboek kerkbestuur* in haar taal verkrijgbaar is.

Ik denk aan de leden in Rusland die geregeld naar de tempel gaan. Zij sparen hun roebels op en reizen dagenlang met de bus, de trein en de boot om naar de dichtstbijzijnde tempel in Zweden te gaan.

Ik denk aan mijn nichtje Kimberly van negen die zo enthousiast over de kerk sprak dat haar vriendin zei: 'Ik wil me opgeven voor jouw kerk. Waar kan ik me opgeven?'

Ik denk aan de jongemannen en jongevrouwen in mijn eigen wijk die hun leidingvaardigheid en talenten ontwikkelen. Ze zingen mee, ze bespelen muziekinstrumenten, houden toespraken, doen mee aan hulpbetoonactiviteiten en doen wat dan ook en maken zo deel uit van dit wonderbare werk.

En ik denk aan de jongeman in Bogotà die zei: 'Ik spreek namens de jongemannen van Colombia. Wij zijn getrouwd en zijn bereid om te dienen!'

Ik ben geweest waar de kerk klein is en waar de kerk groot is, waar de kerk nieuw is en waar de kerk gevestigd is, maar voor ieder van ons geldt hetzelfde: we maken deel uit van het ware, herstelde evangelie van Jezus Christus. Wij dienen op eenvoudige wijze, ons getuigenis groeit en we maken deel uit van deze dag van wonderen.

Ik ben met eigen ogen getuige geweest van het wonder van het herstelde evangelie. Als jong meisje verhuisde ons gezin naar São Paulo in Brazilië, omdat mijn vader was geroepen om het zendingsgebied Brazilië te presidieren. Dat was een spannende tijd en een geweldige plek om op te groeien. Mijn broers en ik hielden ervan om ons als zendeling te verkleden en te doen alsof we zendingen waren. We besteedden uren aan het maken van onze eigen brochures, we 'predikten' door de hele tuin, en werden ook 'overgeplaatst'. Vijf jaar lang gingen de gesprekken aan de eettafel over zendingswerk. Ik luisterde aandachtig naar de geloofsversterkende verhalen van de zendingen. Zelfs op die leeftijd wist ik dat ik deel van een groot werk uitmaakte.

Toen wij in Brazilië aankwamen, waren er slechts drieduizend leden van de kerk. Ik kan me nog een heel klein jeugdwerk herinneren, met slechts enkele kinderen. We zongen iedere week dezelfde liedjes, want dat waren de enige die in het Portugees vertaald waren. Twee van mijn lievelingsliedjes waren 'A Luz Divina' ofwel 'Het goddelijk licht' en 'Er zat een konijntje midden in het bos'. (Zie

'The Little Rabbit', *Children's Friend*, juni 1955, p. 257.)

In veel opzichten was onze ervaring met die van de pioniers te vergelijkbaar. We kregen in die tijd geen zangboeken, platen of lesboeken van de hoofdzetel van de kerk. Al het benodigde om het evangelie in het Portugees te prediken werd in ons zendingskantoor geschreven en gedrukt. Wij moesten allemaal, zelfs de kinderen, meehelpen om nieuwsbrieven en lessen samen te maken. De kerk stuurde ons niets. De profeet stuurde ons geen ringpresidenten of bisschoppen. Hij stuurde ons geen ZHV-presidentes of jeugdprogramma's. De kerk in Brazilië bestond uit hetzelfde materiaal waar de pioniers mee zijn begonnen. Het materiaal om de kerk op te bouwen bevond zich in de mensen.

In de jaren dat we in Brazilië waren, zagen we de kerk enorm groeien. Duizenden mensen werden lid van de kerk. Al snel werd het zendingsgebied gesplitst, er werden districten en gemeenten georganiseerd en er werden nieuwe kerken gebouwd. De nieuwe leden waren enthousiast, hun geloof groeide en ze kregen meer ervaring in het evangelie.

Vele jaren voorbij zijn gegaan. Vorig jaar was ik weer in Brazilië om de herinwijding van de São Paulotempel bij te wonen. Toen hoorde ik dat er 187 ringen in Brazilië zijn. Er zijn nu 26 zendingsgebieden, vier tempels en bijna een miljoen leden. Stel je mijn verbazing voor toen ik in een stadion kwam waar ruim 60 duizend leden bij elkaar gekomen waren om naar president Hinckley te luisteren en de inwijding van de tempel te vieren. Voor mij was het een wonder om duizenden jongeren te zien dansen en zingen. Terwijl ik naar de vreugdevolle festiviteiten keek, zei ik tegen mezelf: 'Dit is geweldig! Dit is een wonder! Hoe heeft dit wonder kunnen plaatsvinden?'

Ik ben mij de hele avond blijven verbazen over wat ik gezien had. De volgende ochtend bij de inwijding van de tempel had ik een reünie met mijn jeugdwerkleerkracht, zuster Gloria Silveira. Toen begreep ik hoe het wonder had kunnen plaatsvinden. Als nieuw lid zonder ervaring was zuster Silveira in het jeugdwerk geroepen om haar eenvoudige getuigenis te geven en mij de geloofsartikelen in het Portugees te leren. Zij en haar man, Humberto, zijn nog steeds actief.

Ze hebben in de loop der jaren veel verschillende taken gehad. Ze zijn nog steeds in de kerk werkzaam. Toen ik zuster Silveira zag, besepte ik dat de kerk in Brazilië was gegroeid door haar en door duizenden anderen als zij. Zij en broeder Silveira vertegenwoordigen mensen die geloof in de Heer Jezus Christus en zijn evangelie hebben. Zij zijn gegroeid in kennis en vaardigheid doordat zij in de kerk hebben gediend. (Zie IV 88:80.) Zij hebben met hun vrienden over het evangelie gesproken. (Zie IV 30:5.) Ze werken in de tempel. (Zie IV 138:48.) Ze hebben hun vijf kinderen goede beginselen bijgebracht. (Zie IV 68:28.) Van hun 43 nakomelingen hebben 15 een voltijdzending vervuld. Hun kleinkinderen trouwen in de tempel, en hun achterkleinkinderen zijn de vierde generatie Silveira die deel uitmaken van het wonderbare werk dat door Joseph Smith is begonnen. Mede door hen is het geloof op aarde toegenomen. Zij zijn een voorbeeld van het wonder waarover de Heer sprak toen Hij zei dat zijn evangelie door de zwakke en eenvoudigen zou worden verkondigd (zie IV 1:23), en dat met kleine middelen grote dingen teweeg worden gebracht (zie 1 Nephi 16:29).

De Heer stuurde een engel naar Joseph Smith om hem te vertellen dat hij een werk te doen had. Dat werk wordt door ons voortgezet en staat onder leiding van president Gordon B. Hinckley, een hedendaagse profeet, die heeft gezegd: 'Dit is een heerlijk werk. Het is elke man, vrouw, jongen en meisje tot zegen die het aanvaardt.' ('Zendingswerk', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden*, 11 januari 2003, p. 21.) 'God zij dank dat Hij ons op zo'n wonderbaarlijke wijze het getuigenis, het gezag en de leer van deze herstelde kerk van Jezus Christus heeft verleend.' ('Het wonderbaarlijke fundament van ons geloof', *Liabona*, november 2002, p. 81.) In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Hij kent je bij naam

ELAINE S. DALTON

Tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Je hebt de Heer jou wellicht niet bij naam boren noemen, maar Hij kent jullie allemaal en Hij weet wat je naam is.

'Het was op de morgen van een mooie, heldere dag, vroeg in het voorjaar van achttienhonderdttwintig', toen de veertienjarige Joseph Smith naar het bos ging en in gebed neerknielde. Hij zag 'twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven [hem] in de lucht staan.' Hij heeft gezegd: 'Een van Hen sprak tot mij, *mij bij de naam noemend*, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*'¹ Kunnen je je voorstellen hoe de veertienjarige Joseph zich gevoeld moet hebben toen hij God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus zag en hoorde dat onze hemelse Vader hem bij naam noemde?

Toen ik het heilige bos bezocht, probeerde ik me voor te stellen hoe Joseph Smith zich moet hebben gevoeld. En op dat rustige moment fluisterde de Geest mij in dat ik op heilige grond stond en dat alles wat de profeet Joseph Smith heeft gezegd waar is. Toen begon ik duidelijk te beseffen dat wij de begunstigten zijn van Josephs geloof, moed en vaste verlangen om God te gehoorzamen. Hij had een antwoord op zijn nederige gebed ontvangen. Hij had de Vader en zijn geliefde Zoon gezien. In dat heilige bos wist ik dat onze hemelse Vader niet alleen Joseph Smith bij naam kende, maar dat Hij eenieder van ons bij naam kent. En net als Joseph Smith een belangrijke rol in dit grote en wonderbare werk had, spelen ook wij een belangrijke rol in deze laatste dagen.

Wisten jullie dat onze hemelse Vader ons persoonlijk kent — bij naam? Dat staat duidelijk in de Schriften. Enos heeft opgeschreven wat er gebeurde toen hij naar het bos ging om te bidden: 'En er kwam een stem tot mij, zeggende: *Enos, uw zonden zijn u vergeven, en gij zult worden gezegend.*'² Mozes bad niet alleen, maar sprak ook van aangezicht tot aangezicht met God. En God zei tegen Mozes: 'Ik heb een werk voor u, *Mozes, mijn zoon.*'³ De Heer kende

Jakobs naam en veranderde die in *Israël*, om zijn zending op aarde nauwkeuriger weer te geven.⁴ Hij deed hetzelfde bij Paulus, Abraham en Sara. In afdeling 25 van de Leer en Verbonden krijgt Emma Smith een zegen tot troost en raad. De Heer begint zijn zegen met de woorden: 'Luister naar de stem van de Heer, uw God, terwijl Ik tot u spreek, *Emma Smith*, mijn dochter.'⁵

Je hebt de Heer jou wellicht niet bij naam horen noemen, maar Hij kent jullie allemaal en Hij weet wat je naam is. Ouderling Neal A. Maxwell heeft gezegd: 'Ik getuig tot u dat God u al heel, heel lang kent. (Zie IV 93:23.) Hij heeft u al heel, heel lang lief. Hij weet niet alleen hoe alle sterren heten (zie Psalmen 147:4; Jesaja 40:26); Hij kent uw naam, en is op de hoogte van al uw ellende en vreugde!'⁶

Hoe kun je weten of je naam en je behoeften bij onze hemelse Vader bekend zijn? Ouderling Robert D. Hales heeft gezegd: 'Bestudeer de Schriften. Kniel neer in gebed. Vraag in geloof. Luister naar de Heilige Geest. (...) Leef geduldig en standvastig het evangelie na.'⁷

Dat heeft Joseph Smith gedaan. Door zijn getuigenis kunnen wij allemaal te weten komen dat onze hemelse Vader ons kent en liefheeft. Wij zijn waarlijk 'dochters van onze hemelse Vader, die van ons houdt.'⁸ Ouderling Jeffrey R. Holland heeft gezegd: 'Niemand van ons wordt door God minder gewaardeerd of gekoesterd dan een ander. (...) Hij [heeft] eenieder van ons lief — onze onzekerheden, onze angsten, ons zelfbeeld, enzovoort. (...) Hij moedigt *alle* deelnemers aan de wedstrijd aan, en roept dat we tegen het kwaad [moeten] strijden, *niet* tegen elkaar.'⁹

Toen Joseph Smith deze kennis ontving, werd zijn leven er niet eenvoudiger op. Hij kreeg met intense druk van leeftijdgenoten en volwassenen te maken. In de Geschiedenis van Joseph Smith stelt hij ons een belangrijk

Elaine S. Dalton van het algemeen jongevrouwenpresidium herinnerde zich dat zij geïnspireerd werd door de tekst op deze steen: 'Wat ge ook doet, doe het goed.'

voorbeeld. We kunnen zijn leringen toepassen als we niet weten wat we moeten doen, als we onder druk worden gezet, als we door verleidingen omringd worden, of als we ons onwaardig of eenzaam voelen. We kunnen bidden! We kunnen God in de naam van zijn heilige Zoon, Jezus Christus, aanroepen en troost, raad en leiding ontvangen. Hebben jullie ooit een probleem gehad waar je geen raad mee wist? Joseph heeft gezegd: 'Mijn gemoed [werd] tot ernstige bezinning en grote onrust aangezet. (...) [Ik vroeg] me vaak af: Wat staat mij te doen?'¹⁰

Hoe kreeg hij troost en raad? Hij bestudeerde de Schriften, dacht na over de daarin gegeven beloften, en kwam toen 'tot het besluit om inderdaad "God erom te bidden."¹¹ Het

antwoord dat hij die prachtige lentedag ontving, veranderde zijn leven en denken. Hij *wist met zekerheid*. Hij kreeg een getuigenis van God en Jezus Christus, en dankzij zijn getuigenis kon hij het evangelie geduldig en standvastig naleven. Hij werd niet ontmoedigd door de druk en vervolging van anderen. In zijn eigen woorden zei hij: 'Ik had een visioen gezien; ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet loochenen.'¹² Door zijn getuigenis bleef hij staande. En dat kunnen jullie ook.

Als je ooit door leeftijdgenoten onder druk wordt gezet, bid dan, vraag in geloof en luister naar de Heilige Geest. En leef vervolgens het evangelie na. Joseph wist maar al te goed dat hij onvolmaaktheden en zwakheden had. Nogmaals: hij ging in gebed. In antwoord op zijn gebed werd hij door de engel Moroni bezocht. Joseph heeft geschreven: '*Hij noemde mij bij de naam*' en zei 'dat God een werk voor mij te doen had.'¹³

Als we bidden zal de Heer ons leiden en helpen om ons deel te doen. Toen ik een zomer met de BYU International Folk Dancers door Europa reisde, leerde ik een belangrijke les. Ik was ziek en raakte ontmoedigd. Ik wilde opgeven en naar huis gaan. We waren in Schotland om voor leden, onderzoekers en zendingelingen op te treden. We gingen naar het zendingshuis voor een gebed. Toen ik naar huis liep, zag ik een steen in de voortuin. In de steen stonden de volgende woorden gebeiteld: 'Wat ge ook doet, doe het goed.' Die boodschap ging als een schok door mij heen. Ik had het gevoel dat die steen tot mij sprak. Ik onderging een verandering. Ik wist toen dat ik een belangrijke rol moest spelen, niet alleen op de dansvloer maar in mijn hele leven, en dat het belangrijk was dat ik dat goed zou doen.¹⁴

Wat verwacht de Heer van ons? Hij verwacht van ons dat wij onze rol

spelen in de laatste scènes voorafgaand aan zijn wederkomst. Hij verwacht van ons dat wij waardig zijn om bij Hem terug te keren. Hij verwacht van ons dat wij Hem gelijk worden. Volg het voorbeeld van Joseph. De woorden in de lofzang die het koor zojuist heeft gezongen: 'Maar toch werd zijn vast vertrouwen op de Here niet ontzet' spreken mij aan.¹⁵ Dat houdt in dat hij zich niet van zijn doel liet afbrengen en uitermate moedig was. Joseph omschreef zichzelf als een 'verstoorder' van het rijk van de tegenstander. Hij heeft gezegd: 'Het was alsof de tegenstander (...) beseftte dat ik voor zijn rijk een verstoorder en een bron van ergernis zou blijken te zijn.'¹⁶ Ik heb in de kantlijn van mijn Schriften gezet: 'Wees een verstoorder!' Vertrouw op de zorg van je hemelse Vader.

Wij zullen allemaal een belangrijke rol spelen als we het voorbeeld van Joseph Smith volgen. De Heer gaf Joseph Smith de nodige kracht voor zijn goddelijke zending. Hij zal jou de kracht voor jouw zending geven. Misschien stuurt Hij wel engelen om je te onderwijzen. En dan is het volgende van belang: bevind je je daar waar engelen kunnen komen? Zul je stil genoeg zijn om ze te horen? Zul je onbevreesd en vol vertrouwen zijn?

We leven in een tijd dat de volheid van het evangelie met behulp van Joseph Smith, de profeet des Heren, op aarde is hersteld. We leven in een tijd dat we het Boek van Mormon als leidraad hebben. We leven in een tijd dat er een profeet op aarde is, alsmede de macht van het priesterschap en de verzegelbevoegdheid om gezinnen in de heilige tempel voor eeuwig te verzegelen. Dit zijn inderdaad 'dagen om nooit te vergeten!'¹⁷

Het is mijn gebed dat wij allemaal standvastig in ons geloof zullen blijven, dat we het voorbeeld van Joseph Smith zullen volgen om een getuigenis te krijgen. Ik bid ook dat jullie de

Heiland allemaal waardig zullen tegenwoordigen nu we *zijn naam* op ons hebben genomen. Hij heeft beloofd: 'Zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, die ik maken zal, voor mijn aangezicht zullen blijven bestaan, (...) zo zal (...) uw naam blijven bestaan.'¹⁸

Mijn getuigenis van het herstelde evangelie van Jezus Christus is een baken en een anker in mijn leven. Ik ben dankbaar dat ik vandaag voor jullie kan staan en ik zeg met heel mijn hart: 'Wij danken U, Heer, voor profeten.'¹⁹ Ik ben zo dankbaar voor die integere 14-jarige jongen die om een antwoord op zijn vragen bad en toen trouw bleef aan de kennis die hij ontving.

Jullie spelen allemaal een belangrijke rol in dit grote en wonderbare werk. De Heiland zal jullie helpen. Hij zal jullie aan de hand leiden.²⁰ Hij kent jullie bij naam. Daarvan getuigt ik in de heilige *naam* van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

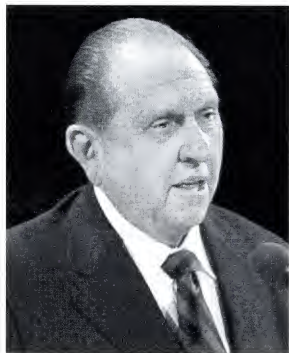
1. Geschiedenis van Joseph Smith 1:14, 17, cursivering toegevoegd.
2. Enos 1:5; cursivering toegevoegd.
3. Mozes 1:6; cursivering toegevoegd.
4. Zie Bible Dictionary, 'Israel', p. 708.
5. LV 25:1; cursivering toegevoegd.
6. 'Bedenk hoe barmhartig de Here is geweest', *Liabona*, mei 2004, p. 46.
7. 'Een getuigenis van het herstelde evangelie van Jezus Christus ontvangen', *Liabona*, november 2003, p. 31.
8. Zie jongevrouwenthema.
9. 'De andere verloren zoon', *Liabona*, juli 2002, p. 72.
10. Geschiedenis van Joseph Smith 1:8, 10.
11. Geschiedenis van Joseph Smith 1:13.
12. Geschiedenis van Joseph Smith 1:25.
13. Geschiedenis van Joseph Smith 1:33; cursivering toegevoegd.
14. President David O. McKay werd door dezelfde steen gemotiveerd toen hij in Schotland op zending was. De steen is later aangekocht en in de voortuin van het zendingshuis in Schotland gelegd, zodat de zendingen erdoor geïnspireerd zouden worden. Hij ligt nu in het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst in Salt Lake City (Utah).
15. Joseph Smiths eerste gebed', lofzang 26.
16. Geschiedenis van Joseph Smith 1:20.
17. Geschiedenis van Joseph Smith 1:71, noot. 18. Jesaja 66:22.
19. Lofzang 17.
20. Zie LV 112:10; Abraham 1:18.

Wees een voorbeeld

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste roodgever in het Eerste Presidium

Je kunt op veel manieren je getuigenis geven — door wat je zegt, door het voorbeeld dat je geeft, door je levenswijze.

Geliefde zusters, zowel u die hier in dit fantastische Conferentiecentrum bijeen bent als u die deze bijeenkomst via satelliet elders in de wereld volgt, ik vraag u om voor mij te bidden opdat ik deze taak om u toe te spreken goed uit mag voeren.

Wij zijn opgebouwd en geïnspireerd door de boodschappen van het jongevrouwenpresidium, de prachtige muziek en de geest van deze bijeenkomst. We hebben onze waardering hernieuwd voor de profeet Joseph Smith, zijn leven en het herstelde evangelie van Jezus Christus.

Het Eerste Presidium van de kerk heeft jullie lief en heeft vertrouwen in

jullie en in jullie leidsters. Jullie zijn een voorbeeld van rechtschapenheid in een wereld die jullie invloed en kracht dringend nodig heeft.

Jullie strijdkreet zou heel goed de opdracht kunnen zijn die de apostel Paulus zijn geliefde Timoteüs gaf: 'Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid.'¹

Losbandigheid, onzedelijkheid, pornografie en de negatieve invloed van leeftijdgenoten kunnen ertoe leiden dat velen heen en weer geslingerd worden op een zee van zonde, en dat zij te pletter slaan op de puntige riffen van verloren kansen, misgelopen zegeningen en onvervulde dromen.

Dierbare jongevrouwen, en moeders, jongevrouwenleidsters en -adviseuses, ik wil graag een gedragscode geven om iedereen veilig door het sterfelijk leven te loodsen naar het celestiale koninkrijk van onze hemelse Vader. Ik heb mijn gedragscode in vier onderdelen opgesplitst:

- Je hebt een erfgoed: respecteer het.
- Je zult met verleiding geconfronteerd worden: weersta haar.
- Je kent de waarheid: leef haar na.
- Je hebt een getuigenis: geef het aan anderen.

Allereerst: je hebt een erfgoed: respecteer het. De woorden die op de berg Sinaï werden gesproken, klinken luid in onze oren: 'Eer uw vader en uw moeder.'²

Je ouders houden veel van je, en ze bidden voor je. Houd ze in ere.

Hoe doe je dat? Ik denk dan aan de woorden van William Shakespeare: 'Hij slechts heeft lief, die 't toont in woord en daad.'³ Er zijn talloze manieren om ware liefde te betonen aan je moeder en vader. Je kunt ze gehoorzamen en hun leringen opvolgen, want ze zullen je niet misleiden. Je kunt ze met respect behandelen. Ze hebben veel voor je opgeofferd en zullen nog veel opofferen.

Wees eerlijk tegenover je moeder en je vader. Een manier om eerlijk te zijn met je ouders is met ze te communiceren. Zwijg ze niet dood. De klok tikt harder, de wijzers gaan langzamer als het donker wordt, als het laat wordt, en als een dierbare dochter nog niet thuis is. Als je bent opgehouden, bel ze dan: 'Mam, pap, alles is in orde. We zijn alleen even wat gaan eten. Maak je geen zorgen, alles gaat goed. Ik ben gauw thuis.'

Toen ik jaren geleden een jongerenbijeenkomst op de begraafplaats in Clarkston (Utah) bijwoonde waarbij we met zijn allen gingen kijken naar de gedenksteen op het graf van Martin Harris, een van de drie getuigen van het Boek van Mormon, zag ik een andere, kleine gedenksteen waarop een naam en dit aangrijpende gedicht: 'Er is een licht uit ons gezin verdwenen; een stem die wij liefhadden, is tot zwijgen gebracht. Er is een leegte in ons hart en niets heeft tot het opvullen daarvan de kracht.'

Wacht niet tot dat licht uit huis is verdwenen, wacht niet tot de stem die je kent tot zwijgen is gebracht, met zeggen: 'Ik hou van je, moeder; ik hou van je, vader.' Nu is de tijd om eraan te denken en te danken. Ik vertrouw erop dat jullie dat allebei zullen doen. Je hebt een erfgoed: respecteer het.

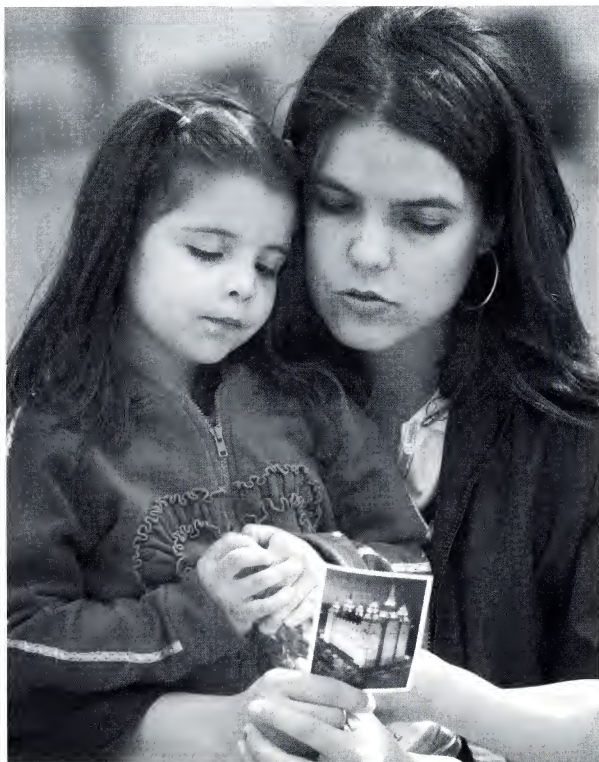
Als volgende punt van onze gedragscode: je zult met verleiding geconfronteerd worden: weersta haar.

De profeet Joseph Smith werd met verleiding geconfronteerd. Kun je je indenken wat een spot en hoon hij over zich heen kreeg toen hij vertelde dat hij een visioen had gehad? Ik denk dat het voor de jongen bijna ondraaglijk was. Hij wist ongetwijfeld dat het makkelijker zou zijn om zijn uitspraken over het visioen in te trekken en door te gaan met het dagelijks leven. Maar hij gaf daar niet aan toe. Dit is wat hij erover zei: 'Ik had werkelijk een licht gezien, en te midden van dat licht had ik twee Personen gezien, en Zij hadden werkelijk tot mij gesproken; en al werd ik gehaat en vervolgd omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar; (...) ik had een visioen gezien; ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet loochenen.'¹⁴ Joseph Smith leerde ons met zijn voorbeeld om moed te hebben. Hij werd geconfronteerd met verleiding en weerstond die.

Velen van jullie kennen vast wel het toneelstuk *Camelot*. Ik wil graag een van mijn lievelingsuitspraken daaruit aan jullie voorlezen. Als de moeilikheden rond koning Arthur, sir Lancelot en koningin Guinevere erger worden, waarschuwt koning Arthur: 'We moeten niet toestaan dat onze hartstochten onze dromen vernietigen.' Die smeekbede wil ik jullie meegeven vanavond. Laat je hartstochten niet je dromen vernietigen. Weersta verleiding.

Denk aan deze woorden uit het Boek van Mormon: 'Goddelloosheid heeft nooit geluk betekend.'¹⁵

Het advies 'Kies je vrienden voorzichtig uit' is essentieel voor je succes en geluk. We hebben de neiging om te worden zoals hen die wij bewonderen, en dat zijn meestal onze vrienden. We moeten omgaan met mensen die, net als wij, niet alleen maar materiële gemakken willen, oppervlakkige doelen of beperkte ambities, maar die

juist willen waar het werkelijk om draait, die eeuwig doelen hebben.

Houd een eeuwig perspectief voor ogen. Zorg dat je toekomst een tempelhuwelijk bevat. Er is geen liefalliger tafereel, geen heiliger moment, dan op die uiterst bijzondere dag van je huwelijk. Dan en daar vang je een glimp op van celestiale vreugde. Wees op je hoede: laat verleiding je niet van die zegening beroven.

Toets elke beslissing die je wilt nemen aan deze vragen: 'Wat gebeurt er dan met mij? Wat heb ik eraan?' En geef in je gedragscode geen voorrang aan de vraag 'Wat zullen anderen van me denken?' maar aan de vraag 'Wat zal ik van mezelf denken?' Laat je leiden door die stille, zachte stem.

Bedenk dat bij je bevestiging iemand met gezag zijn handen op je hoofd heeft gelegd en heeft gezegd: 'Ontvang de Heilige Geest!' Stel je hart open — stel je ziel open — voor het geluid van die stille, zachte stem die getuigt van waarheid. Zoals de profeet Jesaja heeft beloofd: 'Uw oren [zullen] het woord horen: Dit is de weg, wandel daarop.'¹⁶

Zedenbederf is een trend van deze tijd. Overal om ons heen zien we de idolen van het witte doek, de helden van het sportveld — zij die veel jonge mensen willen navolgen — Gods wetten negeren en zondige praktijken wreednederen, schijnbaar zonder nare gevolgen. Geloof dat echter niet! Er komt een afrekening — een

vereffening van de rekening. Elke assepoester heeft haar middernacht — die heet de dag des oordeels, of het grote examen van het leven. Ben je voorbereid? Ben je tevreden over je eigen prestaties?

Je kunt hulp krijgen uit allerlei bronnen. Een daarvan is je patriarchale zegen. In zo'n zegen staan hoofdstukken uit je boek met eeuwige mogelijkheden. Lees je zegen regelmatig. Bestudeer hem zorgvuldig. Laat je leiden door de waarschuwingen die erin staan. Leef zó dat je de beloften verdient.

Als iemand is gestruikeld op haar reis, dan is er een weg terug. Die weg noemen we bekering. Onze Heiland is gestorven om jou en mij die heerlijke gave te bieden. Hoewel die weg moeilijk is, is de belofte echt: 'Al waren uw zonden als scharlakken, zij zullen wit worden als sneeuw.'¹⁷ 'Ik zal [...] hun zonde niet meer gedenken.'¹⁸ Je zult met verleiding geconfronteerd worden. Het is mijn gebed dat je die zult weerstaan.

Het volgende punt van onze gedragscode: je kent de waarheid; leef haar na.

Na het visioen dat Joseph Smith in het heilige bos had, hoorde hij drie jaar lang niets. Kun je je indenken hoe

het zou zijn als je God de Vader en Jezus Christus had gezien, als Christus tot je had gesproken, en dan drie jaar lang helemaal niets te horen? Zou je dan niet gaan twijfelen? Zou je je niet afvragen waarom dat was? De profet Joseph Smith vroeg zich dat niet af, hij werd niet onzeker, hij twijfelde niet aan de Heer. Hij had de waarheid ontvangen en hij leefde ernaar.

Beste jonge vriendinnen, jullie zijn bewaard om in deze tijd geboren te worden, in een periode waarin het evangelie van Jezus Christus op aarde is hersteld. President Gordon B. Hinkley heeft over getuigenis en het evangelie gezegd: '[Wat] wij een getuigenis noemen, (...) is net zo echt en krachtig als welke andere kracht op aarde ook. (...) We vinden (...) die kracht in jong en oud. (...) Het geeft ons de verzekering dat het leven zinvol is, dat sommige dingen van veel groter belang zijn dan andere, dat wij op een eeuwige reis zijn, dat wij reukenschap verschuldigd zijn tegenover God.'¹⁹

Je ouders en je leerkrachten in de kerk hebben je de waarheden van het evangelie geleerd. Je zult waarheid in de Schriften blijven vinden, in de leringen van de profeten, en in de inspiratie die je krijgt als je op je knieën gaat en God om hulp vraagt.

Bedenk eraan, niemand kan tegelijkertijd geloof en twijfel hebben, want het ene zal het andere verdrijven. Zet twijfel van je af. Ontwikkel geloof. Streef er altijd naar om dat kinderlijke geloof te behouden waarmee je bergen kunt verzetten en de hemel dichterbij kunt brengen.

Als het diep geworteld is, zal je getuigenis van het evangelie, de Heiland en onze hemelse Vader alles beïnvloeden dat je de rest van je leven doet. Aan de hand van je getuigenis kun je bepalen hoe je je tijd besteedt en met wie je wilt omgaan. Het zal beïnvloeden hoe je je huisgenoten behandelt en hoe je met anderen omgaat. Het zal je liefde, gemoedsrust en vreugde geven. Het zou je ook ertoe moeten brengen om je fatsoenlijk te kleden en te uiten. Het afgelopen jaar of zo hebben we een grote verandering opgemerkt in de kleding van sommige jongevrouwen. Kledingstijlen veranderen, rages komen en gaan, maar als kledingstijlen onfatsoenlijk zijn, is het belangrijk dat onze jongevrouwen se mijden. Als je je fatsoenlijk kleedt, toon je respect voor onze hemelse Vader en jezelf. Nu de mode is afgestemd op de schaarse kleding van enkele hedendaagse film- en muzikidolen, kan het moeilijk zijn

om fatsoenlijke kleding te vinden in de winkel. Maar het kan wél, en het is belangrijk. De apostel Paulus heeft gezegd: 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont? (...) de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig'¹⁰ Je kent de waarheid: leef haar na.

Ten slotte: je hebt een getuigenis: geef het aan anderen. Onderschat nooit de kracht van de verrekende invloed van je getuigenis. Je kunt elkaar sterken; je kunt de onopgemerkte opmerken. Als je ogen hebt om te zien, oren om te horen, en een hart om te voelen, kun je anderen van jouw leeftijd de hand reiken en hen redden.

Om dit te illustreren, wil ik iets vertellen dat jaren geleden gebeurde toen mijn vrouw na een val in het ziekenhuis lag. Ze vroeg of ik naar de supermarkt wilde gaan om wat boodschappen te doen. Dat was iets wat ik nog nooit gedaan had. Ik had een boodschappenlijstje waarop ook aardappelen stonden. Ik dacht aanvankelijk niet eens aan een karretje, maar ik kon al die aardappelen niet dragen, dus zocht ik een boodschappenkarretje en legde er wat aardappelen in. Ik wist niets van de plastic zakken waarin je de aardappelen normaal gesproken doet. Toen ik verder reed, vielen de aardappelen door twee kleine openingen achterin de kar op de grond. Een plichtgetrouwe winkelbediende haastte zich om mij te helpen en riep: 'Ik zal u wel even helpen!' Ik probeerde uit te leggen dat mijn kar kapot was. Pas toen werd mij gezegd dat alle karren die twee gaten achterin hebben en dat die bedoeld zijn voor de beentjes van kinderen.

Vervolgens pakte de winkelbediende mijn lijstje en hielp me om alles bij elkaar te zoeken. Toen zei ze: 'U bent toch bisschop Monson?'

Ik antwoordde dat ik vele jaren daarvoor inderdaad bisschop was geweest. Toen zei ze: 'Ik woonde toen in Gale Street, in uw wijk, en was

geen lid van de kerk. U liet de meisjes die wel lid waren contact met mij opnemen, en ze namen me mee naar de wekelijkse activiteitenavond en andere activiteiten. Dat waren fijne jonge vrouwen, en hun vriendschap en vriendelijkheid raakten mij. Ik wilde u alleen maar zeggen dat de begeleiding die u toen voor me geregeld hebt, ertoe geleid heeft dat ik me heb laten dopen en bevestigen als lid van de kerk. Wat is dat mij tot zegen geweest, en ik wil u danken voor die vriendelijke daad.'

Je kunt op veel manieren je getuigenis geven — door wat je zegt, door het voorbeeld wat je geeft, door je levenswijze.

Mogen wij allemaal het geweldige voorbeeld van de profeet Joseph navolgen. Hij leerde de waarheid, leefde de waarheid en sprak de waarheid. Je hebt een getuigenis: geef het aan anderen.

Mijn lieve zusters, moge God jullie zegenen. Wij hebben je lief en bidden voor je. Bedenk dat je niet alleen staat. De Heer heeft beloofd: 'Ik zal voor uw aangezicht uitgaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en

mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen.'¹¹

Morgen is het Pasen. Mogen wij, op deze avond voor Pasen, onze gedachten richten op Hem die voor onze zonden de verzoening tot stand heeft gebracht, die ons heeft laten zien hoe we moeten leven, hoe we moeten bidden, en die ons door zijn voorbeeld heeft laten zien hoe wij dat ook kunnen doen. De Zoon van God die in een kribbe werd gelegd, nodigd ieder van ons uit om Hem te volgen. 'Niets dat mij zoveel vreugde geeft: ik weet dat mijn Verlosser leeft.'¹² Moge zijn Geest altijd bij je zijn, dat bid ik in zijn heilige naam — de naam van Jezus Christus, de Heer. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Timoteüs 4:12.
2. Exodus 20:12.
3. *De twee edellieden van Verona, in De toneelspele van William Shakespeare, eerste bedrijf, tweede toneel, regel 31.*
4. Geschiedenis van Joseph Smith 1:25.
5. Alma 41:10.
6. Jesaja 30:21.
7. Jesaja 1:18.
8. Jeremia 31:34.
9. 'Getuigenis', *De Ster*, juli 1998, 77.
10. 1 Korintiërs 3:16-17.
11. 1V 84:88.
12. Samuel Medley, 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft', lofzang 92.

Zij hebben ook tot ons gesproken

De conferentie deel van ons leven maken

Ukunt de algemene april-conferentie 2005 deel van uw (gezins)leven maken door het volgende bij uw individuele studie en op de gezinsavond te gebruiken. U kunt ook uw eigen vragen, activiteiten en ideeën bedenken. (Nummer slaat op de pagina waarop de toespraak begint.)

1. In hoeveel talen is het Boek van Mormon vertaald? Hoeveel tempels zullen er aan het eind van het jaar in gebruik zijn? (4)

2. Dit jaar vieren we de 175ste verjaardag van een belangrijke gebeurtenis en de 200ste verjaardag van een profet. Wat was die gebeurtenis

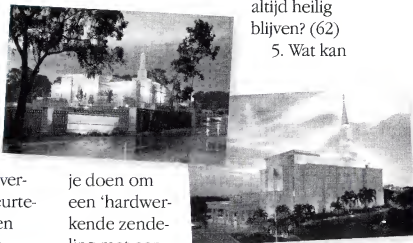
en wie was die profet? (43)

3. Hoe denkt de Heer over poker, loterijen, gokautomaten en andere vormen van gokken? (58)

4. Ons is gezegd om 'op heilige plaatsen' te staan. Waar zijn die? In welke opzichten zijn die heilig? Hoe kun je ervoor zorgen dat ze

altijd heilig blijven? (62)

5. Wat kan

je doen om een 'hardwerkende zending met een groot getuigenis' te worden? (69)

6. Welke zeven 'grote dingen die God heeft geopenbaard' bij monde van de profet Joseph Smith onderscheiden onze kerk van alle andere kerken? Welke waarheden zou jij er nog meer aan toevoegen? (80)

7. Met welke vier aanwijzingen kunnen we ons afkeren van pornografie? (87)

8. Voel je je ooit depressief? Zoek op wat Moroni heeft gedaan toen hij in 'een eenzame en vijandelijke wereld' werd geconfronteerd met ontmoediging. (104) ■

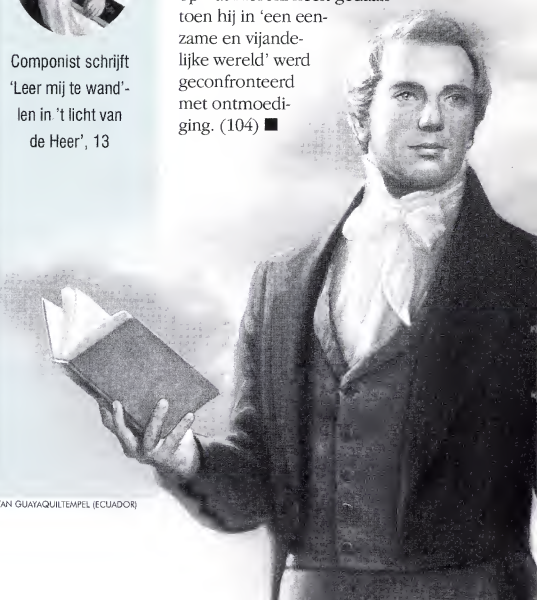
VERHALEN LEZEN EN VERTELLEN

In de toespraken die beginnen op de onderstaande pagina's staan verhalen en ideeën die u kunt gebruiken.

- Man wil heel graag worden gedoopt, 10
- Pioniersgezin krijgt het zwaar te verduren, 19
- Joseph Smith is vriendelijk voor kinderen, 26
- James E. Talmage helpt een ziek gezin, 26
- De jonge Dieter F. Uchtdorf bedient blaasbalg van orgel, 36
- Zendingsechtparen dienen overal ter wereld, 39
- Heber C. Kimball verlaat gezin om zending te vervullen, 43
- Man wordt voor gevaar gewaarschuwd, 46
- Marie Curie houdt vol en doet ontdekking, 51
- Jongeman die bij Haun's Mill wordt neergeschoten, vervult zending, 51
- Ouderlingen redden Lorenzo Snow, 51
- Man wordt actief na de bisschop niet te hebben binnengelaten, 54
- Man probeert veulen aan het lopen te krijgen, 69
- De jonge David E. Sorensen kiest ervoor om op zending te gaan, 72
- Soldaat slaat kop koffie af, 72
- Vader geeft reserveband aan vreemden, 74
- Vrouw mist bus en ontmoet zendingen, 84
- Vrouw ontvangt kerstkaart na de dood van haar man, 99
- Priesterschapeleider droomt over jongeman in zijn ring, 99
- Echtgenoot en vader komt om bij auto-ongeluk, 104

Componist schrijft 'Leer mij te wandlen in 't licht van de Heer', 13

Leringen voor onze tijd

De volgende aanwijzingen voor de lessen van de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag vervangen die in *Informatie voor leidinggeevenden in priesterschap en hulporganisaties over het leerplan, 2005–2008*.

'Leringen voor onze tijd' blijft het lesmateriaal voor de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag van elke maand. Alle lessen voor 'Leringen voor onze tijd' zijn gebaseerd op toespraken uit het meest recente conferentienummer van de *Liabona*. Conferentienummers komen in mei en november uit. De toespraken zijn ook (in veel talen) on line op www.lds.org beschikbaar.

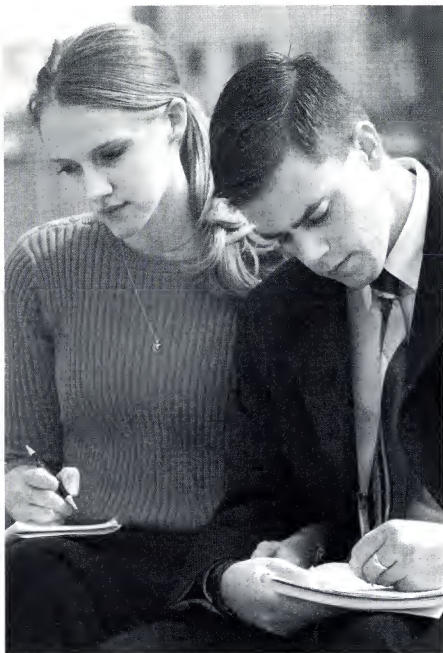
Elke les kan een of meer toespraken als basis hebben. Het is aan de ring- of districts-president om voor elke les toespraken uit te kiezen. Ze kunnen dat ook delegeren aan de bisschop of gemeentepresident. Deze priesterschapsleiders onderstrepen dat het van waarde is dat de MP-broeders en de ZHV-zusters op de vierde zondag dezelfde toespraken bestuderen. Leerkrachten informeren bij hun leid(st)ers waarop zij nadruk dienen te leggen.

Wie de les op de vierde zondag bijwonen, worden aangemoedigd de laatste conferentie-uitgave van de *Liabona* door te nemen en mee naar de les te nemen. Leidinggeevenden in wijk

en gemeente zorgen ervoor dat alle leden een abonnement op de *Liabona* hebben.

Suggesties om uit een toespraak een les voor te bereiden

- Bid dat de Heilige Geest bij uw voorbereiding en les is. Als u in de verleiding bent om de conferentietoespraken weg te leggen en de les uit ander materiaal voor te bereiden, denk er dan aan dat het uw opdracht is om anderen in het evangelie te onderwijzen, zoals dat in de meest recente algemene conferentie van de kerk is gepredikt.
- Neem de toespraken door en let op beginzelen en leerstellingen die voorzien in de behoeften van uw klas. Let ook op verhalen, teksten en uitspraken waarmee u in de beginselen en leerstellingen kunt onderwijzen.
- Maak een schema van de beginselen en leerstellingen die u wilt behandelen. U dient in uw schema vragen op te nemen die uw klas ertoe aanzetten om:
 - Aandacht te besteden aan de beginselen en leerstellingen in de toespraak die u behandelt.
 - Na te denken over de betekenis van de beginselen en leerstellingen.
 - Zienwijzen, ideeën, ervaringen en getuigenissen omtrent de

beginselen en leerstellingen te bespreken.

- Deze beginselen en leerstellingen toe te passen.
- Neem de hoofdstukken 31–32 uit *Onderwijzen — geen grotere roeping* door.

'Het belangrijkste is dat de leerlingen de invloed van de Geest voelen, het evangelie beter gaan begrijpen, leren de

evangeliebeginselen toe te passen en gesterkt worden in de naleving van het evangelie.' (*Leidraad onderwijs* [2001], p. 12).

Stuur uw commentaar op 'Leringen voor onze tijd' naar: Curriculum Development, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: curriculumdevelopment@ldschurch.org ■

Maanden	Lesmateriaal vierde zondag
Mei–oktober 2005	Toespraken verschenen in de <i>Liabona</i> van mei 2005*
November 2005–april 2006	Toespraken verschenen in de <i>Liabona</i> van november 2005*

*De toespraken zijn (in veel talen) on line op www.lds.org beschikbaar.

Bronnenlijsten voor Aäronische priesterschap en jongevrouwen

De volgende bronnen kunnen gebruikt worden als aanvulling op de lessen in *Aäronische priesterschap 3* en *Aäronische priesterschap 3*, niet als vervanging. In de verwijzingen slaat *Plicht jegens God* op de leidraden *Aäronische priesterschap: onze plicht jegens God vervullen. Persoonlijke vooruitgang* slaat op het boekje *Persoonlijke vooruitgang*. Aan sommige activiteiten voor *Plicht jegens God* en *Persoonlijke vooruitgang* kan in de les worden gewerkt, of u kunt het quorum of de klas aanmoedigen die thuis te bestuderen. In de rubriek 'De *Liabona* gebruiken' van elke reguliere uitgave van de *Liabona*, en in *Onderwijzen: geen grotere roeping* staan aanvullende onderwijspijps.

Gelieve de lessen te geven in de volgorde waarin ze in het boek staan. Het lesboek bevat geen speciale les voor Kerstmis. Als u een kerstles wilt geven, kunt u conferentietoespraken gebruiken, alsmede artikelen, platen en loszangen die over het leven en de zending van de Heiland gaan.

Deze bronnenlijst staat ook op www.lds.org. Ga naar deze site en klik op het wereldkaartje in de rechterbovenhoek van het scherm. Klik op de omslag van de *Liabona*, vervolgens de uitgave van mei 2005.

De Engelse versie van de bronnenlijsten vindt u op www.lds.org. Klik 'Gospel Library' aan. In de rechterkolom staan links naar de recentste Engelstalige bronnenlijsten.

De bronnenlijsten staan in mei en nov in de *Liabona*. De *Liabona* is (in sommige talen) on line op www.lds.org.

Aäronisch priesterschap 3

De volgende bronnen kunnen gebruikt worden als aanvulling op de lessen 26-49, niet als vervanging.

Les 26: De zegenen van kuisheid
Gordon B. Hinckley, 'Een tragisch kwaad onder ons', *Liabona*, nov 2004, 59. Overweg de raad van president Hinckley in uw les te gebruiken.

Richard G. Scott, 'Serieuze vragen, serieuze antwoorden', *Liabona*, sep 1997, 28. Gebruik

de vraag-en-antwoordvorm om de zedenkwesjes die in de les voorkomen, te bespreken.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 5.

Les 27: Ons lichaam is een tempel
Gordon B. Hinckley, 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liabona*, apr 2001, 30. U zou de les kunnen beginnen met de paragraaf 'Wees rein'.

Boyd K. Packard, 'Geestelijke krokkodillen', *Liabona*, okt 2002, 8. Het verhaal en de analogie in het artikel illustreren de gevolgen van ongehoorzaamheid.

Plicht jegens God (diaken), 'Scholing, karakterontwikkeling en beroepsplanning', nr. 12.

Les 28: Verleidenen weerstaan
Gordon B. Hinckley, 'Een banier voor de volken, een licht voor de wereld', *Liabona*, nov 2003, 82. Overweg de raad van president Hinckley te bespreken om de rol van hedendaagse profeten duidelijk te maken.

James E. Faust, 'De strot van de duivel', *Liabona*, mei 2003, 51. De analogie en de uitleg in het artikel kunnen deze les aanvullen.

Les 29: De sabbat heiligen
Earl C. Tingey, 'De sabbat heiligen', *De Ster*, feb 1999, 48. Overweg dit artikel aan het begin van de les te gebruiken.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 2.

Les 30: Een Aäronisch-priesterschapdrager respecteer de vrouw

James E. Faust, 'Vrouwzijn: de meest eervolle plaats', *Liabona*, jul 2000, 116. Vul de paragraaf 'Tussen mannen en vrouwen bestaan verschillen die door God gegeven zijn' aan met ideeën over de bijzondere gaven van de vrouw.

Plicht jegens God (priester), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 2.

Les 31: Een eeuwige partner kiezen

Dallin H. Oaks, 'Timing', *Liabona*, okt 2003, 10. Behandel de tekst onder 'Toepassing op ons leven' van het artikel bij de paragraaf 'Wanneer trouw je' van de les.

Plicht jegens God (priester), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 4.

Les 32: De voorbereiding op je begiftiging

Howard W. Hunter, 'Een tempelgericht volk', *Liabona*, mrt 2004, 40. Het deel van het artikel getiteld 'Het grote symbool van ons lidmaatschap' zou de bespreking van de paragraaf 'het doel van de tempel' ten goede komen.

Plicht jegens God (priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 10.

Les 33: Het celestiale huwelijk — een voorbereiding op de eeuwigeheid

Richard G. Scott, 'De zegenen van de tempel ontvangen', *De Ster*, jul 1999, p. 29. Overweg de eerste alinea van het artikel te gebruiken om de les in te leiden.

F. Burton Howard, *Eeuwige huwelijk*, *Liabona*, mei 2003, 92. De drie plichten die in het artikel ter sprake komen, kunnen een goede inleiding zijn van de les.

Plicht jegens God (priester), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nrs. 2, 4.

Les 34: Gehoorzaamheid

R. Conrad Schultz, 'Gehoorzaamheid door geloof', *Liabona*, jul 2002, 32. Het verhaal en de ideeën over geloofsghehoorzaamheid kunnen de paragraaf 'Als een Aäronisch-priesterschapdrager gehoorzaam is, ontvangt hij zegenen' van de les aanvullen.

Plicht jegens God (diaken), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 5.

Plicht jegens God (leraar), 'Gezinsactiviteiten', nr. 1.

Les 35: Geloof in de Heer Jezus Christus

Gordon B. Hinckley, 'Wij wandelen in geloof', *Liabona*, jul 2002, 80. Gebruik de analogie over de trein uit dit artikel aan het eind van de les.

L. Whitney Clayton, 'Kom mijn ongelooft te hulp', *Liabona*, jan 2002, 31. Gebruik een of twee van de verhalen in de artikel ter vervanging of aanvulling van de verhalen in de les.

Plicht jegens God (priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 1.

Les 36: Patriarchale zegenen

Boyd K. Packard, 'De ringpatriarch', *Liabona*, nov 2002, 42. Gebruik fragmenten uit de toespraak van president Packard ter aanvulling van de paragraaf 'Wat is een patriarchale zegen?'.

'Over patriarchale zegenen', *Liabona*, mrt 2004, 18. Gebruik de analogie over de trein uit dit

artikel aan het eind van de les.

Plicht jegens God (leraar/priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 3.

Les 37: Vruchten en gaven van de Geest
Joseph B. Wirthlin, 'De onuitsprekelijke gave', *Liabona*, mei 2003, 26. Overweg Wirthlins uitleg over de gaven van de Heilige Geest kan een goede inleiding op de les zijn.

Les 38: De reine liefde van Christus

William W. Parnley, 'Kom volg Mij', *Liabona*, nov 2003, 93. Gebruik een van de verhalen in dit artikel ter illustratie van christelijke naasten-zorg.

Plicht jegens God (leraar), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 3.

Plicht jegens God (priester), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 4.

Les 39: Je in Christus' woord verheugen

Robert D. Hales, 'Lichaam en ziel genezen', *De Ster*, jan 1999, 16. De raad van ouderling Hales over diep nadenken kan aan de paragraaf 'Door het woord van God kunnen we gevoerd worden' worden toegevoegd.

W. Rolfé Kerr, 'De woorden van Christus — onze geestelijke Liabona', *Liabona*, mei 2004, 36. Overweg om de ideeën uit dit artikel toe te voegen aan de paragraaf 'Door het lezen van de Schriften worden ons geloof en ons getuigenis sterker'.

Plicht jegens God (diaken, leraar, priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 1.

Les 40: Zendingswerk doen

Dallin H. Oaks, 'Anderen over het evangelie vertellen', *Liabona*, jan 2002, 7. De drie hoofdpunten van ouderling Oaks kunnen aan de les worden toegevoegd.

Gary J. Coleman, 'Bent u er nog steeds?', *Liabona*, jul 2000, 34. Overweg de voorbeelden van hoe je mensen kunt vinden aan wie je het evangelie kunt onderwijzen, te gebruiken.

Plicht jegens God (priester), 'Quorumactiviteiten', nr. 3.

'Geestelijke ontwikkeling', nr. 11.

Les 41: Meer op onze Heiland gaan lijken

James E. Faust, 'Wederom geboren', *Liabona*, jul 2001, 68. Het verhaal van Atiani kan betrokken worden in de bespreking over tot Christus komen.

L. Lionel Kendrick, 'Kracht in moeilijke tijden', *Liabona*, mrt 2002, 28. Het onderdeel 'Een Heiland die

ons persoonlijk kent' uit het artikel de bespreking over de Heiland aanvullen.

Les 42: Nederig zijn en altijd bereid zijn om te leren

Marlin K. Jensen, 'Ootmoedig wandelen met uw God', *Liabona*, jul 2003, 38. Overweeg het verhaal van nederigheid uit het artikel als aanvulling op het verhaal in de les.

Athos M. Anonim, 'Woorden van Jezus: nederigheid', *Liabona*, mrt 2003, 38. Overweeg het verhaal in de les te vervangen met het voorbeeld en de leringen van de Heiland over nederigheid die in het artikel besproken worden.

Les 43: Gedachten en taalgebruik

Robert K. Dellenbach, 'Vloeken', *Liabona*, sep 1996, 28. Dit artikel kan de paragraaf 'We moeten in iedere situatie reine taal gebruiken' aanvullen.

'Gevaar! De valstrik van pornografie vermijden', *Liabona*, okt 2002, 12. De tips en citaten in het artikel kunnen het deel van de les over reine gedachten en taal, ten goede komen.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 5.

Les 44: Anderen dienen

'De herstelling van het priester-schap', *Liabona*, apr 2004, 30. De ideeën uit dit artikel kunnen gebruikt worden om te laten zien hoe priester-schapsdragers anderen kunnen dienen.

Plicht jegens God, 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', (diaken), nr. 10; (leraar), nr. 12.

Les 45: Je getuigenis versterken door het te geven

Adam C. Olson, 'De tand des tijds trotseren', *Liabona*, feb 2004, 36. Gebruik de uitspraken van de jongeren in dit artikel om manieren aan te geven waarmee het getuigenis kan worden versterkt.

Plicht jegens God (diaken), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 5.

Plicht jegens God (priester), 'Quorumactiviteiten', nr. 5.

Les 46: Doeltreffend huisonderwijs

John L. Haueter, 'Juniorcollega', *Liabona*, nov 2001, 28. Dit verhaal kan gebruikt worden bij de bespreking van hoe collega's kunnen samenwerken.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 3.

Les 47: Eerlijkheid

Dallin H. Oaks, 'Bekering en verandering', *Liabona*, nov 2003, 37. Wellicht kunt u wat ouderling Oaks in het midden van de toespraak zegt over eerlijk zijn, gebruiken

om de paragraaf 'Alle goede verhoudingen berusten op eerlijkheid' te behandelen.

Plicht jegens God (priester), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 1.

Les 48: Door je opleiding ben je later beter in staat anderen te helpen

John K. Carmack, 'Het Permanent Studiefonds: een glimp van hoop', *Liabona*, jan 2004, 32. Overweeg dit artikel te gebruiken als u bespreekt hoe onze opleiding ons op een beroep voorbereidt.

Plicht jegens God (diaken, leraar, priester), 'Scholing, karakterontwikkeling en beroepsplanning', nr. 1.

Les 49: Wij hebben een prachtig erfgoed gekregen

Russell M. Nelson, 'Wortels en takken', *Liabona*, mei 2004, 27. U zou de les kunnen beëindigen met het getuigenis van ouderling Nelson uit het artikel.

Plicht jegens God (diaken, leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 6.

Jongevrouwen 3

De volgende hulpbronnen kunnen als aanvulling op de lessen 26-47 gebruikt worden. Ze dienen niet ter vervanging van de lessen.

Les 26: Bekering

Richard G. Scott, 'Gewetensrust en gemoedsrust', *Liabona*, nov 2004, 15. Overweeg de stappen van bekeering toe te voegen aan het lesdeel 'Bekering brengt vrede en geluk in ons leven'.

Henry B. Eyring, 'Stel niet uit', *Liabona*, jan 2000, p. 38. Voeg de raad van ouderling Eyring toe aan

het lesdeel 'We moeten ons iedere dag bekeren'.

Persoonlijke vooruitgang,

'Waarde vrije keuze en verantwoordelijkheid: ervaringen', nr. 4

Les 27: Jezelf vergeven

Neal A. Maxwell, 'Getuigen van de grote en heerlijke verzoening', *Liabona*, apr 2002, p. 6. Overweeg het getuigenis van ouderling Maxwell te gebruiken als u bespreekt dat het soms moeilijk is om onszelf te vergeven.

Jeffrey R. Holland, 'Hij leerde, verkondigde, genas', *Liabona*, jan 2003, 12. Met de paragraaf 'Christus weet de weg' van dit artikel kunt u in de gave van vergeving onderwijzen.

Persoonlijke vooruitgang,

'Waarde geloof: ervaringen', nr. 5

Les 28: Toewijding en offerande

Neal A. Maxwell, 'Uw handelen toewijden', *Liabona*, jul 2002, 39. Gebruik het advies van ouderling Maxwell wanneer u het citaat van Joseph Smith in de les gebruikt.

Keith B. McMullin, 'Een uitnodiging met een belofte', *Liabona*, jul 2001, 75. Overweeg het advies over het midden van wereldse zaken na de bespreking van celestiale wetten te gebruiken.

Persoonlijke vooruitgang,

'Waarde geloof: ervaringen', nr. 7

Les 29: Een verandering van hart

Ezra Taft Benson, 'De grootste waarde', *De Ster*, feb 1990, 2. Behandel als onderdeel van de toepassing van de les de alinea's over hoe een getuigenis de zendingen beter kan voorbereiden.

Persoonlijke vooruitgang,

'Waarde integriteit: ervaringen', nr. 2.

Les 30: Schriftstudie

Russell M. Nelson, 'Geleid door de Schriften', *Liabona*, jan 2001, 19. Gebruik de ideeën uit dit artikel als aanvulling op de paragraaf 'De Schriften kunnen ons leiden en ons helpen onze dagelijkse problemen het hoofd te bieden'.

Julie B. Beck, 'Mijn ziel verbeugt zich in de Schriften', *Liabona*, mei 2004, 107. Overweeg de ervaringen van zuster Beck met schriftstudie te gebruiken.

Persoonlijke vooruitgang,

'Waarde geloof: projecten', stp 4.

Les 31: Dienstbetoon in de kerk

Henry B. Eyring, 'In de kracht des Heren', *Liabona*, mei 2004, 16. Gebruik een van de ervaringen in dit artikel ter illustratie van dienst in de kerk.

Susan W. Tanner, 'Alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken', *Liabona*, mei 2004, 104. Overweeg de voorbeelden van dienen in dit artikel te gebruiken.

Persoonlijke vooruitgang,

'Waarde goede werken: ervaringen', nr. 1.

Les 32: Dienstbetoon in de gemeenschap

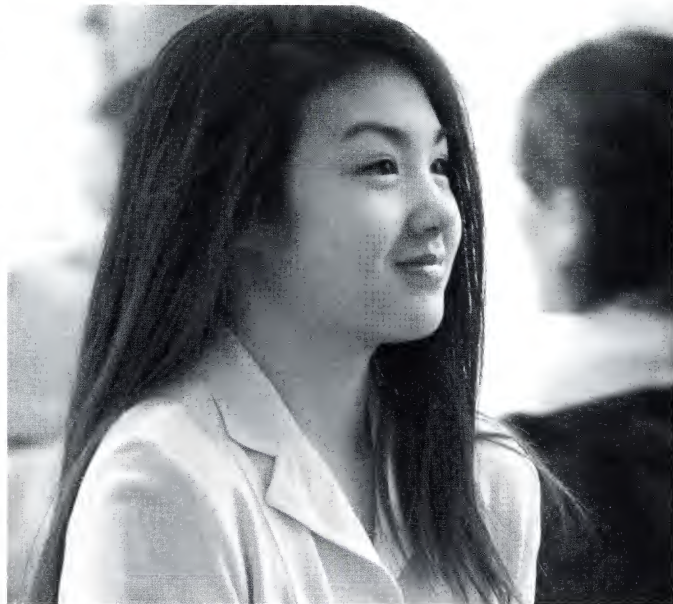
James E. Faust, 'Wat levert het mij op', *Liabona*, nov 2002, 19. Gebruik een van de verhalen in dit artikel ter illustratie van anderen dienen.

Persoonlijke vooruitgang,

'Waarde goede werken: ervaringen', nr. 6

Les 33: Ieder mens is goddelijk en eeuwig

Gordon B. Hinckley, 'Iedereen een beter mens', *Liabona*, nov 2002, 99. U kunt de les inleiden met de raad over de goddelijke natuur.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 1.

Les 34: Oneerlijkheid vermijden

Gordon B. Hinckley, 'Advies en een gebed van een profet voor de jongeren', *Liabona*, apr 2001, 30. De paragraaf 'Wees trouw' van dit artikel kan een goede inleiding zijn van de les.

Thomas S. Monson, 'Zwijg, wees stil', *Liabona*, nov 2002, 53. Gebruik de twee vragen over oneerlijkheid om de les mee af te ronden.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde integriteit: ervaringen', nr. 4.

Les 35: Beslissingen over het maken van afspraken

Susan W. Tanner, 'Rimpelloze verkering', *Liabona*, okt 2004, 42. Vul het lesdeel over het uiten van genegenheid aan met de vier beginselen uit het artikel.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde vrijze keuze en verantwoording: ervaringen', nr. 2.

Les 36: Huwelijksnormen

Gordon B. Hinckley, 'Hoe word ik de soort vrouw waarvan ik droom?', *Liabona*, jul 2001, 112. Overweeg om de ideeën uit dit artikel toe te voegen aan het lesdeel 'Wij moeten trouw blijven aan rechtvaardige normen'.

Thema-uitgave: Uitgaan en het tempelhuwelijk, *Liabona*, okt 2004. Kijk deze uitgave door voor ideeën die de les aanvullen.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 2.

Les 37: Goeds woord als norm

Gordon B. Hinckley, 'Blijf op de juiste koers', *Liabona*, jan 2005, 2. Gebruik de paragraaf 'Op de juiste koers blijven' nadat u de leestekst besproken heeft waarmee iedere jongenvrouw te maken krijgt.

Jan Pinborough, 'Alles wat goed en mooi is', *Liabona*, mrt 2003, 14. Gebruik het artikel om de fatsoensnormen te bespreken.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde vrijze keuze en verantwoording: ervaringen', nr. 2.

Les 38: Goede en gezonde gewoonten

Boyd K. Packer, 'Gij [zij] Gods tempel', *Liabona*, jan 2001, 85. Gebruik de ideeën uit dit artikel ter aanvulling van het lesdeel 'De Heer heeft richtlijnen voor onze gezondheid gegeven'.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde kennis: projecten', stip 3.

Les 39: Inziet wat je waard bent

Sydney S. Reynolds, 'Hij kent ons; Hij heeft ons lief', *Liabona*, nov 2003,

76. Overweeg een verhaal uit het artikel te gebruiken ter aanvulling van het verhaal over het Zionskamp.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 1.

Les 40: Jezelf en anderen

liefhebben

'Vraag en antwoord', *Liabona*, dec 2004, 40. Vul uw bespreking over jezelf liefhebben aan met ideeën uit dit artikel.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 3.

Les 41: Betrouwbaarheid

'Je tijd indelen en in evenwicht blijven', *Liabona*, apr 2003, 33. Gebruik deze lijst om in betrouwbareheid te onderwijzen.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde integriteit: projecten', stip 1.

Les 42: Je voorbereiden op veranderingen

Renée Harding, 'Ik ben niet de enige', *Liabona*, feb 2004, 26. Overweeg het verhaal in de les te vervangen met Renees ervaring.

Jul Housholder, 'Het is maar haar', *Liabona*, aug 2003, 18. Het artikel kan gebruikt worden aan het begin van het lesdeel 'We kunnen leren ons goed aanpassen aan veranderingen'.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde integriteit: ervaringen', nr. 4.

Les 43: Omgaan met anderen

James E. Faust, 'De noodzaak van een evenwichtig leven', *Liabona*, mrt 2000, 2. Overweeg dit artikel te gebruiken bij uw bespreking van kritiek op anderen hebben.

Richard H. Winkler, 'Een web van vriendschap', *Liabona*, aug 2003, 32. De analogie van de sequoiabomen kan de bespreking over klaar staan voor elkaar ten goede komen.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 7.

Les 44: Noodsituaties vermijden

Richard G. Scott, 'In kennis toenemen en er verstandig mee omgaan', *Liabona*, aug 2002, 12. De ideeën uit dit artikel kunnen de bespreking over alles in wijsheid en orde doen ten goede komen.

Paula J. Lewis, 'Vijf manieren om stress te verminderen', *Liabona*, sep 2000, 24. Deze suggesties kunnen gebruikt worden bij het lesdeel 'We kunnen noodsituaties vermijden'.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 2.

Les 45: Beroepskeuze

Gordon B. Hinckley, 'Advies en een gebed van een profet voor de jongeren', *Liabona*, apr 2001, 30. Overweeg de paragraaf 'Wees verstandig' te gebruiken bij de bespreking over beroepskeuze.

John K. Carmack, 'Het Permanent Studiefonds: een glimp van hoop', *Liabona*, jan 2004, 32. De informatie in dit artikel kan worden toegevoegd aan het lesdeel 'Er zijn richtlijnen voor beroepskeuze'.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde kennis: projecten', stip 2.

Les 46: Met geld omgaan

'Ik zal zegen in overvloed over u uitgieten', *Liabona*, dec 2003, 18. Overweeg een verhaal uit het artikel te gebruiken ter aanvulling van het lesdeel over tiende.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde kennis: ervaringen', nr. 2. 'Waarde keuzevrijheid en verantwoordelijkheid: ervaringen', nr. 7.

Les 47: Boodschappen van de hedendaagse profeten

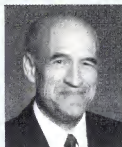
Gordon B. Hinckley, 'Advies en een gebed van een profet voor de jongeren', *Liabona*, apr 2001, 30. Behandel de toepasselijke adviezen uit dit artikel in de les. *Persoonlijke vooruitgang*: 'Waarde geloof: ervaringen', nr. 1. ■

Algemene presidiums van de hulporganisaties

ZONDAGSSCHOOL

Daniel K Judd
Eerste raadgever

A. Roger Merrill
President

William D. Oswald
Tweede raadgever

JONGEMANNEN

Dean R. Burgess
Eerste raadgever

Charles W. Dahlquist II
President

Michael A. Neider
Tweede raadgever

ZUSTERSHULPVERENIGING

Kathleen H. Hughes
Eerste raadgeefster

Bonnie D. Parlin
Presidente

Anne C. Pingree
Tweede raadgeefster

JONGEVROUWEN

Julie B. Beck
Eerste raadgeefster

Susan W. Tanner
Presidente

Elaine S. Dalton
Tweede raadgeefster

JEUGDWERK

Margaret S. Liffarth
Eerste raadgeefster

Cheryl C. Lant
Presidente

Vicki F. Matsumori
Tweede raadgeefster

Ouderling Benjamin De Hoyos

van de Zeventig

In juli vieren ouderling Benjamin De Hoyos Estrada van het Eerste Quorum der Zeventig en zijn familie dat het honderd jaar geleden is dat zijn overgrootmoeder aan moederszijde in 1905 lid van de kerk is geworden.

Maar dat ze al een eeuw tot de kerk behoren is niet hun enige wapenfeit — ze zijn een familie van leraren, en hebben het leven van velen beïnvloed.

De moeder van ouderling De Hoyos was lerares. Hij heeft twee ooms die doceren aan de Brigham Young University. Zijn drie zusters zijn lerares. En nu heeft een van zijn dochters voor dat beroep gekozen.

Ouderling De Hoyos was van plan ingenieur te worden, maar studeerde af in pedagogiek en werkte vervolgens 26 jaar voor de kerkelijke onderwijsinstellingen. 'Ik zie de hand van de Heer in mijn beslissing om van techniek naar onderwijs over te stappen', zegt ouderling De Hoyos. 'In de kerk zijn we allemaal leraar. Dankzij mijn

beroep heb ik beter kunnen dienen in de kerk.'

Ouderling De Hoyos en zijn vrouw, Evelia Genesta Mendivil De Hoyos, hebben in bijna elke provincie in Mexico gewoond voor zijn werk bij CES als seminarieleerkracht, coördinator, instituustdirecteur, assistent-gebiedsbestuurder en landelijk hoofd. In die tijd is hij werkzaam geweest als president of raadgever in vier ringpresidiums, president van het zendingsgebied Tuxtla Gutiérrez, gebiedszeventiger en tweede raadgever in het gebiedspresidium Mexico-Zuid.

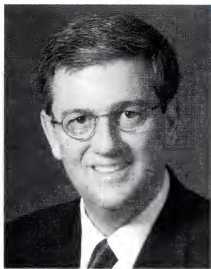
Hij en Evelia zijn op 4 juni 1975 in de Mesatempel (Arizona) getrouwd. Het lukte hen en hun zes kinderen om een hecht gezin te blijven ondanks al die verhuizingen en vele uren die aan kerkerwerk werden besteed door gezamenlijke schriftstudie en een goede planning van de tijd die ze wel samen doorbrachten.

Hoewel hij zijn beroep opgeeft om de kerk voltdiats te dienen, zal hij het onderwijs niet vaarwel zeggen. 'Niemand is ooit klaar met onderwijzen of leren', zegt ouderling De Hoyos. 'Ik vind het een grote eer om leraar te zijn.'

Ouderling De Hoyos is op 20 februari 1953 in Monterrey (Mexico) geboren, zoon van Alfredo De Hoyos en Sarah Estrada De Hoyos. Hij is in het zendingsgebied Hermosillo (Mexico) op zending geweest. ■

Ouderling David F. Evans

van de Zeventig

Doe zo lang mogelijk je uiterste best.' Deze wijze woorden zijn ouderling David Frewin Evans van het Eerste Quorum der Zeventig altijd bijgebleven, gesproken door zijn vader in een moeilijke tijd vlak voordat hij stierf.

We vinden allemaal problemen op ons pad, maar 'de sleutel is geloof in de Heer te hebben', zegt ouderling Evans. 'Hij heeft voor ons allen de deur geopend, niet alleen naar *eeuwige* zegeningen, maar ook naar de fantastische zegeningen van vrede, geluk en kansen *nu*.' En als we eenmaal een getuigenis van het evangelie hebben, 'dienen we dat uit te dragen!', zegt hij ter aanmoediging.

Zendingswerk heeft altijd een belangrijke rol in zijn leven gespeeld, vanaf zijn eerste zending in Japan in het begin van de jaren 1970 en later als zendingspresident in het zendingsgebied Nagoya (Japan) van 1998 t/m 2001. Hij en zijn vrouw, Mary Dee Shepherd Evans, en hun acht kinderen zijn na hun thuiskomst in Salt Lake City

zendingswerk blijven doen. Naast zendingswerk doen, is ouderling Evans in tal van roepingen werkzaam geweest. Hij was ringpresident toen hij als zeventiger werd geroepen. Daarvoor was hij raadgever in een ringpresidium, jongemannenpresident van de ring en bisschop.

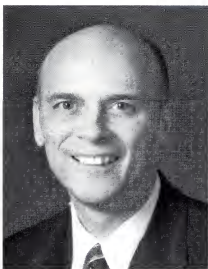
Hij is op 11 augustus 1951 in Salt Lake City geboren, zoon van David C. en Joy F. Evans, van wie hij zegt dat ze voorbeeldige ouders zijn. Ook zijn vrouw, Mary, met wie hij op 24 januari 1973 in de Salt Laketempel is getrouwd, is een grote bron van kracht voor hem.

Ouderling Evans heeft een bachelorsgraad gehaald in gezondheidszorg en een graad in rechten. Hij is werkzaam geweest als advocaat bij een aantal advocatenkantoren in Utah, en is ook een kaderlid bij een investeringsbank.

Ouderling Evans weet dat elke beproeving gevolgd wordt door een zegening. Maar hij is van plan om het advies van president Hinckley om 'in geloof voorwaarts te gaan' in praktijk te brengen. Als we dat doen, zegt hij, 'zullen we uiteindelijk inzien dat de Heer bij ons *is geweest* en bij ons *is*', na alles wat we kunnen doen. ■

Ouderling C. Scott Grow

van de Zeventig

Ouderling Cecil Scott Grow van het Eerste Quorum der Zeventig zegt dat zijn getuigenis is ontluikt toen hij als zevenjarige de zondagsschool bezocht. Toen hij 'Joseph Smiths eerste gebed' (Jofzang 26) zong, wist hij in zijn hart dat Joseph Smith een profeet van God was.

Sinds die tijd is ouderling Grow veel te weten gekomen over het evangelie, waardoor zijn getuigenis gesterkt werd en hij een vast fundament heeft gekregen. 'Ik heb er nooit aan getwijfeld dat Jezus Christus onze Heiland en Verlosser is' zegt ouderling Grow.

Ouderling Grow en zijn vrouw, Rhonda Lee Patten Grow, zijn op 10 oktober 1969 in de Salt Laketempel getrouwd. Hoewel ze beiden in de stad zijn opgegroeid, volgden ze het advies op van ouderling I. Aldin Porter (toen regionaal vertegenwoordiger). Ze bouwden een huis op een perceel land van 2 ha, waar ze paarden, koeien, kippen en schapen konden houden, om zo hun kinderen te leren dat het

goed is om te werken.

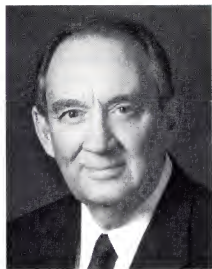
Later verhuisden ouderling en zuster Grow met hun acht kinderen naar Uruguay, waar ouderling Grow president van het zendingsgebied Montevideo werd.

'Hij heeft de gaven van optimisme en enthousiasme meegekregen', zegt zuster Grow. 'Hij is vriendelijk en innemend, en mensen waarderen dat.'

Ouderling Grow is de zoon van Cecil Wood Grow en Elsie May Lee Grow. Hij is geboren op 5 mei 1948 in Moscow (Idaho). Hij is opgegroeid in Boise (Idaho) en heeft gewoond in Meridian (Idaho). Hij studeerde af aan de Brigham Young University in boekhouden en werkte voor grote consultancy- en accountantskantoren, voordat hij zijn eigen accountantskantoor begon. Voor zijn roeping in het Eerste Quorum was ouderling Grow werkzaam als gebiedszeventiger en als president van het gebied Idaho. Ook was hij werkzaam als raadgever in het gebied Noord-Amerika-Noordwest, ringpresident, raadgever in twee ringpresidiums, zendingspresident, hogeraadslid, jongemannenpresident van de ring, raadgever in de bischop en voltijdzending in het zendingsgebied Mexico-Zuidoost. ■

Ouderling Richard G. Hinckley

van de Zeventig

Ouderling Richard Gordon Hinckley van het Eerste Quorum der Zeventig zegt dat zijn gevoelens over zijn nieuwe roeping niet zoveel verschillen van de gevoelens die hij had toen hem gevraagd werd om als verlegen diaken vastengaven op te gaan halen van die van gloednieuwe zendingspresident.

'Vastengaven ophalen was angstaanjagend. Maar het was een prima ervaring', zegt hij. 'De functie van zendingspresident is iets waar je je niet geheel op kunt voorbereiden. In de eerste paar maanden had ik het gevoel dat de boot water maakte. Maar daarna was het prachtig.'

En nu hij zijn nieuwe roeping aanpakt, zegt ouderling Hinckley dat hij zich enigszins onthutst en incapabel voelt. Maar hij heeft geleerd van zijn eerdere roepingen. 'Je zegt gewoon geen nee tegen die roepingen. Je weet dat als je ja zegt, de Heer je zal helpen leren en groeien. En dan kun je een kleine bijdrage leveren.'

Ouderling Hinckley is geboren en getogen in Salt Lake City (Utah) en woont

daar ook nu. Als zendingspresident presideerde hij het zendingsgebied Salt Lake City.

Ouderling Hinckley heeft een graad in economie van de University of Utah en een graad van de Stanford University in Californië. Hij is werkzaam geweest als manager in verschillende bedrijven en organisaties in de Verenigde Staten. Hij is op zending geweest in Duitsland, en hij heeft veel gereisd.

Als zendingspresident presideerde hij zendingen uit 42 landen en 46 Amerikaanse staten. 'We vonden het een internationaal zendingsgebied', zegt hij. 'Ik heb er een ongelooflijk vertrouwen in de toekomst van de kerk door gekregen.'

Ouderling Hinckley is ook verzegelaar geweest in de Salt Laketempel, ringpresident, raadgever in twee ringpresidiums en is twee keer bisschop geweest. Hij is op 2 mei 1941 geboren uit Gorden Bitner en Marjorie Pay Hinckley. Hij en zijn vrouw, Jane Freed Hinckley, zijn op 29 juli 1967 in de Salt Laketempel getrouwd en hebben vier kinderen. ■

Ouderling Paul V. Johnson

van de Zeventig

Ouderling Paul Vere Johnson van het Eerste Quorum der Zeventig was van plan de opleiding van tandarts te gaan volgen en de praktijk van zijn vader over te nemen.

Ook gaf hij les aan de taalschool, de voorloper van het opleidingscentrum voor zendelingen. Ouderling Johnson herinnert zich niet het moment waarop hij besloot dat hij afzag van tandheelkunde, maar hij herinnert zich wel de reactie van twee belangrijke personen in zijn leven toen hij hun vertelde dat hij zichzelf meer zag als seminarieleerkracht.

De eerste was van zijn vader: Als ik geen tandarts was geworden, had ik voor leraar gekozen.'

De tweede was van zijn verloofde. Ze begon te huilen. Ze had een heimelijk verlangen om een seminarieleerkracht te trouwen vanwege een gezin dat ze eens had gekend, waarvan de vader leerkracht was. Er hing bij hen thuis altijd zo'n prettige sfeer.

Ouderling Johnson is op 24 juni 1954 geboren in Gainesville (Florida). Zijn

ouders zijn Vere Hodges Johnson en Winefred Amacher Johnson. Hij groeide op in Logan (Utah) en trouwde Leslie Jill Washburn op 18 augustus 1976 in de Logantempel.

Ouderling Johnson heeft aan de Brigham Young University zijn bachelor in zoölogie gehaald. Hij haalde zijn doctoraal in counseling aan de BYU en een doctoraat in onderwijstechnologie aan de Utah State University.

Ouderling Johnson was twaalf jaar seminarieleerkracht in Arizona en Utah. Daarna heeft hij verschillende adviserende en bestuurlijke functies in de kerkelijke onderwijsinstellingen in Salt Lake City vervuld, waaronder die van bestuurder godsdienstonderwijs.

Zijn werk onder de jongeren en jongvolwassenen heeft hem in elk geval één ding geleerd: de toekomst van de kerk ziet er goed uit. 'Wat de profeten over deze generatie gezegd hebben, is waar: er zijn hele sterke jonge mensen in de kerk.'

Voorafgaand aan zijn roeping als zeventiger was ouderling Johnson gebieds-zeventiger, raadgever in een ringpresidium, hogeraadslid, bisschop en jongemannenpresident van de wijk. Hij is in het zendingsgebied Oslo op zending geweest. ■

Ouderling Paul E. Koelliker

van de Zeventig

Het is geen verrassing dat ouderling Paul Edward Koelliker van het Eerste Quorum der Zeventig, als vader van zeven kinderen en voormalig directeur van de afdeling tempelzaken van de kerk, gelooft dat het gezin alles is en dat het in de tempel draait om het sterken van het gezin.

‘De Heer heeft ons in zijn tedere barmhartigheid echt gezegend’, zegt ouderling Koelliker. ‘We hebben geregeld gezinsuitjes en dan gaan we naar de tempel. Onze kinderen kunnen, net als hun grootvader, heel goed vertellen. Ze laten ons urenleng lachen.’

Ouderling Koelliker is op 12 maart 1943 geboren in Pittsburg (Californië). Hij is de oudste van vijf zoons van Edward C. en Lois B. Olson Koelliker. Het gezin is in 1945 naar Salt Lake City verhuisd.

Ouderling Koelliker ging naar dezelfde school als zijn toekomstige vrouw, Freda Ann Neilson, maar ze begonnen pas met elkaar uit te gaan toen ze student waren aan de University of Utah in 1964. Ouderling Koelliker was toen

al op zending geweest in Berlijn. Hij en Ann zijn op 18 maart 1966 in de Salt Laketempel getrouwd.

Over zijn zending zegt hij: ‘We spraken met mensen die uit hun huis waren gezet. De betekenis van de familieband werd mij duidelijk toen we mensen les gaven van wie de ouders aan de andere kant van de Berlijnse Muur woonden.’

Ouderling Koelliker is dankbaar dat hij werkzaam kon zijn in de functies van ringpresident en bisschop en erkent dat dat hem heeft voorbereid op zijn werk in de afdeling tempelzaken.

‘Ik werk graag op de afdeling tempelzaken’, zegt ouderling Koelliker, in het bezit van een graad bestuurskunde, die sinds 1966 in verschillende functies voor de kerk heeft gewerkt. ‘Sinds ik die positie bekleed zijn er 69 tempels gebouwd. Ik heb van dichtbij de dynamiek van president Gordon B. Hinckley meegemaakt. Ik geloof dat hij het tempelwerk met heel zijn hart is toegedaan en ik steun hem bij die heilige taak. Hij is een man op de juiste plaats en een bron van waarheid. Hij is een profeet, daarvan ben ik overtuigd.’ ■

Ouderling Paul B. Pieper

van de Zeventig

Daar ouderling Paul Bowen Pieper van het Eerste Quorum der Zeventig het grootste deel van zijn leven heeft doorgebracht in kleine gemeentes, heeft hij een sterk getuigenis van de leiding die de Heer geeft aan de groei van het koninkrijk.

‘De Heer weet wie en wat er nodig is voor de groei van zijn koninkrijk en bereidt de weg’, zegt ouderling Pieper. ‘Hij biedt ons de kans om deel te nemen als we gewillig van hart zijn.’

Toen ouderling Pieper werkzaam was als gemeentepresident kreeg hij de ingevinging om een minderactieve man als raadgever te roepen. Die man is nu ringpresident en heeft zich ingezet voor de hervestiging van de kerk in Nicaragua. Ouderling Pieper heeft dit ook in andere landen waar hij werkzaam is geweest, zien gebeuren.

De afgelopen zes jaar hebben ouderling Pieper en zijn gezin in de voormalige Sovjet-Unie gewoond. Ze hebben het begin van de kerk in Kazachstan en andere landen in Centraal-Azië van dichtbij

meegemaakt. Ouderling Pieper was president van het zendingsgebied St. Petersburg toen hij als zeventiger werd geroepen. ‘Dit is de kerk van de Heer’, zegt ouderling Pieper. ‘Hij houdt van zijn kerk. Hij wil dat zij zich over de hele wereld verspreid.’

Behalve zijn ouders en grootouders is het volgens ouderling Pieper de verdienste van zijn vrouw, Melissa Tuttle Pieper — met wie hij op 7 november 1979 in de Salt Laketempel in het huwelijk trad — en hun zes kinderen dat hij zich als een goede vader en priesterschapsdrager heeft ontwikkeld.

Ouderling Pieper is op 7 oktober 1957 in Pocatello (Idaho) geboren uit Dee Meyers Pieper en Norma Bowen Pieper. Hij studeerde internationale betrekkingen aan de Brigham Young University en behaalde daarna zijn bachelor in politieke wetenschappen aan de University of Utah, en tevens een graad in rechten. Ouderling Pieper heeft als advocaat gewerkt en als consultant internationale ontwikkelingen.

Hij is werkzaam geweest in een ringpresidium, hogere raden, gemeentepresidiums, en als voltijdzending in het zendingsgebied Monterrey (Mexico). ■

Ouderling Ulisses Soares

van de Zeventig

Geloof en gehoorzaamheid — die twee evangeliebeginselen zijn altijd het belangrijkste geweest in het leven van ouderling Ulisses Soares van het Eerste Quorum der Zeventig.

Ouderling Soares, die uit São Paulo (Brazilië) komt, en zijn vrouw, Rosana Fernanda Morgado Soares, reisden af en toe naar de Verenigde Staten in verband met zijn training als bestuurder materiële zaken van het gebied Brazilië-Zuid. Het echtpaar ging 's zondags altijd naar de kerk, waar ze ook heenreisden, en ze herinneren zich een zondag waarop een barmhartige Samaritaan in de kerk vriendschap met ze sloot. Dankbaar voor die onverwachte vriendschap beseften ouderling en zuster Soares later die avond dat ze er nog andere zegeningen aan overhielden, toen ze opnieuw zijn hulp nodig hadden. Zuster Soares was in verwachting, maar kreeg een miskraam.

Ouderling Soares herinnert zich in tranen: 'Ik kende er niemand. Ik wist niets van de medische zorgverlening. Maar de Heer beschermde ons.'

Hun nieuwe vriend bleek het antwoord van de Heer op hun gebeden te zijn. Hij hielp ze aan de zo dringend benodigde medische zorg. 'We werden beschermd omdat we die dag naar de kerk gingen', getuigt ouderling Soares.

Hij is werkzaam geweest in verschillende functies, waaronder zendingspresident, ringpresident, hogeraadslid, en hij heeft een zending vervuld in het zendingsgebied Rio de Janeiro (Brazilië). Hij bezit een mastersgraad in bedrijfsadministratie en twee bachelorsgraden in economie.

Ouderling Soares, op 2 oktober 1958 in São Paulo geboren in het gezin van Aparecido en Mercedes Carecho Soares, leerde van zijn ouders hoe belangrijk het is om de geboden van de Heer te gehoorzamen. Op 30 oktober 1982 trouwde hij in de São Paulotempel met zijn geliefde Rosana, en zij zijn gezegend met drie kinderen. Zij wonen momenteel in Bountiful (Utah).

Ouderling Soares is eeuwig dankbaar voor de zegeningen die hij heeft ontvangen door gehoorzaamheid en geloof in onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. 'Het is gewoon een wonder om te zien hoeveel vooruitgang we kunnen maken wegens de verzoening. Als we die in geloof toepassen, zullen we voor altijd gelukkig leven', voegt hij nog toe. ■

Ouderling Won Yong Ko

van de Zeventig

Ouderling Won Yong Ko heeft al bijna sinds hij in 1962 lid van de kerk werd geprobeerd om in zijn functies te groeien tot hij zich toereikend voelde. Maar dat was niet altijd makkelijk.

'Mijn roepingen hebben altijd meer van me gevraagd dan ik aanvankelijk kon bieden. Iedere roeping lijkt meer van me te vragen dan ik aan capaciteiten heb. Maar ik heb altijd geprobeerd erin te groeien', zegt hij.

Ouderling Ko is op 15 oktober 1945 in Boesan (Korea) geboren in het gezin van 'Bsjang Soe Ko en Sang Soen Li. In de jaren zestig was het niet makkelijk om lid van de kerk te zijn in Korea. Er waren veel misverstanden, die door de media in stand werden gehouden. Maar ouderling Ko kwam erachter dat de Heer hen eert die Hem eren. Zijn lidmaatschap in de kerk heeft hem wel geholpen om zijn drie jaar in militaire dienst te doorstaan. En later had hij er veel aan toen hij van systeemanalist doorgroeide tot president en algemeen directeur.

Ouderling Ko is werkzaam

gewest als ringpresident, regionaal vertegenwoordiger, en onlangs nog als gebiedszeventiger, in welke functie hij vanaf 2003 werkzaam was als tweede raadgever in het presidium van het gebied Azië-Noord.

Ouderling Ko en zijn vrouw, Eun Hee Kim Ko, traden op 1 april 1978 in het huwelijk en lieten zich verzegelen in de Scoultempel. Hij zegt dat zijn vrouw en twee kinderen hem veel steun hebben gegeven. En Hij geeft de Heiland de eer voor de steun die hij in roepingen en moeilijke tijden heeft gekregen.

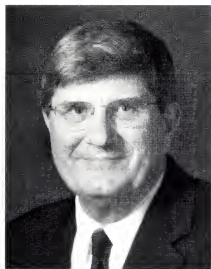
'Hij hoefde het niet te doen, maar Jezus Christus is neergeald beneden alles wat anderen ooit hebben meegemaakt, opdat Hij ons lijden, onze problemen en moeilijkheden kon begrijpen. Hij is waarlijk onze Heiland en Verlosser.'

Ouderling Ko vindt dat hij ook in zijn nieuwe rol op de Heiland moet vertrouwen om ook in deze functie verder te kunnen groeien.

'Ik heb niet om deze roeping gevraagd', aldus ouderling Ko. 'Deze roeping komt van de Heer, dus zal Hij mij helpen als ik mij inzet "met het oog alleen gericht op de eer van God" (IV 4:5). Ik vind dat een geweldige uitspraak. Daarvertrou ik op. En het is mijn getuigenis van de afgelopen veertig jaar.' ■

Ouderling Wolfgang H. Paul

van de Zeventig

Ouderling Wolfgang Heinz Jürgen Paul van het Tweede Quorum der Zeventig ontwikkelde tijdens zijn jeugd, in het enige gezin in zijn woonplaats dat lid van de kerk was, een vermogen om een vast standpunt in te nemen en er pal voor te staan.

In militaire dienst werd het getuigenis van ouderling Paul gesterkt door een intensieve studie van het Boek van Mormon, en door gebed.

Hij zegt daarover: 'Toen ik zelf een getuigenis had verkregen, maakte ik van de Heer de hoogste prioriteit in mijn leven. Ik weet dat als ik de Heer op de eerste plaats zet, al het andere in orde komt.'

Ouderling Paul zegt dat hij zich door dat gesterkte getuigenis beter kon concentreren op zaken die hij belangrijk vond. Hij nam zich vast voor om iemand te trouwen die lid van de kerk was, zijn kinderen in het evangelie op te voeden en zich op het goede te concentreren.

Hij heeft bewezen dat hij zich aan die voornemens heeft gehouden. Op 2 april

1964 sloot hij in de Bertentempel (Zwitserland) een tempelhuwelijk met Helga Klappert. Samen voedden zij drie kinderen op in het evangelie. En hij blijft zich op het goede concentreren.

Ouderling Paul is in het gebied Europa-Midden als gebiedszeventiger werkzaam geweest. Hij studeerde af aan de bestuursacademie van de Duitse overheid en had een baan als ambtenaar. Ouderling Paul, die onlangs met pensioen is gegaan, is bovendien voor de kerk in Europa werkzaam geweest in een aantal leidinggevende en administratieve functies.

In de kerk heeft hij onder meer functies bekleed zoals tweede raadgever in het presidium van het gebied Europa-Oost, regionaal vertegenwoordiger, zendingspresident, raadgever in een ringpresidium, jongemannenpresident van de ring, bisschop, hogepriestersgroepsleider, gemeentepresident en ouderlingenquorumpresident.

In 1988 werd ouderling Paul geroepen als president van het zendingsgebied Hamburg. In maart 1989 werd zijn roeping gewijzigd en was hij aan de andere kant van de Berlijnse Muur tot 1991 de eerste president van het zendingsgebied Dresden. Hij is op 28 februari 1940 in Münster geboren in het gezin van Johann Paul en Berta Starbati Paul. ■

Ouderling Lowell M. Snow

van de Zeventig

In de bijna tien jaar dat ouderling Lowell Miller Snow van het Tweede Quorum der Zeventig voltijdzending is geweest, heeft hij een getuigenis verkregen van de kracht van de verzoening en het belang van zendingswerk.

Ouderling Snow zegt: 'Al het goede dat ik heb, komt door de verzoening. Daarom doe ik graag zendingswerk. Ik wil dat anderen dezelfde zegeningen krijgen.'

Hij is dankbaar voor de mensen die hem tot zegen zijn geweest: 'In mijn jeugd leerde en leefde ik thuis het evangelie. Mijn vrouw is bekeerlinge en heeft een sterk getuigenis. Priesterschapsleiders en leerkrachten, oudere broers en zussen, bisschoppen, zendingspresidenten en ringpresidenten hebben mij allen geleid en opgebouwd.'

Hoewel ouderling Snow in veel roepingen werkzaam is geweest, vond hij die van 'vader, echtgenoot en discipel van Christus' de belangrijkste. 'Dat is het enige wat belangrijk voor mij is.'

Ouderling Snow is op

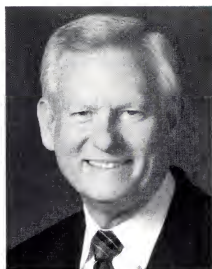
2 januari 1944 geboren in St. George (Utah) in het gezin van Rulon A. en Marian M. Snow. Hij maakte aan de Brigham Young University kennis met Tamara Ann Means, die later zijn vrouw zou worden. Het paar trad op 8 september 1966 in de Los Angelesstempel (Californië) in het huwelijk. Zij hebben vijf kinderen.

Ouderling Snow was werkzaam als gebiedszeventiger in het gebied Utah-Noord ten tijde van zijn roeping om voltijds deel uit te maken van de Zeventig. Hij heeft aan de BYU een graad gehaald in de zoölogie en scheikunde. Hij haalde zijn mastersgraad in counseling aan Wayne State University, en een graad in de rechten aan Utah State University. Hij is vervolgens werkzaam geweest als advocaat en als zakenconsulent.

In de kerk is ouderling Snow verder werkzaam geweest als secretaris van het gebied, directeur bezoekersrelaties van de kerk, zendingspresident, jongemannenpresident van ring en wijk, raadgever in een ringpresidium, bisschop, raadgever van de bisschop, gemeentepresident en voltijdzending in het zendingsgebied West-Duitsland. ■

Ouderling Paul K. Sybrowsky

van de Zeventig

Zendingswerk heeft altijd een belangrijk deel uitgemaakt van het leven van ouderling Paul Kay Sybrowsky van het Tweede Quorum der Zeventig. Van 1964 tot en met 1966 vervulde hij een zending in het zendingsgebied Groot Canada. Afgelopen jaar werd hij ontheven als president van het zendingsgebied Toronto-West (Canada). En zijn liefde voor het zendingswerk is nog steeds zichtbaar in het leven van zijn kinderen.

Ouderling Sybrowsky en zijn vrouw, Lynne Prior Sybrowsky, hebben negen kinderen. Twee wonen nog bij hun ouders, maar zeven zijn op zending of hebben een zending vervuld.

'Ik denk dat als de jongemannen en -vrouwen wisten hoeveel zin zendingswerk heeft, dat ze zouden begrijpen dat het een van de waardevolste dingen is die iemand kan doen', zegt ouderling Sybrowsky. 'Mijn eerste zending was als een anker in mijn leven. Het was een fundament.'

Hij zegt dat het 'fantastisch' was om zijn kinderen

op zending te zien gaan. Hij schrijft veel van hun verlangens om op zending te gaan toe aan de toewijding die zijn vrouw heeft getoond aan gezinsgebed, schriftstudie, samen eten en samen gezinsavond houden.

Hoewel ouderling Sybrowsky is opgegroeid in een gezin met minderactieve leden van de kerk, heeft zijn getuigenis van het herstelde evangelie nooit gewankeld: 'Ik heb altijd geweten dat Christus leeft. Die gave van een getuigenis had ik al op erg jonge leeftijd. Dat getuigenis is gesterkt door veel wonderen en geloofsversterkende ervaringen.'

Ouderling Sybrowsky is op 22 augustus 1944 te Salt Lake City geboren in het gezin van Paul H. Sybrowsky en Betty Ann Sybrowsky. Op 15 mei 1968 is hij in de Salt Laketempel getrouwd.

Hij heeft aan de Brigham Young University een bachelorsgraad in de sociale wetenschappen gehaald. Hij is als topmanager werkzaam geweest voor enkele multinationals in de computer- en softwarebranche, en heeft momenteel zijn eigen bedrijf. In de kerk is ouderling Sybrowsky werkzaam geweest als ringpresident, raadgever in een ringpresidium, hogeraadslid en bisschop. ■

Cheryl C. Lant

Algemeen jeugdwerkpresidente

Cheryl Clark Lant, de elfde algemeen jeugdwerkpresidente, weet hoe ze met kinderen moet omgaan. 'Ik ben er mijn hele leven lang op voorbereid', zegt ze, doelend op haar gezin, opleiding, beroep en vorige kerkroepingen. Ze zegt dat de Heer weet wat er voor ons in het verschiet ligt en dat Hij 'ons, als we bereidwillig zijn, leidt door middel van ervaringen die ons voorbereiden.'

Die voorbereiding lag gedeeltelijk in het opvoeden van negen kinderen. 'Toen onze kinderen nog klein waren, vertelden we ze sprookjes voor het naar bed gaan', zegt zuster Lant. De kinderen vroegen altijd: 'Is dat verhaaltje echt waar?' Het duurde niet lang totdat het echtpaar Lant besloot: 'Laten we deze tijd in het leven van onze kinderen gebruiken om ze de waarheid te leren', en ze lazten ze voortaan schriftverhalen voor.

'Als je bij het naar bed gaan een schriftverhaal vertelt, kun je de volgende dag, als een kind een beetje zijn eigen zin aan het doen is en

niet erg naar je wil luisteren, zeggen: 'Wil je als Nephi of als Laman en Lemuel zijn?' Kinderen zien het verband.'

Ze is op 30 januari 1944 geboren in het gezin van Charles Verl en Vivian Keller Clark en is opgegroeid in Provo (Utah). Aan de Brigham Young University studeerde ze kindersychologie. Op 17 september 1963 trad ze in de Salt Laketempel in het huwelijk met haar vriend van de middelbare school, John Glen Lant jr. Samen stichtten zij een grote kleuterschool en ontwikkelden met succes een op klanten gebaseerd systeem om te leren lezen.

'Ik houd van kinderen', zegt ze. 'Ze zijn gevoelig, maar hebben een sterke geest.'

Ze gelooft dat men kinderen met evangelieonderwijs alleen maar herinnert aan waarheid die hun geest bekend voorkomt. 'Onderschat nooit het vermogen van kinderen om de Geest te voelen en geestelijke zaken te begrijpen.'

Zuster Lant is lid van het algemeen jeugdwerkbestuur geweest, alsmede jeugdwerkpresidente van ring en wijk, raadgeefster in het ZHV-presidium van de ring, jongevrouwenpresidente van de wijk, en jeugdwerkleerkracht. Ze ziet ernaar uit om in een organisatie werkzaam te zijn die 'ernaar streeft kinderen te leren begrijpen dat zij een kind van God zijn.' ■

Margaret S. Lifferth

Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Als moeder van zeven kinderen beklemtont Margaret Swensen Lifferth dat ouders de kleine voorvallen in het leven van hun kinderen moeten meemaken. Ze herinnert zich dat een van haar kinderen, die toen vier was, huilend thuiskwam na een ruzie met speelkameraadjes. 'Ik trok hem op schoot en zei: "Wat kunnen we eraan doen?" We besloten dat hij wat koekjes mee naar zijn vriendjes kon nemen, en toen was het probleem opgelost.

'Het zijn schijnbaar onbeduidende momenten als deze die in feite leermomenten zijn, die bepalen hoe onze kinderen de wereld tegemoet gaan treden', zegt ze.

Zuster Lifferth is op 30 maart 1947 geboren in Washington D.C., in het gezin van Jenny Romney Swensen en Albert Swensen. Ze is opgegroeid in Provo (Utah), waar ze aan de Brigham Young University een graad in Engels haalde. Op 16 augustus 1968 trad ze in de Salt Laketempel in het huwelijk met Dennis Lifferth.

Zuster Lifferth heeft al

sinds haar jonge jaren een getuigenis van het gebed, wat versterkt werd door eenvoudige voorvallen. Haar ouders waren bijvoorbeeld eens naar de tempel gegaan terwijl Margaret zich in bed zorgen lag te maken over hun veiligheid, omdat het erg slecht weer was. Door een verkoudheid hoestte ze en had ze extra moeite om in slaap te komen. 'Ik herinner me dat ik uit bed kroop, op mijn knieën ging, en bad dat ik zou ophouden met hoesten en dat mijn ouders veilig thuis zouden komen', zegt ze. Ze hield op met hoesten en sliep rustig. De volgende ochtend zag ze dat haar ouders inderdaad veilig thuis waren gekomen.

'Onze hemelse Vader houdt van kinderen en Hij hoort hun gebeden en sterkt hen zodat ze de moeilijkheden van die dag aankunnen', zegt zuster Lifferth. 'In het jeugdwerk leren kinderen hoe ze daar een begrip van kunnen krijgen als ze de geboden onderhouden, verbonden sluiten en het plan van hun hemelse Vader volgen.'

Zuster Lifferth is lid van het algemeen jeugdwerkbestuur geweest, raadgeefster in het ZHV-presidium van de ring, en raadgeefster in het jeugdwerkpresidium van de wijk. ■

Vicki F. Matsumori

Tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Zuster Vicki Fujii Matsumori ging al naar het jeugdwerk voordat ze lid van de kerk was geworden. Haar ouders wilden dat ze als kind naar een kerk ging, en hun woning in Murray (Utah) was dichtbij een gebouw van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

'Ik heb altijd geweten dat het waar was', zegt zuster Matsumori. 'Toen ze over tiende geleerd had, wilde ze die betalen. Toen ze over vasten geleerd had, wilde ze vasten. Toen ze bijna acht werd, wilde ze gedoopt worden.'

Maar toen ze toestemming vroeg om zich te laten dopen, zeiden haar ouders, George Yasuyuki Fujii en Yoshie Matsumoto Fujii, dat ze wilden dat ze meer afwist van de kerk waar ze lid van wilde worden. Haar vader wist een beetje van de kerk af en zei haar dat ze de geloofsartikelen uit haar hoofd moest leren voordat ze een doopsprek met de bisschop had. En dat deed ze.

De bisschop liet haar geen artikelen opzeggen, maar

zuster Matsumori koestert nog steeds de kennis die ze heeft opgedaan in het jeugdwerk.

Haar ouders bleven haar en haar jongere zus steunen in hun kerkgang, en toen zuster Matsumori naar het voortgezet onderwijs ging, werden ze zelf uiteindelijk ook lid van de kerk.

Zuster Matsumori is op 15 december 1950 in Murray (Utah) geboren. Ze ging naar de Granite High School en studeerde in 1973 af aan de Universiteit van Utah met een bachelorsgraad in de journalistiek en Engels. Ze haalde ook een onderwijsakte en werd leerkracht aan een school voor voortgezet onderwijs, en later aan andere scholen.

Op 6 juni 1973 trad ze in de Salt Laketempel in het huwelijk met James Matsumori. Zij hebben twee dochters en een zoon. Ze zegt dat haar roeping als moeder haar het beste heeft voorbereid op haar functie als tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium. Andere roepingen waar ze veel aan heeft gehad, zijn onder meer jeugdwerkkracht, jeugdwerkpresidente van de wijk, en welpenleider. Ze is ook meer dan vijf jaar lid van het algemeen jeugdwerkbestuur geweest. ■

Joseph Brickley, Maid of Iowa

De profet Joseph Smith verwelkomt de Britse bekeerlingen die van New Orleans (Louisiana) naar Nauvoo (Illinois) reisden aan boord van de stoomboot Maid of Iowa. De Maid of Iowa, met de energieke mormoonse Welsbman, Dan Jones, aan het roer, treed tussen 1842 en 1845 gebruikt door de beeligen.

‘Wat is het prachtig om te zien hoe het patroon van de berstelling zich ontvouwd heeft — de berstelling die in het jaar 1830 leidde tot de oprichting van de kerk, de komende week 175 jaar geleden’, sprak president Gordon B. Hinckley in de 175de algemene aprilconferentie, gehouden op 2 en 3 april 2005. ‘Zelfs de naam van de kerk werd door openbaring ontvangen. Van wie was de kerk? Joseph Smith? Oliver Cowdery? Nee, het was de kerk van Jezus Christus, die in deze laatste dagen op aarde hersteld is.’

